

MARȚI, 10 MARTIE 2009

PREZIDEAZĂ: DNA ROTHE

Vicepreședintă

1. Deschiderea sesiunii anuale

Președinta. –Declar deschisă sesiunea 2009-2010 a Parlamentului European.

2. Deschiderea ședinței

(Ședința a fost deschisă la ora 09.05)

3. Dezbateri asupra cazurilor de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept (anunțarea propunerilor de rezoluție depuse): a se vedea procesul-verbal

4. Decizia privind aplicarea procedurii de urgență

Președinta – Următorul punct se referă la votul privind utilizarea procedurii de urgență pentru propunerea de regulament al Consiliului privind un plan multianual de refacere a stocurilor de ton roșu din Oceanul Atlantic de Est și din Marea Mediterană.

Philippe Morillon, președintele Comisiei pentru pescuit – (FR) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, cererea de urgență care ne-a fost prezentată în această dimineață, în aplicarea articolului 134 din Regulamentul de procedură, ne-a fost trimisă săptămâna trecută de către Consiliu și se referă, după cum ați spus, la propunerea de regulament al Consiliului privind un plan multianual de refacere a stocurilor de ton roșu din Oceanul Atlantic de Est și din Marea Mediterană.

Scopul acestei propuneri este de a pune în aplicare noul plan de refacere a stocurilor, recomandat pentru aceste regiuni de către Comisia pentru conservarea tonului din Oceanul Atlantic, în cadrul reuniunii sale din noiembrie.

După cum a precizat Consiliul în cererea sa de aplicare a procedurii de urgență, acest regulament trebuie să intre în vigoare înaintea începerii sezonului principal de pescuit, în data de 15 aprilie, ceea ce înseamnă că procedura obligatorie de consultare a Parlamentului trebuie să aibă loc în cadrul acestei sesiuni plenare, pentru a deschide calea către un acord politic în Consiliu în următoarele săptămâni.

Luând în considerare acest lucru, precum și faptul că Uniunea Europeană trebuie să-și respecte angajamentele internaționale și să contribuie la eforturile indispensabile de gestionare a crizei acute a stocurilor de ton roșu, Comisia pentru pescuit a Parlamentului European a aprobat în unanimitate cererea de aplicare a procedurii de urgență. Prin urmare, vă invit să confirmați acest aviz favorabil în cadrul votului din această dimineață.

(Parlamentul a adoptat procedura de urgență)

*

* *

José Ribeiro e Castro (PPE-DE) – (PT) Doamnă președintă, este vorba despre o chestiune succintă privind ordinea de zi a acestei săptămâni. Ziua de miercuri, 11 martie, este Ziua europeană a victimelor terorismului. Această zi a fost propusă prima dată de către Parlament, printr-un vot care a avut loc în data de 11 martie 2004. În acea zi purtam discuții referitoare la o evaluare a spațiului de libertate, securitate și justiție. Era ziua atacurilor tragice din Madrid. Inițial, fusese propusă ziua de 11 septembrie, însă, având în vedere tragedia care s-a întâmplat în acea zi, Parlamentul a votat pentru ziua de 11 martie.

Câteva zile mai târziu, la 25 martie, dacă îmi amintesc bine, Consiliul European a desemnat această zi ca fiind Ziua europeană a victimelor terorismului. Cu toate acestea, mâine, 11 martie, are loc o reuniune plenară

și observ că în ordinea de zi nu se menționează niciun fel de comemorare. Aș dori să știu dacă sesiunea din această săptămână prevede un astfel de eveniment.

Președinta – Domnule Ribeiro e Castro, din câte știu, Președintele va prezenta mâine, în deschiderea reuniunii plenare, o declarație privind ziua la care faceți referire și circumstanțele deosebite legate de aceasta. Această declarație va juca un rol în sensul remarcii dvs.

5. Cerințele de omologare de tip pentru siguranța generală a autovehiculelor (dezbateri)

Președinta. – Următorul punct pe ordinea de zi este raportul (A6-0482/2008) elaborat de dl Schwab, în numele Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor, referitor la propunerea de regulament a Parlamentului European și a Consiliului privind cerințele de omologare de tip pentru siguranța generală a autovehiculelor [COM(2008)0316 - C6-0210/2008 - 2008/0100(COD)].

Andreas Schwab, raportor –(DE) Doamnă președintă, domnule comisar, doamnelor și domnilor, aș dori să încep - nu de dragul formalităților, ci cu toată sinceritatea - prin a vă mulțumi în primul rând dvs., domnule comisar Verheugen, și apoi Comisiei, personalului acesteia, președinției cehe, care din păcate nu poate fi astăzi alături de noi, dar și membrilor comisiei, pentru colaborarea pozitivă și constructivă la acest dosar.

Dacă am analiza cu atenție măsurile ecologice care pot fi luate în cazul automobilelor, ne-ar surprinde faptul că se investește atât de mult timp în căutarea altor măsuri. Consider că, împreună, ca Parlament, ca instituție europeană, am făcut un pas important înainte, care încă nu a reușit cu adevărat să-și demonstreze importanța față de public sau în cadrul dezbaterilor politice.

Regulamentul pe care îl adoptăm astăzi este unul care respectă mediul, având în vedere că, fiind parte din pachetul CO₂, reprezintă o contribuție importantă a politicii europene la reducerea emisiilor de CO₂ generate de autovehicule. În același timp, regulamentul ajută consumatorii, șoferii - iar aceasta este din punctul meu de vedere o politică inteligentă de mediu - să plătească mai puțin și, totodată, să protejeze mediul, contribuind la economii considerabile, atât în materie de CO₂, cât și în materie de consum de benzină și motorină. În plus - lucru de asemenea foarte important pentru Parlament și pentru deputați - regulamentul îmbunătățește siguranța drumurilor europene, și nu numai în cazul camioanelor, ci și al automobilelor.

Nu intenționez să parcurg fiecare punct al regulamentului paragraf cu paragraf, însă cred că există câteva semnale politice puternice asupra cărora ar trebui să insistăm.

Primul punct se referă la faptul că introducerea unui sistem obligatoriu de monitorizare a presiunii anvelopelor la automobile va duce la o situație în care presiunea îmbunătățită a anvelopelor, obținută prin performanța ameliorată a acestora, care poate fi realizată de către industria producătoare de anvelope, va determina o scădere de până la 5% a consumului de combustibili în Europa, fără să ducă la o creștere exagerată a prețurilor. Un sistem, deja existent pe piață, de monitorizare a presiunii anvelopelor costă în jur de 100 EUR, câteodată chiar mult mai puțin, iar economiile făcute astfel de consumatori depășesc în mod semnificativ această sumă.

Al doilea punct care merită, după părerea mea, o atenție deosebită, este faptul că am reușit să obținem montarea obligatorie, începând deja cu anul 2011, a unui sistem de stabilitate pentru autovehicule, cunoscut ca sistemul ESP, fără să facem acest lucru împotriva voinței industriei europene de automobile, ci cu participarea și susținerea explicită a acesteia, având în vedere că astfel se va înregistra o creștere considerabilă a siguranței pe drumurile europene. Din păcate însă, din cauză că specificațiile tehnice relevante nu au fost finalizate, nu am reușit să asigurăm și montarea obligatorie a sistemelor de frânare de urgență și a sistemelor de avertizare la trecerea involuntară peste liniile de separare a benzilor de circulație până în anul 2018, mai ales pentru camioane - îmi cer scuze pentru acești termeni mai mult sau mai puțin tehnici, care, în general, nu apar în dezbaterile publice. Această măsură va duce la o îmbunătățire semnificativă a siguranței drumurilor europene, mai ales a autostrăzilor. Tot ceea ce pot spune este că, astfel, numărul persoanelor ucise sau rănite în accidente ar putea fi redus cu aproximativ 35 000.

În cele din urmă - și există încă opinii diferite pe această temă - am reușit prin acest regulament să reducem zgomotul produs de anvelope. Este adevărat că acest lucru implică anumite costuri și de aceea am considerat că este deosebit de important să includem în regulament un text conform căruia reducerea emisiilor sonore cauzate de traficul rutier nu este numai o responsabilitate a producătorilor de anvelope și, indirect, a consumatorilor, ci și a statelor membre, în ceea ce privește suprafețele de drum pe care le oferă, și sunt extrem de recunoscători pentru adoptarea, în final, de către Consiliu, a acestei dispoziții.

Vă mulțumesc pentru cooperare și aștept cu nerăbdare o dezbatere interesantă.

Günter Verheugen, *vicepreședinte al Comisiei*. –(DE) Doamnă președintă, stimați deputați, și eu aș dori să încep prin a mulțumi, în acest caz raportorului, dl Schwab, și deputaților care au participat la activitățile pregătitoare, pentru cooperarea lor cu adevărat constructivă și dedicată, care a permis încheierea unui acord în primă lectură.

Într-adevăr, este vorba aici despre un regulament în aparență foarte tehnic, însă este un regulament cu o semnificație politică puternică și cuprinzătoare. Ceea ce dorim să adoptăm astăzi reprezintă o piatră de hotar în ceea ce privește siguranța rutieră. Acest regulament va transforma automobilul european într-un mijloc de transport mai sigur. El reprezintă o piatră de referință în materie de compatibilitate ecologică a autovehiculelor europene, deoarece aceasta nu poate fi obținută, desigur, numai prin producerea de motoare care consumă mai puțini carburanți - automobilul oferă și alte variante complet diferite de economisire a carburanților și de reducere a poluării. În cele din urmă, acest regulament va avea o contribuție importantă la politica noastră pentru o mai bună legiferare, deoarece va determina o simplificare drastică a întregului sistem de reglementare.

Permiteți-mi să încep cu aspectul legat de siguranță, care a reprezentat cel mai important element al acestui proiect. Siguranța rutieră în Europa este în continuare un subiect care ar trebui să ne preocupe în mod serios și care ne îngrijorează în cea mai mare măsură. Reglementările pe care le stabilim aici, și care vor fi aplicate ca standard pentru automobilele europene începând cu 2011, vor duce la o scădere cu 35 000 a numărului anual de persoane ucise sau grav rănite pe drumurile europene. În special, introducerea programului electronic de stabilitate pentru automobile și pentru autovehicule comerciale poate salva aproape 3 000 de vieți în fiecare an și poate preveni rănirea gravă a 25 000 de persoane. În definitiv, aceasta este o măsură de siguranță care s-a aplicat foarte rar până acum, mai ales în cazul autovehiculelor comerciale, care sunt implicate adesea în accidente grave. Costurile producătorilor vor fi de departe compensate de avantajele economice generale.

Acest pachet de măsuri va juca un rol deosebit în implementarea Strategiei europene de reducere a emisiilor de CO₂ generate de automobile și de autovehiculele comerciale de gabarit mic. Măsurile vor impune utilizarea anvelopelor cu rezistență redusă la rulare și instalarea sistemelor de monitorizare a presiunii anvelopelor și a indicatorilor de schimbare a vitezei. Aceste măsuri vor reduce media emisiilor de CO₂ cu 6-7 grame de CO₂ pe kilometru. Prin urmare, este o contribuție cu adevărat remarcabilă. N-aș vrea să ratez ocazia de a sublinia faptul că această propunere va determina o reducere importantă a poluării sonore cauzate de trafic, deoarece reducerea zgomotului produs de anvelope va duce la o îmbunătățire considerabilă a acestei situații.

Permiteți-mi să subliniez încă o dată, cu această ocazie, că putem obține o mobilitate durabilă în Europa numai dacă vom include, ca parte a unei abordări integrate, potențialul tuturor factorilor implicați, prin urmare, automobilul în sine - acesta este subiectul pe care îl discutăm astăzi - însă trebuie să discutăm în același timp și despre infrastructura de transport și despre comportamentul la volan al persoanelor participante la trafic. Sunt foarte bucuros că Parlamentul European este de aceeași părere.

În ceea ce privește simplificarea legislației, acest regulament va aduce cu sine o simplificare impresionantă a sistemului de reglementare. Va abroga 50 de directive în vigoare și le va înlocui, de câte ori acest lucru va fi posibil, cu reglementări internaționale. Costuri administrative mai reduse, un nivel de transparență mai ridicat și armonizarea internațională mai intensă vor duce la economii considerabile în ceea ce privește costurile industriei, consolidând competitivitatea acesteia. În același timp, statele membre vor beneficia de o reducere a cheltuielilor administrative.

Este imposibil să omitem, atunci când vorbim despre automobile, faptul că industria auto europeană se află în momentul de față într-o criză gravă, cea mai gravă din ultimele decenii. Prin urmare, este normal să ne întrebăm dacă acum este momentul potrivit pentru a implementa reglementări tehnice. Permiteți-mi să fiu foarte clar în răspunsul pe care îl dau la această întrebare: ceea ce intenționăm să adoptăm astăzi, aici, este unul dintre rezultatele procesului CARS 21, în cadrul căruia am lucrat intens cu producătorii, cu statele membre și cu societatea civilă la felul în care va arăta în viitor cadrul pentru industria europeană a automobilelor, precum și la modul în care ne imaginăm automobilul european al viitorului. Doresc să atrag atenția asupra faptului că, în ciuda acestei crize - și tocmai în această criză - producătorii europeni nu trebuie să renunțe la dezvoltarea și introducerea pe piață a automobilelor care corespund cerințelor acestui început de secol, iar aceste cerințe sunt foarte clare. Consumatorii își doresc autovehicule care consumă mai puțin, sunt mai ecologice și mai sigure.

Viziunea produsă de procesul CARS 21 pentru automobilul viitorului și numitorul comun al tuturor participanților în ceea ce privește viitorul acestei industrii sunt următoarele: ne dorim ca Europa să participe

pe piața internațională nu numai cu cele mai bune automobile din punct de vedere calitativ, ci și cu automobile care să consume cel mai puțin, să fie cele mai ecologice și mai sigure, și sunt absolut convinși că, prin astfel de produse, industria europeană își va păstra rolul de lider pe piața internațională a automobilelor. Vă mulțumesc foarte mult.

Jorgo Chatzimarkakis, *raportorul pentru aviz din partea Comisiei pentru industrie, cercetare și energie – (DE)* Doamnă președintă, domnule comisar, aș dori în primul rând să-l felicit pe dl Schwab pentru compromisul pe care l-a obținut în colaborare cu Consiliul. Este adevărat că nu s-au luat în considerare toate aspectele, însă este normal să fie așa când vorbim despre compromisuri.

De apreciat în special este introducerea sistemelor obligatorii de siguranță pentru autovehicule. Introducerea obligatorie a noilor tehnologii de siguranță cum ar fi ESP va permite ca, în viitor, nu numai deținătorii de automobile premium să beneficieze de un standard ridicat de siguranță în trafic, ci și șoferii autovehiculelor de marfă. Astfel, aducem o contribuție esențială la siguranța Europei. Acest lucru trebuie să fie valabil în mod necondiționat și pentru siguranța anvelopelor.

Este corect să clasificăm în mod clar aderența pe teren umed și, prin urmare, siguranța anvelopelor, pe un rang mai înalt decât rezistența la rulare, care contribuie la reducerea emisiilor de CO₂. Rezistența la rulare cauzează, în funcție de condițiile existente și de viteză, 20-30% din consumul de carburanți. Prin urmare, ținând seama de dezbaterile actuale în materie de ecologie și de obiectivul de a scădea costurile pentru benzină, este clar că trebuie să obținem o reducere. Cu toate acestea, trebuie să fim conștienți de faptul că, fără rezistența la rulare, care apare datorită deformării anvelopelor și a proprietăților elastice ale acestora, utilizarea sigură și confortabilă a unui automobil ar fi imposibilă. De aceea, trebuie să privim siguranța și din alt punct de vedere. Noile evoluții în producția de anvelope demonstrează că este posibil să beneficiem de siguranță și, în același timp, de o rezistență mai redusă la rulare. Astfel, vom permite industriei europene producătoare de automobile să preia și să păstreze un rol de lider la nivel mondial.

Moțiunile de compromis care vor fi supuse mâine votului oferă un semnal clar împotriva isteriei CO₂ și în favoarea unei mai mari siguranțe rutiere.

Malcolm Harbour, *în numele Grupului PPE-DE* – Doamnă președintă, în numele grupului meu, aș dori să-i mulțumesc colegului Andreas Schwab pentru gestionarea încununată de succes a unui dosar deosebit de complex. Poate ar trebui să menționăm, în absența Consiliului, că negocierile din cadrul acestuia au fost dificile, dar corecte, și că am obținut rezultate foarte bune.

Aș dori să reiau o serie de chestiuni, bazându-mă pe ceea ce a spus domnul comisar. Am avut privilegiul de a fi participat încă de la început la inițiativa Cars 21, iar acum vedem impactul pe care l-a avut această abordare integrată. Este vorba de o terminologie importantă și de un exemplu clasic pentru modul în care o serie de dispoziții diferite au fost unite într-o actualizare a cadrului legislativ privind autovehiculele, acesta fiind un lucru pe care industria automobilelor îl așteaptă.

În cadrul inițiativei Cars 21, am elaborat un plan privind provocările legate de mediu și siguranță cu care considerăm că se va confrunta industria, ideea principală fiind să îi oferim acesteia stabilitate și informații, astfel încât să își poată proiecta și modela noile produse într-un mod corespunzător și organizat, în conformitate cu termenele limită și cu obiectivele vizate. Nu dorim să renunțăm la aceste obiective ambițioase, ci să oferim stabilitate. După cum a subliniat Günter Verheugen, această stabilitate în procesul de reglementare are o importanță vitală, având în vedere situația delicată în care se află industria în momentul de față, din cauza lipsei de cerere.

Doresc să subliniez două aspecte. În primul rând, acordul privind introducerea cât mai rapidă a sistemelor electronice de control al stabilității reprezintă o contribuție majoră la siguranță și salut din toată inima acest lucru. Aceia dintre noi care au avut ocazia să testeze aceste sisteme le vor înțelege eficiența. În al doilea rând, aș dori să subliniez anumite chestiuni legate de cadrul internațional, de abrogarea directivelor UE și de încorporarea lor în legislația națională. Apreciez acest lucru, însă consider că acum este mai important ca oricând, domnule comisar, ca procesul să devină mai transparent în ceea ce privește calea pe care intenționează să o urmeze Comisia în negocierea acelor directive care se elaborează în cadrul unei alte instituții, o instituție ONU, și nu în cadrul acestei instituții.

Gary Titley, *în numele Grupului PSE* – Doamnă președintă, permiteți-mi să încep prin a-l felicita pe dl Schwab pentru raportul său și prin a-i mulțumi pentru abordarea extrem de cooperantă în acest dosar.

Săptămâna trecută, joi noaptea, una dintre colegile noastre, Linda McAvan, a fost implicată într-un grav accident de mașină. Automobilul ei a fost distrus, dar ea a reușit să scape fără răni grave. Acest lucru s-a întâmplat pentru că mașina pe care o conducea era echipată cu cele mai moderne sisteme de siguranță, care au salvat-o de la a fi grav rănită. Acesta este contextul în care discutăm acest raport. Siguranța traficului salvează vieți, după cum a observat domnul comisar Verheugen, și este deosebit de importantă pentru bunăstarea multor familii din Uniunea Europeană. Nu trebuie să uităm aceasta, nici măcar în astfel de vremuri dificile.

Din acest motiv eram atât de hotărât să mă opun acelor persoane din Parlament și din Consiliu care intenționau să slăbească forța acestei propuneri a Comisiei. Consider că propunerea inițială a Comisiei este una foarte bună și suntem decizi să rezistăm oricărei dorințe de schimbare a acesteia.

Cu toate acestea, propunerea avea un defect, și anume lipsa unei dispoziții privind vânzarea anvelopelor care nu corespund noilor condiții după data punerii în aplicare. Cred că aceasta este o mare problemă. De aceea, am propus comisiei - și comisia a acceptat - un amendament conform căruia anvelopele care nu îndeplinesc condițiile standard după data punerii în aplicare ar trebui vândute în termen de 12 luni.

Luând însă în considerare condițiile actuale în care se află industria automobilelor, având în vedere că automobilele nu se vând, din discuțiile pe care le-am purtat cu Consiliul a reieșit destul de clar faptul că perioada de 12 luni a fost probabil una nerealistă și că trebuie luate în considerare consecințele ecologice grave ale aruncării anvelopelor aflate încă în stare bună. Așadar, am fost gata să acceptăm, în cadrul discuțiilor tripartite, ca, după data punerii în aplicare, perioada de vânzare a anvelopelor ce nu îndeplinesc condițiile necesare să fie de 30 de luni. Cu toate acestea, datorită intervenției dlui Schwab, în cazul în care Comisia este de părere că ar exista posibilitatea unei perioade mai scurte, acest lucru va fi prevăzut în procedura de comitologie. Acesta a fost un aspect important care necesita îmbunătățiri.

Aș atrage atenția și asupra măsurilor ecologice importante - în special sistemele de monitorizare a presiunii anvelopelor - care nu numai că vor reduce emisiile de CO₂, dar vor crește și nivelul de siguranță al automobilelor, deoarece anvelopele cu presiune necorespunzătoare sunt cauza multor accidente. Am redus rezistența la rulare și am inclus indicatori de schimbare a vitezei în această propunere, elemente care nu apăreau în propunerea inițială. Nu numai că aceste măsuri sunt benefice pentru mediu, dar ele economisesc și banii șoferilor - oamenilor le rămân mai mulți bani în buzunar, ceea ce este foarte important în această perioadă.

S-a pus punctul pe i în ceea ce privește siguranța. După cum am spus, sistemele de monitorizare a presiunii anvelopelor sunt foarte importante, deoarece anvelopele cu presiune redusă - care, spre rușinea mea, sunt extrem de frecvente în Regatul Unit - conduc la accidente. Sistemele de avertizare la trecerea involuntară peste liniile de separare a benzilor de circulație și sistemele electronice de control al stabilității sunt, de asemenea, importante. Îl felicit pe dl Schwab pentru reușita de a aduce implementarea acestor sisteme cu un an mai repede decât fusese prevăzut, pentru că ele vor constitui un avantaj major în materie de siguranță.

După cum au arătat dl Harbour și dl comisar, simplificarea este o parte a acestei propuneri, iar acest lucru este deosebit de important.

În final, aș dori să atrag atenția asupra realizărilor noastre privind solicitarea ca, în serviciile rutiere, să se acorde un rol mai important reducerii zgomotului. Aceasta, deoarece zgomotul produs de trafic este o cauză a stresului, iar stresul afectează sănătatea și, într-adevăr, duce la tragedii; prin urmare, este foarte important să ne ocupăm de această problemă.

Olle Schmidt, în numele Grupului ALDE – (SV) Doamnă președintă, domnule comisar, acesta este un raport constructiv, cu obiective clare în domeniul mediului și al siguranței. Punctul de vedere al comisiei în legătură cu zgomotul și sănătatea a fost clar. La ora actuală, 210 milioane de europeni sunt expuși zgomotului provocat de trafic care, conform Organizației Mondiale a Sănătății, periclitează în mod direct sănătatea. Reducerea zgomotului cauzat de anvelope nu este singura cale de reducere a zgomotului din trafic, însă cele mai bune rezultate se obțin printr-o combinație de măsuri în care gestionarea zgomotului provocat de anvelope reprezintă o parte importantă.

Sunt persoane, poate chiar și în această instituție, care consideră că există un conflict între emisiile sonore și caracteristicile de siguranță ale anvelopelor. Acest lucru nu a fost demonstrat în niciunul dintre studiile detaliate și independente care au fost făcute. Prin urmare, sunt dezamăgit de faptul că în compromis nu se reflectă ceea ce am votat în cadrul comisiei. În cazul camioanelor, 90% dintre anvelope întrunesc deja condițiile privind emisiile sonore stabilite în compromis. Din păcate, nu putem vorbi în acest caz despre mari ambiții.

Seán Ó Neachtain, în numele Grupului UEN. – (GA) Doamnă președintă, aş dori să salut acest raport şi să-l felicit pe dl Schwab pentru elaborarea sa.

Trebuie să salutăm orice măsură care contribuie la siguranţa drumurilor noastre. Bineînţeles că autovehiculele în sine reprezintă cel mai important aspect, la fel ca şi garanţia că acestea corespund unui standard mai sigur.

După cum a spus domnul comisar, este vorba despre consolidarea sau combinarea a peste 50 de reglementări. Salut această simplificare, deoarece, în întreaga Europă, autovehiculele produse trebuie să corespundă celor mai înalte standarde, iar producătorii trebuie să fie responsabili pentru atingerea acestor standarde - nu numai în ceea ce priveşte anvelopele, dar şi în relaţie cu alte aspecte menţionate aici în această dimineaţă, cum ar fi controlul electronic şi alte metode moderne care să asigure că autovehiculele pe care le producem îndeplinesc cele mai bune standarde posibile.

Heide Rühle, în numele Grupului Verts/ALE – (DE) Doamnă președintă, şi eu aş dori să le mulţumesc atât raportorului, cât şi raportorilor alternativi, şi în special domnului Titley şi Comisiei, pentru această propunere raţională.

Recunoştinţa mea faţă de preşedinţia cehă are, pe de altă parte, un caracter mai ambivalent. Trebuie să spun că, în cadrul acestei discuţii tripartite, am fost supuşi unei presiuni puternice din partea Consiliului, care a dat dovadă de puţină ambiţie. Dimpotrivă: Consiliul ne-a avertizat încă de la început să nu avem pretenţii prea mari, pentru a nu periclita producătorii aflaţi în plină criză economică. Personal, văd lucrurile în mod diferit şi cred că majoritatea persoanelor din această instituţie sunt de acord cu mine: tocmai într-o perioadă de criză economică avem nevoie de standarde clare, iar industria europeană trebuie să fie motivată şi stimulată să adopte standarde ridicate şi să dezvolte modele pentru viitor şi nu pentru situaţia actuală. Eficienţa energetică şi emisiile de CO₂ joacă un rol foarte important în acest sens.

Important este, desigur, şi aspectul legat de siguranţă, la fel ca şi aspectul legat de minimizarea zgomotului, despre care nu s-a discutat suficient de mult, având în vedere că din ce în ce mai mulţi oameni se îmbolnăvesc din cauza zgomotului, ridicând în acest fel costurile pentru societate. Din acest motiv, este important ca acest regulament să îndeplinească standardele relevante.

În general, am ajuns la un compromis satisfăcător. Nu am semnat acordul în primă lectură deoarece am avut o atitudine critică faţă de procedură şi faţă de presiunea exercitată de către preşedinţia cehă, însă putem accepta acest compromis pe care noi, ca grup politic, îl vom vota.

Jim Allister (NI) – Doamnă președintă, noaptea trecută a avut din nou loc o crimă de natură teroristă în circumscripţia mea electorală din Irlanda de Nord. Înainte de a trece la subiect, permiteţi-mi să-mi exprim condoleanţele faţă de familia ofiţerului de poliţie al circumscripţiei, care a fost ucis în mod atât de brutal de către IRA şi să condamn acest act inacceptabil de terorism.

În ceea ce priveşte chestiunea discutată în cadrul Parlamentului, aş spune că în cabinetul meu se face rareori lobby în favoarea unei reglementări UE şi trebuie să menţionez că şi mai rare sunt ocaziile în care sunt convins cu privire la un astfel de subiect. De această dată însă, mă bucur că am fost convins, deoarece această propunere conţine dispoziţii ce îmbunătăţesc siguranţa rutieră şi, în acelaşi timp, asistă o companie din Irlanda de Nord care ocupă o poziţie de lider în tehnologia şi producţia sistemelor de monitorizare a presiunii anvelopelor. Aşadar, o propunere care impune introducerea acestor sisteme nu este benefică numai pentru siguranţa în trafic, ci şi pentru crearea locurilor de muncă în circumscripţia mea electorală.

Având în vedere numărul devastator de accidente rutiere mortale în UE, măsurile care contribuie la creşterea siguranţei automobilelor şi, prin urmare, a drumurilor noastre, trebuie să fie binevenite. Acesta este un domeniu în care, mai mult decât în altele, reglementarea are un rol foarte bine conturat. Trebuie să fie o reglementare solidă, raţională şi necesară, nu o reglementare făcută de dragul reglementării. În acest caz însă, consider că raportul este unul echilibrat şi îl felicit pe domnul raportor pentru aceasta.

Zuzana Roithová (PPE-DE) – (CS) Doamnă președintă, doamnelor şi domnilor, apreciez nivelul ridicat de profesionalism de care a dat dovadă dl Schwab în modificarea proiectului de regulament al Comisiei în vederea includerii de măsuri care vor creşte competitivitatea industriei europene a automobilelor şi, în acelaşi timp, vor permite statelor membre să monitorizeze în mod eficace succesul pe piaţă al cerinţelor de omologare de tip pentru autovehicule. De exemplu, prin controlul presiunii anvelopelor putem reduce consumul de carburanţi şi, prin urmare, emisiile, iar prin introducerea în 2011 a sistemelor electronice moderne de control al mecanismului de comandă putem reduce, cu un an mai devreme, numărul accidentelor care au loc pe şoselele europene. Reducerea emisiilor sonore este un alt avantaj, şi anume unul legat în acelaşi timp de

anvelope și de construcția șoselelor. Această reglementare va reduce costurile administrative și va simplifica reglementările legale în conformitate cu acordul ONU privind unificarea normelor pentru autovehicule. Acest regulament este un exemplu excelent de legislație integrată și sunt încântată de faptul că președinția cehă a fost bine pregătită în acest sens și că, astfel, un acord între Parlament, dl Schwab și Consiliu va putea fi încheiat în primă lectură.

Wolfgang Bulfon (PSE) – (DE) Doamnă președintă, s-a ajuns la un compromis dificil și sunt de părere că dl Schwab a produs aici o capodoperă, așa că, de acum înainte, îl voi numi maestrul Schwab.

În vederea creșterii siguranței șoferilor pe șoselele europene, introducerea timpurie a ESP și a sistemului complex de frânare progresivă controlată (ABS) este foarte binevenită. În plus, faptul că valorile aderenței anvelopelor pe carosabilul umed vor fi reîmbunătățite în viitor trebuie văzut ca fiind un lucru pozitiv, la fel ca și posibilitatea introducerii pentru alte categorii de vehicule a sistemelor de monitorizare a presiunii anvelopelor, a sistemelor de avertizare la trecerea involuntară peste liniile de separare a benzilor de circulație și a sistemelor avansate de frânare de urgență.

Aș dori totuși să critic faptul că producătorii cu un nivel ridicat al emisiilor sonore pentru camioane s-au impus și, de asemenea, faptul că alte măsuri de siguranță, în afară de cele ESP, nu au fost introduse mai devreme decât fusese propus.

În continuare, doresc să menționez că nicio specificare exactă a condițiilor necesare privind capacitatea anvelopelor de iarnă de a iniția sau de a menține autovehiculul în mișcare nu a fost inclusă în compromisul făcut cu Consiliul. Personal, lipsa de specificații referitoare la proprietățile de manevrare necesare, de exemplu, în condiții de polei sau noroi, mi se pare de neînțeles.

Anvelopele de tip C1, C2 și C3 care nu îndeplinesc cerințele stabilite de acest regulament în anexa 1 vor putea acum, în temeiul compromisului privind perioadele de tranziție, să fie vândute timp de încă 30 de luni. Parlamentul stabilise o perioadă de tranziție de 12 luni, care ar fi fost necesară aici.

În încheiere, aș dori să vă reamintesc tuturor, încă o dată, de viteza maximă de construcție de 180 km/h, deoarece consider că este o măsură foarte rațională.

Toine Manders (ALDE) – (NL) Doamnă președintă, aș dori să-i mulțumesc dlui Schwab pentru angajamentul său, dumnealui regăsindu-se într-o situație extrem de dificilă în cadrul discuțiilor tripartite. Pe vremea când am studiat dreptul european, puterile codeciziei erau evident destul de diferite față de situația actuală.

Acordul în primă lectură pe care îl avem în fața noastră, care a fost negociat de patru deputați, inclusiv de mine ca raportor alternativ, se deosebește vizibil de textul adoptat de către Parlament. Acesta diferă de propunerea Comisiei - s-a abuzat de criza economică pentru a prezenta o propunere cumplită. Într-adevăr, toată lumea se plânge că aceștia îi lipsește substanța, însă, cu toate acestea, propunerea este, în mod evident, acceptată.

În opinia Grupului Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa, democrația și rolul Parlamentului sunt subminate. Până la urmă, dacă textul adoptat de Parlament în primă lectură nu va fi inclus în negocierile tripartite, va fi necesară o a doua lectură, deoarece așa se procedează. De asemenea, suntem de părere că se creează un semnal negativ atunci când patru deputați aprobă un text în cadrul unei dezbateri tripartite, iar întreaga instituție pur și simplu le urmează exemplul.

Grupul ALDE va vota împotriva acestei propuneri din motive de principiu. Este vorba, în primul rând, de motive legate de procedură, și nu de faptul că nu suntem mulțumiți de conținut, deși acesta ar putea fi încă îmbunătățit din multe puncte de vedere.

Avril Doyle (PPE-DE) – Doamnă președintă, aș dori să aduc în discuție un subiect legat de acest domeniu. Comisia știe cu siguranță că trei gaze de tip „F” se numără printre cele șase gaze principale cu efect de seră. Am fost raportoare pentru Directiva privind sistemele mobile de climatizare (MAC) care se referă la utilizarea acestora în sistemele mobile de climatizare.

Se pare că se exploatează lacunele dintre această legislație și legislația privind omologarea de tip, care a reprezentat instrumentul ales pentru punerea în aplicare a directivei. Am fost avertizată în ultimele săptămâni cu privire la planurile producătorilor de automobile de a evita orice fel de schimbare a refrigerentului, în 2011 și după, prin aplicarea omologării de tip a anumitor componente. Aceasta ar însemna că termenul limită pentru interzicerea utilizării R134a ar fi acum anul 2017, și nu 2011. Prin urmare, evitarea emisiilor de tone de CO₂ echivalent nu ar mai avea loc.

Autoritățile naționale de omologare de tip sunt în cele din urmă responsabile pentru implementarea Directivei MAC. VCA, de exemplu, care este autoritatea de omologare de tip în Regatul Unit, a afirmat recent că va aproba, după ianuarie 2011, noi tipuri de autovehicule echipate cu sisteme actuale MAC - deja aprobate prin Regulamentul (CE) nr. 706/2007 - care conțin gaze „F” cu un potențial de încălzire globală de peste 150. În consecință, avem probe conform cărora unii producători de automobile amână, dacă nu chiar opresc, dezvoltarea și investițiile în tehnologia inovatoare durabilă. Ar putea domnul comisar să comenteze asupra acestor aspecte?

Günter Verheugen, *vicepreședinte al Comisiei* – (DE) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, în acest moment nu pot face altceva decât să-mi exprim recunoștința față de susținerea puternică a acestei propuneri din partea întregii instituții. Sigur că am făcut un compromis și întotdeauna ne-am putea dori un pic mai mult decât atât. Pot, de asemenea, să spun că eu, personal, și Comisia am fi fost pregătiți să facem un pas mai departe. Însă ceea ce am realizat acum este totuși un mare pas înainte.

Aș dori să subliniez în special, încă o dată, ceea ce a spus dna Rühle. Din punct de vedere politic, scopul esențial în această situație este de a îmbunătăți autovehiculele europene în domenii care vor fi esențiale pentru viitor. Un lucru este clar, și anume că actuala criză a cererii nu este numai un rezultat al contextului economic general și al nesiguranței economice, ci este legat și de faptul că autovehiculele oferite de producătorii europeni nu au îndeplinit poate în ultimii ani condițiile pieței europene în materie de consum de carburanți, caracter ecologic și siguranță. De aceea este atât de important să corectăm cât mai repede acest lucru.

Permiteți-mi, vă rog, să mai spun câteva cuvinte despre problema pusă în discuție de dna Doyle. Sunt conștient de faptul că - după cum mi-ați atras atenția - în anumite state membre există o interpretare greșită a normelor referitoare la omologarea de tip, însă aceasta rămâne o interpretare greșită, care nu corespunde cadrului legal existent. Comisia se va asigura de elaborarea clarificărilor necesare și de evitarea consecințelor negative pe care le-ați subliniat, doamnă Doyle.

Andreas Schwab, *raportor* – (DE) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, bineînțeles că felicitările pe care le-am primit mă bucură, însă trebuie să spun că, în cadrul unei dezbateri tripartite, forța și viteza de lucru depind în foarte mare măsură de colegii cu care lucrați. De aceea, mă bucur să împart cu dvs. complimentul făcut de domnul Bulfon.

Doresc însă să menționez, în același timp - și pentru mine acest lucru este extrem de important - că nu am simțit niciun fel de presiune din partea nimănui și nici presiune politică. Singura dificultate care a apărut în legătură cu această propunere legislativă - și nu intenționez să o ascund, ea chiar a fost abordată pe scurt - a fost, desigur, formularea acestei legislații ambițioase astfel încât să nu pierdem locuri de muncă în Uniunea Europeană, ci să le protejăm. Acest echilibru nu a fost mereu ușor de atins în ceea ce privește anumite puncte, însă cred că, până la urmă, am reușit să găsim o cale de mijloc rațională care să satisfacă toate interesele.

Cu toate acestea, trebuie adăugat că, în cazul tuturor procedurilor pe care le-am stabilit în dezbaterile tripartite în ultimele săptămâni sau luni, s-a criticat în permanență faptul că lucrurile se mișcă prea repede. Este un aspect care ar putea fi, desigur, discutat la începutul unei legislaturi parlamentare și apoi respectat pe întreaga perioadă a legislaturii, însă nu ar trebui să se critice la sfârșitul legislaturii, perioadă destinată rezolvării anumitor probleme, faptul că procedurile sunt nedemocratice, după participarea timp de trei ani la astfel de proceduri aici în Parlament. Accept critica, însă cred că această problemă trebuie rezolvată imediat după alegerile parlamentare pentru întregul mandat.

De asemenea, este important să facem legătura dintre această propunere și cea prezentată de dl Sacconi, care a fost adoptată cu succes. Propunerea dumnealui se referea la reducerea emisiilor de CO₂ a autovehiculelor la 130 grame, dintre care 10 grame să fie prevăzute pentru măsuri suplimentare. O parte dintre aceste măsuri suplimentare tocmai au fost reglementate. Aștept cu nerăbdare să văd ce se va decide în legătură cu restul cantității de emisii și care vor fi propunerile Comisiei pentru Parlament.

Trebuie să adaug că, referitor la aspectul perioadei de tranziție, am fost nevoiți să găsim o cale de mijloc, din punct de vedere economic. Încă nu am stabilit definitiv perioada de 30 de luni, dar Comisia va realiza o evaluare a impactului pentru fiecare tip de anvelope în parte, pe baza căruia vom putea apoi hotărî termenul limită pentru fiecare tip. Consider că, din punct de vedere economic, decizia cea mai înțeleaptă ar fi să eliminăm cât mai repede din circulație anvelopele produse legal în Europa, însă numai în momentul în care piața oferă potențialul corespunzător pentru aceasta. Aș dori să închei prin a le mulțumi sincer, încă o dată, tuturor celor implicați.

Președinta. – Dezbaterile sunt închise.

Votul va avea loc azi, la ora 12.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Ioan Lucian Hămbășan (PPE-DE), în scris – Aș dori în primul rând să-l felicit pe domnul Schwab pentru raportul echilibrat pe care l-a întocmit. Acest raport vine în întâmpinarea nevoilor industriei, creând o legislație transparentă, simplificată, prin înlocuirea a nu mai puțin de 50 de directive de bază, reducându-se așadar povara administrativă. Venim astfel în întâmpinarea unei industrii auto competitive.

Este important pentru noi toți să creștem siguranța pe șoselele Europei, să reducem numărul deceselor și al persoanelor grav rănite, prin introducerea de dotări standard. Sistemul ESP trebuie să devină accesibil tuturor, să nu mai constituie o opțiune de lux. Bineînțeles, nu trebuie să uităm nici impactul asupra mediului pe care îl va avea noul sistem de monitorizare a presiunii pneurilor, efectul său de reducere a emisiilor de dioxid de carbon. Totodată, se va reduce zgomotul, poluarea fonică. Tehnologiile noi ne vor permite să avem mașini mai sigure și mai ecologice.

6. Emisii industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) (reformare) (dezbateri)

Președinta – Următorul punct pe ordinea de zi este raportul (A6-0046/2009) elaborat de dl Krahmer, în numele Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, referitor la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) (reformare) [COM(2007)0844 - C6-0002/2008 - 2007/0286(COD)].

Holger Krahmer, raportor – (DE) Doamnă președintă, stimați comisari, doamnelor și domnilor, urmează să votăm directiva privind prevenirea emisiilor industriale. Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară a adoptat o serie de compromisuri cu o largă majoritate. Sper să putem menține această direcție, deoarece aceste reguli vor armoniza normele ecologice pentru instalațiile industriale din UE. Astfel, vom îmbunătăți protecția mediului, asigurând în același timp o concurență loială.

În centrul compromisurilor se află rețeaua europeană de siguranță. Acest concept introduce la nivelul Comunității limite pentru valorile emisiilor poluante provenite din industrie. Ele definesc norme clare de autorizare a instalațiilor industriale. Pentru a obține un permis, ele trebuie să fie mai bune decât specificarea din rețeaua de siguranță. Acest mod de abordare oferă suficient spațiu de manevră pentru stabilirea de cerințe individuale. În orice caz, nu mai există posibilitatea de a abuza de acest spațiu și de a folosi instalații cu evaluări negative în ceea ce privește emisiile prin intermediul derogărilor. Datorită rețelei de siguranță vom obține claritate, precum și flexibilitatea necesară. Nu va fi deloc nevoie de derogări extensibile și interpretabile.

Când am făcut această propunere, mi s-a reproșat că aș fi un „activist verde”. Această afirmație - și mă voi exprima cu atenție - este exagerată. Este vorba despre îmbunătățirea punerii în aplicare a unor norme ale UE care sunt în vigoare de ani de zile. Cele mai bune tehnici disponibile - iar acesta este scopul rețelei europene de siguranță - ar fi trebuit să fie, începând din toamna trecută, un standard pentru toate unitățile industriale din UE, însă acest lucru este încă departe de realitate. Cele mai bune tehnici disponibile sunt efectiv utilizate în momentul de față în numai trei state membre.

Oxizii de azot și de sulf reprezintă câteva dintre problemele principale ale poluării industriale a mediului. Potențialul de reducere ar fi de 60-80% în cazul în care cele mai bune tehnici disponibile s-ar utiliza în mod consecvent. Acestea sunt cifrele Agenției Europene de Mediu. Tehnica aceasta nu este *science fiction*. Nu provine din laborator, nu se află în stadiu de laborator, ci este disponibilă, accesibilă și funcțională. Cu toate acestea, multe state membre se scutesc de un astfel de efort, deoarece se pot câștiga bani buni și din instalații industriale poluante. Unele state membre pur și simplu au neglijat ideea de a investi în modernizarea unităților lor. Acest lucru afectează concurența și mediul, motiv pentru care încurajez o nouă abordare în vederea unei mai bune puneri în aplicare a celor mai bune tehnici disponibile.

Pachetele de compromis vor reduce, de asemenea, cheltuielile administrative care nu folosesc în niciun fel mediului. Prin urmare, numărul rapoartelor pe care operatorii de instalații trebuie să le trimită autorităților este legat de riscul prezentat de instalațiile respective și de respectarea de către operatori a normelor impuse. Același lucru este valabil și pentru inspecțiile făcute de autorități. Acolo unde ar putea exista un pericol, este nevoie de o supraveghere mai atentă. Însă acolo unde lucrurile sunt în ordine, nu mai este necesară o monitorizare constantă.

Pentru multe persoane din acest Parlament, protecția solului este o problemă delicată. Din păcate, este clar că nu mai poate avea loc o dezbatere constructivă pe această temă, însă găsirea unor compromisuri a fost posibilă. Raportul privind starea solului se reduce la punctele esențiale - nu trebuie să fie unul cuprinzător și nu trebuie elaborat mereu. În schimb, se va concentra asupra riscului real produs de o anumită instalație. Analizele sunt necesare în cazurile în care se utilizează cantități relevante de substanțe periculoase.

În plus, curățarea siturilor în vederea readucerii la starea inițială nu este o abordare realistă, motiv pentru care compromisul vorbește acum despre reabilitarea până la un nivel satisfăcător. Acest lucru nu-mi influențează propriul punct de vedere, și anume că protecția solului nu este un domeniu care ar trebui reglementat la nivelul UE. Ar fi mai bine ca acesta să țină de responsabilitățile statelor membre.

IPPC afectează aproape toate sectoarele industriale. Așadar, au existat activități intense de lobby în ultimele zile. În anumite domenii, îmbunătățirile aduse compromisurilor inițiale erau într-adevăr necesare, un exemplu fiind cazul agriculturii. Calcularea pragurilor pentru fermele de păsări este mult prea birocratică. În locul unei clasificări după specii, în curcani, rațe și pui de carne, ar trebui să menținem pragul de 40 000 de locuri pentru păsări.

Nici producția gunoierului de grajd solid și lichid și a ejecțiilor nu aparține sferei de aplicare a acestei directive. Tema este relevantă, reglementarea este necesară, însă, vă rog, nu în acest act juridic. Ferma unui țăran nu este o unitate industrială. Fermierii au mult mai multe dorințe pe lista lor, iar decizia în legătură cu aceste două puncte este adecvată. De aceea, am făcut tot posibilul pentru a ajunge la un acord pe această temă cu raportorii alternativi.

Același lucru este valabil și pentru generarea de curent din gaze reziduale în producția de oțel. Procesul este foarte eficient, producând energie dintr-un produs secundar altminteri inutil. Cu toate acestea, reducerea marginală ținută a emisiilor ar putea fi obținută numai printr-un nivel ridicat al cheltuielilor. Scopul era acela de a păstra echilibrul.

Ceea ce însă atrage atenția și este regretabil este modul în care Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democrațiilor Europene se sustrage din compromis și împrăștiă amendamente prin tot raportul. O astfel de abordare nu este constructivă. Luarea deciziilor politice se poate face numai cu un nivel minim de încredere și colaborare. Pot să înțeleg că membrii Grupului PPE-DE nu sunt suficient de mulțumiți de diferitele compromisuri. Tot ceea ce pot spune este că aș fi discutat cu plăcere propunerile lor, însă niciuna dintre acestea nu a fost prezentată în cadrul negocierilor pentru compromis cu raportorii alternativi. De aceea, astfel de acțiuni necoordoanate și pe ultima sută de metri pot cauza exact contrariul: periclitarea propunerilor raționale și corecte.

Doresc să le mulțumesc din suflet celorlalți raportori, în special domnilor Turmes, Hegyi și Blokland, care, în ciuda diferențelor de substanță, au fost parteneri de negociere de încredere.

Astăzi, avem ocazia de a încuraja atât o mai bună protecție a mediului, cât și concurența loială. Sper să folosim această ocazie pentru crearea unui plan care să fie susținut în același timp de către marile grupuri economice și ecologice. Vă rog să susțineți compromisurile! Vă mulțumesc.

Stavros Dimas, membru al Comisiei – (EL) Doamnă președintă, sunt încântat de faptul că astăzi dezbatem propunerea de reformare a directivei privind emisiile industriale și aș dori să le mulțumesc în mod special raportorului, dl Krahmer, și Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, pentru munca excelentă pe care au depus-o la acest dosar. De asemenea, doresc să mulțumesc Comisiei pentru afaceri juridice pentru contribuția sa pozitivă.

În ultimele săptămâni, Comisia a strâns dovezi solide conform cărora directiva actuală de prevenire și control al poluării nu este pusă în aplicare în mod adecvat, emisiile industriale aflându-se în continuare la un nivel extrem de ridicat. Situația aceasta a avut un impact grav asupra mediului și asupra sănătății cetățenilor europeni. În plus, afectează concurența dintre industriile europene.

Această situație inacceptabilă trebuie să înceteze. Cele mai bune tehnici disponibile reprezintă elementul principal al abordării integrate pe baza căreia operează directiva. Aceste tehnici au avantaje ecologice și economice semnificative.

În primul rând, ele reduc emisiile și limitează utilizarea resurselor, contribuind astfel la îmbunătățirea pe termen lung a securității aprovizionării cu energie în Uniunea Europeană. De asemenea, stimulează inovația ecologică necesară pentru ca industria europeană să poată răspunde viitoarei cereri globale în materie de tehnologii ecologice.

Cadrul de aplicare al celor mai bune tehnici disponibile trebuie consolidat și îmbunătățit, pentru ca noi să putem exploata în mod adecvat avantajele acestora. Acesta este scopul propunerii făcute de Comisie. Aceasta clarifică și actualizează rolul documentelor de referință BAT (documente BREF) în aplicarea legislației. Astfel, condițiile de autorizare pentru întreprinderi vor fi mai asemănătoare în Uniunea Europeană și, prin urmare, se va atinge o mai mare convergență în ceea ce privește condițiile de concurență.

Documentele BREF sunt întocmite prin intermediul unei proceduri transparente, cu participarea largă a statelor membre, a industriei și a altor agenții relevante. Efortul necesar pentru elaborarea și aprobarea lor este considerabil. Trebuie să susținem procedura de aprobare și procesul BREF în general. Acest lucru va permite documentelor BREF să joace un rol mai puternic în domeniul licențelor de funcționare acordate companiilor industriale, ceea ce va avea ca efect faptul că unitățile noastre industriale vor îndeplini cele mai stricte condiții ecologice posibile prevăzute de legislația Uniunii Europene.

Propunerea Comisiei oferă flexibilitatea necesară pentru derogări de la documentele BREF, cu condiția, bineînțeles, ca acestea să fie justificate de condițiile locale în perioada respectivă. Cu toate acestea, este necesară o expunere detaliată a motivelor și o justificare pentru fiecare derogare, în vederea evitării unor posibile abuzuri. În același timp, în cazul anumitor sectoare industriale cu impact deosebit de grav asupra mediului, condițiile obligatorii minime trebuie stabilite la nivelul Uniunii Europene. În plus, standardele minime relevante au fost deja adoptate pentru sectoare precum instalații complexe de ardere sau de incinerare a deșeurilor.

După cum știți, această problemă l-a preocupat în mod deosebit pe raportorul Parlamentului European. Deși cerințele obligatorii minime ar putea fi considerate utile pentru anumite sectoare industriale, definirea acestora pentru toate sectoarele nu este neapărat necesară. Standardele minime trebuie adoptate numai dacă și în măsura în care sunt necesare și justificate din punct de vedere ecologic.

Un exemplu tipic ar fi instalațiile complexe de ardere, care sunt responsabile pentru o mare parte a poluării atmosferice. Cele mai bune tehnici disponibile nu sunt deloc adoptate în mod corect în acest sector. Iată motivul pentru care Comisia a propus noi cerințe minime pentru instalațiile complexe de ardere, pe baza concluziilor din documentele BREF relevante. Aplicarea acestora este planificată pentru anul 2016.

Acestea sunt măsuri care vor contribui în mod semnificativ la atingerea obiectivelor relevante ale strategiei tematice privind poluarea mediului într-o manieră viabilă din punct de vedere economic. Mai mult, avantajul acestor norme depășește costurile aferente, atât la nivel european, cât și la nivel național.

În cele din urmă, în afara punerii mai bune în aplicare a directivei, obiectivul principal al reformei este de a simplifica legislația și de a reduce costurile administrative ale industriei și ale autorităților competente, în conformitate, bineînțeles, cu principiile programului pentru o legiferare mai bună al Uniunii Europene.

Din acest motiv, propunerea unește șapte acte legislative actuale într-o singură directivă. Astfel, va crește claritatea și coeziunea legislației, atât pentru statele membre, cât și pentru companii. Avantajele acestei simplificări sunt numeroase.

Reducerea poluării cauzate de instalații industriale reprezintă o prioritate principală, din motive atât ecologice, cât și economice. Propunerea prezentată va simplifica legislația actuală și, în același timp, va consolida cadrul de aplicare al celor mai bune tehnici disponibile. Astfel, se va contribui la îmbunătățirea protecției mediului și a viabilității industriei europene. Prin urmare, aștept cu interes punctele dvs. de vedere referitoare la această propunere importantă și dialogul care va urma.

Marcello Vernola, în numele Grupului PPE-DE – (IT) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, consider că, după cum s-a spus deja, această directivă reprezintă unul dintre cele mai importante instrumente pentru controlul poluării pe care le-a discutat Parlamentul de la Pachetul energie - climă încoace.

Poate că momentul nu este cel mai potrivit, din cauza crizei financiare care pune sistemul industrial sub presiune și, prin urmare, a existat o activitate disproporționată de lobby pe lângă grupurile parlamentare din partea acestor companii, care sunt îngrijorate de repercusiunile financiare ale directivei în cauză, la fel ca și în cazul Pachetului energie - climă. Suntem încurajați de faptul că ne aflăm încă la prima lectură și poate că la a doua lectură vom reuși să recâștigăm teren datorită corectărilor și îmbunătățirilor.

Doresc să-i spun raportorului, domnul Krahmer, că drumul nu a fost ușor. Dl Krahmer a criticat poziția Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni, care a pus la îndoială unele compromisuri. Aș dori totuși să menționez că au fost prezentate 60 de amendamente, cel puțin o treime dintre acestea fiind propuse de deputații Grupului PPE-DE. Există așadar o dorință generală în Parlament

de a reexamina anumite puncte cheie ale acestei directive și, din păcate, nu a avut loc nicio întâlnire în ultimele 60 de zile între raportor și raportorii alternativi pentru a discuta cele 60 de amendamente. Nu trebuie să uităm că directiva a apărut din cauză că directiva precedentă nu s-a dovedit, până în prezent, a fi ușor de pus în aplicare în statele membre. Sistemul de control și analiză s-a diversificat mult prea mult. După cum a spus dl Krahmer, acesta trebuie modificat. Este însă nevoie de un efort mai mare și din partea Comisiei Europene.

Documentele de referință privind cele mai bune tehnici disponibile (BREF) necesită o pregătire mult prea lungă și, în consecință, nu pot garanta punerea în aplicare a directivei într-o manieră transparentă. Este adevărat că un proces foarte puternic de colaborare a luat naștere odată cu implicarea industriei, dar dacă documentele BREF ar fi adoptate mai rapid și mai regulat, am fi cu siguranță martorii unui progres în domeniul protecției sănătății publice. Aș dori, de asemenea, să adaug că sectoarele industriale au realizat puține investiții în trecut: este nevoie de un angajament mai puternic și consider că, având în vedere că un număr prea mare de persoane se îmbolnăvesc și mor din cauza poluării atmosferice cauzate de emisiile industriale, trebuie să introducem măsuri adecvate de purificare și un sistem strict de control și analiză.

PREZIDEAZĂ: DI COCILOVO

Vicepreședinte

Guido Sacconi, în numele Grupului PSE – (IT) Dle președinte, stimați colegi, mai întâi aș dori să clarific faptul că iau cuvântul în numele raportorului nostru alternativ care, din nefericire, nu poate fi astăzi alături de noi. Voi reda deci poziția unitară a grupului nostru. Susținem pe deplin acest compromis, care este rezultatul unei activități de peste un an de zile. Trebuie să mulțumim pentru aceasta dlui Krahmer, care a jucat un rol foarte important, care a ascultat cu atenție și chiar și-a revizuit poziția inițială. Acest compromis va avea ca rezultat un grad mai ridicat de protecție și suport acordat industriei europene, și datorită introducerii flexibilității.

După cum s-a mai specificat, acordul, punctul focal al acestui consens, consolidează și extinde punerea în aplicare a BAT (cele mai bune tehnici disponibile), consolidând normele și făcându-le mai transparente. Cerințele minime propuse pentru instalațiile de ardere de mari dimensiuni trebuie să fie respectate pentru a putea aplica BAT și criteriile privind calitatea aerului. În acest sens, în ceea ce ne privește, considerăm că amendamentele prezentate în cadrul sesiunii plenare nu trebuie adoptate. Acestea slăbesc compromisul, în special acele amendamente care au ca scop reducerea domeniului de aplicare al IPPC (prevenirea și controlul integrat al poluării), punerea în aplicare a BAT și cerințele pentru instalațiile de ardere de mari dimensiuni.

Trebuie să subliniez faptul că, după o discuție internă aprinsă, grupul a hotărât să nu depună niciun amendament. În consecință, invităm alte partide să acționeze în aceeași manieră și să nu susțină amendamentele care au fost prezentate pentru a trimite un mesaj puternic și clar în etapa de primă lectură.

Chris Davies, în numele Grupului ALDE – Dle președinte, ideea care stă la baza Directivei privind prevenirea și controlul integrat al poluării (IPPC) este să ne permită să atingem beneficii maxime pentru mediu la un cost minim, acordând o flexibilitate crescută industriei și statelor membre. Totuși, după cum a subliniat comisarul, acest principiu generează abuzuri: cele mai bune tehnici disponibile au fost înțelese de numeroase state membre în alte moduri decât cele intenționate de Comisie.

Prin urmare, susțin cu tărie ideea raportorului de a se stabili un standard minim. Faptul că raportorul nostru este de naționalitate germană are o anumită importanță; Germania are rezultate pozitive în ceea ce privește acest subiect. Nu găsesc niciun motiv pentru care un stat membru care a făcut investiții pentru a asigura standarde ridicate de protecția mediului în industria sa trebuie să fie subminat la nivel competitiv și ecologic de alte state membre care nu sunt pregătite să facă asemenea investiții.

De asemenea, aș dori să menționez oportunitatea pe care această directivă reformată ne-o oferă pentru a modifica Directiva privind instalațiile de ardere de mari dimensiuni. Sunt foarte dornic să văd introducerea standardelor de performanță privind emisiile pentru marile instalații de cărbune și gaze naturale din cauza cantităților imense de CO₂ pe care acestea le emit. Totuși, preocupările privind încălzirea globală au stârnit multe controverse, preocupări care nu erau resimțite la fel de acut la momentul intrării în vigoare a acestei directive. Într-o oarecare măsură, există un echilibru între poluanții vechi, tradiționali și noua preocupare privind gazele cu efect de seră.

Este foarte posibil ca țara mea să se confrunte cu penurii energetice severe începând cu sfârșitul anului 2015, cauzate de închiderea a numeroase centrale electrice pe bază de cărbune, care nu au fost modernizate conform cerințelor privind instalațiile de ardere de mari dimensiuni.

Personal, sunt pregătit pentru negocieri. Sunt pregătit să negociez o derogare în a doua lectură - o extindere a cerințelor privind instalațiile de ardere de mari dimensiuni - pentru a păstra vechile centrale în stare de funcționare, cu condiția să nu se construiască alte centrale electrice pe bază de cărbune, care să continue să producă emisii de CO₂ și în următoarele decenii. Trebuie totuși să existe o compensare veritabilă: trebuie să existe un real angajament din partea statelor membre de a realiza schimbările necesare pentru a-și reduce emisiile de CO₂, astfel încât să se permită încă pentru câțiva ani poluarea provenită de la centralele existente.

Claude Turmes, în numele Grupului Verts/ALE – Dle președinte, mai întâi aș vrea să îi mulțumesc dlui Krahmer, care s-a dovedit un raportor foarte constructiv și bine organizat în ceea ce privește această directivă.

Ce dorim să facem în domeniul despre care discutăm? Dorim să promovăm cele mai bune tehnologii disponibile în Europa în folosul sănătății, al mediului, dar și pentru binele competitivității industriei europene. Trebuie să fim conștienți de faptul că, în ceea ce privește o mare parte a producției industriale din Europa, costurile salariale sunt mai reduse în prezent decât costurile materialelor și decât cele de furnizare a energiei, apei și a altor resurse. În consecință, vom avea beneficii extraordinare datorită acestei directive care ne permitem să utilizăm și altceva decât tehnologiile de depoluare la capătul liniei (end-of-pipe) și să promovăm cele mai bune documente disponibile și cele mai eficiente tehnologii folosite deja de industrie. Aceasta este direcția în care trebuie să ne îndreptăm. De aceste reglementări vor beneficia și furnizorii noștri de tehnologie ecologică din Europa. Există o piață mondială enormă pentru procesarea ecologică și Europa trebuie să facă parte din această piață.

În calitate de membri ai Grupului Verzilor, suntem mulțumiți de această plasă de siguranță europeană, care va reduce posibilitățile de dumping pentru anumite guverne, și de faptul că am îmbunătățit monitorizarea și accesul cetățenilor la documente.

A fost un proces foarte eficient, dar, din păcate, nu îl înțeleg pe dl Vernola. Ați negociat toate aceste compromisuri cu noi într-o manieră eficientă. În viață, ca și în politică, trebuie să ai încredere, de aceea nu înțeleg motivul pentru care, chiar la sfârșit, dumneavoastră, care cunoașteți acest dosar atât de bine, cedați în fața unor politicieni precum dna Jackson și alții, care nu sunt preocupați de sănătate sau de competitivitate. Cred că este păcat. Este păcat că cel mai mare grup politic din Parlament nu mai este un partener de negociere fiabil. Nu putem negocia săptămâni întregi pentru ca, în ultimul moment, compromisele să fie subminate. Aceasta nu este o modalitate serioasă de a face politică în legătură cu un dosar atât de important.

Roberto Musacchio, în numele Grupului GUE/NGL – (IT) Dle președinte, stimați colegi, deși aceasta este o consolidare a mai multor directive și, în consecință, posibilitățile de a modifica acest text legislativ sunt limitate, noua directivă IPPC este un instrument necesar și util atât pentru promovarea reducerii dramatice a emisiilor profitând de cele mai bune tehnici disponibile, cât și pentru accelerarea unei noi tendințe în investițiile industriale.

Datorită atenției pentru detaliu și contribuției tuturor raportorilor alternativi și, în special, a personalului și a raportorului, dl Krahmer, căruia doresc să îi mulțumesc pentru onestitatea și răbdarea sa, am menținut transparența completă în ceea ce privește adoptarea BAT, schimbul de informații și publicarea pe internet a concluziilor operative a acestor documente. Ne-am asigurat că procedura de consultare participativă stabilită în cadrul Forumului de la Sevilla va fi folosită în continuare. Este important să nu ne abatem de la această direcție; fac apel la toți raportorii să mențină consecvența pe care am demonstrat-o în timpul lunilor de discuție deschisă.

Personal, am lucrat la directiva privind protecția solului. Din nefericire, așteptăm încă opinia Consiliului asupra acestei directive cruciale pentru menținerea unui echilibru natural în ceea ce privește eliberarea carbonului în atmosferă, după cum a specificat recent comisarul Dimas. Anumite amendamente, inclusiv în proiectul de directivă IPPC, au ca scop subminarea cerințelor obligatorii pentru reclamații privind terenurile industriale nefolosite: acestea nu intenționează să facă legătura dintre dispoziții și celelalte cerințe care urmează să fie introduse de directiva privind solul. În opinia mea, acest lucru este inacceptabil, nu neapărat din motive ecologice, ci pentru a proteja sănătatea publică și pentru a preveni orice abuz de resurse publice în dezvoltarea afacerilor și în viața cetățenilor europeni. În trecut, inclusiv în Italia, astfel de cazuri de încălcare a autorizațiilor prevăzute de directiva IPPC anterioară au fost prea numeroase, cauzând diferențe atât dintr-o perspectivă ecologică, cât și în termeni de piață și norme industriale. Țara mea a plătit deja un preț mare pentru dezvoltarea industrială necontrolată, ca de exemplu în cazurile Sevesto, Eternit și altele, ceea ce a avut consecințe asupra peisajului și populației locale.

În concluzie, salut limitarea și includerea dispozițiilor privind incineratoarele. Reglementările din acest domeniu nu trebuie atenuate, astfel încât să ne putem pregăti să renunțăm la aceste practici și să trăim într-o

societate fără deșeuri. Amendamentele discutate de toate grupurile pentru a permite controale mai stricte privind emisiile de furan și dioxină sunt de asemenea întemeiate. Consider că, în această privință, trebuie să consolidăm dezbaterea printr-un vot al Parlamentului. Această directivă este foarte importantă și sper că va fi adoptată.

Johannes Blokland, în numele Grupului IND/DEM – (NL) Dle președinte, industria noastră este importantă pentru economie, dar ea cauzează frecvent poluarea aerului, a apelor și a solului. Uniunea Europeană combate acest fel de poluare de decenii și, recent, toată atenția acordată domeniului mediului s-a concentrat asupra CO₂ și a schimbărilor climatice. Uneori, acestea par a fi singurele probleme de mediu. Al Gore și-a lăsat în mod clar amprenta.

Există, totuși, pericolul ca toate problemele de mediu să fie reduse la schimbările climatice; ne confruntăm însă cu mult mai multe provocări privind politica de mediu. Planeta este amenințată și de emisiile de poluanți atmosferici, dintre care 40-80% provin de la marile instalații industriale. În consecință, avem motive întemeiate să încercăm să obținem o protecție solidă a mediului prin intermediul acestei directive privind prevenirea și controlul integrat al poluării (Directiva IPPC).

Noi, membrii Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, am examinat în detaliu propunerile și am ajuns la un compromis acceptabil privind numeroase chestiuni. Consider că raportul nu își atinge însă obiectivele în ceea ce privește standardele de emisii pentru instalațiile de ardere de mari dimensiuni. Tocmai aici s-ar putea obține cele mai mari beneficii ecologice.

Prin urmare, am depus amendamente suplimentare. De exemplu, standardele de emisii pentru centralele electrice trebuie să fie comparabile cu cele pentru instalațiile de incinerare a deșeurilor în ceea ce privește rigurozitatea, ținând cont, în special, de faptul că centralele electrice sunt de asemenea instalații de incinerare a deșeurilor. În plus, propun să înlăturăm o lacună din legislație: gazificarea, comparabilă cu combustia obișnuită, trebuie să respecte aceleași standarde de emisie. Jurisprudența recentă a dovedit că acest lucru nu se întâmplă și în realitate. Legislația trebuie deci modificată.

Christa Klauß (PPE-DE) – (DE) Dle președinte, dle comisar Dimas, doamnelor și domnilor, un obiectiv clar al acestei directive este simplificarea actualelor dispoziții juridice în domeniul emisiilor industriale și integrarea acestora într-o directivă unică, reducând astfel birocrăția. Totuși, din câte observ, acest lucru nu este foarte vizibil în propunerea specifică a Comisiei.

În ceea ce mă privește, reducerea birocrăției nu înseamnă crearea unor noi obligații de raportare și a unor noi proceduri complicate, ci, mai presus de toate, evitarea duplicării reglementărilor și a sarcinilor inutile. În domeniul agriculturii, în special, propunerea Comisiei va provoca un nou val de birocrăție. Extinderea aplicabilității ar însemna includerea activităților zootehnice, care nu se pot compara cu instalațiile industriale, acestea reprezentând adevăratul scop al directivei în cauză.

În plus, Comisia propune norme care sunt deja incluse într-o directivă privind nitrații, în Directiva-cadru privind apa sau în Directiva privind apele subterane. Solicit sprijinul dumneavoastră în favoarea acestor amendamente pentru a preveni astfel de reglementări duplicate. Calcularea valorilor maxime aplicabile activităților zootehnice trebuie, de asemenea, să fie rezonabile și ușor de înțeles în raport cu creșterea pasărilor. Va rog să votați împreună cu mine împotriva împărțirii în categorii de tipul găini pentru îngrășat, găini ouătoare și curcani pentru îngrășat. În Germania, oamenii ar spune că se caută nod în papură. De asemenea, nu trebuie să existe nicio tentativă de a folosi această directivă pentru a reintroduce problema protecției solului prin ușa din spate. Protecția solului este o problemă importantă. Trebuie să existe o legislație națională eficientă care să se ocupe de acest lucru.

Aș dori să îi spun raportorului că eu, împreună cu alți membri ai grupului din care fac parte, apreciem foarte mult conceptul de rețea europeană de siguranță. Aceasta reprezintă un bun compromis. Stabilind limitele de emisii pe care statele membre trebuie să le respecte ca valoare maximă absolută atunci când acordă autorizații instalațiilor industriale de mari dimensiuni, vom pune capăt utilizării inflaționiste a derogărilor care a avut loc până acum în anumite state membre. Astfel, vom garanta un nivel de siguranță uniform și ridicat. Statele membre nu vor mai avea posibilitatea de a câștiga un avantaj concurențial în detrimentul mediului.

Åsa Westlund (PSE) – (SV) Dle președinte, discutăm astăzi un text legislativ foarte important. Printre altele, acesta a condus la îmbunătățirea unei mari probleme privind acidificarea lacurilor din Suedia. Este totuși important să nu permitem prin această directivă derogări adiționale sau limite de timp mai mari, astfel încât

să putem continua această dezvoltare pozitivă privind reducerea efectelor emisiilor periculoase în Europa. Din această cauză, dorim să înlăturăm posibilitățile de prelungire a derogărilor.

De asemenea, am dori să vedem stabilită o limită clară a emisiilor de dioxid de carbon. Comercializarea cotelor de emisie nu este un instrument adecvat pentru a rezolva criza cauzată de schimbările climatice cu care ne confruntăm. Vom observa acest lucru acum că intrăm în recesiune, când un număr considerabil de cote de emisie vor deveni disponibile în mod automat. Acestea vor fi vândute la un preț foarte redus, ceea ce înseamnă că vom pierde câțiva ani din tranziția necesară pentru a ne permite să ne ocupăm de această problemă pe termen lung și mai înseamnă că, după această recesiune, vom fi mai slab pregătiți și vom avea o capacitate mai redusă de a face față acestei evoluții dacă nu stabilim măsuri suplimentare precum cerințele privind emisiile pentru instalațiile de ardere de mari dimensiuni. Consider, în consecință, că este foarte regretabil ca aceste amendamente să fie considerate inadmisibile pentru vot.

Fiona Hall (ALDE) – Dle președinte, susțin această măsură și scopul ei de a promova cele mai bune tehnici disponibile pentru protecția mediului, dar am anumite preocupări legate de metodologia folosită de Parlament în ceea ce privește acest subiect. Aceasta este în esență o directivă care vizează reglementarea industriei grele, dar în textul și anexa sa sunt ascunse anumite paragrafe care afectează fermierii în mod direct.

Comisia pentru agricultură nu a avut ocazia să-și dea avizul și, din păcate, unele propuneri care afectează fermierii sunt destul de inadecvate. În special, cerințele privind gunoii de grajd și ejecțiile se suprapun peste dispozițiile Directivei privind nitratii și ale Directivei-cadru privind apa. Nivelurile prag mai scăzute pentru activitățile de creștere a păsărilor atrag micile ferme familiale într-un cadru de reglementare complex, conceput de fapt pentru a controla giganții industriali mondiali. Nu această directivă este instrumentul de reglementare pentru fermele mici.

Urszula Krupa (IND/DEM) – (PL) Dle președinte, în cadrul proiectului de rezoluție legislativă privind emisiile industriale se conturează o puternică tendință de a limita aspectele de mediu importante ale prezentei directive, în timp ce se încearcă simultan introducerea unor standarde mai extinse privind efectul de seră.

Numeroasele propuneri de amendament au consolidat în mod evident standardele pentru emisiile provenind de la centralele termice, care nu sunt toxice în mod direct, în timp ce alte amendamente mai liberale au îmbunătățit ușor reglementările privind combustia sau incinerarea deșeurilor.

Emisiile de dioxid de carbon nu sunt toxice, în timp ce dioxina, furanii, acidul clorhidric gazos, acidul fluorhidric, metalele grele sau alți compuși foarte periculoși sunt o amenințare adevărată și directă pentru sănătatea umană și pentru mediu.

Monitorizarea atentă, atât a tipurilor de deșeuri incinerate, cât și a substanțelor dăunătoare care rezultă din acest proces, este o condiție importantă pentru utilizarea termică în siguranță a deșeurilor. Introducerea unor valori limită mai puțin rigide, care necesită luarea unor măsuri preventive în cazul depășirii emisiilor, pot dăuna mediului și sănătății umane.

Abordarea propusă expune tratamentul inegal pentru anumite categorii de instalații, aceasta fiind deosebit de restrictivă în ceea ce privește centralele termice care folosesc combustibili convenționali.

Caroline Jackson (PPE-DE) – Dle președinte, la baza acestei directive stă o problemă de control și de cost. Cum ne putem asigura că legile adoptate de Uniunea Europeană ca întreg sunt aplicate și cum putem legifera fără a cunoaște costul a ceea ce ne dorim? Raportorul dorește să introducem un sistem universal de limite uniforme de emisii, care să fie aplicate într-un exercițiu birocratic amplu care ar dura cel puțin opt ani. Nimeni nu cunoaște costul acestui exercițiu care poartă numele de plasă europeană de siguranță.

Eu am depus amendamentul 134 privind rămânerea în afara industriilor care generează cantități mari de emisii cu standarde bazate pe cele mai bune tehnici disponibile, lăsând punerea în aplicare a unor astfel de măsuri la latitudinea statelor membre. Acest lucru este realist, rezonabil ca preț și respectă principiul subsidiarității.

Dacă proiectul privind plasa europeană de siguranță este adoptat, sper ca Consiliul și Comisia să facă presiuni asupra Parlamentului pentru a evalua impactul acestei idei. Întrebarea este dacă avem voința de a realiza un sistem uniform pentru întreaga Uniune Europeană care să funcționeze - cu alte cuvinte o rețea europeană de siguranță. Dovezile de până acum arată că statelor membre le lipsește voința necesară în acest sens. Acestea nu vor susține serviciul european de inspecție a mediului: ele vor să folosească în continuare agențiile naționale de aplicare. Răspunsul corect la dilema noastră nu este inventarea unei noi birocratii uriașe care nu va funcționa niciodată, ci utilizarea resurselor noastre financiare pentru a ridica standardele morale ale agențiilor

naționale de aplicare pentru ca acestea să își facă datoria și să contribuie la punerea în aplicare a legislației UE.

Vă recomand amendamentul 129, care scutește de la controlul poluării generatoarele de rezervă din unitățile de îngrijire medicală; în lipsa amendamentului, acest control ar considera că generatoarele respective funcționează permanent. Amendamentul respectiv va reduce costurile într-un moment critic pentru bugetele de sănătate. Vă recomand amendamentele privind instalațiile de ardere de mari dimensiuni: dacă acestea nu vor fi introduse în directivă, țara mea se va confrunta cu întreruperi în alimentarea cu energie. Oamenii au deja destule motive să dea vina pe Uniunea Europeană!

Ultimul punct tratează compromisurile și atacul dlui Turmes la adresa mea: prima lectură nu este momentul pentru compromisuri, ci un moment în care prezentăm toate amendamentele și ideile și apoi le discutăm. Nu putem face compromisuri care evită discuțiile.

În cele din urmă, recomand viitorului Parlament actualul articol 55, care ne-ar permite o primă lectură reînnoită a acestei directive foarte importante. Nu este corect să desfășurăm prima lectură în cadrul vechiului Parlament și cea de-a doua lectură în cadrul noului Parlament.

Dorette Corbey (PSE) – (NL) Dle președinte, noua directivă privind prevenirea și controlul integrat al poluării (Directiva IPPC) va garanta faptul că întreprinderile trebuie să doteze toate instalațiile de dimensiuni mari cu cea mai bună tehnologie disponibilă. Acest lucru este deja obligatoriu în anumite state și a venit timpul să ne aliniem și noi acestei cerințe și să creăm condiții echitabile de concurență. Până acum, toate bune.

Totuși, stimați colegi, aș dori să vă cer sprijinul în special în ceea ce privește amendamentele care au ca scop stabilirea viitoarelor cerințe pentru centrale pe cărbuni. Trebuie introdus un plafon de emisie pentru aceste centrale electrice, iar acest lucru se poate realiza prin utilizarea captării și stocării dioxidului de carbon sau prin combustia combinată a 40-50% din biomasa durabilă. Un plafon de emisie pentru CO₂ este unica metodă prin care putem utiliza cărbunile îndeplinindu-ne în același timp obiectivele climatice.

Unii deputați europeni susțin că sectorul energiei se încadrează în noul sistem de comercializare a cotelor și că, în consecință, nu sunt necesare noi cerințe. Totuși, acest raționament este incorrect, deoarece ETS nu numai că permite excepții în ceea ce privește centralele pe cărbuni, dar permite, de asemenea, compensarea industriei energointensive pentru costurile ridicate cu electricitatea. Nu mai există astfel un stimulent financiar pentru a reduce emisiile de CO₂.

Oricine crede că sistemul de comercializare a cotelor (ETS) este soluția pentru orice problemă nu trebuie să stabilească cerințe pentru autovehicule sau să interzică becurile și nici nu are nevoie de o directivă privind energia durabilă. Trebuie să fim consecvenți. Dacă stabilim cerințe privind autovehiculele și iluminarea, trebuie să stabilim și cerințe pentru centralele pe cărbuni, deoarece acestea sunt adevărații factori de poluare. Este de asemenea adevărat că, dacă dorim să reducem emisiile de CO₂, trebuie să ne îndreptăm atenția asupra sectorului energetic mai degrabă decât asupra industriei oțelului sau a cimentului.

Avril Doyle (PPE-DE) – Dle președinte, dacă există deficiențe în cadrul Directivei privind nitrații și al Directivei-cadru privind apa, consider că problemele legate de activitățile privind porcinele, pasările și produsele lactate trebuie abordate în cadrul acestor directive. În opinia mea, costurile presupuse de conformare vor depăși beneficiile aduse de includerea lor în acest proiect legislativ. Dar există alte metode legislative pentru a aborda aceste sectoare, care trebuie analizate din perspectiva acestor alternative legislative.

În ceea ce privește problema instalațiilor de ardere de mari dimensiuni, actualul sistem ETS al Uniunii Europene nu ne protejează împotriva reținerii proiectate a poluării inutile în cadrul a numeroase noi instalații costisitoare și generatoare de cantități însemnate de emisii, în special în noile centrale pe cărbuni care, la momentul construirii, au un termen de funcționare de 40 de ani, ceea ce face dificilă și costisitoare îndeplinirea obiectivelor generale climatice.

Standardele de performanță privind emisiile de CO₂ ne-ar ajuta să asigurăm decarbonizarea sectorului energiei electrice într-un program conceput astfel încât să țină seama atât de limitarea creșterii temperaturilor medii globale la mai puțin de 2°C, cât și de apariția unor tehnologii noi și mai ecologice. Industria necesită, mai presus de toate, certitudine legislativă, pentru a putea lua decizii privind investițiile în aceste proiecte de anvergură, costisitoare și importante. O limită de 350 g ar impune, de exemplu, numai construcția celor mai eficiente centrale pe gaz. Punerea în aplicare a standardelor CO₂, de exemplu din 2020, ar condiționa construirea centralelor pe cărbuni de intrarea în vigoare a acestei propuneri, cu condiția că acestea să folosească

echipamente de captare a CO₂ începând cu 2020, moment în care tehnologia CSC ar trebui să fie disponibilă din punct de vedere comercial. Instalațiile existente trebuie să aibă la dispoziție o perioadă mai lungă pentru a se conforma standardelor, fie prin adăugarea de tehnologii de captare a CO₂, fie chiar prin închiderea lor. Aceste instalații s-ar putea conforma standardelor și prin alte metode precum combustia combinată a biomasei sau utilizarea căldurii degajate prin tehnici de cogenerare.

În calitate de raportor privind recenta revizuire a sistemului ETS al UE, mă preocupă nivelul general al ambiției politicilor noastre. Ultimele cercetări arată că avem nevoie de limite mai stricte ale emisiilor pe o perioadă mai scurtă de timp, dacă dorim să îndeplinim obiectivul de 2°C care, ca urmare a votului nostru din decembrie privind pachetul de măsuri climatice și energetice, a fost acceptat de Parlament ca necesar pentru viitorul ecologic, social și economic al societății. Sunt necesare și alte sisteme în afară de ETS pentru a reduce la nivelul necesar emisiile provenind din sectorul energiei electrice.

În concluzie, rețeaua europeană de siguranță este un lucru bun, dar sunt încă îngrijorată de faptul că aceasta ar putea fi un stimulent doar pentru cel mai mic numitor comun și pentru reduceri minime de emisii - cu alte cuvinte, o evoluție înspre mai rău. Vă rog să mă convingeți de contrariul.

Glenis Willmott (PSE) – Dle președinte, deși susțin obiectivele propunerilor de a simplifica și de a clarifica cerințele legislației și de a asigura punerea lor în aplicare într-un mod mai eficient și mai echitabil, am trei preocupări majore. În primul rând, Comisia a încercat nu numai să simplifice și să asigure o mai bună punere în aplicare, dar a extins în mod semnificativ sfera de aplicare în anumite domenii. Consider că trebuie realizat un echilibru între protecția mediului, pe de-o parte, și birocrăție și costurile pentru industrie și unitățile mici, precum fermele și unitățile de îngrijire medicală, pe de altă parte.

În al doilea rând, cerințele minime pentru instalațiile de ardere de mari dimensiuni prezintă probleme semnificative pentru anumite părți din domeniul energiei electrice în Regatul Unit. Am fost informată că Polonia, Franța, Italia, Spania și unele state membre din est și sud manifestă aceleași preocupări. Cerințele ar însemna că, în lipsa unei derogări limitate în timp, s-ar pune în pericol posibilitatea unei continuări pe termen scurt a planurilor naționale de reducere a emisiilor sau chiar securitatea energetică.

În cele din urmă, sunt foarte preocupată de plasa de siguranță europeană și mă opun acesteia. Nu cred că este o idee foarte bună. Consider că valorile limită minime ale emisiilor vor deveni valori implicite și nu se vor concentra asupra aplicării complete a celor mai bune tehnici disponibile mai ambițioase; ele ar putea reduce semnificativ nivelul protecției mediului, determinând în același timp creșterea considerabilă a costurilor de punere în aplicare. Aș dori să solicit tuturor deputaților să ia în considerare aceste aspecte înainte de a vota.

Mairead McGuinness (PPE-DE) – Dle președinte, în calitate de membru al Comisiei pentru agricultură, mă voi referi numai la impactul acestei propuneri asupra sectorului agricol în Uniunea Europeană. Susțin comentariile celorlalți colegi care sunt îngrijorați de „extinderea plasei” și de includerea fermierilor în sfera de acoperire, ca poluanți industriali.

Emisiile din agricultură trebuie monitorizate, dar nu accept monitorizarea prin astfel de metode. Aș dori să sugerez că Directiva privind nitrății face tocmai acest lucru în forma ei actuală. Poate este necesar să revizuim această directivă, care cauzează probleme în numeroase state membre, să verificăm metoda și eficacitatea punerii sale în aplicare.

În plus, există preocupări privind aplicarea directivei în sectorul avicol, în special pentru că acest sector european este puternic amenințat de importuri din țări terțe în care nu există astfel de restricții. Aș dori să susțin amendamentele cu condiția ca acest lucru să nu aibă loc în prezentele propuneri. De asemenea, ridică preocupări includerea activităților de creștere a vacilor de lapte și aș dori să-mi susțin colegii din grupul din care fac parte și alți colegi care au depus amendamente pentru a elimina aceste sectoare din prezenta propunere.

Repet că, în ceea ce privește agricultura, există un număr vast de directive privind emisiile și controlul poluării în acest sector și că poate a venit momentul reformării tuturor acestor directive pentru ca fermierii care sunt nevoiți să le pună în aplicare să le înțeleagă în întregime și să aprecieze obiectivele lor. Putem elabora texte legislative, așa cum facem în această sală, dar, uneori, nu avem suficiente informații despre metodele de punere în aplicare, despre cine face acest lucru sau despre eficacitatea acestei puneri în aplicare.

Jutta Haug (PSE) – (DE) Dle președinte, dle comisar, stimați colegi, revizuirea directivei privind emisiile industriale este cu mult întârziată. Un proiect legislativ în care toate măsurile semnificative pentru reducerea

poluării depind de cele mai bune tehnici disponibile trebuie schimbat cel puțin o dată la cinci ani și nu la 13 ani. După o asemenea perioadă, aceste tehnici ne depășesc cu mult.

În același timp, trebuie să observăm că, în ciuda continuei evoluții a tehnicii, obiectivele propuse de directiva noastră inițială nu au fost îndeplinite. Din această cauză am o părere atât de bună despre compromisul realizat de Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară. Punerea în aplicare a acestui proiect va aduce rezultatele scontate. Nu înțeleg isteria legată de protejarea solului sau de dorințele sindicatelor fermierilor.

Grupul Socialist din Parlamentul European dorește să îndeplinească obiectivele de mediu fără a obstrucționa activitățile economice. Aceasta înseamnă să privim spre viitor și nu spre trecut, așa cum fac propunerile Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE) – (FI) Dle președinte, în pregătirea Directivei IPPC (prevenirea și controlul integrat al poluării) de anul trecut s-a investit mult efort și, deși în forma ei finală această directivă are o importanță majoră pentru industria și cetățenii UE, ea a fost distrusă de pachetul climă - energie. Este păcat, pentru că această directivă va avea un impact economic considerabil, împreună cu pachetul de măsuri climatice, asupra măsurilor deja decise. Din acest motiv, beneficiile climatice și ecologice obținute prin intermediul acestei directive ar trebuie să fie în proporții egale.

Măsurile de îmbunătățire propuse în cadrul obiectivelor acestei directive trebuie să fie, mai întâi de toate, rentabile; altfel, provocarea de a combina șapte directive diferite într-una singură nu și-ar avea rostul. Trebuie să avem posibilitatea de a reduce costurile actuale presupuse de birocrăție și acțiune, deși sunt dezamăgită de faptul că raportul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară nu îndeplinește aceste condiții. Autoritățile însărcinate cu eliberarea de licențe trebuie să aibă posibilitatea de a interpreta în mod liber reglementările privind instalațiile, ținând cont de vechimea unei instalații și de standardele tehnice, de impactul ecologic și de starea acesteia, precum și de costurile măsurilor de îmbunătățire. Prin această metodă s-ar putea garanta o flexibilitate suficientă pentru centralele producătoare de energie existente, în special centrale electrice care funcționează atunci când există o cerere semnificativă urgentă, pentru că acestea să poată funcționa până la sfârșitul perioadei lor de viață.

În mod similar, ar fi foarte ciudat să adoptăm sistemul plasei de siguranță europeană (ESN) sub forma propusă de raportor, din mai multe motive. Nu cunoaștem locul sau metoda prin care ESN ar fi creată, ceea ce este în sine o situație anormală. În al doilea rând, autoritățile locale însărcinate cu eliberarea de autorizații sunt în mod clar într-o poziție mai favorabilă pentru a lua în considerare condițiile existente, precum vechimea, amplasamentul și consumul de apă al instalației, de exemplu, ceea ce este o garanție a flexibilității, spre deosebire de un sistem ESN complet inflexibil. Condițiile pentru autorizare sunt deja foarte stricte, în general. Controale din ce în ce mai aspre privind noile autorizații vor cauza costuri imense fără a aduce beneficii semnificative pentru mediu. În realitate, acestea ar pune de fapt în pericol standardele de protecție a mediului. Sunt mulțumită de faptul că amendamentul depus de către grupul meu clarifică această situație.

Aș vrea să mulțumesc cu această ocazie colegei mele, dna Jackson, pentru amendamentul 134, pe care grupul meu a hotărât să-l susțină. Încă o dată, suntem martorii unui fel de înțelepciune practică care este rezultatul experienței. Acest amendament propune un compromis pentru multe dintre cele mai dificile întrebări.

Anders Wijkman (PPE-DE) – Dle președinte, devreme ce timpul este limitat, îi mulțumesc dlui Krahmer pentru efortul depus și mă voi concentra asupra amendamentelor 136-139, prin care aproximativ 40 de deputați, inclusiv eu, sugerează introducerea în directivă a unui standard de performanță ecologică pentru instalațiile de ardere de mari dimensiuni, limitând emisiile de CO₂ în viitor. În acest moment nu este foarte clar dacă aceste patru amendamente vor fi votate mai târziu în cursul zilei de astăzi.

O reformare include dispoziția care afirmă că, dacă noile evoluții merită amendamente și sugestii care merg dincolo de propunerea inițială, acestea ar trebui făcute posibile. Consider că cercetările recente constituie dovezi substanțiale asupra faptului că trebuie să fim mai ambițioși decât credeam acum un an sau doi în ceea ce privește atenuarea schimbărilor climatice.

Sistemul de comercializare a cotelor de emisii (ETS) nu este, după părerea mea, suficient pentru a îndeplini obiectivul de 2°C stabilit de UE. În forma sa actuală, sistemul de comercializare a cotelor de emisii va duce la un sector al energiei electrice fără carbon numai după 60-65 de ani. Din această cauză, am depus aceste amendamente în care solicităm ca toate centralele electrice construite în viitor să-și limiteze emisiile la 350 g de CO₂ începând cu 2020, iar cele care există deja să fie adaptate până în 2025 sau închise. Această propunere este neutră din punct de vedere tehnologic și poate fi îndeplinită prin diferite mijloace. Solicit insistent ca

președintele să fie de acord cu votarea acestor amendamente și voi încuraja deputații să își acorde întreg sprijinul.

Zuzana Roithová (PPE-DE) – (CS) Dle președinte, în permanență observ cum costurile excesive presupuse de cele mai ridicate standarde de mediu pentru producătorii europeni reduc competitivitatea și afectează ocuparea forței de muncă, deoarece în China, Brazilia, SUA și în alte economii nu există asemenea standarde. Mă preocupă cu atât mai mult faptul că niciun studiu nu a fost făcut de Comisie cu privire la impactul economic asupra ocupării forței de muncă, pentru a putea lua o decizie documentată și responsabilă privind noile cerințe legate de ceea ce reprezintă, de altfel, o foarte dorită reducere a emisiilor de oxid de azot. Și sunt în favoarea exercitării unei presiuni de modernizare a fabricilor. Astăzi, când statele membre pun în aplicare măsuri de criză pentru a reduce costurile companiilor și fabricilor, trebuie să subliniez, de asemenea, că numai companiile foarte competitive sunt apte să îndeplinească propunerile Comisiei ENVI, în timp ce firmele mici trebuie să-și restrângă activitatea sau să închidă fabricile și să-și concedieze angajații. Voi vota împotriva extinderii sferei de aplicare a acestei directive cu privire la reducerea emisiilor, care vizează includerea gospodăriilor, a micilor fabrici, a micilor ferme și chiar a școlilor și a bisericilor etc. într-un moment de criză. Acest lucru este disproporționat și, în consecință, fără sens. Aș dori să mulțumesc dnei Jackson pentru propunerea sa de amendament.

Robert Sturdy (PPE-DE) – Dle președinte, voi face referire în special la agricultură. Mai întâi, trebuie să recunosc că sunt fermier, dar nu cresc porci sau pasări, ci am o seră în grădină. Consider că este foarte important ca dl comisar să realizeze că, după cum s-a spus, această directivă a fost concepută în mod specific pentru industrie.

Dle comisar, va rog să analizați situația în ceea ce privește directivele privind agricultura. Suntem deja conștienți de uriașa presiune exercitată asupra agriculturii. De mult ori s-a ridicat în Parlament problema siguranței alimentare. Vă rog să reexaminați amendamentele care dăunează în special acesteia. Consider că multe dintre amendamentele care nu privesc agricultura sunt extrem de bune și îl felicit pe dl Vernola pentru raportul său.

Dle comisar, în prezentarea dumneavoastră ați vorbit despre denaturarea concurenței. Vă voi pune o întrebare simplă și vi rog să încercați să-mi răspundeți. Veți adopta o reglementare pentru a stopa importul în Uniune de produse alimentare care nu sunt obținute conform unor standarde similare celor aplicate în Uniunea Europeană?

Stavros Dimas, membru al Comisiei – Dle președinte, aș dori să mulțumesc tuturor deputaților care au participat la dezbaterile de astăzi. Au adus o contribuție constructivă. Aș dori să mulțumesc în special raportorului, dl Krahmer, pentru excelentul efort depus. Înainte de încheia, aș dori să spun câteva cuvinte cu privire la amendamentele principale discutate astăzi.

Mai întâi, salut sprijinul larg acordat principiului propunerii comisarului și, în special, pentru consolidarea aplicării celor mai bune tehnici disponibile (BAT) și pentru statutul documentelor BREF. Acestea stau la baza propunerii făcute de Comisie.

Există numeroase amendamente considerate acceptabile de către Comisie, cel puțin în parte sau în principiu. În special, multe dintre amendamente ajută la clarificarea textului propunerii Comisiei sau la îmbunătățirea transparenței elaborării documentelor BREF și a practicilor de autorizare și de punere în aplicare în statele membre. O mai bună informare și participare din partea publicului în aceste decizii este binevenită.

Împărtășesc, de asemenea, preocupările exprimate cu privire la necesitatea de a evita abuzul în ceea ce privește flexibilitatea stabilirii condițiilor de autorizare. După cum am menționat mai devreme, cerințele minime pot fi instrumente foarte folositoare și necesare pentru a aborda probleme specifice, acolo unde anumite sectoare nu au luat măsurile necesare pentru punerea în aplicare a BAT. Totuși, stabilirea sistematică a cerințelor minime nu este necesară și riscă să creeze sarcini administrative suplimentare în schimbul unor avantaje minime pentru mediu. Consider, în consecință, că standardele minime trebuie stabilite numai acolo unde sunt necesare pentru a obține o mai bună punere în aplicare a BAT.

Analizând cerințele minime pentru instalațiile de ardere de mari dimensiuni, trebuie să ținem cont de impactul semnificativ pe care astfel de operațiuni îl pot avea asupra mediului și sănătății cetățenilor europeni. Cele mai bune tehnici disponibile pentru instalațiile de ardere de mari dimensiuni au fost adoptate în 2006 și Comisia consideră că aceste criterii minime trebuie aplicate începând cu 2016. Trebuie să ne asigurăm că măsurile puse în aplicare în acest sector vor determina adaptarea acestuia la BAT cât mai curând posibil și vor facilita îndeplinirea obiectivelor stabilite în cadrul strategiei tematice privind poluarea aerului.

Un alt element cheie pentru a asigura eficacitatea legislației în ceea ce privește obiectivele sunt dispozițiile privind conformarea și măsurile de asigurare a punerii în aplicare. În trecut, am identificat anumite neajunsuri în această privință și, de aceea, este foarte important ca noua legislație să conțină dispoziții clare pentru a asigura punerea corectă în aplicare a legislației. Din acest motiv, propunerea Comisiei introduce dispoziții minime privind inspecțiile, revizuirea condițiilor de autorizare și raportarea legată de conformitate. Aceste schimbări vor asigura punerea corectă în aplicare a BAT și reducerea denaturărilor concurenței. Comisia va fi extrem de vigilentă în această privință.

Aș dori să spun câteva cuvinte cu privire la nivelurile prag pentru exploatarea agricole intensive, în special pentru creșterea păsărilor. În acest moment se aplică același nivel prag tuturor activităților de creștere a pasărilor, fără a ține seama de diferitele tipuri de specii. Creșterea unor specii diferite are efecte diferite asupra mediului, în special datorită greutății diferite a animalelor. Noile niveluri prag propuse au fost stabilite pe baza impactului ecologic al speciilor în cauză. Noile niveluri prag vor include în sfera actuală de aplicare un număr limitat de ferme suplimentare și vor reduce emisiile de amoniac printr-o metodă rentabilă, astfel încât să îndeplinească, în anumite domenii, obiectivele strategiei tematice privind poluarea aerului.

Voi prezenta secretariatului Parlamentului o listă detaliată privind poziția Comisiei în ceea ce privește amendamentele.

Raportul Krahmer (A6 0046/2009)

Comisia poate susține pe deplin, în parte sau în principiu, amendamentele 1, 5, 8, 12 14, 16, 18 21, 27, 34 37, 40, 42 44, 46, 48 56, 58 62, 64 66, 68, 69, 71 73, 75 și 79.

Amendamentele pe care Comisia nu le poate susține sunt amendamentele 2 4, 9 11, 15, 17, 22 26, 28 33, 38, 39, 41, 45, 47, 57, 63, 67, 70, 76 78, 80, 93, 97, 114, 115, 117, 129 și 133.

Holger Krahmer, raportor – (DE) Dle președinte, nu vreau să vă răpesc prea mult timp. Aș dori să adresez mulțumiri pentru contribuțiile constructive aduse de deputați în cadrul dezbaterii de astăzi.

Pentru a încheia, aș dori să mai adaug câteva comentarii. Mai întâi, aș dori să aduc sincere mulțumiri comisarului pentru că nu s-a opus în mod categoric conceptului de cerințe minime privind rețeaua de siguranță. Această propunere nu este nici diabolică, nici un monstru birocratic. Este un instrument pentru rezolvarea problemelor și ar trebui să-i acordăm o șansă. Din acest motiv, aș dori să profit de ocazie pentru a vă solicita încă o dată sprijinul.

Aș dori, de asemenea, să mă adresez direct prietenilor mei britanici și celorlalte partide. Dragi prieteni britanici, Caroline, vă înțeleg problema. Înțeleg foarte bine că securitatea energetică a unui stat trebuie să fie pusă mai presus de respectarea limitelor de poluare a aerului pentru o anumită perioadă de timp. Sunt de acord cu acest lucru. De asemenea, sunt ultima persoană care ar dori să nu îi acorde timp Majestății Sale în ceea ce privește construirea de noi centrale pe cărbuni. Acesta este un aspect despre care putem vorbi. Problema este că tocmai acest lucru nu s-a întâmplat. Această conversație nu a avut niciodată loc în ultimele patru luni.

Aș dori să vă îndemn, în acest moment - așteptând cu nerăbdare a doua lectură - să dați încă o dată dovadă de receptivitate și să acceptați o discuție privind un compromis și, în acest scop, să nu vă mai împotriviți și să nu vă mai opuneți standardelor minime, aceasta fiind o atitudine irațională în opinia mea, nejustificată din punctul de vedere al politicii de concurență și al politicii de mediu. Consider că putem ajunge la un compromis și sper ca acest lucru să se întâmple la sfârșitul celei de-a doua lecturi. În treacăt spus, nu cred că nu ar trebui să încercăm să ajungem la un compromis în primă lectură. Această legislație este prea complexă pentru a evita acest lucru. Nu doresc să închei acest mandat ca raportor și să predau următorului Parlament un text de directivă inconsistent, illogic și contradictoriu. Solicit, în consecință, sprijinul dumneavoastră pentru compromisuri atunci când vom vota, peste o oră.

Președintele. – Dezbateră este închisă.

Votul va avea loc marți, 10 martie 2009.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Rovana Plumb (PSE), în scris – Salut atât abordarea integrată (sinteza într-un singur text a șapte directive separate privind emisiile industriale), cât și înăsprirea la implementare a utilizării celor mai bune tehnici disponibile în vederea inovării în materie de producție mai puțin poluantă. Dezvoltarea unor produse mai puțin poluante implică participarea unor actori diferiți, cum ar fi întreprinderile, autoritățile competente și

ONG-urile. Directiva oferă posibilități de cooperare între diferitele părți (administrații locale și întreprinderi), ceea ce le permite acestora să stimuleze inovarea. Există exemple bune în acest sens atât în Țările de Jos și Danemarca, cât și în țările est-europene – de exemplu în România.

Propunerea de directivă unică privind emisiile industriale, împreună cu toate opțiunile recomandate din pachetul de strategii, va eficientiza capacitatea legislației de a-și atinge obiectivele privind protejarea mediului și sănătății într-un mod cât mai eficient și mai rentabil, asigurând în același timp reducerea costurilor administrative inutile (cu o reducere netă estimată de 105-225 de milioane de euro/an.) și va minimiza denaturarea concurenței pe teritoriul UE, fără a afecta competitivitatea industriei europene.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), în scris – Deși rolul activităților industriale este unul fundamental în menținerea și creșterea bunăstării economice, trebuie să nu pierdem din vedere impactul pe care acestea îl au asupra mediului.

În cadrul revizuirii Directivei IPPC, privind prevenirea și controlul integrat al poluării, s-a pus foarte mult accentul pe stabilirea unor valori-limită pentru anumite instalații de ardere și folosirea celor mai bune tehnici existente, așa numitele BAT-uri, pentru a se asigura un nivel suficient de protecție a mediului. Am susținut introducerea, de la 1 ianuarie 2020, a unei valori-limită de 350 g de dioxid de carbon pentru instalațiile de ardere generatoare de electricitate mai mari de 500 MW, întrucât aceste instalații conduc la creșterea concentrației de dioxid de carbon în atmosferă și, implicit, la accentuarea fenomenului de încălzire globală.

Introducerea unei valori-limită ar acționa ca un stimulent în ceea ce privește investițiile în tehnici de reducere a emisiilor, urmând ca în anul 2025 toate instalațiile să respecte această valoare limită.

Consider că reducerea poluării provenind de la diferite surse industriale va ajuta Uniunea Europeană să își atingă obiectivul de menținere a temperaturii globale sub 2 grade Celsius, iar eficiența acestei directive se va reflecta în urma inspecțiilor ce vor fi efectuate pentru toate instalațiile de ardere și prin respectarea condițiilor de autorizare.

Richard Seeber (PPE-DE), în scris – (DE) Decizia privind prevenirea și controlul integrat al poluării (IPPC) reprezintă o ocazie pentru Europa de a obține standarde ridicate de protecție pretutindeni. În domeniul sensibil al emisiilor industriale este important ca întreprinderile europene să fie stimulate pentru a utiliza cea mai ecologică și eficientă tehnologie disponibilă. Principiul celor mai bune tehnici disponibile trebuie consolidat în viitor. Totuși, în punerea sa în aplicare, trebuie să ne asigurăm că acest proiect de pionierat al Directivei IPPC nu va deveni din nou încărcat cu birocrăție, lăsând statele membre și întreprinderile într-o situație imposibilă.

În consecință, trebuie să evaluăm cu atenție necesitatea reală a unei obligații de raportare și în ce măsură ar fi dăunătoare punerea în aplicare a acestui concept.

În plus, împovărarea inutilă a întreprinderilor mici și mijlocii sabotează acest obiectiv, la fel ca și reglementarea excesivă a unor domenii precum protecția solului, domeniu care este de fapt de competența statelor membre. În concluzie, trebuie să ne concentrăm asupra lucrurilor esențiale, și anume armonizarea standardelor de mediu și consolidarea unui nivel ridicat de protecție a mediului în activitățile industriale.

7. Accesul publicului la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (dezbateri)

Președintele – Următorul punct pe ordinea de zi este raportul (A6-0077/2009) elaborat de domnul Cashman, în numele Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, referitor la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (reformare) [COM(2008)0229 C6-0184/2008 – 2008/0090(COD)].

Michael Cashman, raportor – Dle președinte, aștept cu nerăbdare această dezbatere, în special pentru a asculta opinia persoanelor care nu sunt dornice să sporească transparența și accesul public la documente.

Doresc să încep prin a mulțumi celor șapte miniștri din UE care și-au declarat sprijinul pentru raportul meu. În special, citez, aceștia: „sunt deci bucuroși să observe adoptarea de către Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri externe, la 17 februarie 2009, a unui raport care împărtășește viziunea noastră pentru o Uniune mai transparentă”.

Mi se pare uluitor faptul că, într-un moment în care încercăm să reluăm contactul cu cetățenii, există persoane care nu susțin transparența și deschiderea. De asemenea, mi se pare uimitor că, în momentul în care încercăm să refacem legătura dintre instituții și public, există o lipsă de voință de a spori controlul public și responsabilitatea publică.

Unii deputați au manifestat îndoieli, întrebându-se dacă toate amendamentele propuse în raportul meu se încadrează în sfera temeiului juridic din regulament - articolul 255 din tratat. Aș dori să îi liniștesc: obiectivul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 al Consiliului este: „de a acorda publicului un drept de acces cât mai larg posibil la documentele instituției. Acest drept de acces public la documentele instituției este legat de natura democratică a acestor instituții.” Nu trebuie să mă credeți pe cuvânt - acesta este un citat din hotărârea Curții de Justiție în cauza Turco. Articolul 255 din tratat trebuie interpretat în spiritul acestei hotărâri.

Să ne referim, de exemplu, la amendamentul 44 privind documentele clasificate. Este pur și simplu incorect să susținem, așa cum a făcut Comisia, că nu există nicio legătură între clasificarea documentelor drept confidențiale și accesul public la acestea. În cadrul actualei versiuni a Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 al Consiliului, documentele pot fi clasificate numai pentru a salvagarda interesele esențiale protejate prin articolul 4 alineatul (1). În concluzie, legătura există deja. Noi am tras concluziile logice din această legătură și am încorporat norme privind clasificarea documentelor chiar în regulament. Aceste norme, care sunt modelate cu grijă după cele aplicate deja de Consiliu și Comisie, definesc limitele dreptului publicului de a accesa documentele respective, în conformitate cu articolul 255, și în tratat nu există nicio metodă care să împiedice instituțiile să adopte aceste norme într-un regulament.

Să luăm exemplul amendamentului 24, care se referea la agențiile și organismele create de către instituție. Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Consiliului, astfel cum a fost modificat, va stabili principiile, condițiile și limitele accesului public la documentele acestor agenții, dar nu va crea, în sine, obligații pentru acestea.

Dacă citiți amendamentul nostru numărul 29, de exemplu, veți observa că regulamentul se aplică numai documentelor deținute de instituții, deși stabilește standarde pe care agențiile trebuie să le respecte în adoptarea propriilor norme privind accesul public la documentele lor, în conformitate, aș putea adăuga, cu declarația comună adoptată de Consiliu, Comisie și Parlament la 30 mai 2001.

Permiteți-mi, de asemenea, să subliniez, pentru cei care nu sunt prezenți, regretul privind absența Consiliului, care ar adăuga o importanță necesară acestui raport extrem de important.

Știu că unii dintre dumneavoastră sunt preocupați și de faptul că am mers prea departe în încercarea de a ne asigura că statele membre nu vor submina nivelul de transparență pe care acest regulament îl vizează. Consider că am făcut tot posibilul pentru a ține seama de îngrijorările exprimate, după cum veți vedea prin intermediul amendamentelor de compromis care amintesc statelor membre datoriile care le revin în conformitate cu articolul 10 din tratat, și anume de a nu sta în calea îndeplinirii obiectivelor comunitare, inclusiv a transparenței și a democrației.

Amendamentele domnului Nassauer ar putea oferi asigurări grupului său și altor deputați europeni preocupați de faptul că anumite informații private ar putea ajunge în domeniul public. Acest lucru nu se va întâmpla și nu se poate întâmpla în cadrul raportului meu. Datele personale și private pot fi protejate, așa că nu îmi rămâne decât să ascult cu mare interes opinia acelora care se opun regulamentului în cauză.

Margot Wallström, vicepreședintă a Comisiei –Dle președinte, vă mulțumesc pentru raportul foarte important referitor la propunerea Comisiei pentru o reformare a Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 al Consiliului privind accesul public la documente. Acesta este un subiect foarte important și valoros și apreciez munca enormă depusă de domnul Cashman, în calitate de raportor, și de alte persoane active, interesate și capabile din acest Parlament.

Este vorba de un subiect cu impact asupra drepturilor fundamentale, și uneori conflictuale, ale cetățenilor, asociațiilor și întreprinderilor. Trebuie să acordăm o atenție deosebită schimbărilor necesare care trebuie aduse acestui regulament și trebuie să ne concentrăm asupra deschiderii. Toate cele trei instituții au fost de acord că, în general, Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Consiliului a funcționat în mod remarcabil în ultimii opt ani. Parlamentul, Consiliul și Comisia sunt mult mai deschise în prezent decât au fost până acum. Am putea spune chiar că schimbarea regulilor a dus la o modificare a practicilor, a gândirii și atitudinilor.

În același timp, Parlamentul, Consiliul și Comisia sunt de acord și cu faptul că interesele legitime au primit protecția adecvată. Nu trebuie să uităm că instituțiile UE au acordat accesul la un număr mare de documente, în timp ce s-a înregistrat o scădere în număr și proporție a refuzurilor. Sper deci să fiți de acord cu faptul că

Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Consiliului și-a dovedit valoarea. Din acest motiv, nu consider necesară o reformă completă.

Acestea fiind spuse, chiar și un instrument eficace poate fi îmbunătățit. Baza juridică pe care o avem ca punct de plecare este articolul 255 din tratat, așa cum a menționat deja raportorul. Astfel, regulamentul trebuie să definească principiile și limitele care guvernează dreptul de acces al cetățenilor la documente. În ceea ce privește prezentul raport, observ că anumite amendamente depășesc sfera de aplicare a articolului 255 din tratat și, în consecință, acestea nu pot fi acceptate. Dar - și acest „dar” este foarte important - aceste amendamente subliniază probleme importante care ar putea fi examinate într-un alt context. Comisia le va examina în mod cert într-o manieră constructivă, pragmatică și deschisă.

Este o bună practică să evaluăm din când în când stadiul de îndeplinire a obiectivelor vizate de legislație și, în acest sens, Comisia a elaborat propunerea de reformare a regulamentului. Utilizarea tehnicii de reformare îndeplinește obiectivul unei mai bune legiferări. Devreme ce acest regulament are un impact asupra drepturilor fundamentale ale cetățenilor, este extrem de importantă adoptarea unui text juridic unic, clar și fără echivoc.

Tehnica de reformare nu restricționează legiuitorul mai mult decât metoda tradițională de modificare a legislației. Indiferent de tehnica legislativă aleasă, legiuitorul comunitar nu poate merge mai departe de obiectivul propunerii.

Ne angajăm să sporim în continuare transparența și deschiderea și consider că aceasta este o metodă foarte bună pentru a atinge obiectivul propus. În acest context, trebuie totuși să menționez că o serie de amendamente se referă la dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 al Consiliului, pe care Comisia nu și-a propus să-l modifice. Nu putem accepta aceste amendamente, deoarece ele depășesc sfera de aplicare a propunerii Comisiei.

Acestea fiind spuse, Comisia este dispusă, bineînțeles, să accepte idei bune, deși ne aflăm încă într-un stadiu incipient al procedurii. Aș dori să confirm dorința Comisiei de a purta discuții cu cei doi colegiitori și că dorim să găsim un cadru comun pentru a ajunge la un text de compromis echilibrat și viabil. Totuși, Comisia preferă să prezinte o propunere modificată în momentul în care cei doi colegiitori își vor fi prezentat poziția. Nu putem și nu dorim să influențăm sau să anticipăm discuțiile sau negocierile.

De asemenea, trebuie să ținem cont de schimbările aduse de Tratatul de la Lisabona - dacă și când acesta va intra în vigoare - în legătură cu această chestiune importantă. Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Consiliului se va aplica atunci tuturor instituțiilor, organismelor, agențiilor și birourilor Uniunii Europene și se va aplica într-o măsură mai redusă Curții de Justiție, Băncii Centrale Europene și Băncii Europene de Investiții. Pentru cetățeni, Tratatul de la Lisabona va însemna un progres real atunci când toate organismele UE vor aplica un set comun de reguli privind accesul la documente. Un astfel de set unic de reguli asigură consecvența, dar, în același timp, el trebuie modelat pentru a se potrivi numeroaselor organisme cu mandate și competențe extrem de diferite.

De asemenea, aș dori să repet ceea ce am mai declarat de multe ori până acum în cadrul acestui Parlament și cu alte ocazii. Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Consiliului este piatra de temelie a politicii privind transparența, dar trebuie să ne gândim și la ce putem face în mod activ în afara legislației formale. Din acest motiv, am anunțat în cadrul reuniunii comune a Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri externe din 20 ianuarie că voi lua inițiativa de a pregăti un plan de acțiune privind deschiderea. Câteva dintre subiectele pe care aș dori să le discut în acest plan de acțiune și pe care, bineînțeles, aș dori să le discut în continuare cu alte instituții UE, sunt îmbunătățirea registrelor, ușurința în utilizare și accesibilitatea sporită, diseminarea activă și publicarea mai rapidă a documentelor. Aceasta este o metodă pragmatică și eficientă de a integra transparența în cadrul tuturor politicilor noastre. Trebuie să dăm un exemplu.

În acest sens, trebuie să găsim metode pentru ca cetățenii să înțeleagă mai ușor structura instituțiilor noastre și modul lor de operare. Avem nevoie de o politică activă de informare a cetățenilor, prin care să le creștem gradul de cunoaștere privind modul în care politicile aplicabile în întreaga Europă le afectează viața cotidiană. Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Consiliului este bineînțeles un instrument important, dar, dincolo de textul legal, metoda prin care îl punem în aplicare este ceea ce contează într-adevăr.

Pentru a rezuma poziția Comisiei privind raportul domnului Cashman în această etapă a procedurii, aș dori să afirm următoarele. Există anumite amendamente pe care Comisia nu le poate accepta pentru că depășesc baza juridică a articolului 255 din tratat. Există alte amendamente pe care nu le putem accepta pentru că depășesc sfera de aplicare a schimbărilor propuse de Comisie, dar, în anumite cazuri, astfel de amendamente indică totuși probleme importante care ar putea fi discutate în alt context. De asemenea, Comisia este

întotdeauna dispusă să accepte idei bune, în orice context ar apărea ele. De îndată ce vom cunoaște poziția Parlamentului și a Consiliului, veți avea poziția celui de-al treilea element din triumful instituțional.

Aștept cu nerăbdare o dezbatere interesantă și stimulantă. Este un subiect care merită acest lucru și cetățenii noștri au dreptul la o legislație clară și eficientă cu privire la accesul public la documentele noastre.

Monica Frassoni, *raportare pentru aviz din partea Comisiei pentru afaceri juridice – (IT)* Dle președinte, stimați colegi, am la dispoziție un proces-verbal pentru Comisia pentru afaceri juridice și altul pentru Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană. Aș dori deci să combin aceste procese-verbale, devreme ce ele au multe puncte în comun în acest caz.

Dle președinte, noi, cei din Comisia pentru afaceri juridice, am discutat îndelung problema reformării. Trebuie să mărturisesc că nu suntem deloc mulțumiți: într-adevăr, considerăm că utilizarea acestei proceduri de reformare pentru un astfel de document nu a fost o decizie foarte inspirată, și pentru că, așa cum a specificat dna comisar, obiectivul real este de a înțelege metoda prin care un regulament care a funcționat relativ bine, dar care este perfectibil, ar putea fi de fapt modificat. Astfel, rezultatul este un pas înapoi în comparație cu situația actuală, fie că a fost obținut prin utilizarea acestei proceduri, fie prin propunerile practice făcute. În consecință, trebuie să acționăm în acest sens și este mai dificil să facem acest lucru prin intermediul procedurii de reformare decât printr-un mandat legislativ complet.

Aș dori să mai spun că nu are rost să ne învârtim în jurul cozii: apreciez anunțul comisarului privind inițiativele legate de transparență și deschidere, dar realitatea este că propunerea Comisiei exclude documentele care sunt în prezent deschise și transparente din sfera de aplicare a acestei reglementări. Acesta este adevărul și este de asemenea adevărat că anumite state membre, inclusiv țara de origine a comisarului, susțin același punct de vedere și au afirmat că situația este inacceptabilă.

Dacă dorim să îmbunătățim o reglementare, nu putem apăra în același timp status quo-ul, deoarece riscăm să fim și mai puțin transparenți, mai greu de înțeles și, aș putea spune, chiar mai puțin democrați.

Anneli Jäätteenmäki, *raportare pentru aviz din partea Comisiei pentru afaceri constituționale – (FI)* Dle președinte, transparența stă la baza democrației. Din păcate, Uniunea Europeană nu se poate mândri cu transparența sa. Directivele, dar și atitudinile, au nevoie de schimbări. Ce puteți spune în privința afirmației Consiliului care susține că persoanele terțe nu trebuie să aibă acces la documente privind consultanța juridică legată de procedura legislativă? În concluzie, persoanele terțe, adică cetățenii, nu ar trebui să aibă acces la aceste documente. Nu înțeleg cum cetățenii Uniunii Europene pot fi persoane terțe.

De aceea, atitudinea trebuie să se schimbe. Legislația trebuie schimbată pentru ca documentele legislative ale Consiliului, Parlamentului și Comisiei să devină transparente, accentul fiind pus aici pe documentele legislative. De exemplu, făcând o comparație cu țara mea de origine și cu parlamentul finlandez, declarațiile comisiei acestuia pentru drept constituțional nu ar fi în niciun caz secrete. În caz contrar, aceasta ar însemna că populația nu ar fi informată cu privire la motivul pentru care o reglementare este legiferată; iar Consiliul susține că nu trebuie să oferim informații pentru că publicul reprezintă persoane terțe.

În cadrul legislației, în formularea directivelor, în orice situație, este necesar să ne bazăm pe presupunerea că trebuie să sporim transparența, iar procedurile de vot se pot îmbunătăți. Trebuie introdus votul electronic...

(Președintele a întrerupt-o pe vorbitoare)

David Hammerstein, *raportor pentru aviz din partea Comisiei pentru petiții – (ES)* Dle președinte, nu trebuie să pierdem ocazia prezentată de acest raport excelent pentru a ajunge la un acord în primă lectură - adică în cadrul acestui mandat parlamentar - asupra unui proiect legislativ menit să asigure o mai mare transparență în accesul la documente. Nu se acceptă scuze și sper să avem timpul și bunul simț să ajungem la un astfel de acord în ceea ce privește acest raport excelent.

În acest raport, noi, Comisia pentru petiții, ne exprimăm preocuparea legată de faptul că, în cazul în care sunt inițiate proceduri de încălcare a dreptului comunitar împotriva unui stat membru ca rezultat al unei petiții înaintate de cetățeni, acel stat membru are dreptul de a refuza accesul la documentele publice utilizate în acele proceduri de încălcare a dreptului comunitar, refuzând astfel cetățenilor dreptul de participare.

Suntem foarte preocupați și de lipsa de interoperabilitate și de blocajul tehnic existent în Parlamentul European în ceea ce privește utilizarea documentelor interoperabile, și anume documentele cu sursă deschisă, care nu sunt compatibile cu software-ul și cu platforma IT folosite în prezent de Parlament, specifice unei singure companii.

Realitatea este că instituțiile europene nu garantează cetățenilor accesul efectiv la conținutul documentelor fără a impune discriminări de natură tehnică. Acest lucru este inacceptabil, deoarece cetățenii nu pot accesa documentele create de noi. Chiar în acest moment, nimeni nu poate avea acces la documentele mele fără o platformă tehnică furnizată de o anumită companie care deține monopolul asupra acestor informații. Acest lucru împiedică transparența și accesul la informații.

Charlotte Cederschiöld, în numele Grupului PPE-DE – (SV) Dle președinte, suntem întru totul de acord cu obiectivele și angajamentul domnului Cashman în ceea ce privește transparența, dar trebuie să ne amintim faptul că este vorba de reformarea unui regulament. Împreună, am promovat actuala legislație privind transparența. Cele patru state membre nordice au adresat o scrisoare comisiei privind acest regulament, afirmând că aceasta sporește încrederea cetățenilor în UE și asigură cel mai ridicat nivel de transparență posibil. Eu și domnul Cashman am cooperat întotdeauna foarte bine, dar, de data aceasta, nu am avut destul timp la dispoziție pentru a rezolva toate problemele neclare. Cu alte cuvinte, deși ne aflăm într-o etapă timpurie a procesului, salut multe dintre propunerile făcute și aștept cu nerăbdare continuarea cooperării noastre.

La momentul adoptării Regulamentului privind transparența, voturile pentru din partea Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni, precum și al Grupului Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa au fost decisive pentru adoptarea proiectului. Și în cazul de față, voturile din partea PPE-DE vor fi probabil semnificative pentru rezultatul final, pe care îl vom avea probabil în cadrul unui nou Parlament. Grupul PPE-DE își va folosi voturile pentru a consolida certitudinea juridică, previzibilitatea și claritatea în ceea ce privește formularea regulilor pe parcursul procesului. Dorim o transparență mai ridicată, iar cetățenii trebuie să aibă posibilitatea să poată urmări dezbaterile democratice. Considerăm că acest subiect necesită o pregătire mai îndelungată, astfel încât să se asigure existența unor analize comune de impact privind, de exemplu, metoda de lucru a instituțiilor.

Unele amendamente, aproximativ 40 sau 50, care au legătură cu dreptul de inițiativă al Comisiei, au provocat unele discuții. Singurul lucru pe care aș dori să îl adaug este că această situație nu trebuie să aibă ca rezultat o lipsă de claritate și mai mare, întrucât s-ar submina astfel obiectivul acestei reformări. Documentele prezentate astăzi vor fi probabil modificate după alegeri. Grupul PPE-DE dorește, în consecință, să obțină un grad de transparență care poate primi sprijinul tuturor cetățenilor UE și al statelor membre. Este necesar ca cei implicați să cunoască regulile - acesta este scopul propunerii. Nu se pot folosi nici sancțiuni, dacă nu există instrucțiuni clare. În ceea ce privește sancțiunile, există deja o legislație de care trebuie să ținem cont. Considerăm deci această propunere drept un produs brut, dar sunt întru totul de acord cu opinia domnului Cashman că aceasta trebuie să aibă ca rezultat creșterea transparenței, ceea ce am indicat și noi în amendamentele noastre. Transparența este o parte importantă a democrației.

Am la dispoziție cinci minute pentru Grupul PPE-DE, ar fi posibil să termin ce am de spus?

(SV) Acceptăm transparența, dar dorim să evităm naivitatea care poate expune persoanele la pericol sau abuzuri.

Vreți să spuneți că Grupul PPE-DE va pierde cele trei minute?

Președintele – Nu știu ce să vă spun. Ordinea de zi specifică două minute, dar sunt sigur că veți mai avea posibilitatea să luați cuvântul.

Costas Botopoulos, în numele Grupului PSE – Dle președinte, discursul meu va fi în limba engleză în onoarea raportorului. Prin intermediul acestui raport foarte interesant, Parlamentul realizează trei lucruri. În primul rând, ține seama de realitate. Discutăm despre confidențialitate în era internetului și nu despre confidențialitate ca noțiune abstractă. Luăm în considerare utilizarea Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 al Consiliului care, pentru o anumită perioadă de timp, a fost aplicat problemelor, dar a avut și rezultate pozitive.

Luăm în considerare Carta privind drepturile fundamentale, propunerile Ombudsmanului și ale altor agenții și jurisprudența Curții de Justiție. Luăm de asemenea în considerare propunerea reală a Comisiei, cu posibilitățile și inconvenientele acesteia - personal, consider că există anumite inconveniente.

În al doilea rând, un aspect foarte interesant este că acest raport se bazează pe principii și nu pe detalii tehnice; un echilibru între accesul la documente și protejarea vieții private; un acces general la documente respectând reguli foarte precise; o distincție importantă între interesele publice și private și această noțiune de interes public european, care este foarte importantă pentru toți cei care iubesc Europa; este interesantă, de asemenea,

o distincție între procedurile legislative și cele nelegislative; paritatea dintre transparența UE și cea a statelor membre.

În ultimul rând, cel mai important aspect este faptul că acest raport încearcă să stabilească un sistem de transparență complet - nu transparența pentru fiecare instituție în parte, ci transparență la nivel interinstituțional, unde sunt luate în considerare toate instituțiile, principiile bunei administrări și Carta privind drepturile fundamentale. Există de asemenea un grup de informații clasificate foarte comune, deși poartă nume extrase parcă din filme de spionaj, precum EU Confidential, EU Top Secret; este important să avem un set de reguli comune și în privința acestei chestiuni.

Ceea ce încercăm să obținem este transparența ca regulă generală, cu excepții justificate de protejarea altor drepturi, dar cea mai importantă este existența unui set de reguli comune, al căror obiectiv principal este transparența, dar care țin seama și de alte excepții.

Marco Cappato, în numele Grupului ALDE – (IT) Dle președinte, stimați colegi, vă rog să mă scuzați dacă nu pot asista la răspunsul comisarului. Consider că din această dezbată lipsește un element semnificativ și acel element este Consiliul, care a fost într-adevăr absent din întreaga dezbată, inclusiv în stadiul activității comisiilor. În plus, acesta este punctul nevralgic: există, în special în cadrul Consiliului, un concept al Europei ca ansamblu de guverne ale statelor naționale. În consecință, în momentul în care aceste guverne se întâlnesc în calitate de legiuitori, aceste afaceri sunt, să spunem, confidențiale; cetățenii trebuie să aștepte rezultatul final.

Acest lucru nu poate fi acceptat atunci când știm că Uniunea Europeană are puteri legislative și că cetățenii au dreptul la informație de-a lungul întregului proces legislativ. După cum a confirmat și a demonstrat decizia în cauza Maurizio Turco, cetățenii au dreptul la informații cu privire la pozițiile delegațiilor naționale în cadrul Consiliului, precum și cu privire la avizele juridice. Din această cauză ne angajăm să susținem raportul domnului Cashman, care reprezintă o față diferită a Europei, și anume aceea a democrației europene.

Consider că domnul Cashman trebuie susținut și în încercarea sa de a prezenta propuneri care depășesc sfera propunerilor Comisiei. Comisia Europeană ar face o greșală dacă ne-ar solicita limitarea activităților că organism legislativ la propunerile făcute de Comisie. Cred că dreptul nostru de a extinde mandatul este chiar consacrat în tratate. Sper ca domnul Cashman să accepte amendamentele propuse de noi, în special pe acela privind transparența financiară sporită, și consider că, în calitate de Parlament European, trebuie să dăm un bun exemplu.

Am citit astăzi în presă că decizia noastră de a publica listele de prezență în Parlament - acest lucru nu este legat de raportul pe care îl discutăm - o decizie luată în această sală, s-a confruntat, aparent, cu probleme tehnice care vor împiedica punerea sa în aplicare înainte de alegerile europene. Nu există nicio problemă tehnică, acest lucru poate fi făcut rapid și ușor și sper ca Parlamentul să dea un bun exemplu în această privință, precum și în ceea ce privește schimbările necesare și pozitive aduse de raportor la propunerea Comisiei de a îmbunătăți accesul la documente. Sperăm să primim, mai devreme sau mai târziu, cel puțin o explicație publică din partea băncilor goale rezervate Consiliului cu privire la motivul opoziției sale referitoare la propunerile noastre. Trebuie să aibă curajul de a apăra în mod public ideea unei Europe care trebuie să-și ia deciziile legislative în secret, ceea ce, în opinia mea, este complet inacceptabil.

Eva-Britt Svensson, în numele Grupului GUE/NGL – (SV) Dle președinte, transparența și accesul public la toate acțiunile noastre legate de deciziile legislative și politice reprezintă unul dintre cei mai importanți factori care stau la baza societății democratice. Transparența și accesul public creează un sentiment de participare și de încredere în sistemul politic. Din contră - confidențialitatea și reținerea documentelor - creează neîncredere și un sentiment de neimplicare și poate duce, uneori, la dezvoltarea corupției și a abuzului de putere.

Un volum în creștere al legislației naționale, ținând seama de principiul accesului public pe care îl avem, de exemplu, în Suedia, este definit acum la nivel european. Puterea de decizie a fost transferată la nivelul UE, dar transparența și accesul public nu au urmat aceeași cale. Cetățenii noștri văd bineînțeles acest lucru, motiv pentru care se înregistrează o rată scăzută de participare la alegerile pentru Parlamentul European. Cetățenii întâmpină dificultăți în accesarea și în înțelegerea procesului de luare a deciziilor în cadrul sistemului UE și consideră, pe bună dreptate, că deciziile sunt luate și legislația este creată la nivelul UE fără ca ei să aibă posibilitatea reală de a studia toate documentele. În concluzie, aceștia nu au ocazia de a discuta, dezbată sau influența factorii de decizie.

Cu toții dorim să ridicăm nivelul de participare la alegerile pentru Parlamentul European, dar, pentru a reuși acest lucru, campaniile și indemnurile la vot sunt insuficiente. Pentru că acestea să aibă sens, trebuie să facem tot posibilul pentru a asigura cetățenilor noștri informații și posibilitatea de a ne cunoaște mai bine. Trebuie să stabilim un dialog cu cetățenii în loc să creăm un mecanism unilateral de furnizare de informații. Accesul public trebuie să fie principiul cel mai important, iar confidențialitatea trebuie să fie o excepție. Trebuie să existe o metodă specifică pentru a permite confidențialitatea în anumite cazuri, acolo unde acest lucru se justifică într-adevăr.

Eu, împreună cu Grupul Confederal al Stângii Unite Europene/Stânga Verde Nordică, am depus amendamente pentru a extinde, printre altele, definirea documentelor, pentru a facilita accesul public la mai multe documente și pentru a împiedica statele membre individuale să aibă posibilitatea de a-și exercita dreptul de veto. Dna comisar Wallström a afirmat că un instrument bun poate fi oricând îmbunătățit. Din păcate, acest raport nu va aduce îmbunătățiri, ci va înrăutăți situația. Totuși, el poate fi îmbunătățit prin sprijinirea amendamentelor prezentate de către mine și de Grupul GUE/NGL. În concluzie, în folosul democrației, votați pentru amendamentele GUE/NGL și pentru mai multe șanse oferite cetățenilor de a se implica.

Hanne Dahl, în numele Grupului IND/DEM – (DA) Vă mulțumesc, dle președinte. Domnul Cashman a scris un raport bun, în favoarea căruia aș dori să-mi exprim sprijinul. Revizuirea de către Comisie a inițiativei în materie de transparență din 2008 va îngreuna accesul public la documentele UE. Dacă raportul va fi adoptat, el va rectifica acest lucru din mai multe puncte de vedere. Totuși, ne lipsește încă accesul la grupurile de lucru consultative din cadrul Comisiei. Conform unei declarații a organizației Alter-EU, prezentată înainte de Crăciun, avem informații satisfăcătoare numai în ceea ce privește două treimi dintre membrii din cadrul grupurilor de lucru implicate în elaborarea propunerilor legislative din cadrul UE. Acest lucru este complet inacceptabil. Ca cetățean, trebuie să știu dacă lobby-iștii industriei tutunului sau organizațiile de sănătate sunt cele care sfătuiesc Comisia la momentul elaborării unei inițiative de a îmbunătăți sănătatea publică. De asemenea, aș dori să știu cine participă la negocierile pentru elaborarea unui plan privind mediul acvatic: reprezentanții industriei chimice sau cei ai organizațiilor de mediu?

Hans-Peter Martin (NI) – (DE) Dle președinte, unul dintre motivele pentru care am căzut în capcana globalizării este chiar faptul că nu am reușit să evităm capcana Europei. În esență, capcana Europei își are baza în eșecul nostru de a acționa, atunci ca și acum, conform principiilor de transparență încercate și testate ale țărilor scandinave și ale altor state.

Sunt deputat al acestui Parlament de zece ani și nu din întâmplare m-am regăsit spunând, când am ajuns aici - nu intenționat, dar am observat acest lucru foarte repede - „transparența este problema principală”. Din acest motiv, am creat inițiativa europeană în materie de transparență în anul 2000. Această inițiativă a fost adoptată de Comisie cuvânt cu cuvânt; singura problemă este că esența sa nu a fost adoptată complet.

Dnă comisar, puteți citi răspunsul pe care l-am adresat în această privință concetățenei dumneavoastră, Anna Lindh, într-un lung discurs în cadrul reuniunii la nivel înalt de la Nisa. Dumneavoastră, în calitate de cetățean suedez, înțelegeți despre ce este vorba. Dumneavoastră știți într-adevăr ce trebuie făcut.

În Uniunea Europeană, totuși, realitatea este că, în cazul problemelor de transparență, încercăm să înlăturăm o avalanșă cu o lopată. Nu reușim să ieșim și zăpada continuă să cadă. Există un singur mod de a salva această Uniune Europeană, și anume să avem imediat o transparență reală după modelul suedez și cel al legii americane privind libertatea de informare. Fără aceasta, ne vom confrunta cu și mai multe avalanșe, care, de această dată, vor afecta zone populate.

Manfred Weber (PPE-DE) – (DE) Dle președinte, dnă comisar, stimați colegi, noi elaborăm legi la nivel european pentru câteva sute de milioane de persoane și, de aceea, este nevoie de transparență. Suntem cu toții de acord cu acest obiectiv - transparența este importantă și consider că, în calitate de Parlament European, nu este nevoie să ne ascundem. Suntem sub reflectoarele mass-media, suntem urmăriți de jurnaliști, deci munca noastră este deja transparentă.

Suntem cu toții de acord cu obiectivul propus, dar trebuie să ni se permită să discutăm metodele prin care îl putem îndeplini, iar faptul că dorim să discutăm și să analizăm în profunzime aceste probleme nu înseamnă neapărat că dorim ca totul să fie făcut cu ușile închise. De multe ori, acestea sunt doar persoane care pun întrebări. Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni are multe întrebări de natură critică, legate de exemplu de procedura în domeniul concurenței din Consiliu, de problema necesității publicării tuturor documentelor serviciului juridic, de întrebarea dacă viața privată a deputaților europeni ar trebui să fie subiectul unei discuții publice. Luptăm pentru protecția datelor pentru cetățenii noștri, dar se așteaptă ca deputații europeni să facă totul public. Avem voie să punem astfel de întrebări.

Punctul cheie, motivul pentru care grupul nostru este destul de sceptic, este problema procesului legislativ. La momentul votului, toată lumea poate verifica modul în care a votat fiecare deputat european. De asemenea, toți deputații trebuie să își asume responsabilitatea pentru felul în care au votat. Acest lucru se întâmplă deja. Totuși, în cadrul procesului legislativ, în cadrul discuției trilaterale, atunci când discutăm între noi, trebuie să existe un spațiu rezervat negocierilor.

Știm că, dacă totul ar fi public, forma actuală a negocierilor nu ar mai exista, deoarece v-ați asuma un risc în momentul în care ați încerca să găsiți sau să produceți compromisuri politice. Acesta este motivul pentru care în acest grup există un nivel ridicat de scepticism în ceea ce privește propunerea în cauză. Vom clarifica poziția finală a grupului nostru în această seară.

Aș dori, totuși, să clarific un lucru în numele grupului meu, și anume că dorim transparența, dar metodele de realizare a acestora trebuie să rămână deschise discuțiilor. Suntem de asemenea de acord cu obiectivul. Dacă examinăm instituțiile europene individual, nu Parlamentul este problema. Problema este mai degrabă Consiliul, care nu este reprezentat astăzi aici: nu avem nici cea mai mică idee despre ce se întâmplă în cadrul grupurilor de lucru ale Consiliului.

Inger Segelström (PSE) – (SV) Dle președinte, dnă comisar Wallström, aș dori să încep prin a mulțumi domnului Cashman și celorlalți colegi care au contribuit la efortul de a trece în curând la o etapă nouă și mult așteptată, în cadrul căreia activitatea noastră va fi mai accesibilă pentru cetățeni. Lupta vicepreședintei și a comisarului Wallström a fost dificilă și îndelungată.

Când Suedia a devenit membră a UE, multe persoane au fost îngrijorate că documentele se vor scurge prin această țară, care promovează un principiu foarte puternic al accesului public, dar acest lucru nu s-a întâmplat. Domnul Cashman ne poate spune mai multe despre acest lucru, deoarece, dacă o persoană este în favoarea transparenței și a accesibilității, acea persoană cunoaște, de asemenea, limitele materialului de lucru, ale confidențialității și ale difuzării.

Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni s-a abținut de la vot în cadrul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne. Sper că acum sunteți în favoarea sporirii accesului public în cadrul UE, astfel încât președinția suedeză, împreună cu noi, să poată duce mai departe această problemă importantă și esențială pentru democrație, în beneficiul tuturor cetățenilor UE. Totuși, înțeleg ezitarea Grupului PPE-DE - grupul dumneavoastră a fost cel care s-a asigurat că vom fi nevoiți să utilizăm o procedură de vot secret când Turcia își începea negocierile de aderare. Este oare ceea ce doriți? Sper că Parlamentul va rămâne unit pentru a putea spune cu mândrie alegătorilor noștri înainte de alegerile europene din iunie că Uniunea Europeană va deveni din ce în ce mai deschisă - că nu urmărim interese ascunse și că dorim să fim examinați și judecați după acțiunile noastre - în condițiile unei transparențe de care putem fi mândri. Facem o mulțime de lucruri bune și ar fi bine ca cetățenii să aibă mai multe posibilități de a ne urmări activitatea.

Bogusław Rogalski (UEN) – (PL) Dle președinte, este clar pentru toată lumea că procesul de luare al deciziilor în cadrul instituțiilor și organismelor comunitare trebuie să aibă loc într-un mod deschis și public. Aceasta este baza democrației. Pe baza acestui principiu, cetățenii și autoritățile alese ar trebui să dispună de cel mai larg acces posibil la documentele instituțiilor europene, inclusiv ale Parlamentului. Se va permite astfel cetățenilor să participe într-adevăr la procesul politic și să ceară clarificări autorităților publice.

În ciuda eforturilor făcute de instituțiile europene de a crește deschiderea și transparența, situația este din păcate departe de a fi satisfăcătoare. Comisia pentru petiții a afirmat că cetățenii sunt conștienți de deficiențele și de eșecurile punerii în aplicare a acestui drept. Este extrem de important ca în ceea ce privește procedurile de încălcare a dreptului comunitar, care sunt adeseori rezultatul petițiilor cetățenilor, aceștia să dispună de acces complet la toate documentele, la orice nivel, în procesul de revendicare a drepturilor lor. Acest lucru ar trebui să se aplice și în cazul documentelor furnizate de statele membre instituțiilor europene. Aceasta este o problemă majoră, chiar și pentru Comisie în cazul Jugendamt (agenția germană de asistență socială pentru copii și tineret), în care accesul la informații a fost extrem de restricționat, deși era vorba de informații publice.

Aș dori să subliniez încă o dată faptul că accesul facil al petiționarilor la informațiile de care au nevoie trebuie să stea la baza succesului inițiativei europene în materie de transparență. Principiile democrației solicită acest lucru.

Andreas Mölzer (NI) – (DE) Dle președinte, problema înstrăinării publicului față de politică în Uniunea Europeană este foarte cunoscută, de aceea încercăm în permanență să ne demonstrăm apropierea față de

cetățeni. Acest lucru include inițiative recurente de a simplifica accesul la documentele Parlamentului, ale Consiliului și ale Comisiei.

Bineînțeles, internetul este un instrument necostisitor și simplu pentru a obține acest lucru. Pagina de internet a Uniunii Europene a fost revizuită și, cel puțin, este mai logic și mai ușor de utilizat decât în trecut. Prin prezența sa pe internet, UE subliniază, de asemenea, importanța multilingvismului ca factor semnificativ pentru îndeplinirea unui grad mai ridicat de transparență, legitimitate și eficiență în cadrul Uniunii Europene. Totuși, în realitate, Uniunea nu îndeplinește standardele pe care și le impune. În practică, utilizarea consecventă a celor trei limbi de lucru, germană, engleză și franceză, ar face posibil contactul cu majoritatea populației.

Chiar și prezența pe internet a actualei președinții, în limbile engleză, franceză și cehă, nu ține cont de faptul că limba germană, limbă maternă pentru 18% dintre cetățenii UE, este limba cu cei mai mulți vorbitori nativi din Uniune și este vorbită ca limbă străină de alți 14% dintre cetățenii UE. Consider că este timpul să acordăm o mai mare atenție acestei situații.

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE) – Dle președinte, accesul la informații stă la baza democrației. Cetățenii trebuie să aibă cel mai larg acces posibil la toate informațiile în etapele incipiente ale deciziilor luate de către instituții sau cu privire la contextul acestor decizii, pentru a putea participa pe deplin la formularea politicilor.

Uniunea Europeană aspiră să fie mai democratică și mai accesibilă pentru cetățenii săi, așa că acordarea accesului cât mai larg la documentele UE este esențială pentru eforturile Uniunii de a spori încrederea cetățenilor în instituțiile sale și în întreaga legitimitate a acestei structuri. Din această cauză, am fost destul de dezamăgit de propunerea Comisiei privind acest regulament, deși aș dori să felicit raportorul pentru munca excelentă, devotată și abilă, depusă în acest context.

Doresc, de asemenea, să îi mulțumesc dnei Jäätteenmäki pentru eforturile deosebite depuse. Ambii au susținut principiile majore ale deschiderii și transparenței, respectiv că negarea accesului la un document deținut de o instituție este o excepție precisă. Astfel de excepții sunt în anumite cazuri necesare, dar ele trebuie limitate la un număr cât mai restrâns, pe o bază foarte bine definită.

Salut, de asemenea, inițiativele de a impune difuzarea mai activă și mai clară a documentelor prin intermediul unor baze de date pe internet îmbunătățite. Accesarea documentelor depinde și de ușurința cu care le putem găsi. Adeseori, informația există on-line, dar este ascunsă în spatele unor baze de date complexe și trebuie să lucrăm la acest capitol.

Dragi colegi, suntem apărătorii democrației și, în consecință, trebuia să fi fost deja mai activi. Trebuie să fim foarte îndrăzneți în apărarea accesului larg și al transparenței în legătură cu toate documentele. Nu cred că este momentul să începem să căutăm compromisuri, deoarece ne-am putea compromite astfel statutul de factori de decizie în viziunea alegătorilor noștri.

Andrzej Jan Szejna (PSE) – (PL) Dle președinte, mai întâi aș dori să îl felicit pe Michael Cashman pentru remarcabilul raport care tratează unul dintre cele mai importante aspecte ale democrației europene.

Uniunea Europeană trece prin schimbări și transformări sistematice. Din păcate, comunicarea dintre Uniunea Europeană și cetățenii săi nu ține pasul cu aceste schimbări. Situația este similară în ceea ce privește accesul la documentele și informațiile destinate chiar cetățenilor.

Transparența este un principiu fundamental al Uniunii Europene, stabilit la articolul 255 din Tratatul CE. Fiecare cetățean european și orice persoană fizică sau juridică rezidentă sau stabilită într-un stat membru are dreptul de a accesa documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei.

Tot ce putem face este să trezim interesul cetățenilor pentru Europa și să le sporim încrederea în instituțiile UE, în deputații europeni și în politicienii naționali, furnizându-le informații complete și corecte. În consecință, este de datoria noastră să sporim transparența și eficacitatea instituțiilor Uniunii Europene la cel mai ridicat nivel posibil. Trebuie să ne concentrăm asupra facilitării accesului la informație și asupra simplificării permanente a sistemului și a instrumentelor sale.

Deși necesită îmbunătățiri și raționalizări, regulamentul legat de acest raport asigură un temei juridic adecvat. În consecință, regret faptul că propunerea raportorului din 2006 privind transparența nu a primit atenție din partea Comisiei.

Mairead McGuinness (PPE-DE) – Dle președinte, accesul la documente este o parte a procesului în materie de transparență, dar mai există și alte numeroase probleme. Utilizarea documentelor și a informațiilor este

esențială, iar una dintre marile probleme pe care le avem - și recunoaștem acest lucru, iar comisarul prezent aici este unul dintre experții în materie - se referă la comunicarea informațiilor despre procesul de luare a deciziilor în cadrul UE, deoarece cetățenii nu înțeleg acest proces. În cadrul dezbaterii din Irlanda privind Tratatul de la Lisabona, cetățenii au venit la mine spunând: „ne obligați să votăm pentru și vă veți pierde postul”. Au crezut că sunt comisar - departe de mine gândul!

Nu este de ajuns să afirmăm că le oferim cetățenilor multe informații, pentru că, într-o anumită măsură, acest lucru ar duce la o lipsă de transparență: am acoperi lucrurile cu munți întregi de hârtie, fără a asigura claritatea necesară. Aș prefera ca cetățenii să înțeleagă pe deplin modul de funcționare al acestei instituții și, astfel, ar putea să interacționeze cu ea. Îndrăznesc să spun că numeroase persoane din această sală nu știu cum funcționează această instituție. Atât am avut de spus.

Danutė Budreikaitė (ALDE) – (LT) Într-o tentativă de a rezolva problema țărilor baltice privind energia, în special din cauza amenințării sporite la adresa siguranței energetice a Lituaniei ca urmare a închiderii centralei nucleare Ignalina de la sfârșitul anului, Comisia Europeană a elaborat Strategia Uniunii Europene privind regiunea Marii Baltice. Am contactat Direcția Generală Energie și Transporturi a Comisiei Europene pentru a avea ocazia să văd acest document. Mi s-a comunicat că nu existase nicio discuție cu grupul la nivel înalt care elaborează strategia respectivă privind posibilitatea de a face publice informații și documente, formularea folosită în răspuns fiind: *comunicarea cu lumea exterioară*. Parlamentul European este considerat lumea exterioară, căreia nu i se pot furniza informații. Am discutat de nenumărate ori posibilitățile de care societatea dispune pentru a accesa documentele deținute de instituțiile UE, nu-i așa? Dacă un deputat european care reprezintă cetățenii nu are un astfel de drept, este o situație dezastruoasă.

Margot Wallström, vicepreședintă a Comisiei –Dle președinte, aș dori să mulțumesc deputaților pentru o dezbateră interesantă și pentru numeroasele lor comentarii valoroase.

Am putea spune că Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Consiliului va fi actualizat la „versiunea a doua”. Este important să subliniem din nou că nu începem de la zero: avem deja un fundament solid, este vorba doar de îmbunătățirea acestuia. Noua versiune va fi adecvată erei internetului, după s-a menționat în cadrul dezbaterii. Vor fi incluse acum și registrele electronice, iar un alt exemplu al acestor îmbunătățiri poate fi diseminarea activă.

Situația ideală ar fi bineînțeles diseminarea informațiilor într-un mod atât de activ încât să nu fie necesară nicio cerere de acces, devreme ce toate documentele sunt deja disponibile, bineînțeles, cu anumite excepții. Vă pot da un exemplu de posibilă acțiune, și anume faptul că registrul meu personal de corespondență este deja disponibil pe internet: corespondența și documentele mele pot fi accesate liber.

Îmi este imposibil să vorbesc despre toate comentariile făcute în cadrul dezbaterii, dar voi face câte observații scurte privind chestiuni esențiale, una dintre ele fiind definirea documentelor în temeiul articolului 3. Acesta este unul dintre cele mai dezbătute articole din propunerea Comisiei și, trebuie să recunosc, și cel mai criticat.

Susținem în continuare faptul că actuala definiție duce la ambiguitate și la un risc de imprevizibilitate și de practici greșite. De exemplu, această notă post-it este oare un document? Dl Cashman susține că este și, conform definiției largi din regulament, ar putea avea dreptate - la fel ca în cazul altor mângăleli pe care le am aici. Uneori, nu este util ca o definiție să fie prea largă. Vom menține în continuare o definiție largă, dar vom reduce nedifuzarea discreționară a documentelor. Definiția pe care o propunem este mult mai largă decât noțiunea de documente oficiale utilizată adeseori în legislația națională. Se apropie foarte mult de conceptul de informație folosit, de exemplu, în cadrul legii britanice privind libertatea de informare și al legii olandeze privind transparența. Conform regulilor interne ale Comisiei, înregistrarea documentelor este o obligație, dar aceste reguli nu pot stabili dacă documentul intră în sfera de aplicare a regulamentului. Astfel, am clarificat și am ajutat la definirea documentelor. Cetățenii vor ști astfel mai bine ce pot să facă și ce trebuie să solicite pentru a primi informații complete. O definiție mai exactă a documentelor înseamnă o administrare mai sigură și mai multă claritate pentru cetățeni.

Curtea a hotărât că documentele legate de o anchetă în desfășurare sunt implicit acoperite de o excepție de la dreptul de acces și, în consecință, acele dosare nu sunt accesibile în prezent, lucru care nu constituie o restricție adițională a dreptului de acces. Aș dori să subliniez că în niciun stat membru cetățenii nu au acces la dosarele autorităților naționale din domeniul concurenței.

Recunosc, de asemenea, că articolul 3 ar fi putut fi explicat și formulat mai bine. Consider că împărtășim același obiectiv și, de aceea, ar trebuie să putem găsi o formulare clară și fără ambiguități. Acesta este un exemplu de domeniu în care ar trebui să putem ajunge la un text bun de compromis.

Un alt punct foarte controversat este articolul 5 alineatul (2) privind accesul la documentele statelor membre. Permiteți-mi să clarific faptul că intenția Comisiei a fost punerea în aplicare a hotărârii Curții de Justiție, iar statele membre trebuie să justifice efectiv refuzul accesului la unul dintre documentele lor, la fel cum trebuie să facă și instituțiile cu privire la toate documentele. Factorul decisiv vor fi întotdeauna dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 al Consiliului.

Totuși, la fel de importantă este posibilitatea Comisiei de a purta corespondență cu statele membre, de exemplu în domeniul încălcării legislației europene. Trebuie să avem posibilitatea de a găsi rapid soluții satisfăcătoare, din perspectiva atât a Comisiei, cât și a cetățenilor UE, astfel cum prevede legislația UE. Acest tip de contacte trebuie să rămână confidențiale, așa cum a hotărât și Curtea.

În final, aș dori să fac câteva comentarii privind „spațiul de gândire” la care se referă articolul 4 alineatul (3). Dacă analizăm cu atenție, cred că toți am fi de acord că Parlamentul, ca și Comisia și Consiliul, necesită un anumit spațiu de gândire. Documentele legate de deciziile care nu au fost luate încă sau care reflectă discuții interne nu sunt la fel ca celelalte documente. Cum rămâne cu înregistrările reuniunilor și pregătirilor grupurilor politice? Ați identificat și dumneavoastră un număr de probleme și limitări generate de refuzul acordării unui spațiu de gândire; trebuie să ne gândim încă o dată la ceea ce este cel mai benefic și util pentru cetățeni.

Trebuie să recunosc că aș fi preferat ca reprezentanții Consiliului să fie aici - după cum au precizat și mulți alți colegi - și aș fi preferat să avem o prezență mai mare în sală, deoarece aceste probleme sunt esențiale pentru noi. În următoarele săptămâni sau luni, obiectivul nostru este de a găsi un cadru comun. Acest lucru este valabil și pentru Parlament, iar dezbaterile de astăzi a dovedit că nu este întotdeauna foarte ușor să facem acest lucru. Cu cât numărul diviziunilor crește, cu atât este mai dificil momentul în care cele trei instituții se așază la masa de discuții. Parlamentul, Consiliul și Comisia își au rolul lor special și acest lucru trebuie respectat. Sper că Parlamentul va avea o poziție unitară puternică, deoarece acest lucru va fi benefic pentru noi toți și pentru rezultatul final, care sper că va fi un text de compromis echilibrat și viabil.

Michael Cashman, raportor – Dle președinte, aceste remarci au fost foarte interesante, dar mă tem că nu au prea mare legătură cu raportul meu.

Aș dori să subliniez că nu trebuie să ne temem de controlul public, ci de ascunderea informațiilor de către instituții. Devenim mai vulnerabili. Dnă comisar, documentele oficiale sunt cele accesibile. Verificați încă o dată raportul. Spațiul de gândire. Documentele oficiale. În cadrul noțiunii de spațiu de gândire, acest lucru nu va fi oficial. Verificați încă o dată raportul. Acceptați principiile noastre.

Această dezbatere a fost interesantă, dar trebuie să spun că reformarea - pe care dumneavoastră o apărați - nu este în spiritul acordului interinstituțional și nu este suficientă. Dumneavoastră susțineți că regulamentul a funcționat bine, dar mă tem să reformarea nu țină cont de jurisprudența esențială pentru ceea ce trebuie făcut într-adevăr.

Motivele mele pentru întârzierea votului final au ca scop acordarea unei flexibilități maxime absolute pentru a negocia cu partidele politice și cu instituțiile. Aș vrea, de asemenea, să subliniez că nu există niciun motiv ca propunerea să nu poată fi modificată oricând de către Comisie după votul de mâine, cu excepția, poate, a reticenței instituționale și politice.

Mi se pare, într-o oarecare măsură, că suntem tratați de sus când ni se spune că vor exista planuri de acțiune. Dnă comisar, nu pun la îndoială angajamentul dumneavoastră personal în ceea ce privește deschiderea și transparența, dar nu doresc planuri de acțiune pentru cetățenii noștri. Doresc drepturi consacrate în legislație care nu pot fi refuzate - nu daruri, ci drepturi.

În concluzie, Parlamentul trebuie să exercite o presiune politică asupra președinției pentru a purta negocieri și este posibil să fim nevoiți să negociem fără Comisie. Da, dnă comisar, sunt conștient de absența Consiliului, dar nu renunț din această cauză. Sunt în politică de suficient de mult timp ca să știu că lupta este permanentă.

Permite-mi, vă rog, să citez cuvintele unui președinte: „Administrația mea se angajează să creeze un nivel fără precedent de deschidere la nivelul guvernării. Vom lucra împreună pentru a asigura încrederea publică și pentru a institui un sistem bazat pe transparență, participare publică și colaborare. Deschiderea ne va consolida democrația și va promova eficiența și eficacitatea în guvernare”. Acestea sunt cuvintele dlui Barack Obama, din 21 ianuarie 2009. Aștept o declarație similară din partea Comisiei sau chiar din partea președintelui Barroso.

Președintele – Dezbateră este închisă.

Votul va avea loc miercuri, 11 martie 2009.

(Ședința a fost suspendată la ora 11.45 și reluată la ora 12.50)

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Stavros Lambrinidis (PSE), *în scris – (EL)* Amendamentele Parlamentului European la Regulamentul privind accesul public la documentele instituțiilor europene, în special la documentele legate de procedura legislativă, sunt o etapă catalitică în protejarea transparenței și a democrației participative în Europa.

În opinia mea, o importanță deosebită o are cerința conform căreia orice inițiativă sau document creat pentru a influența într-un fel procedura de luare de decizii trebuie publicat.

Suntem cu toții conștienți că numeroase grupuri de lobby încearcă frecvent să influențeze procedura legislativă prezentându-și argumentele. Cetățenii europeni au dreptul să cunoască aceste argumente și intervenții. Aceștia trebuie să aibă posibilitatea de a judeca esența lor și de a evalua poziția definitivă a guvernelor, a Comisiei Europene și, bineînțeles, a deputaților europeni.

Statele membre trebuie să asigure cel puțin același nivel de transparență la nivel național pentru cetățenii lor, pe baza unei obligații exprese din cadrul raportului Parlamentului European, un apel care sperăm să fie adoptat cât mai rapid posibil de guverne și de parlamentele naționale.

PREZIDEAZĂ: DL McMILLAN-SCOTT

Vicepreședinte

8. Votare

Președintele – Înainte de a începe, doresc să informez deputații că astăzi introducem un nou sistem informatic de votare în cadrul Parlamentului. Principala sa caracteristică este faptul că afișează, pe unul dintre ecranele mari, lista oficială de votare elaborată de Unitatea de recepție documente. Afișajul va evidenția fiecare vot pe măsură ce acesta se anunță, facilitând urmărirea procesului de votare de către toți membrii.

Punctul următor pe ordinea de zi este votarea.

(Pentru rezultate și alte detalii cu privire la vot: a se vedea procesul-verbal)

Graham Watson, *în numele Grupului ALDE* – Domnule președinte, doresc o lămurire. Președintele a decis să aplicăm procedura de reformare pentru votul de astăzi privind raportul Krahmer și pentru votul de mâine privind raportul Cashman? În acest caz, grupul meu solicită să amânăm până mâine votul privind raportul Krahmer, pentru a putea investiga implicațiile aplicării procedurii de reformare în cazul acestui vot.

Președintele. – Președintele analizează aceste două probleme. Când vom ajunge la raportul Krahmer, vom analiza moțiunea dvs. de procedură.

Thomas Mann (PPE-DE) – (DE) Domnule președinte, doresc să felicit Parlamentul pentru acest nou sistem informatic. Se pare însă că există probleme la câțiva biți ai acestuia.

Între timp, sunt foarte mulțumit de faptul că, la cea de-a cincizecea aniversare a ocupării Tibetului de către China, mulți dintre noi au reușit să ridice drapele tibetane. Mi s-a atras atenția asupra faptului că Biroul declarase inițial că este posibil să nu apară unele steaguri, ceea ce înseamnă că deputații nu le pot ridica în această zi deosebită. Există informații recente privind această problemă?

Președintele – Înțeleg că au existat unele confuzii privind această problemă, dar Președintele a declarat acest lucru pentru a menține ordinea astăzi și mă bucură să văd atât de multe drapele în sală; și eu am unul în buzunar - drapelul tibetan poate fi ridicat.

Cu această ocazie doresc să-i urez bun venit domnului Tashi Wangdi, reprezentantul Sfinției Sale, Dalai Lama.

(Aplauze prelungite)

Zbigniew Zaleski (PPE-DE) – Domnule președinte, aș dori să spun câteva cuvinte importante, dacă îmi permiteți. Tocmai am comemorat o crimă barbară, uciderea a 20 000 de ofițeri și intelectuali polonezi la

Katyń, în 1940, prin împușcături în ceață, la ordinul „părintelui națiunilor”, Iosif Stalin. Aceasta a însemnat eliminarea liderilor și elitelor unei națiuni ce lupta pentru libertatea proprie și libertatea europeană.

Acum patru ani am solicitat un minut de tăcere pentru a îi comemora, însă Parlamentul a refuzat. Prin urmare, nu voi cere astăzi acest lucru și voi scuti președinția de obligația de a lua o decizie atât de dificilă. Doresc, în schimb, să vă reamintesc de această tragedie și să îmi exprim dorința ca eforturile noastre comune să poată preveni producerea unor astfel de genociduri pe continentul european în viitor.

(Aplauze)

Președintele –Vă mulțumesc, domnule Zaleski – aplauzele vorbesc de la sine.

8.1. EC-Acordul CE/Armenia privind anumite aspecte ale serviciilor aeriene (A6-0049/2009, Paolo Costa) (vot)

8.2. Acordul CE/Israel privind anumite aspecte ale serviciilor aeriene (A6-0059/2009, Paolo Costa) (vot)

8.3. Protocol adițional la Acordul CE/Africa de Sud pentru a ține seama de aderarea Bulgariei și a României la Uniunea Europeană (A6-0073/2009, Josep Borrell Fontelles) (vot)

8.4. Următoarele etape ale gestionării frontierelor în Uniunea Europeană și experiențele similare în țări terțe (A6-0061/2009, Jeanine Hennis-Plasschaert) (vot)

8.5. Transferul transfrontalier al sediului social al unei companii (A6-0040/2009, Klaus-Heiner Lehne) (vot)

8.6. Sistemul european comun de azil (A6-0050/2009, Giusto Catania) (vot)

8.7. Planul de acțiune al Comisiei pentru un cadru de control intern integrat (A6-0022/2009, Gabriele Stauner) (vot)

8.8. Cooperarea dintre instanțele statelor membre în domeniul obținerii de probe în materie civilă sau comercială

8.9. Punerea în aplicare a Directivei 2006/43/CE privind auditul legal al conturilor anuale și al conturilor consolidate (A6-0014/2009, Bert Doorn) (vot)

8.10. Egalitatea de tratament și de acces între bărbați și femei în artele spectacolului (A6-0003/2009, Claire Gibault) (vot)

– Înainte de votare:

Claire Gibault, raportoare –(FR) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, în carierele artistice se manifestă în continuare prezența unor inegalități majore între bărbați și femei.

Din moment ce am responsabilități în domeniul artistic, acest subiect este apropiat de sufletul meu, iar discriminarea împotriva femeilor în domeniul artistic este încă în floare, în special în ceea ce privește funcțiile importante: atât de puține femei sunt regizori de teatru, dans, operă și așa mai departe.

De exemplu, este important să devină tot mai frecventă practica de susținere a audițiilor în spatele unui paravan, în cadrul recrutărilor de muzicieni pentru orchestră, în analogie cu practica existentă de analizare a unor CV-uri anonime, parțial pentru că este singurul mod prin care femeile pot deveni soliste de orchestră și, de asemenea, pentru că este o modalitate potrivită de a combate discriminarea rasială.

În plus, echilibrul dintre angajamentele profesionale și cele familiale este chiar mai dificil de obținut în cazul femeilor care lucrează în acest sector, ca urmare a volumului neobișnuit de ore de muncă din profesia lor, apărând prin urmare necesitatea de a stabili orare speciale la creșe, în funcție de nevoile artiștilor.

Doamnelor și domnilor, Europa, în calitate de cămin al culturii încă din cele mai vechi timpuri, nu poate rămâne în continuare indiferentă la aceste probleme ce o afectează.

8.11. Cerințele de omologare de tip pentru siguranța generală a autovehiculelor (A6-0482/2008, Andreas Schwab) (vot)

8.12. Emisii industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) (reformare) (A6-0046/2009, Holger Krahmer) (vot)

– Înainte de votare:

Graham Watson, în numele Grupului ALDE – Domnule președinte, dacă v-am înțeles corect, spuneți că președinția dorește să aplice procedura de reformare în cazul raportului Krahmer de astăzi și al raportului Cashman. În acest caz, grupul meu solicită să amânăm votul pe mâine, pentru a putea studia implicațiile acestei situații.

Guido Sacconi, în numele Grupului PSE – (IT) Domnule președinte, după cum am menționat anterior, sunt în favoarea acestei propuneri, deși aș dori să subliniez faptul că, dacă nu s-ar fi primit amendamente care să depășească oarecum textul adoptat pe baza unui compromis general la nivelul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, nu ar fi apărut această problemă, deoarece amendamentele de compromis mențineau integral natura acestei revizuirii, respectiv o reformare. Dacă s-ar fi procedat astfel, am fi putut vota astăzi, dar acceptăm amânarea, deoarece are sens.

Caroline Jackson, în numele Grupului PPE-DE – Domnule președinte, dacă domnul Watson sugerează că trebuie să luăm în calcul implicațiile reformării, poate ar trebui și să ne explice acum care sunt aceste implicații. Poate că înainte de a răspunde dorește să discute puțin cu domnul Corbett.

Sunt liniștită în această privință, dar, din moment ce trebuie să votăm și este improbabil să ne schimbăm opinia în ceea ce privește votul efectiv - pro, contra sau abținere - ca urmare a procedurilor de reformare, consider că trebuie să votăm acum, când este timp, nu să ne grăbim și să adăugăm acest vot pe ordinea de zi pentru mâine, când sunt multe alte lucruri de făcut. Prin urmare, mă opun amânării.

Holger Krahmer, raportor – (DE) Domnule președinte, mă bucur că președinția a acordat în sfârșit cuvântul raportorului. De asemenea, sunt destul de surprins!

În acest moment, încă ne obișnuim cu regulile privind reformarea. Doresc să atrag însă atenția asupra faptului că aplicarea acestor reguli nu este o surpriză, nici măcar înaintea votării. Am aplicat deja cu succes aceste reguli la nivelul comisiei și este logic ca ele să se poată aplica la fel de bine și în plen.

Dacă am vota acum, nu ar exista niciun amendament și compromis pe care să nu îl fi discutat. Totul se află pe lista de vot. Din același motiv ca domnul Sacconi, dar cu o concluzie diferită, nu văd niciun motiv pentru care să amânăm votul. Putem vota acum!

(Aplauze)

(Parlamentul a respins cererea)

Avril Doyle (PPE-DE) – Domnule președinte, din moment ce am decis să votăm, puteți să ne spuneți de ce atât de multe amendamente au fost declarate neadmisibile? Aceasta este problema inițială ridicată în legătură cu versiunile reformate examinate. Nu înțelegem de ce unele amendamente sunt neadmisibile. Puteți să clarificați acest subiect înainte de a trece la vot?

Președintele. – Știu, în general, despre ce este vorba, însă îmi pare rău că nu vă pot informa în detaliu. Acum vom vota însă amendamentele ce au trecut de comisie, declarate ca admisibile, care sunt de fond și pot să reprezinte sau nu opinia Parlamentului.

Monica Frassoni (Verts/ALE) – (IT) Domnule președinte, doresc să spun doar că episodul de astăzi arată în mod clar că acordul de reformare nu funcționează și că ne va afecta puterea de autoritate suverană. Aceasta este problema acestei proceduri, după cum se poate observa.

Anders Wijkman (PPE-DE) – Domnule președinte, îmi pare rău că prelungesc această discuție, dar doresc să dezvolt problema ridicată de colegele mele, doamnele Doyle și Frassoni. În calitate de autor al câtorva dintre amendamente, am ținut legătura cu biroul Președintelui până la 11.50 și nu am putut obține un „da” sau un „nu” clar la întrebarea dacă se vor vota amendamentele transmise de noi – 136-139. Situația a fost neclară, iar ultimele informații au arătat că probabil votul se va amâna. După cum a spus Avril Doyle, nu putem înțelege de ce aceste amendamente nu sunt admisibile. Pentru ca totul să fie clar, ar trebui să primim câteva explicații de la biroul Președintelui.

Președintele – Am fost informat că decizia s-a luat și că doar anumite amendamente au fost declarate admisibile, după cum este normal în orice Parlament. Consider că poate fi util ca Președintele să facă mâine o declarație, astfel încât să se clarifice situația. Trebuie să trecem la vot acum. Îmi pare rău pentru cei nemulțumiți.

– Înainte de votul asupra amendamentului 88:

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE) – Domnule președinte, pe majoritatea listelor noastre de votare, amendamentele 88 și 89 sunt declarate neadmisibile și nu se arată cum trebuie să votăm. Poate că doriți să votăm, dar avem o mică problemă, pentru că nu știm ce anume votăm și cum trebuie să votăm.

Sugerez ca această nouă procedură utilizată pentru reformare să mai fie analizată, deoarece se pare că între grupurile politice nu există coordonare și comunicare.

Holger Krahmer, raportor – (DE) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, vă pot ajuta în această problemă și îi pot indica președintelui ceea ce a decis chiar domnia sa. Avem amendamentele 106, 139, 88 și 89. Președintele a declarat amendamentul 88 ca admisibil. Toată lumea are o notă în acest sens pe lista de vot. În caz contrar, trebuie să vorbiți cu responsabilii din cadrul grupului dvs. Îmi pare rău pentru situație.

– După votare:

Chris Davies (ALDE) – Domnule președinte, o parte din amendamentele declarate neadmisibile au fost declarate astfel și de președintele Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară în cadrul procedurilor de reformare. Parlamentul nu are dreptul de a introduce legislație. Șansa sa de a influența este aceea de a amenda legislația ce i se prezintă. Se pare că, având în vedere modul în care am interpretat procedurile de reformare, ne-am automutilat. Puteți să îl informați pe Președinte că această situație trebuie revizuită, dacă dorim ca Parlamentul să-și demonstreze puterea reală?

8.13. Statutul societății private europene (A6-0044/2009, Klaus-Heiner Lehne) (vot)

– După votare:

Zbigniew Zaleski (PPE-DE) – Domnule președinte, din punctul meu de vedere, introducerea acestei minunate tehnologii avansate a avut ca scop economia de timp și creșterea eficienței. Știți că respect maniera dvs. de a prezida, însă puteți renunța la enumerarea atât de detaliată a rezultatelor. Puteți declara „adoptat” sau „neadoptat”. Este suficient. Totul se află pe ecrane.

8.14. Orientări referitoare la procedura bugetară 2010, Secțiunea III - Comisia (A6-0111/2009, László Surján) (vot)

– Înainte de votarea punctului 13:

László Surján, raportor – Domnule președinte, din motive de conciliere, aș dori să propun un amendament oral, care a fost distribuit, pentru punctul 13. În text ar trebui să apară: „[...] precum și securitatea internă, în special lupta împotriva terorismului; imigrația, provocările demografice [...]”, în locul vechii variante „[...] securitatea internă, mai ales imigrația, lupta împotriva terorismului, provocările demografice [...]”.

Doresc să cer Parlamentului să susțină acest amendament oral.

Anne E. Jensen (ALDE) – Domnule președinte, în textul de pe lista de vot se află o virgulă între „terorism” și „imigrație”, deși stabilisem că acolo va fi punct și virgulă. Nu ați putut auzi acest lucru când domnul Surján a citit textul. Dorim introducerea de punct și virgulă între „terorism” și „imigrație”.

(Amendamentul oral a fost acceptat)

– Înainte de votul asupra amendamentului 16:

Hannes Swoboda, în numele Grupului PSE – (DE) Domnule președinte, vorbim aici despre „rute diversificate de transport de gaze” și aș dori să adaug „și resurse”, pentru că:

Nu doar rutele pentru gaze, ci și sursele de gaze trebuie diferențiate, iar acest lucru trebuie inclus aici. Dacă se respinge acest amendament, acest lucru trebuie inclus în textul original.

László Surján, raportor – Domnule președinte, nu am nicio obiecție asupra acestui amendament oral propus de domnul Swoboda, care face referire la textul original. În orice caz, Unitatea de recepție documente mi-a spus că acest amendament este valabil doar pentru textul modificat. Altfel, sunt în favoarea introducerii acestui amendament oral în textul original. Prin urmare, cei care îmi urmează recomandarea vor vota împotriva primei părți în cadrul celui de-al cincilea vot, după care va avea loc un vot suplimentar, care nu se află pe listă, cu privire la acest amendament oral, pe care îl susțin.

Hannes Swoboda (PSE) – Domnule președinte, amendamentul oral este valabil în ambele cazuri, dar știu că Grupul PPE-DE va vota diferit în cazul votului divizat, deci nu se modifică nimic, sunt de acord.

(Amendamentul oral a fost acceptat)

László Surján (PPE-DE) – Domnule președinte, nu urma să votăm asupra propunerii orale a domnului Swoboda, deci dacă Parlamentul dorește să îi susțină amendamentul oral, trebuie să votăm că acesta este valabil și pentru textul original. Altfel, am avea patru voturi și l-am respinge, dar problema necesită cinci voturi.

Președintele – Amendamentul oral a fost inclus în primul din cele patru voturi. Așa apare pe lista de vot. A fost introdus în primul vot divizat și a fost respins.

László Surján (PPE-DE) – Nu, domnule președinte: în lista de vot fără amendamentul oral, am votat pentru prima parte a amendamentului Grupului PSE, iar acela a fost respins. Pe lângă amendamentul inițial al Grupului PSE, domnul Swoboda a propus introducerea cuvântului „resurse”. Nu sunt nici pro, nici contra. Nu sunt nemulțumit dacă Grupul PSE nu este nemulțumit. Doresc doar să clarific faptul că, din câte știu eu, în text nu se află cuvântul „surse”.

Președintele – Ceea ce spuneți este corect.

László Surján (PPE-DE) – Domnule președinte, deci trebuia să fi existat un vot privind această problemă.

Președintele – Nu. Am întrebat dacă există obiecții asupra amendamentului oral. Nu au existat obiecții, deci a făcut parte din amendamentul care a fost votat în cadrul primului vot prin apel nominal și a fost respins. Aceasta este situația.

– Înainte de votarea punctului 31:

László Surján (PPE-DE) – Domnule președinte, aici este foarte simplu. Sugerez înlocuirea cuvântului „temeri” din textul inițial cu cuvântul „preocupări”.

(Amendamentul oral a fost acceptat)

8.15. Orientări referitoare la procedura bugetară 2010 - Secțiunile I, II, IV, V, VI, VII, VIII și IX (A6-0057/2009, Vladimír Maňka) (vot)

– Înainte de votare:

Christopher Beazley (PPE-DE). – Domnule președinte, trebuie să avansăm, însă observ că s-a produs cea mai absurdă inflație de voturi prin apel nominal. Ultimul raport ce a trebuit votat – raportul Herczog – are

un vot prin apel nominal pentru fiecare amendament. Putem să îl rugăm pe domnul Corbett și pe alte persoane care se pricep să vină cu un sistem de raționalizare, astfel încât să putem merge și la masă?

8.16. Integritatea jocurilor de noroc on-line (A6-0064/2009, Christel Schaldemose) (vot)

8.17. Asigurarea calității alimentelor - incluzând armonizarea și recunoașterea reciprocă a standardelor (A6-0088/2009, Maria Petre) (vot)

8.18. Rapoartele privind politica în domeniul concurenței pentru anii 2006 și 2007 (A6-0011/2009, Jonathan Evans) (vot)

8.19. Un „Small Business Act” pentru Europa (A6-0074/2009, Edit Herczog) (vot)

– Înainte de votarea punctului 8:

Alexander Alvaro (ALDE) – Domnule președinte, doresc doar să arăt că – din moment ce domnul Beazley, înfometat, a ridicat problema voturilor prin apel nominal – la următorul raport, fiecare vot prin apel nominal a fost solicitat de Grupul PPE-DE. Atât am avut de spus!

Președintele – Iar domnul Beazley este un membru marcant al Grupului PPE-DE!

(Râsete)

Aici se încheie votul.

9. Explicații privind votul

Explicații orale privind votul

- Raport: Klaus-Heiner Lehne (A6-0040/2009)

Daniel Hannan (NI) – Domnule Președinte, este curios faptul că, indiferent de criză, răspunsul Parlamentului pare a fi întotdeauna o integrare europeană sporită. Majoritatea persoanelor afectate de situația economică din ultimele șase luni consideră că situația este înfricoșătoare și dureroasă. Parlamentul consideră însă că aceasta este o șansă pentru creșterea reglementării, unificării și armonizării la nivelul UE, după cum arată acest raport.

Problema este că persoanele care iau această decizie vor fi totuși protejate de consecințele ei. Aceste persoane trăiesc în palate și cancelarii, înconjurați de convoaie motorizate, se plimbă în mașini cu șofer, se răsfăț la banchete oficiale și nu vor plăti prețul pe care vor trebui să îl suporte cetățenii statelor noastre, ca urmare a acestor politici economice. Mi se pare de netăgăduit că răspundem la această criză economică într-un mod flexibil, permițându-le statelor să își personalizeze rata dobânzii, în funcție de necesități. În schimb, noi facem chiar pe dos.

- Raport: Giusto Catania (A6-0050/2009)

Simon Busuttil (PPE-DE), – (MT) Am votat în favoarea acestui raport pentru că accentuează importanța solidarității, a faptului că o politică de azil comună trebuie construită plecând de la principiul solidarității. Aș dori însă să subliniez faptul că nu pot susține anumite puncte din raport și că aș fi votat împotriva dacă votul ar fi fost unul individual. Aș dori să evidențiez în special problema politicii de luare în custodie publică. Cred că trebuie să fim foarte atenți atunci când vorbim despre luarea în custodie publică a persoanelor ce solicită azil, deoarece problema nu rezidă doar în a decide încetarea definitivă a reținerii și în a aplica acest lucru oricui. Există anumite circumstanțe specifice în care utilizarea politicii de luare în custodie publică este și va rămâne importantă întotdeauna.

Frank Vanhecke (NI) – (NL) Domnule președinte, am votat împotriva raportului Catania, deoarece nu sunt de acord cu recente propuneri ale Comisiei privind politica de azil, pe care raportorul le salută în acest raport.

Mi-e teamă în principal că această nouă directivă, care oferă persoanelor ce solicită azil acces mult mai ușor pe piața muncii și pe deasupra le acordă și o indemnizație consistentă, va crea o situație similară regularizărilor colective efectuate în Spania, Olanda, Belgia și Italia, ale căror consecințe au fost pur și simplu dezastruoase.

Într-adevăr, doresc să reamintesc Parlamentului că, în baza unor recensăminte recente, în Uniunea Europeană există peste 20 de milioane de șomeri – care probabil au devenit 25 de milioane până acum – ceea ce înseamnă că atragerea și mai multor persoane ce solicită azil este de fapt un fel de sinucidere colectivă. În plus, consider că acest domeniu trebuie să rămână de competență exclusivă a statelor membre.

Philip Claey's (NI) – (NL) Domnule președinte, am votat împotriva raportului Catania, deoarece acesta reflectă în mod clar o tendință de extremă stânga, care dorește să transforme orice sistem eficient de gestionare a azilului într-o cursă imposibilă. Toate abuzurile la adresa sistemelor existente în statele membre sunt apărute și, dacă se poate, statuate în legislație.

Un exemplu este tolerarea așa-zisilor solicitanți de azil care se folosesc de minori pentru a obține un permis de rezidență, iar un altul este opoziția față de centrele închise de primire pentru persoanele care nu îndeplinesc condițiile de recunoaștere ca refugiați și se ascund după eliberare. În mod clar, se depun eforturi pentru a ușura viața imigranților ilegali reali și potențiali.

Raportorul este mulțumit că Curtea de Justiție respinge o listă a statelor sigure, chiar dacă o astfel de listă este esențială pentru a păstra sub control fluxul refugiaților. Strategia de stânga are ca scop supraîncărcarea sistemului, pentru a face imposibilă orice eficiență. Majoritatea europenilor nu doresc însă acest lucru, iar această problemă se va reflecta puternic în campania noastră electorală.

Hubert Pirker (PPE-DE) – (DE) Domnule președinte, mă pronunț în favoarea unei politici comune de azil pentru Uniunea Europeană, care să ducă la decizii rapide și sigure. Acestea fiind spuse, sunt împotriva acestui raport, deoarece el conține elemente absolut inacceptabile, precum extinderea termenului de refugiat cu mult peste ceea ce prevede în prezent Convenția de la Geneva; respingerea regulamentului privind statele terțe sigure, asupra cărora reușisem deja să ajungem la un acord pozitiv; stabilirea de sarcini pentru Frontex, care nu au absolut nicio legătură cu acest organism; acordarea posibilității ca solicitanții de azil să aleagă în mod liber ce stat va fi responsabil pentru procedură – ceea ce reprezintă încălcarea Convenției de la Dublin; și un acces mai ușor pe piața muncii pentru solicitanții de azil. Dorim proceduri rapide și nu integrarea solicitanților de azil, care probabil vor trebui să părăsească din nou Uniunea Europeană după 14 zile, pentru că nu li se va acorda oricum statutul de refugiat.

În concluzie, evoluția acestei probleme în Uniune este pe calea cea bună, aceea a unei politici comune, dar propunerile acestui raport sunt complet contraproductive. Din acest motiv, am votat împotriva raportului.

Daniel Hannan (NI) – Domnule președinte, iată cum Uniunea Europeană începe să capete tot mai multe dintre trăsăturile și capcanele unei națiuni: un sistem juridic, frontiere externe comune și acum o politică comună privind persoanele care au voie să treacă aceste frontiere și să se stabilească pe teritoriul său. A preluat, una câte una, toate caracteristicile pe care legea internațională le recunoaște drept definitorii pentru un stat.

Doresc să vă felicit, domnule președinte, pentru decizia de a accepta ca deputații europeni să afișeze – așa cum a făcut vecinul meu – mici steaguri tibetane pe birouri. Este ceva cu totul diferit față de decizia de a ni se lua pancartele atunci când am îndrăznit să afișăm cuvântul „referendum” în această sală. Doresc să vă solicit – pentru că știu că și dvs. și alți membri ai acestui Parlament sunteți interesați de subiect – să luați măsuri în ceea ce privește ipocrizia de a vă declara în favoarea autodeterminării naționale în Tibet, dar împotriva autodeterminării naționale în Uniunea Europeană. Dacă vi se pare că am o atitudine extremă făcând o paralelă între un stat autoritar în China și Uniunea Europeană, dovediți-mi că nu am dreptate, supunând tratatul votului popoarelor, în referendumurile promise. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

- Raport: Andreas Schwab (A6-0482/2008)

Mairead McGuinness (PPE-DE) – Domnule președinte, voi spune doar câteva cuvinte. Am votat în favoarea acestui raport, pentru că orice soluție care îmbunătățește siguranța traficului trebuie salutăată.

Doresc să amintesc încă un lucru. Irlanda este preocupată de problemele de siguranță rutieră. De când drumurile sunt întreținute de autoritățile locale, au avut loc o serie de tragedii cumplite și cred că această problemă trebuie analizată dintr-un punct de vedere european și trebuie stabilite standarde în acest sens.

James Nicholson (PPE-DE) – Domnule președinte, în primul rând doresc să salut raportul și să mulțumesc raportorului pentru munca depusă. Trebuie să recunosc că nu este ceva obișnuit să mi se ceară, în Irlanda de Nord, să votez pentru o directivă UE, însă acest lucru s-a întâmplat în cazul de față și m-a bucurat să văd astăzi acest vot pozitiv. Provincia mea va primi vești bune, de care are cu siguranță nevoie.

O siguranță mai mare și propunerile mai adecvate din punctul de vedere al mediului sunt întotdeauna binevenite. Sper că, pe termen lung, se vor salva slujbele existente și, poate, se vor crea unele noi în domeniu. Toți trebuie să salutăm acest lucru pentru Europa, cu pozitivism și gânduri bune, fără a ține pe loc economia.

- Raport: Holger Krahmer (A6-0046/2009)

Mairead McGuinness (PPE-DE) – Domnule președinte, cu toată confuzia privind formarea și reformarea, acest vot a fost unul foarte dificil pentru mulți deputați. Într-un final, m-am abținut de la vot, din cauza preocupărilor mele privind solul. Comisia pentru agricultură și dezvoltare rurală are preocupări în legătură cu o directivă a solurilor, iar această problemă trebuie examinată cu atenție. Am înregistrat o serie de progrese la amendamentele privind problemele agricole în general, dar, într-un final, am decis să mă abțin, nu să votez împotriva, pentru că acest raport conține multe dispoziții privind mediul, generarea de energie și emisiile, cu care sunt de acord.

Anja Weisgerber (PPE-DE) – (DE) Domnule președinte, salut elementul central al raportului Krahmer, rețeaua europeană de siguranță. Se stabilesc limite maxime pentru emisii, pe care statele membre trebuie să le respecte ca fiind o limită superioară absolută, atunci când acordă autorizații de funcționare marilor unități industriale. Există apoi un cadru larg, astfel încât totul să se poată produce în mod flexibil, iar condițiile să fie echitabile. Va înceta astfel utilizarea inflaționară a derogărilor, care s-a produs până acum în anumite state membre. Această înseamnă concurență pe un picior de egalitate, la nivel european. Astfel, putem stabili împreună un standard european ridicat.

Trebuie să subliniez însă că resping în mod vehement reglementările privind protecția solului. Sunt de părere că trebuie să se țină seama într-o măsură mai mare de principiul subsidiarității. Reglementările privind protecția solului nu au efecte transfrontaliere. Protecția solului nu este o problemă transfrontalieră. Cred în continuare că statele membre pot reglementa singure problemele de protecție a solului.

Se încearcă totuși utilizarea Directivei IPPC ca intrare de rezervă pentru anumite părți din directiva privind protecția solului, pe care le-am eliminat cu succes în trecut. Îmi pare foarte rău că propunerile mele de a elimina acele secțiuni au fost respinse cu o majoritate foarte redusă, într-un caz cu doar șase voturi. Am decis deci să votez împotriva întregului raport, deși salut construirea rețele europene de siguranță.

Neena Gill (PSE) – Domnule președinte, nu sunt complet mulțumită de acest raport și de modul în care l-am tratat astăzi, dar am votat în favoarea raportului, deoarece consider că reduce birocrăția. Instalațiile industriale contribuie semnificativ la emisiile poluante în întreaga Europă, însă industria grea este unul din principalele motoare ale economiei noastre și trebuie încurajată pentru a produce emisii mai puțin nocive.

Aceasta este o problemă principală pentru regiunea mea, West Midlands, care este una din cele mai industrializate din Marea Britanie. Abordarea integrată este binevenită, dar sunt îngrijorătoare reglementările stricte din acest raport, iar cheltuielile de implementare nu ar trebui să fie atât de mari încât să submineze dispozițiile privind protecția mediului.

Rețeaua europeană de siguranță trebuie verificată și trebuie să analizăm probleme precum răspândirea gunoierului de grajd și a eiecțiilor, care nu vor fi proporționale cu beneficiile de mediu pe care le vom obține.

Sarcinile și costurile administrative trebuie să fie proporționale cu beneficiile de mediu, pentru că, în acest caz, situația va fi una reciproc avantajoasă, care va oferi întreprinderilor posibilitatea de a-și respecta angajamentele de mediu, de a contribui în mod semnificativ la lupta împotriva modificărilor climatice și de a putea îmbunătăți condițiile de sănătate pentru persoanele tinere și vârstnice din regiunea mea.

James Nicholson (PPE-DE) – Domnule președinte, am votat împotriva acestui raport. Chiar dacă poate să conțină unele elemente corecte, în anumite puncte este exagerat. Mă declar în favoarea raționalizării reglementărilor Uniunii Europene, dar nu dacă acestea devin mai birocratice, greu de aplicat și defavorabile pentru industrie.

Încercarea de a introduce agricultura în această legislație este complet inacceptabilă și, din punctul meu de vedere, este o acțiune exagerată. Trebuie respinsă. Protecția solului nu este responsabilitatea Parlamentului

European și nu se poate realiza la nivelul întregii Uniuni Europene. Aceasta trebuie să fie responsabilitatea guvernelor naționale.

Trebuie să întreb de ce Comisia pentru agricultură nu a fost consultată în această problemă. Nu puteți introduce reglementări distructive, care vor scoate de pe piață producătorii de carne de porc și pasăre. Adevărul este că introducem reglementări și restricționăm producția în Europa, însă permitem intrarea în Uniunea Europeană a unor importuri care nu sunt produse la aceleași standarde ca în Europa. Nu pot accepta acest lucru.

*

* *

Richard Corbett (PSE) – Domnule președinte, au existat controverse în ceea ce privește procedura de reformare și în acest context s-a menționat numele meu. În primul rând, aș dori să subliniez faptul că raportorul care a introdus această procedură în Regulamentul de procedură a fost Marylène Renault, nu eu.

Probabil sunt necesare o serie de explicații în ceea ce privește acțiunile corecte ale Președintelui Parlamentului. Deseori apar proiecte legislative care modifică pentru cea de-a cincisprezecea, șaisprezecea sau șaptesprezecea oară legislația existentă. Situația este confuză pentru persoanele ce trebuie să lucreze cu această legislație. Am instaurat o procedură de codificare a acestei legislații: crearea unui singur text, ușor de citit și cu care se poate lucra la fel de ușor. Ne confruntăm frecvent cu această situație și, pentru că elementul de fond nu se schimbă, am stabilit o procedură simplificată.

În ceea ce privește reformarea, avem însă dificultăți. Comisia elaborează o propunere de modificare a unui element dintr-un pachet legislativ existent și de codificare simplă a restului elementelor, fără a le modifica. În mod voluntar, am stabilit să depunem amendamente de fond doar pentru secțiunea a cărei modificare este propusă de Comisie și să nu folosim codificarea celorlalte secțiuni drept ocazie de redeschidere a problemei de fond. Poate ar trebui să facem și acest lucru, după cum a sugerat unul dintre colegi. Conform tratatului, ar exista însă o problemă în ceea ce privește delimitarea dreptului de inițiativă între noi și Comisie. Cu siguranță însă, colegii nu aveau dreptul să se plângă în această problemă în legătură cu acțiunile Președintelui. Conform Regulamentului existent – elaborat de Parlament și aprobat de o majoritate absolută a deputaților – s-a urmat procedura corectă.

*

* *

Jim Allister (NI) – Domnule președinte, am votat împotriva acestui raport, deoarece consider complet inutile încercările sale de a amesteca agricultura în volumul excesiv de reglementări. M-am întâlnit recent cu câțiva producători din circumscripția mea. Am văzut cu ce birocrație se confruntă un anumit producător, deoarece face deja obiectul acestor reglementări. Mi-e teamă să mă gândesc ce se va întâmpla cu producătorii obișnuiți, cu afaceri de proporții modeste, atunci când vor fi și ei supuși unui volum enorm și complet inutil de reglementări.

Consider că acest raport merge într-o direcție greșită și mă bucur cel puțin că m-am aflat aici pentru a vota împotriva lui.

- Rapoarte: László Surján (A6-0111/2009), Vladimír Maňka (A6-0057/2009)

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE) – Domnule președinte, nu am solicitat o explicație a votului privind raportul Maňka, deoarece aveam de gând să combin acest punct cu întrebarea mea de acum, întrucât ambele se referă la modul de analiză a bugetului din anul următor, iar atunci nu mă voi mai afla aici, pentru că voi pleca în iunie. Știu că cei aflați în partea opusă a sălii sunt foarte supărați din această cauză.

Doresc doar să prezint o serie de principii care până acum au fost ignorate în aceste rapoarte. Trebuie să avem grijă cu ce sume finanțăm ONG-urile și agențiile, pentru că există probleme mari în legătură cu modul în care sunt cheltuiți banii contribuabililor europeni în prezent. Vă voi da drept exemplu Agenția Europeană pentru Drepturi Fundamentale, care este în prezent investigată de Oficiul European de Luptă Antifraudă.

În general, într-un moment dificil și de recesiune economică majoră, poate că trebuie să ne restrângem bugetul, pentru a trimite mai mulți bani înapoi către regiunile naționale, unde necesitățile sunt foarte mari, iar problemele se simt puternic. În acest moment în care întreprinderile și guvernele din toată lumea iau

decizii importante și aproape iraționale în ceea ce privește angajările, poate ar trebui să ne gândim la existența unui singur sediu al Parlamentului.

Koenraad Dillen (NI) – (NL) Domnule președinte, am votat împotriva acestui raport. Deși este binevenită prioritizarea imigrației ilegale și a luptei împotriva terorismului, precum și faptul că Parlamentul cere într-un final Comisiei să monitorizeze îndeaproape implementarea fondurilor în Kosovo și în statele balcanice, ținând cont și de aderarea timpurie a Bulgariei și României, este regretabil faptul că nu se sugerează acțiuni în acest sens și nu se stabilesc condiții relevante.

Partidul meu susține suspendarea extinderii UE după aderarea Croației. Revenind la raport, după cum s-a mai spus, de ce Parlamentul nu a făcut nimic să susțină abolirea câtorva dintre organizațiile neguvernamentale inutile și dintre agențiile europene care nu sunt supuse controlului democratic și care își interpretează frecvent atribuțiile într-un sens prea larg și cer bani de la contribuabilii europeni pentru nimic?

Philip Claeys (NI) – (NL) Domnule președinte, este excelent faptul că Parlamentul oferă acces egal la facilitățile lingvistice pentru toți deputații. Parlamentul trebuie să devină într-adevăr multilingv. Se poate spune că condițiile de lucru ale persoanelor angajate de contractanți trebuie să respecte normele lingvistice.

Pe de altă parte, în ceea ce privește clădirile, Parlamentul trebuie să ia o poziție în ceea ce privește circulația al călătoriilor la Strasbourg, care costă aproximativ 200 de milioane de euro pe an. Acesta nu este un semnal favorabil pentru cetățenii europeni, pentru contribuabili, motiv pentru care am votat împotriva acestui raport.

Richard Corbett (PSE) – (NL) Domnule președinte, în legătură cu cele două voturi bugetare, doresc să subliniez că multe persoane întreabă: cu cât poate contribui bugetul european la stimularea fiscală, într-un moment de criză economică? Răspunsul este: cu foarte puțin. Întregul buget al Uniunii Europene reprezintă mai puțin de 1 % din PIB, iar în ultimii ani această valoare a scăzut. Din punct de vedere macroeconomic, este un buget foarte redus, iar mulți eurosceptici ar face bine să-și amintească acest lucru.

Pe de altă parte, în anumite zone, poate avea o semnificație structurală importantă și poate îmbunătăți treptat structura economiei europene. În ceea ce privește cercetarea și dezvoltarea, unele aspecte ale cheltuirii fondurilor regionale și cheltuielile sociale, putem ajuta la pregătirea economiei pentru redresare.

Mă bucur că aceste aspecte ale bugetului reprezintă o proporție tot mai mare, în timp ce agricultura și alte câteva înregistrează tendințe descrescătoare. Consider însă că această tendință trebuie accelerată și trebuie să transferăm mult mai rapid resursele acolo unde pot aduce o schimbare.

- Raport: Christel Schaldemose (A6-0064/2009)

Simon Busuttil (PPE-DE), – (MT) Am votat în favoarea moțiunii alternative privind acest raport și m-am abținut de la moțiunea de principiu. Nu este nicio îndoială că este extrem de importantă integritatea în domeniul jocurilor de noroc pe internet. Trebuie să ne asigurăm că îndepărtăm orice activitate infracțională ce o poate afecta. Aceasta nu înseamnă însă că trebuie să recurgem la protecționism. Trebuie să reținem că libertatea de prestare a serviciilor în cadrul Uniunii Europene este un principiu de bază, recunoscut, al Uniunii și, prin urmare, nu trebuie să recurgem la protecționism. În plus, trebuie remarcat faptul că internetul, având în vedere că vorbim despre jocurile de noroc online, ne furnizează deja o serie de măsuri de securitate pe care să ne putem baza, precum obligația de autentificare înainte de a putea juca sau monitorizarea anumitor activități de natură posibil frauduloasă ori chiar identificarea cărților de credit utilizate. Prin urmare, trebuie să spunem „da” integrității și „nu” protecționismului.

Zuzana Roithová (PPE-DE) – (CS) Doamnelor și domnilor, dezvoltarea jocurilor de noroc pe internet este un fenomen nou ce nu ține cont de granițele naționale și care are consecințe negative pe care trebuie să le înfruntăm fără întârziere, în mod unificat la nivelul UE, pentru a asigura o protecție eficace a copiilor și tinerilor. Statele membre trebuie să introducă un set comun de reglementări privind plățile cât mai curând posibil, precum și verificarea identității și a vârstei. Principala problemă este prevenirea și deci solicit interzicerea la nivel european a reclamelor la jocuri de noroc adresate tinerilor, așa cum s-a întâmplat pentru alcool și tutun. Trebuie monitorizate și celelalte efecte negative ale acestei ramuri a industriei de divertisment, inclusiv spălarea banilor și crima organizată în general. În ceea ce privește aceste domenii, mă opun unei piețe libere.

Carlo Fatuzzo (PPE-DE) – (IT) Domnule președinte, nu știam cum să votez asupra raportului doamnei Schaldemose privind integritatea jocurilor de noroc online și din ce motiv. I-am întrebat, deci, pe pensionarii

din circumscripția mea. Ieri m-am întâlnit cu un pensionar pe nume Ugo Rossi, fost artizan. Mi-a spus: „Ah, jocurile de noroc online, am pierdut 10 000 de euro”. Mai târziu m-am întâlnit cu o pensionară, doamna Lucia Annone. Mi-a spus: „Nu-mi vorbiți despre jocurile de noroc online, am pierdut 100 000 de euro”. M-am decis cum să votez atunci când chiar și mama mea, în vârstă de 94 de ani, mi-a spus: „Mi-ai dat un computer și mi-am pierdut toată pensia pe martie 2009, 450 de euro”. Prin urmare, domnule președinte, am decis să votez împotriva acestui raport, în semn de protest împotriva jocurilor de noroc și pentru a obține eradicarea lor la nivel european.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE) – Domnule președinte, în cazul jocurilor de noroc online, trebuie să existe legi clare și neambigue, care să limiteze, să controleze și să explice venitul anual brut de aproape 3 miliarde de euro realizat de industria jocurilor de noroc. Totuși, conform doamnei Schaldemose, aceste 3 miliarde de euro reprezintă doar 5% din piața totală a jocurilor de noroc din Uniunea Europeană.

Prin urmare, sunt evidente importanța și influența acestei industrii, la fel ca și pericolele ei. Jocurile de noroc sunt frecvent asociate, în mod corect, cu infracțiunile la nivel internațional, iar rețelele transfrontaliere de jocuri de noroc, care sunt mult mai ușor de controlat prin internet, pun în pericol legislația mai multor state și amenință suveranitatea națională.

De asemenea, trebuie remarcate efectele negative ale jocurilor de noroc asupra sănătății. În calitate de medic, cunosc bine proprietățile distructive ale obsesiei sau dependenței de jocuri de noroc. Acestea nu sunt probleme pe care Parlamentul European își permite să le subestimeze.

În ceea ce privește fraudă, comportamentele infracționale și problemele financiare și medicale antrenate de jocurile de noroc online, solicit Parlamentului European să voteze în mod repetat pentru soluții din ce în ce mai bune pe viitor.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE) – Domnule președinte, am votat la fel ca domnul Busuttil în ceea ce privește acest raport, însă m-au preocupat argumentele prezentate. În această dezbatere s-a ajuns la afirmații incredibile, un exemplu fiind colegul meu care tocmai a plecat, domnul Fatuzzo. E absolut absurd să spunem că, pentru că trei bătrâni au pierdut bani, în mod voluntar, trebuie să interzicem jocurile de noroc online la nivelul întregului continent.

Această dezbatere a expus multe diferențe naționale și nu a fost deloc sinceră. Comisia pentru piața internă și protecția consumatorilor a comandat un studiu ce a arătat că jocurile de noroc online nu au efecte mai distructive decât jocurile de noroc obișnuite patronate de loteriile naționale. A existat un element rezonabil, cel privind rezultatele echitabile, pentru garantarea integrității în sport. Această dezbatere însă a îndepărtat jucătorii online și organismele de guvernare mai mult ca oricând, nu i-a apropiat în căutarea unei soluții comune. A arătat că este foarte necesară crearea unui forum unde să se poată întâlni aceste două grupuri și să poată discuta problema. Cu siguranță, nu acesta este locul potrivit.

Syed Kamall (PPE-DE) – Domnule președinte, știm cu toții că jocurile de noroc sunt un subiect foarte sensibil. Nu trebuie decât să ascultați discursurile dinaintea mea. Există persoane care cred că jocurile de noroc sunt lucrul diavolului și că aceia implicați în ele merită să ardă în focul iadului și toate pierderile posibile pe pământ și în viața de apoi. Această opinie este una extremă, dar dacă analizați o parte din limbajul utilizat în acest raport – problemele unui sector transparent, ce protejează interesele publicului și ale consumatorilor, combaterea fraudei și a altor comportamente infracționale, prevenirea prejudicierii consumatorilor – atunci când este vorba de jocurile de noroc online, se exprimă aceleași emoții în acest raport, deși pe un ton mai potolit.

Aveți însă în vedere ipocrizia acestui raport. Vorbește despre jocurile de noroc online în această manieră negativă și nefavorabilă, însă nu spune nimic despre monopolurile de stat ce se ascund în spatele acestui limbaj emotiv și care încearcă să elimine concurența privată inovatoare. Să fim sinceri în această dezbatere. Este vorba despre păstrarea monopolurilor de stat și știm unde duc acestea: spre sclavie.

- Raport: Maria Petre (A6-0088/2009)

Jim Allister (NI) – Domnule președinte, calitatea alimentelor nu este o aspirație în Europa: trebuie să devină o realitate. Însă producerea unor alimente de calitate necesită o rentabilitate justă și competitivă. Producătorii agricoli trebuie să poată câștiga suficient încât să acopere costurile suplimentare antrenate de siguranța alimentară a UE, de bunăstarea animalelor și de cerințele de mediu. Atunci când ne confruntăm cu importuri ieftine și inferioare, avantajul competitiv pe care trebuie să îl ofere calitatea nu este mereu suficient: iată deci

rolul pe care trebuie să îl joace finanțarea prin PAC în păstrarea competitivității producătorilor noștri. Trebuie primită această compensație pentru respectarea costurilor ridicate impuse de reglementările UE.

Nu sunt de acord cu exploatarea continuă a producătorilor de către principalii distribuitori ce domină acum piețele alimentare europene. Aceștia abuzează în continuare de poziția lor dominantă, producătorii sunt în permanență exploatați, ei trebuie chiar să plătească pentru promovare.

- Raport: Jonathan Evans (A6-0011/2009)

Syed Kamall (PPE-DE) – Domnule președinte, vă mulțumesc pentru șansa acordată de a explica felul în care am votat. Probabil nu vă va surprinde faptul că am votat în favoarea acestui raport, al cărui autor este un coleg conservator, britanic.

În aceste momente de dificultăți economice trebuie să fim precauți în legătură cu solicitarea unui protecționism tot mai mare și solicitarea de a ne suspenda regulile normale privind concurența și ajutoarele de stat. Asistăm la protecționismul promovat de președintele Sarkozy, care susține că banii contribuabililor trebuie folosiți pentru a proteja industria automobilelor din Franța. În America există pachete similare. Zilele trecute am văzut o reclamă într-o revistă americană, sponsorizată de companiile de automobile din America, al cărei text era următorul: „Nu ați vrut să ne cumpărați mașinile. Vă vom lua oricum banii, prin impozite, pentru a ne menține întreprinderile în viață”. Se pare că la asta s-a ajuns. Pentru că întreprinderile nu furnizau produsele și serviciile dorite de consumatori, acum nu ținem cont de reglementările privind ajutoarele de stat și menținem companii care pot să nu supraviețuiască pe termen lung. Înțelegem importanța păstrării locurilor de muncă, dar trebuie să ne asigurăm că luăm decizii economice corecte.

- Raport: Edit Herczog (A6-0074/2009)

Zuzana Roithová (PPE-DE) – (CS) Domnule președinte, din păcate, întreprinderile mici și mijlocii încă nu reprezintă coloana vertebrală a economiilor, mai ales în noile state membre, însă ele reprezintă speranțe pentru un anumit grad de siguranță a locurilor de muncă. Desigur, avem nevoie de legislație mai flexibilă în domeniul muncii, pentru ca aceste societăți mici să poată reacționa în mod flexibil la noile cereri și să poată recompensa mai bine specialiștii, conform noilor obiective. Trebuie să facilităm înființarea companiilor, dar și lichidarea acestora. Și, ceea ce este mai important, trebuie să avem acces mai ușor nu doar la credite, ci și la resursele financiare din fondurile europene. Știm toate aceste lucruri. Am muncit mult în ultimii cinci ani aici, în Parlamentul European, însă statele membre trebuie să ia aceste lucruri în serios și să le pună în practică, nu doar să vorbească despre ele. Acum, într-un moment de criză, este foarte clar ce elemente au fost neglijate în acest domeniu, în special în noile state membre. Am votat în favoarea raportului doamnei Herczog, însă toată această acțiune este inutilă, dacă statele membre nu vor să colaboreze.

Milan Gaľa (PPE-DE) – (SK) Domnule președinte, am votat pentru raportul doamnei Herczog. În Uniunea Europeană avem 23 de milioane de întreprinderi mici și mijlocii. Acestea reprezintă 99% din totalul societăților comerciale și oferă de lucru pentru mai mult de 100 de milioane de cetățeni UE. În momentele actuale de criză, ele joacă deci un rol important în creșterea economică, în coeziunea socială și mai ales în crearea de locuri de muncă. Întreprinderile mici și mijlocii sunt dinamice și au o mare capacitate de inovare și dezvoltare. Ele contribuie în mod semnificativ la implementarea obiectivelor de la Lisabona.

Creditele și împrumuturile sunt principalele surse de finanțare pentru întreprinderile mici și mijlocii din Europa. Faptul că IMM-urile sunt de regulă considerate mai riscante face dificil accesul lor la finanțări. Asigurarea unor condiții favorabile pentru ca întreprinderile mici și mijlocii să obțină surse de finanțare, prin împrumuturi și din fonduri UE, este deosebit de necesară, la fel cum este și asigurarea durabilității pe termen lung a activităților comerciale ale acestora.

Neena Gill (PSE) – Domnule președinte, am susținut acest raport, pentru că – după cum am auzit deja – micile întreprinderi sunt coloana vertebrală a economiei noastre. Planurile de recuperare economică ale multor state membre pun accent pe rolul important pe care întreprinderile mici îl au în a ne scoate din criza actuală.

99,2% din întreprinderile din regiunea mea au sub 49 de angajați. Zona West Midlands are cea mai mare proporție de mici întreprinderi din Marea Britanie. Dacă se ține seama în mod corespunzător de competențele statelor membre în domenii precum drepturile de negociere colectivă, acest raport trebuie să parcurgă o cale lungă pentru a se asigura că ne gândim, mai întâi, la cei mici.

Salut în mod deosebit accentul pus în acest raport pe dificultățile cu care se confruntă întreprinderile mici în accesarea creditelor, a timpului și a resurselor de educare și formare și – cel mai important – de cercetare. Granițele naționale sunt din ce în ce mai irelevante pentru întreprinderile mici, care lucrează mai mult cu partenerii la nivel european. Trebuie însă să le protejăm atunci când se implică în comerțul transfrontalier, prin măsuri precum raportul meu privind recuperarea activelor debitorilor.

UE trebuie să se asigure și că întreprinderile mici și mijlocii au acces la finanțare, ceea ce înseamnă că trebuie să ne asigurăm că sunt disponibile microcredite non-bancare. Acest lucru se poate realiza prin utilizarea fondurilor structurale și prin dezvoltarea instituțiilor de microcreditare fără a lua bani de la contribuabili. Această inițiativă poate reduce șomajul și poate relansa economia.

Gary Titley (PSE) – Domnule președinte, salut acest raport, cu doar una sau două mici rezerve. Colega noastră, doamna Gill, ne-a spus cât de importante sunt întreprinderile mici pentru economie și cum suportă ele dificultățile în prezent. Problema este că Uniunea Europeană se gândește doar la întreprinderile mari, indiferent că este vorba de legislație, de accesul la piață sau de finanțare.

Vorbim frecvent despre reglementări mai bune, dar avem nevoie de proporționalitate. Trebuie să ne asigurăm că legislația noastră este proporțională cu problemele cu care ne confruntăm și mai ales în cadrul IPPC, situație despre care am vorbit astăzi. Este vorba despre întreprinderile mari, nu despre cele mici, și trebuie să reflectăm acest lucru.

Salut inițiativele precum JASMINE, care cred că ne îndreaptă înspre direcția corectă, dar trebuie să ne gândim din perspectiva finanțării, a accesului la piață și a legislației, precum și la necesitățile specifice micilor întreprinderi.

Voi spune un ultim lucru: avem o piață unică, dar nu un brevet comunitar unic. Această problemă durează de ani întregi și este mare păcat că nu o putem rezolva. Ar putea fi cel mai mare ajutor acordat companiilor din Uniunea Europeană. Să acționăm deci.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE) – Domnule președinte, doresc să le mulțumesc interpreților care se află aici, pentru că nu au avut posibilitatea de a merge la masă, așa cum a făcut domnul Beazley acum ceva timp.

Doresc să explic că apartenența la un grup mare nu este ceea ce pare. Este foarte greu să îți se aloce timp pentru discurs în cadrul unei dezbateri cheie dacă nu ești de acord cu direcția generală a grupului, fără a-ți compromite în mod grav poziția sau fără a da dovadă de lingueșală în nesfârșite întruniri amănunțite și, din acest motiv, pentru oamenii ca mine, explicarea votului este un element foarte important.

Presupun că, în termeni generali, ar trebui să salut Actul privind întreprinderile mici sau, de fapt, orice încercare de a recunoaște necesitățile micilor întreprinderi. De fapt, atunci când aveam propria mea afacere de mici dimensiuni, reglementările nefavorabile m-au făcut să intru în politică, mai precis dorința de a schimba un anumit lucru.

Sunt însă destul de sigur că orice reglementare provenită din acest Parlament va crea cu siguranță mai multe întreprinderi mici. În prezent, există întreprinderi mari care, atunci când apar multe reglementări europene noi, se transformă treptat în mici întreprinderi ce angajează mai puține persoane, deoarece își reduc cifra de afaceri ca urmare a respectivelor reglementări și își mută locurile de muncă în afara continentului. Parlamentul trebuie să aibă mare grijă să încurajeze lansarea de noi afaceri și să nu încurajeze deplasarea pe alte continente a locurilor de muncă, deoarece aceasta ar însemna că reglementăm de fapt desființarea lor.

Syed Kamall (PPE-DE) – Domnule președinte, la fel ca vorbitorul anterior, doresc să le mulțumesc tuturor interpreților care trebuie să ne asculte discursurile. Sunt sigur că e mai puțin plăcut pentru dvs. decât pentru noi.

Două dintre motourile mele personale, din motive care pot să nu fie evidente, sunt „lucrurile mici sunt frumoase” și „mărimea nu contează”. Reprezint Londra, care cred că este cel mai grozav oraș din lume, capitala celei mai grozave țări din lume. Chiar dacă nu mai avem industriile poluante tradiționale, avem o sumedenie de companii mici, inovatoare, în industriile creative și în industria modei, care creează în permanență locuri de muncă, într-un domeniu cu creștere reală.

După cum a spus vorbitorul anterior, un număr mare de reglementări europene își propun să ajute întreprinderile, însă, frecvent, ele sunt rezultatul acțiunilor marilor companii, care vor să îndepărteze micile companii. Acum câțiva ani am luat cina cu reprezentanții unei mari companii care spuneau că micile

întreprinderi sunt paraziți. Aceste atitudini trebuie combătute. Trebuie de asemenea să ajutăm întreprinderile mici în problema achizițiilor publice și a concurenței cu întreprinderile mari, însă, mai ales acum, în ceea ce privește reducerea creditelor, pentru a ne asigura că societățile viabile se vor dezvolta în continuare și vor crea bunăstare și locuri de muncă în Uniunea Europeană.

Explicații scrise privind votul

- Raport: Paolo Costa (A6-0049/2009)

Luca Romagnoli (NI), *în scris – (IT)* Domnule președinte, am votat în favoarea raportului domnului Costa referitor la modificarea anumitor dispoziții ale acordurilor bilaterale în vigoare privind serviciile aeriene între statele membre și Republica Armenia. Cred că trebuie adăugată o clauză de desemnare, pentru a evita discriminările între transportatorii comunitari și cei din Spațiul Economic European și Elveția. De asemenea, susțin amendamentul, adăugat la articolul 5, privind tarifele pentru transport aerianul, unde se prevede că transportul în interiorul Comunității Europene trebuie să facă obiectul legislației Comunității Europene. Consider că aceste amendamente avantajează companiile ce operează în sectorul aerian și cetățenii deopotrivă, prin simplificarea birocratică a procedurilor și rezolvarea conflictelor juridice care apar de regulă în cazurile în care coexistă reglementările comunitare și acordurile bilaterale.

- Raport: Paolo Costa (A6-0059/2009)

Glyn Ford (PSE), *în scris –* Îmi dau seama că raportul Costa tratează aspectele tehnice ale serviciilor aeriene dintre Uniune și Israel. Cu toate acestea, am votat împotriva raportului, în semn de protest față de acțiunile revoltătoare ale guvernului israelian în Gaza, chiar dacă atacurile cu rachete asupra așezărilor israeliene organizate de militanții Hamas nu au nicio scuză și este de înțeles ca Israelul să reacționeze.

Problema este faptul că recenta invazie a fâșiei Gaza a fost complet neproportională și fără discriminare, iar cazurile de deces în rândul bărbaților, femeilor și copiilor palestinieni nevinovați au fost de o sută de ori mai numeroase decât cele de la nivelul armatei israeliene.

Bogusław Liberadzki (PSE), *în scris – (PL)* Votez în favoarea raportului privind Acordul dintre CE și Israel privind anumite aspecte ale serviciilor aeriene. Sunt de acord cu propunerea raportorului de a semna acest acord.

Consider că amendamentele privind desemnarea, impozitarea carburantului pentru aviație și clauzele de stabilire a tarifulor sunt adecvate, având în vedere acordurile bilaterale în vigoare. Sper că faptul că ne vom baza pe încrederea reciprocă în sistemele celeilalte părți va contribui la implementarea acordului.

Luca Romagnoli (NI), *în scris – (IT)* Domnule președinte, am votat în favoarea raportului domnului Costa referitor la acordul dintre Comunitatea Europeană și Israel privind anumite aspecte ale serviciilor aeriene. Sunt de acord cu raportorul că trebuie încurajată cooperarea economică cu Israelul pentru unele servicii, precum serviciile aeriene, nu doar datorită avantajelor reciproce, ci și datorită efectelor externe pozitive asupra zonei adiacente. Și eu sunt raportor pentru un raport privind dezvoltarea unui spațiu aerian comun cu Israelul, în cadrul propunerii Comisiei pentru un acord global în domeniul aviației cu acest important partener al Uniunii Europene în Orientul Mijlociu și în contextul politicii europene de vecinătate, Israelul fiind totodată unul dintre principalii parteneri comerciali din zona Euromed.

În plus, de multă vreme, Israelul este membru al Organizației Aviației Civile Internaționale, și-a respectat obligațiile și a adoptat politici conforme cu legislația internațională în domeniu, în special în ceea ce privește securitatea și protecția, dar și protecția mediului și bunăstarea angajaților liniilor aeriene, ceea ce înseamnă că acordul global menționat mai sus trebuie implementat la nivel comunitar, acordând mare atenție repercusiunilor pe care creșterea traficului le are asupra mediului și egalității condițiilor de acces.

- Raport: Joseph Borrell Fontelles (A6-0073/2009)

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), *în scris –* Am votat în favoarea Protocolului adițional la Acordul dintre UE și Africa de Sud, care are menirea de a lua în considerare aderarea României și Bulgariei la UE.

Ca urmare a aderării României și Bulgariei la UE, Parlamentul European își va da avizul conform cu privire la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea unui protocol adițional la Acordul privind comerțul, dezvoltarea și cooperarea între Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Republica Africa de Sud, pe de altă parte, pentru a ține seama de aderarea Republicii Bulgaria și a României la Uniunea Europeană.

Consider că este deosebit de important ca toate acordurile încheiate de UE cu țări terțe să includă și România, ca membru al UE. România face parte din familia europeană ca membru cu drepturi depline, iar acest lucru trebuie să fie cuprins în toate documentele relevante ale UE. România trebuie să aibă toate drepturile și obligațiile de stat membru UE.

Luca Romagnoli (NI), *în scris – (IT)* Domnule președinte, m-am abținut de la votul asupra raportului domnului Borrell Fontelles referitor la protocolul adițional la Acordul dintre CE și Africa de Sud, pentru a ține seama de aderarea Republicii Bulgaria și a României la Uniunea Europeană. De fapt, consider că nu sunt complet de acord cu activitatea desfășurată de colegul meu.

- Raport: Jeanine Hennis-Plasschaert (A6-0061/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), *în scris – (IT)* Vă mulțumesc, domnule președinte. De la implementarea Acordului Schengen s-au realizat mari progrese. Tratatul a schimbat în mod semnificativ viața multor cetățeni europeni, axându-se pe o nouă abordare a managementului frontierelor.

Noua fază, dedicată managementului integrat al frontierelor, a început în 2002, conducând la crearea unui corpus legislativ comun, a unui mecanism comun de coordonare, a cooperării operaționale, a evaluării comune integrate a riscului, la pregătirea personalului și distribuirea sarcinilor între statele membre, în vederea înființării unui corp european de pază de frontieră.

Acum, că această fază a fost finalizată, trebuie să privim înainte, pentru a realiza cu adevărat un management integrat al frontierelor și pentru a îndeplini cele două obiective de sporire a securității și de facilitare a deplasărilor pentru cetățenii statelor din afara UE. În acest scop, mă declar în favoarea propunerilor prezentate de Comisie Parlamentului, dintre care multe au fost deja abordate în raportul meu referitor la Codul comunitar privind regulile ce guvernează circulația transfrontalieră a persoanelor. În acest caz, pare inevitabil să mergem în continuare pe acest drum și să oferim o opinie favorabilă în ceea ce privește crearea unui sistem de evidență a intrărilor/ieșirilor, facilitând circulația transfrontalieră pentru călători, precum și introducerea unui sistem electronic de autorizare a circulației.

Carlos Coelho (PPE-DE), *în scris – (PT)* Statele membre încă au responsabilitatea de a-și controla frontierele, dar doar un acord general și o politică comună ne vor permite să facem față provocărilor fundamentale de gestionare a granițelor și a fluxurilor migraționale.

O zonă fără granițe interne nu poate funcționa fără responsabilitate și solidaritate comună în gestionarea granițelor sale externe. Nu trebuie uitat principalul motiv pentru această situație: peste 300 de milioane de călători trec în fiecare an granițele externe ale UE.

Un management efectiv integrat al frontierelor trebuie să opereze în direcția acestor două obiective principale: creșterea securității și facilitarea trecerii granițelor pentru persoanele ce intenționează să intre legal, din motive legitime.

Nu putem adopta în continuare inițiative separate, fără un plan cuprinzător pentru strategia UE privind frontierele. De asemenea, este importantă evaluarea sistemelor existente, pentru a vedea dacă într-adevăr este nevoie să fie create noi instrumente, precum și pentru a le evalua viabilitatea, fiabilitatea, interoperabilitatea și costurile și pentru a analiza dacă este suficient luată în calcul protecția drepturilor fundamentale ale persoanelor.

Gérard Deprez (ALDE), *în scris – (FR)* Susțin raportul doamnei Hennis-Plasschaert referitor la pregătirea următoarelor etape ale gestionării frontierelor în Uniunea Europeană.

Confruntată cu provocarea consolidării securității interne, simultan cu facilitarea circulației pentru cetățenii statelor terțe, Comisia a propus trei soluții: înregistrarea intrărilor și ieșirilor, în special pentru a rezolva fenomenul de depășire a perioadelor de viză; facilitarea trecerii granițelor pentru călătorii de bună credință; și introducerea unui sistem electronic de autorizare a circulației, după sistemul instituit în Statele Unite începând cu luna ianuarie. În ceea ce privește acest ultim element, doresc să subliniez importanța studiului Comisiei ce analizează eficacitatea, impactul și fezabilitatea practică a unui sistem de acest gen: trebuie să avem acces la o evaluare obiectivă a utilității sale și a valorii sale adăugate reale, nu presupuse.

Nu trebuie să uităm că înainte de a introduce acest instrument impresionant trebuie îndeplinite două condiții: trebuie accelerată implementarea SIS II pentru a putea efectua verificarea biometrică a pașapoartelor și vizelor și trebuie să examinăm impactul sistemului asupra protecției datelor personale, pentru a ne asigura că se păstrează o proporție adecvată.

Carl Lang (NI), *în scris – (FR)* Un asemenea eveniment rar trebuie subliniat. Acest raport din proprie inițiativă privind viitorul gestionării granițelor externe ale UE este unul rezonabil și are un grad de realism, propunând, ca primă fază în reexaminarea sistemului de gestionare a granițelor la nivelul UE, o analiză critică, profundă, a funcționării și eficacității sistemelor existente și a interacțiunii acestora.

Fără a fi naivi, putem fi optimiști și poate atunci putem avea o dezbatere.

Doar ca exemplu, pentru a putea înțelege atitudinea autorilor acestui text, iată două pasaje.

Primul recunoaște că „echilibrul care trebuie realizat între asigurarea liberei circulații în afara granițelor unui stat a unui număr tot mai ridicat de persoane și garantarea unei securități tot mai ridicate pentru cetățenii europeni reprezintă un exercițiu complex...”. Este adevărat, dar în alt loc se precizează că „măsurile de ridicare a gradului de securitate la frontieră trebuie să fie însoțite de facilitarea fluxurilor de pasageri și de promovarea mobilității într-o lume din ce în ce mai globalizată”.

Acest nivel de schizofrenie ne depășește complet.

Roselyne Lefrançois (PSE), *în scris – (FR)* Încă de la început, în calitate de raportor alternativ al Grupului Socialist din Parlamentul European pentru acest raport, am avut serioase rezerve privind utilitatea și eficacitatea sistemului de intrare/ieșire menționat în comunicarea Comisiei Europene. Implementarea acestui sistem, inspirat direct de programul US-VISIT, ar însemna efectuarea de investiții enorme, doar pentru a obține rezultate foarte incerte în ceea ce privește combaterea imigrației ilegale și a infracționalității. Cel puțin, așa demonstrează experimentul din SUA.

În plus, măsurile planificate, bazate pe colectarea masivă de date personale, periclitează protecția vieții private, din punctul meu de vedere. Aceeași părere o are și Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor.

Adoptarea unora din amendamentele mele, care aveau drept scop evidențierea îndoielilor privind necesitatea și proporționalitatea sistemului și criticarea culturii de suspiciune ce afectează tot mai mult deciziile privind gestionarea granițelor externe, m-a făcut să susțin raportul în plen.

Într-un moment în care economia globală trece printr-o perioadă de criză, bugetul european are, cu siguranță, alte priorități.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), *în scris –* Raportul de inițiativă privind gestionarea frontierelor UE este important deoarece va servi drept ghid pentru legislația pe care CE o va propune în 2009. În calitate de raportor al PPE-DE, consider că textul trebuia să constituie un suport mai clar pentru pregătirea următoarelor etape ale gestionării integrate a frontierelor.

Referitor la sistemul UE de intrare/ieșire, o parte dintre datele necesare pentru crearea acestuia a fost deja colectată de sisteme precum VIS, SIS, EURODAC. Comisia trebuie să gestioneze interconectarea și să extindă funcționalitatea lor, pentru eficientizarea costurilor.

Posibilitatea ca cetățenii UE să folosească porți automate, în cadrul programului călătorilor înregistrați „bona fide”, este binevenită deoarece facilitează accelerarea fluxurilor de călători și previne aglomerația. Am propus însă schimbarea termenului de „călător bona fide” în „persoane care călătoresc frecvent” pentru a evita considerarea restului călătorilor ca fiind „mala fide”.

Crearea Sistemului Electronic de Autorizare a Călătoriilor este nejustificată financiar; de aceea am sugerat înlocuirea sa cu obligativitatea utilizării pașapoartelor biometrice la intrarea în UE a cetățenilor terți care nu au nevoie de viză.

Pentru realizarea obiectivelor strategice ale Uniunii, Comisia nu ar trebui să lanseze crearea de la zero a noi instrumente până când cele existente nu devin pe deplin operaționale și fiabile.

Alexandru Nazare (PPE-DE), *în scris –* Siguranța frontierelor externe este un capitol asupra căruia nu ne-am aplecat îndeajuns, nici noi, cei din Parlamentul European, nici cei din alte instituții comunitare. Am susținut acest raport pentru că sunt convins că relevanța unei mai bune evidențe a resortisanților din țări terțe constă nu doar în aceea că va ține persoanele care nu ar trebui să intre în afară ci, mai degrabă, în aceea că accesul celor care călătoresc legitim va putea fi mai facil.

Din multiplele recomandări și observații necesare pe care le face acest raport doresc să mă opresc, în particular, asupra importanței existenței unui plan director global privind gestionarea frontierelor. Chiar dacă, pe

moment, alte priorități dictează transformările instituționale ale Uniunii, devine imperativ să integrăm multiplele programe frontaliere, propuse sau existente, pentru a evita suprapunerile și costurile inutile.

De asemenea, vreau să subliniez importanța coordonării acestui potențial plan cu experiența și obiectivele spațiului Schengen, care constituie în modul cel mai clar tipul de spațiu deschis european pe care ni-l dorim cu toții. Nu ne sunt necesare proceduri temporare, cu atât mai mult o multitudine de mecanisme mutual incompatibile.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), *în scris* – Am votat în favoarea acestui raport deoarece consider că eliminarea controalelor la frontierele interne ale UE reprezintă o mare realizare a procesului de integrare europeană, dar presupune și apariția unor probleme de care trebuie să ținem cont.

Apreciez inițiativa Comisiei de a pregăti pentru 2009-2010 propuneri legislative privind introducerea unui sistem de intrare/ieșire, a unui Program al călătorilor înregistrați (PCI) și a unui Sistem electronic de autorizare a călătorilor (SEAC). Deși consider că aceste programe trebuie implementate cât mai curând și să funcționeze cât mai eficient, este necesar să fie bine pregătite.

Funcționarea corectă a sistemului de intrare/ieșire va depinde atât material, cât și operațional, de succesul sistemelor VIS, SIS II și Eurodac. Consider că este absolut esențial să se realizeze un plan director global care să stabilească structura generală a strategiei UE privind frontierele și să se asigure o coordonare și cooperare între diferitele sisteme și autorități cu responsabilități în domeniu.

Trebuie să ținem cont și de experiența SUA în această privință. Sunt de acord cu autoarea că un program precum US VISIT poate funcționa din punct de vedere tehnic și că programul ca atare nu este, prin definiție, un obstacol în calea fluxului normal de călători.

Luís Queiró (PPE-DE), *în scris* – (PT) Un sistem juridic vulnerabil la fraudă, greu de impus și frecvent nepus în practică este o invitație la încălcarea legii, dacă nu pur și simplu la ignorarea ei. Luând în calcul informațiile disponibile, trebuie să credem că aceasta este una din dificultățile diferitelor legi europene privind imigrarea. Este bine știut faptul că efectul disuasiv al unei legi depinde mai degrabă de probabilitatea sa de aplicare decât de sancțiunile pe care le prevede. Aceste preocupări implică recunoașterea nevoii ca autoritățile europene să colaboreze în aplicarea legislației existente și să caute să adapteze cadrul juridic la realitatea descrisă în diferite rapoarte.

Într-un final, în numele solidarității și al justiției echitabile, trebuie subliniat faptul că se impune examinarea poverii pe care gestionarea granițelor externe o reprezintă pentru statele membre implicate.

Bogusław Rogalski (UEN), *în scris* – (PL) Am votat în favoarea acestui raport referitor la pregătirea următoarelor etape ale gestionării frontierelor în Uniunea Europeană. Doresc însă să vă atrag atenția asupra mai multor aspecte importante ce trebuie avute în vedere în viitor.

O zonă fără granițe interne nu va funcționa dacă gestionarea acestor granițe nu se realizează în mod responsabil. Un element important este ridicarea gradului de securitate a granițelor, care trebuie să aibă loc simultan cu îmbunătățirea liberei circulații a persoanelor, într-o Europă tot mai unită. Cu toate acestea, obiectivul final trebuie să fie stabilirea unui echilibru între asigurarea liberei circulații a persoanelor și furnizarea unui grad sporit de securitate pentru cetățenii europeni.

Elementul cheie trebuie să fie o abordare bazată pe obiectivul de protejare a datelor personale, astfel încât acestea din urmă să nu fie folosite în scopuri abuzive, iar călătorii să aibă încredere în autoritățile ce dețin respectivele date. Utilizarea datelor personale este benefică pentru siguranța publică. Să reținem însă că încrederea publicului în activitățile autorităților trebuie să stea la baza oricărei activități legislative în acest domeniu. În acest scop, datele personale trebuie protejate cu strictețe și supervizate corespunzător.

Luca Romagnoli (NI), *în scris* – (IT) Domnule președinte, intenționez să susțin raportul doamnei Hennis-Plasschaert referitor la pregătirea următoarelor etape în managementul frontierelor la nivelul Uniunii Europene și la experiențe similare în țări terțe. Sunt de acord cu raportoarea că evaluarea și aprecierea măsurilor existente în cadrul managementului frontierelor este esențială, înainte de a investi resurse suplimentare și de a dezvolta sistemele pe care se pare că le preferă Comisia, respectiv un sistem de ieșire/intrare pentru toți cetățenii statelor din afara UE, un program de înregistrare a călătorilor (RTP), deschis pentru aceștia, și un cadru pentru dezvoltarea sistemelor locale de înregistrare a călătorilor și pentru controale automate la frontieră. Aceste proceduri au un potențial ridicat, dar, motiv pentru care salut munca raportorului, trebuie subliniat că este necesar să acordăm o prioritate absolută garantării protecției datelor personale și dezvoltării

unei tehnologii minim invazive din punctul de vedere al confidențialității, fără a uita, într-un final, de o riguroasă analiză cost-beneficiu.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), *în scris* – Având în vedere importanța liberei circulații în cadrul proiectului european, măsurile care au fost luate de-a lungul timpului au vizat liberalizarea controalelor la frontierele interne. Aceste demersuri trebuie însă dublate de măsuri care să întărească controlul la frontierele externe.

În condițiile în care, de exemplu în 2006, s-au înregistrat până la 8 milioane de imigranți ilegali în UE, consider inițiativa Comisiei de a introduce un sistem de intrare-ieșire, un program al călătorilor înregistrați și un sistem electronic de autorizare a călătorilor în perioada 2012-2015, drept o inițiativă necesară. Spațiul european fără frontiere, transformat din deziderat în realitate, nu poate funcționa decât dacă ne asumăm o responsabilitate comună și dacă ne dovedim solidari în gestionarea frontierelor externe, acțiune în care statele de la granițele UE, printre care și România, își vor asuma un rol important.

Totuși, nu trebuie să pierdem din vedere faptul că deja există sisteme de protejare a frontierelor, precum EUROSUR și FRONTEX, și este esențial pentru funcționalitatea acestora să se evalueze în ce măsură noua inițiativă le poate completa, fără a crea riscul de suprapunere. În plus, preocuparea noastră trebuie să se îndrepte în permanență către respectarea dreptului la viața privată a persoanelor, dar și către dezvoltarea de noi tehnologii, mai puțin invazive.

Daniel Stroj (GUE/NGL), *în scris* – (CS) În primul rând, doresc să spun că dezaproab complet una din principalele concluzii ale raportului, și anume faptul că eliminarea controalelor la granițele interne ale UE este unul din cele mai mari succese ale integrării europene. Eliminarea controalelor la frontieră este pur și simplu o consecință inevitabilă a proiectului neoliberal al UE și al interesului vital al acestuia privind circulația liberă a capitalului, produselor și persoanelor (a lucrătorilor, în alte cuvinte). UE trebuie să marcheze în principal succese în domeniul păcii și politicii sociale, dar, din nefericire, acestea sunt, desigur, mereu mai puține la număr.

Raportul pleacă de la premisa că, în ceea ce privește gestionarea frontierelor externe ale UE, trebuie să copiem sistemele introduse în SUA. Nu poate fi vorba de așa ceva, având în vedere „cortina de fier” dintre SUA și Mexic, foarte reală și extrem de bine păzită. În ceea ce privește granițele externe ale UE, doresc să subliniez faptul că, în ultima vreme, Europa a demonstrat că problemele politice și sociale nu se pot rezolva prin măsuri de rutină sau polițienești.

- Raport: Klaus-Heiner Lehne (A6-0040/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström și Åsa Westlund (PSE), *în scris* – (SV) Subsemnații, reprezentanții social-democrați suedezi în Parlamentul European, dorim să explicăm de ce am ales să votăm în favoarea raportului domnului Lehne privind transferul transfrontalier al sediului social al unei companii. Considerăm că aceasta este o completare importantă la raportul Lehne privind statutul societăților private europene.

Considerăm că lipsa unui set de reglementări comune pentru transferul sediului social al unei companii ridică probleme pentru societățile ce doresc să se deplaseze peste graniță în cadrul pieței interne, deoarece sunt obligate să lichideze compania și, deci, să desființeze afacerea, pentru a-și putea muta sediul social. De asemenea, considerăm că este bine că Parlamentul European propune ca transferul unui sediu social să nu implice încălcarea condițiilor legale, sociale sau fiscale. Salutăm faptul că Parlamentul European subliniază că transferul sediului social trebuie să aibă loc în condiții de neutralitate fiscală.

Nu suntem însă de acord cu toate concluziile comisiei în ceea ce privește discutarea raportului. De exemplu, nu suntem de acord cu formularea din considerentul G, unde se susține că Parlamentul European nu poate emite legislație care să conțină dispoziții contrare jurisprudenței Curții Europene de Justiție. Dorim să subliniem că Parlamentul European, împreună cu Consiliul, elaborează legile, după care Curtea Europeană de Justiție are responsabilitatea de a interpreta aceste legi, nu invers. Totodată, dorim ștergerea din raport a cuvintelor „subliniază, în contextul Strategiei de la Lisabona, efectele pozitive ale competiției fiscale asupra creșterii economice”.

Luca Romagnoli (NI), *în scris* – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, am votat împotriva raportului domnului Lehne referitor la transferul transfrontalier al sediului social al unei companii. De fapt, consider că migrarea transfrontalieră a societăților nu trebuie privită drept unul dintre elementele esențiale în definitivarea pieței interne, ci, după cum se întâmplă frecvent, drept un mod de eludare a legilor naționale

în diverse domenii (inclusiv în cel fiscal). Mă declar deci împotriva acestui raport, pentru că există pericolul ca transferul transfrontalier al sediilor sociale să încalce cerințele juridice, sociale și fiscale ale Uniunii Europene.

- Raport: Giusto Catania (A6-0050/2009)

Adam Bielan (UEN), *în scris – (PL)* Domnule președinte, am susținut raportul lui Giusto Catania. Din punctul meu de vedere, trebuie să revizuim regulamentul Dublin, astfel încât decizia statului responsabil pentru analiza unei solicitări de azil să ia în calcul necesitățile individuale ale solicitantului. Trebuie să subliniem integrarea solicitanților de azil în noul lor mediu și să ne asigurăm că li se oferă șansa de a învăța limba țării în care locuiesc, deoarece acest lucru le va mări șansele de a fi asimilați în noua lor cultură.

Guy Bono (PSE), *în scris – (FR)* Am votat în favoarea acestui raport din proprie inițiativă elaborat de membrul italian al Grupului Confederal al Stângii Unite Europene/Stânga Verde Nordică, Giusto Catania, referitor la viitorul sistemului european comun de azil.

Textul acestui raport se axează pe situația solicitanților de azil, a căror soartă este mai degrabă o loterie ce depinde de țara în care ajung și ale cărei condiții de luare în custodie publică sunt, uneori, abia suportabile. Această situație afectează în special statele de graniță, însă ea trebuie luată în calcul la nivel european. Drepturile fundamentale ale solicitanților de azil se află în pericol, la fel ca și capacitatea anumitor țări de a face față acestor presiuni migraționale. Această responsabilitate este una comună.

Raportul are meritul că prezintă situația în mod clar și specifică provocările cu care se va confrunta Uniunea Europeană în contextul acestei dezbateri.

Prin acest vot, mă alătur socialiștilor francezi în denunțarea unei situații care nu mai este acceptabilă și pe care Europa trebuie să o remedieze, în calitate de instituție democratică și protector al drepturilor omului.

Martin Callanan (PPE-DE), *în scris –* Mă opun mișcărilor ce susțin o politică comună de imigrație și azil în Europa. Consider că un sistem armonizat de acordare a azilului ar submina dreptul suveran al Marii Britanii de a decide singură cine trebuie și cine nu trebuie să aibă voie să solicite azil în țara mea. În plus, consider că un sistem comun de azil ar reduce răspunderea miniștrilor și parlamentarilor britanici față de cetățenii care i-au ales.

Sunt de acord că statele dezvoltate, precum al meu, au o responsabilitate umanitară față de persoanele din statele din afara Uniunii, care au fost sau ar fi persecutate, torturate sau ucise dacă s-ar întoarce în țara lor. Sunt însă îngrijorat de faptul că, privând Marea Britanie de capacitatea sa independentă de a monitoriza și reglementa intrarea solicitanților de azil, ne-am putea expune amenințărilor atacurilor teroriste.

Gérard Deprez (ALDE), *în scris – (FR)* Susțin raportul domnului Catania referitor la viitorul sistemului european comun de azil.

Toți refugiații politici au dreptul să intre în Uniunea Europeană și, o dată recunoscut statutul lor, să aibă rezidență pe teritoriul european. Din păcate, în prezent, acest drept nu este aplicat în mod uniform de către statele membre: recunoașterea acestui statut variază de la 0% la 90% între diferitele state membre.

Dacă se va stabili un nivel uniform de protecție la nivelul UE, trebuie să putem introduce rapid un număr de elemente. Printre acestea se numără stabilirea unei proceduri unice de acordare a azilului și standarde unice pentru acordarea statutului de refugiat, introducând un mecanism legal și eficient pentru solidaritatea între statele membre – unele state sunt asaltate de solicitări, în timp ce altele scapă mai ușor – îmbunătățirea condițiilor de primire pentru solicitanți, în special pentru minori, precum și reducerea cazurilor de luare în custodie publică și crearea unui Oficiu european de sprijin în materie de azil.

Acestea sunt principalele probleme ale „pachetului legislativ privind acordarea azilului”, pe care tocmai am început să îl analizăm la acest sfârșit de mandat.

Bruno Gollnisch (NI), *în scris – (FR)* Raportul domnului Catania pleacă de la premisa că solicitanții de protecție internațională sunt de bună credință, însă, de fapt, toți știm că azilul este de multe ori un simplu pretext folosit de eventualii imigranți din motive economice pentru a evita refuzurile. Din punctul lor de vedere, statele membre nu le iau în seamă problemele, sunt represive și iau decizii mult prea lent. Nimeni nu arată însă că evaluarea solicitărilor reale de azil este încetinită pentru că se abuzează de procedură în scopuri ilegite.

Cu siguranță, aceste situații au dat naștere unora dintre propunerile raportului, precum sugestiile privind faptul că țara responsabilă pentru analiza unei solicitări de azil trebuie să ia în calcul dorințele solicitanților, că această țară trebuie să fie determinată de un organism european, că solicitanții trebuie să aibă aceleași drepturi ca și rezidenții pe termen lung, că trebuie să aibă libertate de circulație pe teritoriul european și așa mai departe.

Suntem de acord că trebuie să existe o colaborare cu acele state europene care, din cauza poziției geografice, se află în prima linie pentru fluxurile de migrație și au dificultăți în a le face față, dar aceasta nu înseamnă că trebuie instituită o politică europeană care să le spună statelor pe cine să primească pe teritoriul lor, în funcție de capriciile solicitanților de azil și de o administrație supranațională.

Louis Grech (PSE), *în scris* – Suntem de acord cu principiile raportului de compromis și deci votăm în favoarea acestuia. Nu suntem însă de acord cu anumite clauze, precum cele privind luarea în custodie publică. Consider că acestea nu reflectă în mod complet și nu interpretează exact situația complexă și dificilă a statelor membre de dimensiuni mici, precum Malta.

Malta se confruntă cu un flux neproportional de imigranți ilegali, având în vedere limitările sale geografice (aproximativ 300 kmp), populația sa redusă (400 000 de locuitori) și alte resurse limitate (administrative, financiare etc.) ce trebuie luate în calcul atunci când se reglementează, dezbate sau se legiferează în acest domeniu.

Carl Lang (NI), *în scris* – (FR) În realitate, în spatele acestei dorințe de creare a unui sistem european comun de azil, se află un singur obiectiv, și anume acela de a oferi statelor membre ale Uniunii Europene opțiunea legală de a primi cât mai mulți imigranți potențiali, mai ușor și fără restricții, care erau considerate inutile și contrare drepturilor omului.

Europa și-a reafirmat deci poziția de gazdă pentru toate populațiile migrante și s-a subliniat respectarea principiului nereturnării și obligația de a acorda asistență, conform Convenției Națiunilor Unite asupra Dreptului Mării.

Prin urmare – ceea ce este de înțeles pentru aceste tipuri pro-imigrare – simplul fapt că fiecare stat membru încă are suveranitate și propriile proceduri pentru legislația de acordare a azilului duce în mod inevitabil la dispariția în acceptarea solicitărilor de azil, ceea ce este o barieră pentru acceptarea generală a solicitanților de azil.

Având în vedere că există aproape 26 de milioane de persoane refugiați în interiorul aceleiași țări și peste 12 milioane de refugiați la nivel mondial, trebuie să găsim mai multe soluții de primire, deoarece tratarea creșterii exponențiale a cererii nu va fi niciodată suficientă. Mai degrabă, aceste persoane trebuie încurajate să rămână în țările de origine, să își găsească de lucru acolo și să își întemeieze acolo familii.

Jean-Marie Le Pen (NI), *în scris* – (FR) Raportul membrului comunist, domnul Catania, recomandă stabilirea unei politici europene pro-imigraționiste.

În esență, sub pretextul apărării drepturilor omului, domnul Catania dorește să transforme Europa într-o comunitate deschisă, pregătită să primească toată mizeria din lume.

În acest scop, propune o armonizare de sus în jos a legislației privind azilul, principiul nereturnării, evitarea luării în custodie publică și chiar și extinderea la refugiați a sferei de aplicare a Directivei privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung.

Domnul Catania se prefacă că a uitat că majoritatea imigranților ilegali ce sosesc în Europa – dintre care 75 000 doar în 2008 pe coasta Mediteranei – nu sunt refugiați politici, ci refugiați economici, care fug de sărăcia din țările lor de origine.

Raportul nu menționează niciunde că se abuzează de dreptul la azil, în contradicție cu Convenția de la Geneva, și pe bună dreptate: e simplu să-l facem pe „omul alb” să se simtă vinovat, amintindu-i că a fost un colonist asupritor și că acum trebuie să plătească pentru aceasta din toate punctele de vedere. Legende mor greu.

Încercând să transforme dreptul la azilul într-o filieră imigrațională normală, domnul Catania netezește drumul pentru o serie de abuzuri și transformă imigranții ilegali în țapi ispășitori.

Jörg Leichtfried (PSE), *în scris* – (DE) Salut faptul că Comisia a propus un regulament care să actualizeze legislația UE privind acordarea azilului, deoarece, în circumstanțele actuale, este urgent nevoie de așa ceva. Numărul de refugiați crește permanent, iar reglementările și directivele actuale privind azilul nu mai pot face

față situației. Prin urmare, consider că este esențială punerea în aplicare a reformelor Comisiei cât mai curând și, din punctul meu de vedere, următoarele puncte din aceste reforme au o importanță deosebită.

Trebuie să existe un sistem comun pentru acordarea azilului, care să conducă la „termene uniforme și rezonabile”.

Trebuie sprijinite drepturile refugiaților, deoarece statutul lor arată că „au nevoie de protecție”, refugiații nu pot fi luați în custodie, din principiu.

Controalele la granițe trebuie să fie uniforme, astfel încât persoanele cu drept la protecție internațională să poată avea acces mai ușor.

Sistemul de la Dublin, în vigoare actualmente, conform căruia nu pot fi luate în calcul dorințele solicitanților de azil, de exemplu opțiunea lor pentru o țară europeană, trebuie revizuit, astfel încât persoanele care sunt recunoscute ca având nevoie specială de protecție să poată locui și în alt stat UE.

Statele membre trebuie să-și păstreze mereu capacitatea de a decide independent pe cine și câte persoane acceptă și de ce.

Susțin propunerea Comisiei și raportul din proprie inițiativă, dar doresc să reamintesc, încă o dată, că, în acest domeniu, implementarea rapidă și uniformă este crucială.

Erik Meijer (GUE/NGL), în scris – (NL) Domnule președinte, am votat astăzi împotriva propunerii domnului Catania referitoare la viitorul sistemului comun european de azil. Partidul meu, Partidul Socialist Olandez, nu consideră că armonizarea politicii de acordare a azilului și înființarea unei agenții care să se ocupe de acest domeniu ar conduce la o distribuție mai uniformă a numărului de solicitări de azil între diferitele state membre. Solicitățile de azil sunt determinate mai degrabă de prezența membrilor familiei și a cunoștințelor în anumite state membre, ceea ce atrage noii solicitanți de azil.

Consider, de asemenea, că armonizarea ar conduce la o politică de calitate inferioară în materie de acordare a azilului în statele în care această politică este relativ bine reglementată în prezent, deoarece statele membre ar folosi această standardizare pentru a atinge nivelul minim posibil. Această situație ar fi de nedorit și, într-un final, ar afecta doar solicitanții de azil. Oricât apreciez eforturile domnului Catania, nu-i pot susține concluziile în această problemă.

Andreas Mölzer (NI), în scris – (DE) Deși cooperarea în probleme de azil este importantă, dat fiind numărul tot mai mare de refugiați, este destul de inadecvată ideea de înființare a unei agenții europene pentru azil. Se pot lua măsuri de ameliorare și fără înființarea unei astfel de agenții, iar unele măsuri avute în vedere sunt de competența altor organizații, precum Frontex. Nu este acceptabil ca această nouă agenție să furnizeze analize de risc pe care statele membre au obligația de a le utiliza ulterior, ceea ce înseamnă că se va stabili ce solicitanți de azil trebuie să accepte statele membre. Aceasta reprezintă o încălcare gravă a suveranității statelor membre, iar singurul răspuns este respingerea.

Luís Queiró (PPE-DE), în scris – (PT) Chiar dacă, în unele cazuri, motivele pentru care cineva decide să emigreze pot fi similare motivelor pentru care acționează solicitanții de azil, cele două sisteme trebuie să fie suficient de diferite, din punct de vedere legal sau al procedurilor administrative.

Având în vedere aceasta, trebuie spus că, pentru că granițele în spațiul Schengen sunt efectiv deschise, deciziile luate într-un stat membru pot avea implicații pentru altul. În același timp, ideea de Europa poate fi înțeleasă ca un întreg de către un solicitant de azil care consideră „Uniunea Europeană” drept o zonă omogenă și care, din punctul lui de vedere, se află în antiteză cu pericolul de care fuge. Într-un final, pentru un solicitant de azil care fuge de o amenințare reală pentru viața sa, va fi greu să-și aleagă punctul de intrare în Europa sau să poată efectua formalitățile administrative necesare pentru un candidat la imigrare. Toate aceste considerații fac necesare coordonarea și colaborarea între statele membre, fără ca azilul să reprezinte un mod de a avea acces la imigrație sau, cu atât mai puțin, un mod de a eluda ilegalitatea anumitor fluxuri migraționiste.

Luca Romagnoli (NI), în scris – (IT) Domnule președinte, nu pot fi de acord cu multe puncte din raportul domnului Catania referitor la privind viitorul sistemului european comun de azil, drept pentru care trebuie să votez împotriva acestuia. Sunt de acord cu domnul Catania că instituția azilului este o parte esențială a democrației și a protecției drepturilor omului, deci este absolut necesară evitarea oricărui fel de abuz.

În acest scop, mai degrabă decât un sistem comun de azil în Europa și mai degrabă decât să construim o „Europă a azilului”, pentru a folosi cuvintele din Pactul european privind imigrația și azilul, adoptat de

Consiliul European în octombrie anul trecut, ar fi mai bine să construim o „Europă a drepturilor”, adică o Europă care să combată cauzele din spatele creșterii numărului de refugiați, după cum arată raportul, care să adopte un rol internațional mai pregnant pentru rezolvarea conflictelor din anumite țări, care să exercite o presiune mai mare pentru garantarea respectului pentru demnitate, viața umană și libertățile fundamentale, acolo unde situația nu este de așa natură. Combaterea efectelor acestor grave încălcări ale drepturilor nu rezolvă și nu va rezolva niciodată efectiv problema de bază, pentru care trebuie folosite alte instrumente.

Bart Staes (Verts/ALE), în scris –(NL) În ultimii ani, numărul de refugiați din interiorul UE a crescut la 12 milioane, pe lângă care există alte 26 de milioane de persoane refugiați în interiorul aceleiași țări.

Este necesară o politică europeană comună de azil, deoarece politicile de azil ale celor 27 de state membre ale UE sunt prea diferite – ceea ce, în practică, înseamnă că ne jucăm cu viitorul oamenilor, iar aceasta este inacceptabil. În prima fază (1999-2005), UE a încercat să armonizeze abordarea politicilor statelor membre pe baza unor standarde comune minime. În cea de-a doua fază s-a lucrat la o procedură comună de azil și la un statut uniform pentru persoanele cărora li s-a acordat azil sau protecție subsidiară.

Raportul pe care îl vom adopta astăzi salută înființarea unei agenții europene de azil, dar regretă progresul lent în implementarea celei de-a doua faze; pentru care, desigur, este de vină neintrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona. Susțin apelul pentru îmbunătățirea legislației existente cu privire la Directiva privind procedurile aplicabile în materie de azil, Directiva privind condițiile de primire pentru solicitanții de azil și Directiva privind procedura de acordare și retragere a statutului de refugiat.

Raportul are susținerea mea, deoarece este importantă introducerea unui standard de protecție pentru refugiați și ca toate statele membre să fie solidar responsabile și să coopereze corespunzător.

- Raport: Gabriele Stauner (A6-0022/2009)

Luca Romagnoli (NI), în scris – (IT) Domnule președinte, am votat în favoarea raportului doamnei Stauner referitor la planul de acțiune al Comisiei pentru un cadru de control intern integrat al bugetului Uniunii. Principiile unui management financiar sănătos și ale transparenței bugetare sunt fundamentale, nu doar pentru a obține o declarație pozitivă de asigurare de la Curtea Europeană de Conturi, prin simplificarea legislației privind controalele și potențiala reducere a costurilor asociate, ci și, pe termen lung, pentru o monitorizare mai eficientă a utilizării resurselor cetățenilor Uniunii Europene și, prin urmare, pentru a crește legitimitatea acțiunilor UE. Din acest motiv, consider că este fundamental să începem cooperarea cu statele membre și cu instituțiile independente de audit, după cum a arătat deja raportarea.

- Raport: Manuel Medina Ortega (A6-0058/2009)

Andreas Mölzer (NI), în scris – (DE) Tribunalele se confruntă tot mai des cu litigii internaționale și transfrontaliere. Poate fi vorba de cetățeni austrieci care au accidente în Germania, de produse sau servicii cu probleme procurate din alt stat membru, de martori care locuiesc în celălalt capăt al UE sau de inculpați care se mută în străinătate. Dreptul de reparație juridică nu trebuie să înceteze pentru că dovezile se află în afara statului membru în care este situată instanța în cauză. Persoanele de la fața locului ne spun că, la fel ca în trecut, există chestiuni nerezolvate în legătură cu obținerea transfrontalieră de probe în materie civilă sau comercială. Aceste probleme trebuie încă soluționate, drept pentru care am votat în favoarea acestui raport.

Luca Romagnoli (NI), în scris – (IT) Domnule președinte, am votat în favoarea raportului domnului Medina Ortega referitor la cooperarea dintre instanțele statelor membre în domeniul obținerii de probe în materie civilă sau comercială. Este clar că, pentru a promova eficiența și deci pentru a evita orice pierdere inutilă de timp și bani, trebuie promovate contactele directe între instanțe și cooperarea deplină între acestea. În plus, trebuie utilizată mai mult tehnologia informatică, în special comunicațiile sigure prin e-mail și conferințele video, deoarece sunt mai eficiente și din punctul de vedere al rezultatelor și din punctul de vedere al costurilor. În ultimul rând, sunt de acord cu raportul atunci când acesta salută ceea ce se face în acest domeniu în contextul programului e-Justice.

- Raport: Bert Doorn (A6-0014/2009)

Luca Romagnoli (NI), în scris – (IT) Domnule președinte, am votat în favoarea raportului domnului Doorn referitor la punerea în aplicare a Directivei 2006/43/CE privind auditul legal al conturilor anuale și al conturilor consolidate. Sunt de acord că trebuie să cerem Comisiei să promoveze structuri naționale de asigurare a calității, în strânsă colaborare cu statele membre, care să garanteze asigurarea independentă și externă a

calității pentru firmele de contabilitate. În plus, consider că este corect și necesar să monitorizăm și să raportăm cât de bine au fost îndeplinite sau se speră că vor fi îndeplinite obiectivele directivei.

- Raport: Claire Gibault (A6-0003/2009)

Robert Atkins (PPE-DE), *în scris* – Deputații conservatori britanici se declară în favoarea egalității de tratament și acces pentru bărbați și femei în toate aspectele societății, inclusiv în ceea ce privește activitățile artistice. Din acest motiv, am susținut astăzi acest raport.

Menționăm însă că nu suntem de acord cu conceptul de cote, după cum arată, de exemplu, punctul 12 din raport.

Alessandro Battilocchio (PSE), *în scris* –(IT) Vă mulțumesc, domnule președinte. Am votat în favoarea raportului. La câteva zile de la Ziua internațională a femeilor, iată-ne din nou în această sală, discutând inegalitatea socială dintre cele două sexe. Nici măcar domeniul activităților artistice nu este scutit de aceste probleme, după cum a arătat Comisia.

La nivelul activităților artistice, femeile se străduiesc din răpputeri pentru a putea avea un rol complet, foarte rar ajung în poziții principale în instituții culturale importante și, deseori, sunt plătite mai puțin decât colegii lor de sex masculin. În special, programul atipic al activităților artistice face să fie dificil de reconciliat rolurile de lucrătoare, soție și mamă ale femeii, obligând frecvent femeile să aleagă între carieră și familie.

Doresc să închei subliniind nevoia de a garanta o distribuție echilibrată de gen în organismele de decizie și consultanță implicate în recrutare, promovare, recompensare și finanțare, precum și în celelalte domenii ale sectorului, pentru a introduce monitorizarea statistică și pentru a realiza analize comparative ale situației la lucru cu care se confruntă femeile în diverse state ale Uniunii

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), *în scris* – Am votat favorabil raportul referitor la egalitatea de tratament și de acces între bărbați și femei în artele spectacolului deoarece inegalitățile privind posibilitățile diferite de încadrare în muncă și șansele de reușită între femei și bărbați sunt foarte prezente și persistente în artele spectacolului și este imperios necesar să se traducă în realitate principiul democratic conform căruia „pentru muncă egală salariu egal”, principiu care, atât în domeniul artistic, cât și în alte domenii, nu este întotdeauna respectat.

Martin Callanan (PPE-DE), *în scris* – Activitățile artistice se dezvoltă de mii de ani în toate societățile de pe glob. Ridică deci unele semne de întrebare faptul că UE dorește să-și impună dorințele asupra acestui sector care înfloarește mai ales pentru că nu prezintă imixtiuni de la Bruxelles.

Nu consider că este dreptul meu ca deputat european să le spun celor implicați în sectorul artistic cum trebuie să-și reglementeze propriile afaceri. De fapt, consider că obligația mea este să mă asigur că artiștii și organizațiile artistice sunt cât mai puțin afectați de inițiative bine intenționate, dar naive și nepotrivite, precum aceasta.

Mă declar complet în favoarea egalității de tratament a bărbaților și femeilor în fața legii. Consider însă că presiunea politică nu trebuie niciodată să se amestece în deciziile artistice. Parlamentul a rămas ferm în ceea ce privește reacția provocată de reprezentările profetului Mahomed în ziarele daneze. Mă tem că, erodând libertățile artistice, chiar și numai puțin, erodăm și valorile liberei exprimări.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *în scris* – (PT) Am votat în favoarea acestui raport pentru că el subliniază amploarea și persistența inegalităților între bărbați și femei în activitățile artistice și impactul acestora asupra societății în general. De asemenea, raportul accentuează nevoia de a promova și încuraja accesul femeilor la toate profesiile artistice în care se află în minoritate.

După cum arată raportul, procentul de femei ocupate în domeniul artistic și în industria oficială a culturii este foarte redus. De asemenea, femeile sunt subreprezentate în funcțiile cu responsabilitate în instituțiile culturale și în academiile și universitățile unde se studiază artele.

Din acest motiv, suntem de acord cu multe propuneri prezentate aici, accentuând necesitatea de promovare a accesului femeilor la toate profesiile artistice și alte activități artistice profesionale în care se află în minoritate. Statele membre trebuie încurajate să îndepărteze orice impedimente care afectează accesul femeilor la funcțiile de conducere în instituții culturale, precum și în academii și universități.

De asemenea, subliniem că discriminarea față de femei este problematică pentru dezvoltarea sectorului cultural, deoarece privează sectorul de talent și capacități. De asemenea, recunoaștem că talentul are nevoie de contact cu publicul pentru a fi recunoscut.

Hélène Goudin și Nils Lundgren (IND/DEM), *în scris* – (SV) Nu mai este nevoie să spunem că formațiunea June List susține tratamentul egal, recompensarea egală pentru muncă egală și principiul fundamental al egalității între bărbați și femei. Prin urmare, am votat în favoarea acestui raport.

Cu toate acestea, votul pozitiv are o condiție clară. Ne opunem încercării Parlamentului European de a stabili cum trebuie să-și structureze statele membre sistemul național de asistență medicală pentru copii, de exemplu, sau să aplice un sistem de cote.

Prezentul raport este un exemplu tipic pentru hărnicia excesivă și zelul de reglementare care caracterizează Parlamentul European. În loc să acționeze ca un forum pentru provocările presante ce necesită cooperare transfrontalieră, intervine permanent în probleme ce sunt și trebuie să rămână chestiuni naționale.

David Martin (PSE), *în scris* – Acest raport evidențiază permanentele inegalități în perspectivele și oportunitățile de carieră dintre femei și bărbați, în sectorul artistic. Susțin acest raport ce solicită statelor membre să ia măsuri specifice pentru a încuraja și promova femeile să își continue cariera în domeniile în care sunt subreprezentate.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE), *în scris* – Consider că inegalitatea de gen trebuie eliminată. În lumea civilizată de astăzi, trebuie să dispară inegalitățile dintre bărbați și femei, dintre majorități și minorități. Parlamentul European trebuie să își respecte legislația existentă și să susțină valorile solidarității universale. În procesul de luare a deciziilor pentru activitățile artistice și diferite alte domenii trebuie să fie reprezentate ambele genuri. Pentru a găsi talente adevărate, cei mai capabili artiști și solicitanții care merită atenție, femeile trebuie să primească un statut egal cu bărbații în aceleași domenii. În situațiile în care bărbații sunt favorizați, sau invers, trebuie aplicate corecții serioase și o protecție viabilă, pentru a pune capăt acestor incoerențe. Discriminarea unui grup pe criterii sexuale sau de alt tip nu va fi tolerată de UE, iar obligația noastră este să ne asigurăm că aceste prevederi se respectă în domeniul artistic (dar și în altele). Din acest motiv, este obligația mea și a Grupului PPE-DE să acordăm un vot de încredere oricărei legislații ce susține egalitatea, remediază erorile și păstrează coeziunea între membrii celor două sexe.

Maria Petre (PPE-DE), *în scris* – Am votat acest raport și am colaborat foarte bine cu doamna Gibault. Nu trebuie să uităm că prezența femeilor în arta spectacolului în general și în mod specific în funcții de conducere în acest domeniu este încă slabă. Nu trebuie, de asemenea, să uităm că vorbim de un domeniu sensibil, cu mare efect de multiplicare, cu mesaj puternic în publicul său, în societate. Nu avem suficiente grădinițe și creșe, programul în lumea spectacolului este unul prelungit și atipic. Dacă aceste lucruri se îmbunătățesc, obiectivul propus în raport, de a avea o prezență de 30% în domeniul artistic, poate fi îndeplinit.

Luca Romagnoli (NI), *în scris* – (IT) Domnule președinte, am votat în favoarea raportului doamnei Gibault referitor la egalitatea de tratament și de acces între bărbați și femei în artele spectacolului. Sunt de acord cu obiectivele raportului doamnei Gibault: recunoașterea modului în care identitățile sunt construite la nivel social și cultural în domeniul artistic și propunerea de soluții specifice, care pot remedia dezechilibrele asociate situațiilor de inegalitate existente. Pentru buna sănătate a sectorului și pentru dezvoltarea personală a bărbaților și femeilor trebuie folosite toate competențele disponibile. În final, consider că este neapărată nevoie să găsim foarte rapid soluții pentru deschiderea unor creșe în așezămintele culturale, cu programe adaptate orelor de repetiții și spectacolelor.

- Raport: Andreas Schwab (A6-0482/2008)

Adam Bielan (UEN), *în scris* – (PL) Domnule președinte, susțin raportul domnului Schwab privind emisiile de CO₂ și îmbunătățirea siguranței drumurilor. Este esențial ca eforturile de reducere a emisiilor de CO₂ să nu submineze alte aspecte la fel de importante referitoare la proiectarea mașinilor și să nu afecteze în mod negativ siguranța drumurilor. Consider că stimularea și investirea în dezvoltarea unei industrii inovatoare a autovehiculelor europene ne va oferi posibilitatea de a proteja locurile de muncă din acest sector, care a fost cel mai afectat de criza financiară.

Šarūnas Birutis (ALDE), *în scris* – (LT) Acum există noi tehnologii de îmbunătățire fundamentală a siguranței transporturilor (de exemplu, sisteme electronice de control al stabilității) sau de reducere a emisiilor de CO₂ (de exemplu, anvelope cu rezistență redusă la rulare), dacă aceste tehnologii reprezintă o opțiune standard pe noile autovehicule.

Avril Doyle (PPE-DE), *în scris* – Domnul deputat Schwab a propus un raport ce intenționează să crească siguranța autovehiculelor prin introducerea de cerințe sporite de siguranță pentru fabricanții de mașini. Toate noile vehicule fabricate în Uniune vor trebui să respecte cerințele tehnice și măsurile care vor reduce impactul de mediu și poluarea fonică și vor crește siguranța drumurilor. Regulamentul combină progresele înregistrate în fabricația și tehnologia europene și nivelurile sporite de protecție a siguranței așteptate de consumatorul european. Aceste inovații vor reduce emisiile de CO₂, consumul de combustibil și poluarea fonică.

Sunt încântată să susțin acest raport, care va fi benefic pentru toată lumea.

Astrid Lulling (PPE-DE), *în scris* – (DE) Am votat în favoarea acestui raport, deoarece consumatorii au nevoie de vehicule mai sigure și mai ecologice și doresc ca acestea să fie disponibile. În ceea ce privește siguranța mașinilor, salut obligația de montare a ESP (sisteme electronice de stabilitate) pe autoturisme, începând cu mașinile construite în 2011.

În ceea ce privește anvelopele, consider că sunt demne de laudă eforturile de a reduce emisiile de CO₂ prin utilizarea de anvelope mai bune, cu o rezistență mai redusă la rulare, precum și de a introduce sisteme electronice de monitorizare a presiunii anvelopelor. Reducerea emisiilor de CO₂ nu trebuie totuși să se realizeze printr-o reducere a siguranței anvelopelor, respectiv a aderenței în condiții de carosabil umed.

Mă bucur că stocurile existente nu vor trebui scoase de pe piață în maximum 12 luni – după cum se planificase inițial – ci după 30 de luni de la introducerea unui nou standard. Se va evita astfel distrugerea stocurilor de anvelope, ceea ce ar afecta și mai mult mediul înconjurător. În plus, trebuie să le permitem furnizorilor, care au fost afectați de criza economică, o perioadă de tranziție suficientă pentru a putea respecta nivelul ridicat al cerințelor ce li se impun.

Adrian Manole (PPE-DE), *în scris* – Orice cetățean al planetei, conștient de amploarea pe care a luat-o fenomenul de încălzire globală, poate acționa pentru a opri evoluția acestui proces periculos pentru Pământ. Pentru șoferi și vehiculele pe care ei le conduc aceste eforturi sunt prevăzute în raportul votat astăzi.

A conduce ecologic înseamnă a reduce consumul de combustibil. În UE se preconizează o posibilă reducere a acestor costuri cu 20 de miliarde de euro până în anul 2010. De asemenea, se preconizează o posibilă reducere cu 50 de milioane de tone a emisiilor de CO₂. Este de înțeles că efectele acestor măsuri vor fi vizibile abia pe termen lung, însă este benefic că aplicarea lor va intra în vigoare cu un an înainte față de propunerea Comisiei.

David Martin (PSE), *în scris* – Susțin acest regulament, care va face mai sigure autovehiculele și drumurile, prin introducerea de noi tehnologii. Printre acestea se numără sistemele de monitorizare a presiunii anvelopelor, cerințele pentru aderența în condiții de carosabil umed și sistemele de avertizare în caz de depășire involuntară a benzii de circulație. Acest raport reduce emisiile de CO₂ prin noi standarde pentru anvelopele, care vor îmbunătăți eficiența utilizării combustibilului și vor reduce cheltuielile cu combustibilul.

Luca Romagnoli (NI), *în scris* – (IT) Domnule președinte, am votat în favoarea raportului domnului Schwab privind cerințele de omologare de tip pentru siguranța generală a autovehiculelor. Scopul raportului, care este excelent, este acela de a asigura funcționarea corectă a pieței interne, furnizând în același timp un nivel mai ridicat de siguranță și protecție a mediului. Aceste cerințe pentru omologarea de tip au fost armonizate la nivel comunitar pentru a evita diferențele dintre sisteme de la un stat membru la altul și pentru a asigura un nivel ridicat de siguranță a drumurilor și protecție a mediului la nivelul Comunității. Prin urmare, sunt complet de acord cu domnul Schwab, deoarece regulamentul propus dorește simplificarea semnificativă a legislației privind omologările de tip în domeniul siguranței autovehiculelor și anvelopelor într-un singur regulament al Consiliului și Parlamentului.

- Raport: Holger Krahmer (A6-0046/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström și Åsa Westlund (PSE), *în scris* – (SV) Directiva IPPC inițială, împreună cu celelalte șase directive, nu a fost pusă complet în aplicare în statele membre ale UE și, prin urmare, aceste directive nu își ating scopul. S-a decis deci reformarea acestor directive, iar astăzi le-am votat în Parlament. Social-democrații suedezi sunt în favoarea unei reformări și putem observa că aceasta conține anumite îmbunătățiri față de normele actuale. Însă am ales să votăm împotriva directivei la votul final, deoarece considerăm că o parte din amendamentele supuse la vot vor face ca directiva să fie de calitate inferioară față de propunerea originală a Comisiei. De exemplu, nu am putut accepta scutiri suplimentare pentru marile instalații de ardere.

Un alt motiv pentru care ne-am simțit obligați să votăm „nu” este faptul că, prin această directivă, ratăm o șansă de a reduce considerabil emisiile de gaze de seră. Prin respingerea amendamentelor în a căror depunere a fost implicată delegația noastră, stabilind valori limită pentru emisiile de dioxid de carbon pentru noile centrale electrice de mari dimensiuni, Parlamentul a arătat că nu ia în serios reducerea emisiilor de gaze de seră. Nu putem susține o astfel de propunere.

Liam Aylward, Brian Crowley, Seán Ó Neachtain și Eoin Ryan (UEN), în scris – Susținem cu tărie Directiva IPPC în forma sa inițială. Activitățile industriale acoperite de directivele existente produc 55% din emisiile de CO₂ ale UE, 83% din cele de SO₂ și 34% din cele de NO_x. Conform directivei actuale, autorizațiile sunt emise de Agenția pentru Protecția Mediului, care solicită uzinelor industriale să aplice „cele mai bune tehnici disponibile”.

În timpul votului din dimineața aceasta, au fost o serie de amendamente problematice în ceea ce privește noua propunere IPPC.

1. Cerințele minime. Irlanda este împotriva amendamentului privind cerințele minime, deoarece acesta va penaliza industria irlandeză și eforturile recent depuse pentru a respecta dispozițiile directivei actuale. Resursele ar fi cheltuite mai bine prin punerea în aplicare a directivei în statele membre care nu respectă cerințele.

2. Păsările, gunoiul de grajd și ejecțiile. O serie de amendamente au încercat să includă în sfera de aplicare a directivei activitățile de aplicare a gunoiului de grajd și de creștere a păsărilor. Am votat împotriva acestui amendament pentru a evita reglementarea dublă, deoarece Directiva privind nitrății este suficientă în ceea ce privește gunoiul de grajd și ejecțiile. În ceea ce privește păsările, IPPC acoperă deja 40 000 de instalații de creștere a acestora. Un amendament ar reduce valorile prag de la 40 000 la 30 000 pentru găinile ouătoare, 24 000 pentru rațe și 11 500 pentru curcani. Evaluarea de impact nu conține nicio explicație privind modul de stabilire a acestor cifre și baza lor științifică.

2. Ratele. Am votat în favoarea flexibilității pentru rate

Niels Busk, Anne E. Jensen și Karin Riis-Jørgensen (ALDE), în scris – (DA) Deputații Partidului Liberal Danez, Anne E. Jensen, Karin Riis-Jørgensen și Niels Busk, au votat în favoarea amendamentului 96, propus de Grupul Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa, pentru ștergerea articolului 16 alineatul (4), deoarece răspândirea gunoiului de grajd este contrară obiectivului IPPC, și anume combaterea emisiilor de la marile instalații industriale. În plus, acest subiect este deja inclus în Directiva-cadru privind apa (2000/60/CE) și în Directiva privind nitrății (91/676/CEE).

Martin Callanan (PPE-DE), în scri. – Prevederile inițiale ale acestui raport ar fi făcut ca spitalele din cadrul serviciului național de sănătate din regiunea mea din nord-estul Angliei și de oriunde altundeva din Marea Britanie să se confrunte cu costuri de încălzire foarte ridicate.

Spitalele de stat trebuie să aibă o capacitate semnificativă de rezervă a boilerelor, pentru a face față urgențelor și în caz de defecțiuni tehnice. Directiva ar fi evaluat boilerile spitalelor pe baza emisiilor potențiale, nu a celor reale, acestea trebuind să suporte cheltuieli substanțiale pentru a obține o autorizație.

Am susținut depunerea amendamentelor în vederea excluderii din sfera de aplicare a directivei a boilerelor ce nu funcționează permanent.

Indiferent de aceste preocupări, trebuie să acționăm în mod coordonat, pentru a soluționa amenințarea comună a schimbărilor climatice și a poluării mediului înconjurător.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), în scris – (PT) Această propunere de directivă intenționează să revizuiască și să unească într-un singur text șapte directive separate privind emisiile industriale.

Propunerea Comisiei prevede o abordare integrată pentru a garanta că aspectele de mediu sunt luate în considerare, în mod cât mai cuprinzător și echilibrat, la emiterea autorizațiilor pentru instalații. Scopul este acela de a impune limite efective privind emisiile prin utilizarea celor mai bune tehnici disponibile, care trebuie să se aplice mai uniform decât până acum.

Conform raportului, acest proces legislativ ar putea avea implicații pentru 52 000 de instalații industriale din Europa. Din acest motiv, susținem unele derogări propuse pentru microîntreprinderi, întreprinderi mici și mijlocii, care nu trebuie supuse acelorași obligații ca marile instalații industriale. Susținem însă o intervenție

mai mare la nivelul unităților industriale ce dețin incineratoare și co-incineratoare și mai multe inspecții decât cele propuse de Comisia Europeană.

Textul modificat acordă o anumită valoare consultărilor publice și rolului ONG-urilor de mediu, ia în calcul interesele microîntreprinderilor și întreprinderilor mici și mijlocii și reclamă o oarecare putere de decizie de la Comisia Europeană. Din aceste motive, am votat în final pentru propunere, sperând că guvernul portughez va interveni mai mult în susținerea și monitorizarea calității aerului.

Luca Romagnoli (NI), în scris – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, am votat împotriva raportului domnului Krahmer privind emisiile industriale. Nu sunt de acord cu faptul că autoritățile locale competente trebuie să elaboreze măsuri privind limitarea emisiilor pentru instalațiile individuale și deci să stabilească un nivel al emisiilor care, în medie, să respecte cerințele din documentele de referință pentru cele mai bune tehnici disponibile, cu o anumită marjă, pentru a putea lua în considerare circumstanțele locale. Această sarcină trebuie efectuată de o autoritate desemnată de Comunitate, nu de una locală sau națională. Caracteristicile specifice ale unei regiuni nu trebuie să reprezinte un factor de discriminare în acest domeniu, deoarece existența unor praguri minime diferite are ca rezultat venituri și cheltuieli extrem de variabile, care vor afecta în mod inevitabil adevărata competitivitate a întreprinderilor.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), în scris – (PL) Pachetul legislativ recent adoptat privind clima și energia impune luarea unor măsuri decisive, în vederea atingerii obiectivelor.

Eforturile anterioare ale UE de a reduce emisiile industriale s-au lovit de lipsa de coeziune și coordonare și de niveluri ridicate de disparitate. Susțin deci inițiativa Comisiei și sugestia raportorului. Înlocuirea mai multor directive privind emisiile industriale cu un singur act coerent reprezintă cu siguranță un pas în direcția corectă. Sunt de asemenea pregătit să susțin orice inițiativă care are ca scop reducerea birocrăției, măbind flexibilitatea reglementărilor cu privire la inspectarea instalațiilor și la creșterea transparenței. Susțin propunerea raportorului de a crește rolul Parlamentului European în cadrul viitoarelor schimbări de natură legislativă.

Georgios Toussas (GUE/NGL), în scris – (EL) Propunerea de directivă a Comisiei Europene privind emisiile industriale și amendamentele propuse de Parlamentul European arată, încă o dată, că obiectivul real al „economiei verzi” nu este protejarea mediului, ci păstrarea profiturilor. Afirmările Comisiei Europene cu privire la limitarea emisiilor de gaze de seră înșală și dezorientează.

Această directivă privește peste 52 000 de instalații industriale, care realizează o mare parte din emisiile statelor membre ale UE și sunt responsabile solidar pentru nerespectarea limitelor stabilite de însăși Comisia Europeană în vederea reducerii poluării atmosferice.

Cele mai importante amendamente ale Parlamentului European limitează în mod considerabil sfera de aplicare a directivei și introduc elemente de ambiguitate și nesiguranță care operează întotdeauna în beneficiul plutocrației și care consolidează lipsa de responsabilitate a capitalurilor. În același timp, industrialistii devin un factor decisiv în stabilirea nivelurilor emisiilor, care vor fi stabilite conform necesităților și priorităților acestora, în alte cuvinte, pe baza rațiunilor de profit.

Impasul în protecția mediului este inclus în lupta antimonopol și antiimperialism a lucrătorilor ce combat suveranitatea economică a monopolurilor și puterea politică a acestora, dar combat și atitudinea UE și cea a partidelor ce susțin direcția unică europeană de acțiune.

- Raport: Klaus-Heiner Lehne (A6-0044/2009)

Jan Andersson, Ole Christensen, Göran Färm, Anna Hedh, Dan Jørgensen, Poul Nyrup Rasmussen, Christel Schaldemose, Inger Segelström, Britta Thomsen și Åsa Westlund (PSE), în scris – Propunerea Comisiei privind statutul societăților private europene permite companiilor neserioase să eludeze regulile privind participarea angajaților. Dacă respectiva societate privată europeană are sediul social într-un stat membru cu o participare redusă sau zero a angajaților și își desfășoară activitățile în alt stat membru, unde această participare este ridicată, societatea respectivă poate să evite respectarea regulilor.

Grupul Socialist din Parlament și CES (Confederația Europeană a Sindicatelor) au ajuns la un compromis ce îmbunătățește substanțial propunerea Comisiei. Acum, compromisul prevede că, atunci când un anumit procent din angajații societăților se află într-un alt stat membru, cu o participare mai ridicată față de statul membru în care societatea își are sediul, se vor aplica regulile cele mai favorabile pentru participarea angajaților.

Deși compromisul este mult mai bun decât propunerea originală, nu am reușit complet să ne atingem obiectivul. Nivelurile de determinare a participării angajaților încă sunt ridicate față de regulile din unele state membre și există probleme cu definirea nivelului mai ridicat de participare a angajaților. – Prin urmare, delegația daneză și delegația suedeză din cadrul Grupului Socialist – au decis să se abțină de la votul final.

Johannes Blokland (IND/DEM), *în scris – (NL)* În această după-amiază am votat asupra statutului societăților private europene. Într-un final, am votat împotriva propunerii, din următoarele motive. În primul rând, consider că această propunere crește incertitudinea juridică la nivelul Uniunii Europene. Nu este suficient de clară relația dintre societățile private naționale și societățile private europene, dintre legislația națională aplicabilă și textul regulamentului. Cum se va preveni nerespectarea legislației naționale relevante? Cum are propunerea în vedere protecția consumatorului?

Aceste întrebări nu au primit răspunsuri satisfăcătoare. Astăzi am votat și asupra unui alt raport al domnului Lehne, în care dumnealui prezintă recomandări pentru îmbunătățirea transferului transfrontalier al sediilor sociale ale companiilor. Consider că aceasta este o idee mult mai bună decât o societate privată europeană. În cazul în care Comisia ar dori să faciliteze transferul transfrontalier al sediilor sociale ale companiilor, prin reducerea birocrăției, toată această propunere privind societățile private europene ar fi redundantă.

Carlos Coelho (PPE-DE), *în scris – (PT)* Diferențele semnificative dintre sistemele juridice ale statelor membre obligă frecvent companiile care doresc să înceapă să funcționeze în străinătate să suporte costuri foarte ridicate. Acest lucru este valabil în special pentru întreprinderile mici și mijlocii, care au structuri mai mici.

Prin crearea acestui statut, se face un nou pas în direcția eliminării acestor obstacole, în special într-un sector fundamental pentru economia europeană.

Crearea „societăților private europene” permite întreprinderilor mici și mijlocii să își înființeze filialele folosind același statut, indiferent unde își au sediul. Ele vor putea desfășura activități comerciale în străinătate la fel de ușor ca în propria țară.

Timpul și banii economisiți de întreprinderile mici și mijlocii prin această măsură, ca urmare a Actului privind întreprinderile mici, arată o tendință clară în viitoarea politică comercială europeană.

Din aceste motive, membrii ce reprezintă Partidul Social Democrat din Portugalia susțin raportul.

Avril Doyle (PPE-DE), *în scris –* Domnul Lehne a propus un raport din proprie inițiativă, referitor la un regulament al Consiliului care vizează facilitarea transferurilor transfrontaliere în interiorul Comunității pentru sediile sociale ale întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri) înființate într-un stat membru al Comunității. Scopul este laudabil. Însă trebuie să avem grijă să nu se abuzeze de această facilitate pentru a submina legislația națională privind societățile comerciale și să ne asigurăm că statutul societăților private europene reprezintă o alternativă viabilă pentru companii.

Printre numeroasele amendamente există multe propuneri foarte controversate, inclusiv cele care fac referire la capitalul minim, la verificarea înmatriculărilor, la legislația națională, componentele transfrontaliere și participarea angajaților. Anumite amendamente propuse de comisia ECON au solicitat uniformitate în anumite domenii până în 2010, inclusiv în domeniul fiscal, restrângând aplicarea legislației naționale.

Acceptând în principiu propunerea ca o societate europeană să funcționeze conform aceluiași principii la nivelul UE, această propunere nu trebuie să se extindă și asupra deciziilor fiscale naționale, care vor rămâne responsabilitatea statelor membre.

Lena Ek (ALDE), *în scris – (SV)* Am votat împotriva la votul final privind statutul societăților private europene (SPE). Ideea de bază a introducerii unei forme europene comune pentru societățile private este una foarte bună. Această reformă este absolut necesară.

Propunerea Comisiei este foarte slabă. Este foarte neclară limita dintre situațiile în care trebuie să se aplice legislația națională și cele în care se va aplica statutul societăților private europene. O mare parte din regulile și reglementările aplicabile companiilor vor fi prezentate în actele constitutive ale acestora. Chiar dacă poate reprezenta un pas favorabil pentru unele companii, există anumite aspecte ce trebuie specificate în mod clar în statut: de exemplu, limita dintre competența companiei ca entitate și protecția acționarilor minoritari. În plus, gradul de reprezentare al angajaților la nivelul conducerii este redus.

Statutul SPE a fost îmbunătățit semnificativ în cadrul negocierilor în curs ale Consiliului și încă sper ca rezultatul final să fie unul bun. Cu toate acestea, astăzi nu vom adopta o poziție privind această propunere.

Vom decide asupra propunerii Comisiei, așa cum a fost amendată de domnul Lehne, iar decizia mea este una relativ simplă: lipsa de claritate și problemele din această propunere umbresc aspectele pozitive ale reformei și există pericolul să adoptăm un statut ce va avea efecte opuse scopului său. În plus, având în vedere progresul deja înregistrat de Consiliu, susținerea acestui raport ar periclita lucrările Consiliului.

Noi nu votăm însă propunerea Consiliului, ci propunerea Comisiei. Am ales deci să votez împotriva acesteia.

David Martin (PSE), *în scris* – Această inițiativă creează o nouă formă juridică europeană, ce intenționează să crească competitivitatea întreprinderilor mici și mijlocii, facilitându-le înființarea și funcționarea la nivelul pieței unice. Susțin raportul care va conduce la creșterea protecției pentru angajați și informării acestora de către societate.

Bernhard Rapkay (PSE), *în scris* – (DE) Delegația social-democrată germană a votat în favoarea opțiunii de înființare a societăților private europene. Aș dori să fac însă următoarea precizare.

Participarea angajaților este esențială într-o Europă democratică și socială. Din acest motiv, dreptul angajaților la informare, consultare și participare, fără restricții, trebuie să ia aceeași formă ca și în reglementările existente privind societățile europene (SE) și societățile cooperatiste europene (SCE).

Versiunea stabilită acum pentru societățile private europene reprezintă o îmbunătățire a propunerii Comisiei în acest sens – din acest motiv am votat pentru – dar nu atinge obiectivul de adaptare la regulile existente. Nu s-a eliminat complet pericolul de anulare a drepturilor de participare a angajaților.

Procesul nu s-a încheiat încă. Solicităm Consiliului de Miniștri să îmbunătățească propunerea în următoarele moduri:

- adăugarea de referințe clare la Directiva privind societățile europene (SE), în special la regulile standard privind alegerea membrilor consiliului de administrație sau de supervizare,
- simplificarea dispoziției impracticabile a articolului 34; reducerea semnificativă a valorilor limită,
- prevederea că o societate privată europeană este activă peste granițe.

Solicităm Comisiei să adopte într-un final Directiva 14 privind transferul transfrontalier al sediului social al unei companii cu răspundere limitată, deoarece drepturile de participare a angajaților în cazul transferului transfrontalier al sediilor sociale pot fi asigurate doar printr-o directivă europeană privind participarea angajaților.

Luca Romagnoli (NI), *în scris* – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, am votat în favoarea propunerii domnului Lehne referitoare la un regulament al Consiliului privind statutul societăților private europene. Susțin eforturile depuse pentru stabilirea de reguli autonome privind aspectele esențiale pentru „viața cotidiană” a unei societăți private europene, privind capitalul minim, participarea angajaților și verificarea înmatriculării. În ultimul rând, în ceea ce privește referirile la legislația națională, consider că scopul regulamentului privind societățile private europene, respectiv crearea unui tip uniform de companie comunitară, este binevenit și meritoriu.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), *în scris* – (PL) Într-un moment de criză economică, dezvoltarea sectorului IMM-urilor este un aspect extrem de important. Trebuie să depunem eforturi pentru a elimina barierele administrative și legale cu care se confruntă cei care doresc să-și deschidă o afacere. Cerințele procedurale, birocrăția și costurile ridicate de înființare nu trebuie să fie un obstacol pentru persoanele ce doresc să își dezvolte ideile de afaceri. Firme noi înseamnă noi locuri de muncă, deci redresare economică.

Uniunea Europeană este formată din 27 de state membre, cu diferite sisteme juridice și diferite sisteme de înființare a companiilor. Crearea unei forme de înființare a companiilor la nivelul UE – societățile private europene – va face cu siguranță totul mai ușor pentru persoanele care doresc să înceapă o afacere și va contribui la concretizarea principiului liberei circulații a capitalului.

Cerințele uniforme privind înființarea și desfășurarea unei activități, prevederile care să stipuleze un capital redus și metodele simplificate de înregistrare vor transforma cu siguranță societățile private europene într-un succes. Vor reprezenta o alternativă atractivă la reglementările naționale. Vor fi rapide, ieftine și nu vor prezenta formalități inutile, ci vor asigura un grad corespunzător de siguranță juridică.

- Raport: László Surján (A6-0111/2009)

Hélène Goudin și Nils Lundgren (IND/DEM), *în scris – (SV)* Acest raport solicită utilizarea mai multor resurse financiare pentru tot mai multe domenii la nivelul UE, în timp ce în statele membre trebuie făcute economii în domenii precum sănătatea, educația și asistența socială.

În plus, mai multe domenii indicate în raport, precum criza financiară, schimbările climatice și politica energetică, comportă costuri imense, complet neproportionale cu bugetul UE. Aceste aspecte trebuie tratate de către statele membre în cadrul proceselor politice interne, pentru a se realiza o bază democratică a sacrificiilor ce trebuie făcute.

Am ales deci să votăm împotriva acestui raport privind bugetul Comisiei pentru 2010.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), *în scris – (PT)* Confruntându-se cu situația economică și socială tot mai grea din diferite state membre, UE nu a luat până în prezent o inițiativă eficace în vederea protejării capitalului financiar.

Trebuie să adoptăm urgent măsuri comunitare imediate, care să ne ajute să răspundem efectiv nevoilor lucrătorilor, ale sectorului productiv, ale microîntreprinderilor, întreprinderilor mici și mijlocii, prin mobilizarea resurselor financiare necesare.

UE a dezbătut și a adoptat un buget pentru 2009 ca și cum nu s-ar întâmpla nimic, un buget comunitar care, la nivel relativ, este cel mai mic de la aderarea Portugaliei la CEE, expunându-și încă o dată natura de clasă.

Pus în fața profunde crize capitaliste (a politicilor sale), Parlamentul European nu a putut ascunde adevărata situație. Rezoluția adoptată acum prevede în mod timid că bugetul comunitar pentru 2010 trebuie să se apropie mai mult de limitele stipulate în cadrul financiar multianual 2007-2013 – care, în afară de faptul că este necorespunzător, nici măcar nu este respectat – și recunoaște de asemenea că este „insuficientă” categoria de cheltuieli.

„Cine s-a fript cu ciorbă, suflă și-n iaurt”! Sperăm că aceste preocupări și intenții proclamate nu sunt doar dorințe de moment, având în vedere viitoarele alegeri parlamentare europene și că sperăm că acesta nu este, ca întotdeauna, doar un caz de bune intenții.

Luca Romagnoli (NI), *în scris – (IT)* Domnule președinte, doamnelor și domnilor, după ce am citit cu atenție raportul domnului Surján referitor la orientările pentru procedura bugetară 2010, am decis să votez împotriva raportului. Nu consider că credibilitatea Parlamentului European stă în promovarea sau în stabilirea de legături cu elementele bugetare. Se pierde în acest mod motivațiile reale ce îndeamnă instituțiile europene să acționeze. În plus, deși sunt de acord cu principiul transparenței maxime, consider că fondurile ce trebuie alocate diverselor sectoare trebuie împărțite fără discriminare din punctul de vedere al eficienței sau al rezultatelor. Trebuie subvenționate și sectoarele cu rezultate slabe. De fapt, poate că acestea au cea mai mare nevoie de sprijinul instituțional al Comunității.

- Raport: Vladimír Maňka (A6-0057/2009)

Hélène Goudin și Nils Lundgren (IND/DEM), *în scris – (SV)* Într-un moment de reducere a cheltuielilor cu sănătatea, educația și asistența socială la nivelul sectorului public, și instituțiile UE trebuie să facă economii. Considerăm că trebuie redus bugetul pentru Comitetul Regiunilor și Comitetul Economic și Social European. Contribuabilii UE nu ar observa nicio diferență dacă acestor două instituții li s-ar impune un plan strict de economisire.

Ne-am opus și creșterii numărului de personal alocat grupurilor politice din Parlamentul European. Aceasta nu este o cheltuială necesară în situația actuală.

De asemenea, este o idee proastă deschiderea unui muzeu de istorie europeană, după cum a decis Biroul Parlamentului European. Experiența arată că un astfel de muzeu ar fi considerat drept propagandă pentru creșterea federalizării la nivelul UE.

Prin urmare, am ales să votăm împotriva acestui raport care privește, printre altele, bugetul Parlamentului European pentru 2010.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), *în scris – (PT)* Salutăm faptul că aspectele lingvistice sunt acum privite de Parlamentul European drept un „principiu fundamental” în prioritățile sale pentru bugetul comunitar pe 2010:

- „nu poate decât să sublinieze încă o dată principiul democratic fundamental potrivit căruia toți deputații ar trebui să beneficieze de servicii complete și de calitate, care să le permită să își desfășoare activitatea, să se exprime și să primească toate documentele în limba maternă...”;

- „consideră că 2010 ar trebui să fie un exercițiu în care ar trebui să se depună toate eforturile pentru ca deputații de toate naționalitățile și limbile să fie tratați în mod egal în ceea ce privește posibilitatea lor de a-și îndeplini îndatoririle și de a-și desfășura întreaga activitate politică ce le revine, în propria limbă, dacă ei doresc acest lucru”;

- „subliniază principiul legitimității democratice a tuturor deputaților săi și dreptul acestora la multilingvism integral; consideră, așadar, că bugetul poate și trebuie să fie utilizat pentru încercarea de a realiza acest obiectiv...”

Nu putem uita însă că propunerile prezentate în legătură cu bugetul de către deputații din cadrul Partidului Comunist Portughez - care au solicitat disponibilitatea tuturor limbilor oficiale ale UE la reuniuni (atât la cele ținute în cadrul instituțiilor comunitare, cât și la întrunirile externe ținute ca parte din activitatea Parlamentului) – au fost respinse succesiv de-a lungul anilor.

Luca Romagnoli (NI), *în scris* – (IT) Doamnelor și domnilor, nu susțin raportul domnului Maňka privind orientările referitoare la procedura bugetară 2010 și, prin urmare, am votat împotriva acestuia. La punctul 5 din propunerea de rezoluție se menționează de fapt o adaptare completă, în vederea aderării Croației la Uniunea Europeană. Totuși, după cum stipulează rezoluția, în situații ca acestea, cu 27 de state membre și unul potențial nou intrat, noua intrare ar trebui să fie ceea ce se adaptează, nu celelalte țări. În plus, nu mă simt capabil să susțin extinderea pentru cel de-al doilea an a programului pilot privind cooperarea sporită dintre Biroul UE și Comisia pentru bugete, deoarece nu consider că merită sau că aceasta poate fi efecace.

- Raport: Christel Schaldemose (A6-0064/2009)

Jim Allister (NI), *în scris* – Acest raport se ocupă de neajunsuri semnificative din cadrul actual de reglementare. În special, sunt preocupat de lipsa reglementărilor privind societățile cu sediul în UE care fac comerț în Marea Britanie și își pot face reclamă în Marea Britanie, dar nu trebuie să solicite autorizație. Într-adevăr, taxa pe viciu aplicată în Marea Britanie nu a făcut altceva decât să încurajeze această situație îngrijorătoare în care societățile se înființează în străinătate și, astfel, evită necesitatea de a solicita o autorizație britanică. Salut deci acest raport, care face câte ceva pentru a rezolva această problemă.

Liam Aylward, Brian Crowley și Eoin Ryan (UEN), *în scris* – Protecția consumatorilor este deosebit de importantă pentru toate statele membre. Este și un domeniu în care statele membre pot coopera, pentru a asigura protecția consumatorilor ce folosesc serviciile transfrontaliere. Raportul doamnei Schaldemose referitor la integritatea jocurilor de noroc online este un exemplu al modului în care o abordare pragmatică, cooperantă, a statelor membre poate deveni o abordare în centrul căreia se află protecția consumatorilor.

Raportul recunoaște că problema integrității jocurilor de noroc online se rezolvă cel mai bine recunoscând principiul subsidiarității în acest domeniu și lăsând statele membre să-și reglementeze singure industria. Raportul face însă apel la cooperare și coordonare în combaterea fraudei și a infracțiunilor și în rezolvarea problemelor de ordine socială și publică, precum dependența și protecția datelor cu caracter personal.

În centrul raportului se află protejarea integrității sporturilor și a evenimentelor sportive. Este absolut esențial ca sportul să fie recunoscut în primul și în primul rând pentru valorile sale sociale, de divertisment și de sănătate, și ca aceste valori să nu fie amenințate sau manipulate pentru obținerea de câștiguri financiare. Jocurile de noroc online reprezintă un divertisment pentru mulți cetățeni europeni. Trebuie să ne asigurăm că acești cetățeni sunt protejați și consider că raportul doamnei Schaldemose este un pas important în această direcție.

Martin Callanan (PPE-DE), *în scris* – Susțin existența unui mediu mai deschis al jocurilor în Europa. De prea mult timp, monopolurile naționale controlate de guvern au împiedicat intrarea noilor participanți pe piața serviciilor de jocuri din Europa.

Jocurile de noroc online oferă consumatorilor un nou mod de divertisment. Nu am nicio problemă cu jucătorii responsabili, care participă la activitățile de jocuri de noroc online, oferite de operatori responsabili. Acest raport caută să asigure un nivel ridicat al protecției consumatorilor și un mediu just și transparent al jocurilor

de noroc în spațiul cibernetic. Din punctul meu de vedere, este important să luăm toate măsurile rezonabile pentru a interzice minorilor accesul la jocurile de noroc online.

Desigur, există preocupări în legătură cu efectele sociale ale jocurilor de noroc, pe care le împărtășesc. Consider însă că în trecut s-a accentuat prea mult răspunderea companiilor de jocuri de noroc și nu s-a vorbit suficient despre răspunderea utilizatorilor. În ultimă instanță, decizia de a juca sau nu este una personală, iar individul trebuie să fie responsabil pentru consecințe.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), în scris – (FI) Domnule președinte, sunt foarte mulțumită de rezultatul votului privind raportul doamnei Schaldemose în legătură cu jocurile de noroc online. Acesta arată ca marea majoritate a deputaților europeni consideră că jocurile de noroc sunt o activitate economică foarte deosebită, căreia nu i se pot aplica exclusiv regulile pieței interne.

Trebuie luat în calcul impactul social al jocurilor și efectul acestora asupra sănătății, pericolele de infracționalitate asociate, precum și aspectele culturale specifice. Acest lucru se aplică și multe studii ce arată că internetul multiplică aceste riscuri. Evident, nicio autoritate nu poate controla, de una singură, jocurile de noroc online la nivelul întregii Europe.

Raportul doamnei Schaldemose menționează și efectele pozitive ale jocurilor de noroc, a căror menținere cred că este foarte importantă. În multe țări din Europa, veniturile din aceste jocuri reprezintă sume semnificative ce finanțează, de exemplu, artele, știința, tineretul sau spitalele. Mii de ONG-uri beneficiază de pe urma acestor finanțări și să nu uităm că jocurile de noroc reprezintă cea mai mare sursă de venit pentru organizațiile sportive ale UE și, în special, pentru activitățile sportive populare.

Faptul că o majoritate parlamentară dorește să păstreze legislația națională actuală privind jocurile de noroc și pur și simplu nu dorește înlocuirea acesteia cu un cod de practici, care le-ar asigura consumatorilor o protecție mult mai redusă, nu înseamnă că piața nu trebuie liberalizată. Pur și simplu înseamnă că liberalizarea trebuie să fie făcută de către fiecare stat, la nivel individual. În plus, dacă se dorește menținerea monopolurilor naționale, sistemul nu trebuie să fie discriminatoriu și trebuie să aibă justificare legală.

Mairead McGuinness (PPE-DE), în scris – Am votat împotriva raportului privind integritatea jocurilor de noroc online, deoarece consider că motiunea alternativă, care a fost respinsă de plen, ar fi reflectat mai bine situația actuală din domeniul jocurilor de noroc online.

Împărtășesc preocupările privind jecmărirea cetățenilor și îngrijorarea privind dependența de jocurile de noroc, dar rețineți că această activitate este controlată în majoritatea statelor membre pentru a proteja cetățenii de dependența de jocuri de noroc și de fraudă și pentru a preveni spălarea banilor.

Trebuie să prevenim jocurile de noroc cu probleme și accesul minorilor la acestea, dar și să combatem fraudă și infracțiunile. Consider că rezoluția alternativă ar fi tratat mai bine aceste preocupări.

Seán Ó Neachtain (UEN), în scris – (GA) Protecția consumatorilor este vitală pentru toate statele membre. Acesta este un alt domeniu în care este nevoie disperată de cooperare între statele membre, în special din punctul de vedere al serviciilor transfrontaliere. Acest raport privind jocurile de noroc online arată că o abordare pragmatică, bazată pe cooperare, poate asigura protecției consumatorilor un loc central în politicile Uniunii Europene.

Raportul recunoaște că cea mai bună abordare pentru jocurile de noroc pe internet constă în a recunoaște principiul subsidiarității în acest sector și în a lăsa problemele de reglementare în sarcina fiecărui stat membru. Acestea fiind spuse, raportul recunoaște că, prin cooperare și coordonare, statele membre ale Uniunii Europene vor putea să combată în mod optim fraudă, infracțiunile și problemele sociale.

Raportul evidențiază importanța sportului și necesitatea de a îi păstra integritatea și onestitatea. Trebuie protejată valoarea socială și culturală a activităților sportive și trebuie să ne asigurăm că sportul nu este gestionat greșit, din rațiuni financiare sau din alte motive similare. Multe persoane din Uniunea Europeană sunt amatoare de jocuri de noroc online. Trebuie să ne asigurăm că nu li se poate face rău.

Luca Romagnoli (NI), în scris – (IT) Domnule președinte, am votat în favoarea raportului doamnei Schaldemose referitor la integritatea jocurilor de noroc online. Sunt ferm convins că în acest sector care generează o sursă foarte importantă de venituri pentru organizațiile sportive trebuie să existe o transparență completă, care să protejeze interesele publicului și ale consumatorilor. În ultimul rând, consider că o legislație uniformă, nu diversificată precum cea în vigoare în prezent, poate fi foarte utilă pentru a evita ca jocurile de noroc online să devină o problemă socială.

Toomas Savi (ALDE), *în scris* – Din păcate, nu am putut participa la votul asupra raportului lui Christel Schaldemose referitor la integritatea jocurilor de noroc online. Aș dori să profit de această ocazie pentru a fi de acord cu raportarea, deoarece raportul prezintă o serie de aspecte importante și periculoase privind jocurile de noroc online. În 2004, jocurile de noroc online au reprezentat aproximativ 5% din piața totală a jocurilor de noroc la nivelul UE, iar cifrele au crescut rapid în ultimii ani.

Este important să înțelegem că diferite activități ilegale precum fraudarea cărților de credit, accesul minorilor la jocurile de noroc, meciurile aranjate etc. fac în mod inevitabil parte din jocurile de noroc online. De asemenea, este probabil să crească numărul de persoane dependente de jocurile de noroc online, deoarece, pentru mulți, jocurile de noroc online reprezintă o opțiune comodă.

Impactul jocurilor de noroc online, după cum arată în mod corect raportarea, nu a fost încă analizat în profunzime. Prin urmare, pentru a proteja cetățenii, este esențial ca statele membre să desfășoare cercetări intense asupra efectelor jocurilor de noroc online, dar și să îmbunătățească monitorizarea și reglementarea piețelor de astfel de jocuri.

Christel Schaldemose (PSE), *în scris* – Raportul Schaldemose referitor la integritatea jocurilor de noroc online stabilește responsabilitățile statelor membre în reglementarea piețelor lor de jocuri de noroc, pentru a proteja consumatorii vulnerabili, în special copiii, pentru a face față infracțiunilor și pentru a proteja evenimentele sportive de riscuri precum aranjarea meciurilor.

Jocurile de noroc au fost eliminate de către deputații europeni din Directiva privind serviciile, din cauza statutului lor special, și în mod clar nu se întrevide nicio intenție de a crea o legislație la nivelul UE în acest sens. Deputații laburiști susțin prin urmare solicitarea din raport, potrivit căreia statele membre trebuie să își reglementeze piețele de jocuri de noroc, pentru a proteja consumatorii. Raportul arată și că acest regulament trebuie să fie proporțional și fără discriminări, în conformitate cu tratatele UE.

Prin urmare, deputații laburiști susțin că Actul britanic privind jocurile de noroc reprezintă o legislație conformă cu tratatul, ce dorește să asigure un acces just și deschis la serviciile de jocuri de noroc, prevenind infracțiunile și protejând copiii și persoanele vulnerabile. Un număr de state membre își revizuiesc în prezent legislația privind jocurile de noroc, pentru a se asigura că acestea respectă tratatele UE.

Deputații laburiști subliniază că autoritățile europene trebuie să rămână vigilente și să coopereze împotriva oricăror pericole de infracțiuni, aranjare a meciurilor și amenințări pentru tineret și persoanele vulnerabile, din partea oricăror forme de jocuri de noroc. Deputații laburiști salută eforturile continue ale operatorilor reputați de servicii de jocuri de noroc online, care iau măsuri pentru a se asigura că aceste preocupări sunt soluționate.

Marianne Thyssen (PPE-DE), *în scris* – (NL) Operațiunile de jocuri de noroc și pariurile nu sunt la fel ca alte activități economice, după cum consideră unii deputați. În jurisprudența sa, Curtea Europeană de Justiție a confirmat că statele membre trebuie să stabilească ce nivel de protecție consideră corespunzător pentru a-și proteja cetățenii de pericolele asociate jocurilor de noroc.

Principiul subsidiarității aplicabil aici înseamnă că statele membre trebuie să-și poată controla și reglementa piețele de jocuri de noroc conform tradițiilor și culturilor proprii, pentru a proteja consumatorii de pericolele de dependență, fraudă și spălare a banilor. Având în vedere pericolele suplimentare asociate jocurilor de noroc online, sunt convinsă că legislația națională nu poate fi înlocuită cu un regulament paneuropean privind industria jocurilor de noroc.

Mă alături deci majorității substanțiale a colegilor mei din Comisia pentru piața internă și protecția consumatorilor, care consideră că nu este aplicabilă o abordare bazată exclusiv pe piața internă în cazul jocurilor de noroc. Am ales să susțin din toată inima raportul Schaldemose.

- Raport: Maria Petre (A6-0088/2009)

Adam Bielan (UEN), *în scris* – (PL) Domnule președinte, am votat în favoarea raportului Mariei Petre referitor la asigurarea calității alimentelor. Doresc însă să-mi exprim preocupările legate de faptul că un consumator mediu nu știe care este diferența între denumirile de origine protejate (DOP) și indicațiile geografice protejate (IGP). Consider că este esențială realizarea unei campanii de informare în acest sens.

Šarūnas Birutis (ALDE), *în scris* – (LT) Statele membre trebuie să promoveze sistemele de asigurare a calității care sunt deja bine cunoscute consumatorilor europeni. Aceste sisteme nu trebuie uniformizate sau unite. Pentru a asigura standarde de calitate minime pentru certificarea calității la nivel comunitar, acestea trebuie

evaluate și recunoscute pe plan european. Prin urmare, Comisia trebuie să aibă un birou responsabil cu aprobarea și permiterea utilizării acestor sisteme la nivel european, care să asigure un control uniform și eficient la nivel european și național.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), în scris. – Am votat favorabil acest raport deoarece sunt de acord cu introducerea unei indicații obligatorii privind locul de producere a produselor primare, printr-o etichetă indicând țara de origine, reflectând astfel dorința consumatorului de a ști mai multe despre originea produsului pe care îl cumpără. Un astfel de sistem ar trebui aplicat și produselor alimentare procesate, indicând originea principalelor ingrediente și materii prime și precizând locul de origine al acestora, precum și locul prelucrării finale.

Niels Busk, Anne E. Jensen și Karin Riis-Jørgensen (ALDE), în scris – (DA) Noi, membrii Partidului Liberal Danez, Anne E. Jensen, Karin Riis-Jørgensen și Niels Busk, am votat în favoarea raportului din proprie inițiativă al doamnei Petre referitor la asigurarea calității alimentelor, după ce am analizat elementele pro și contra și pentru că există un singur vot global. Ne simțim capabili să susținem majoritatea prevederilor din raport, deși există câteva aspecte pe care nu le susținem complet.

Richard Corbett (PSE), în scris – Am fost dezamăgit de faptul că a trebuit să mă abțin de la acest raport, care ar fi trebuit să urmeze Carta verde a Comisiei în analiza modului în care agricultorii din Europa obțin cele mai mari avantaje de pe piață grație standardelor ridicate ale produselor lor. Raportul se axează pe aspecte importante, precum etichetarea țării de origine, dezvoltarea pieței organice, unde produsele europene sunt cele mai bune din lume, și exploatarea punctelor tari ale agriculturii europene, pentru a le oferi agricultorilor noștri un avantaj atunci când își comercializează produsele – iar această parte este binevenită.

Din păcate, raportul a fost sabotat de membrii protecționiști din cadrul Comisiei pentru agricultură și în special de aceia care încearcă să justifice o piață masivă, distorsionând subvențiile prin PAC, și de cei care doresc să îngreuneze importarea în UE a produselor din țările din lumea a treia.

Constantin Dumitriu (PPE-DE), în scris – Dați-mi voie să o felicit pe colega mea, doamna Maria Petre, pentru acest excelent raport.

Sunt câteva puncte pe care trebuie să le avem în vedere atunci când vorbim despre calitatea produselor europene:

1. Implementarea „accesului la piață calificat” reprezintă o soluție pentru a garanta că produsele accesibile consumatorilor europeni, fie că sunt produse aici sau importate, corespund aceluiași standard.
2. Costurile pe care le suportă producătorii europeni pentru a asigura siguranța alimentelor și cerințele legate de eco-condiționalitate, costuri care ar trebui să fie acoperite prin fondurile PAC
3. Promovarea produselor agricole și alimentare specific europene. Așa cum am solicitat și în raportul referitor la modificarea regulamentului 3/2008, trebuie mărit procentul de co-finanțare al Uniunii Europene. Concomitent, însă, avem nevoie o simplificare a procedurilor birocratice pentru sistemul specialităților tradiționale garantate și de o mai bună protecție a produselor cu indicație geografică sau denumire de origine.

Sper ca recomandările pe care le vom adopta vor fi cât mai rapid preluate de către Comisia Europeană și statele membre pentru că nu ne permitem să pierdem timpul în astfel de momente când cetățenii europeni sunt loviți de efectele unei crize economice extrem de grave.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), în scris – (PT) În pofida bunelor sale intenții, raportul continuă și chiar extinde politicile ce se află la baza problemelor pe care le au mulți producători mici, în special în Portugalia. Invocându-se ceea ce se numește „promovarea calității produselor agricole europene”, cresc costurile de producție pentru cei care au deja dificultăți în a se menține pe piață. Acest lucru este adevărat în special pentru micii producători, precum multe unități mici de lactate ce produc brânza Serra da Estrela, de o calitate incontestabilă. Este inacceptabil ca producătorii să trebuiască să îndeplinească noi cerințe pentru a putea produce în continuare, fără compensațiile financiare ce li se cuvin, fiind obligați și să suporte costurile cerințelor de „control oficial”. Contrar declarațiilor făcute, producția de o calitate reală se află în pericol de dispariție.

Este inacceptabilă aplicarea unor standarde armonizate de producție și marketing atât la nivelul micilor producători, cât și al agriculturii industriale. Aplicarea acestor standarde distruge diversitatea de producție și culturi a unor state precum Portugalia. Este important să inversăm această direcție și să promovăm producția și consumul la nivel local. Agricultură trebuie să fie considerată o activitate sensibilă, incompatibilă cu acest

model de liberalizare comercială care nu este ecologic și care reprezintă o amenințare enormă pentru sănătatea umană.

Duarte Freitas (PPE-DE), *în scris – (PT)* Sunt de acord cu raportul, deoarece consider că reducerea birocrăției și a complexității sistemului de standarde este esențială. Astfel, reglementarea și controlul calității pentru produsele agricole vor deveni mai ușoare.

Rezultatul acestei simplificări ar fi o reducere a costurilor administrative pentru instituțiile publice.

De asemenea, salut atenția deosebită acordată denumirilor de origine și apelul la adresa Comisiei de a se asigura de includerea acestui aspect în agenda Organizației Mondiale a Comerțului.

Bruno Gollnisch (NI), *în scris – (FR)* Nu putem face altceva decât să susținem intențiile din spatele acestui raport: garantarea calității produselor alimentare europene, competitivitatea producătorilor, informarea simplă, dar cuprinzătoare a consumatorilor în ceea ce privește originea produselor, respectarea denumirilor de origine și a etichetelor de calitate, o definire mai bună a produselor tradiționale sau organice etc.

Raportarea are dreptate în a sublinia că trebuie să stipulăm că produsele agricole și alimentare importate în Europa trebuie să îndeplinească aceleași standarde solicitate producătorilor europeni, ceea ce, din păcate, nu se întâmplă mereu în prezent. De asemenea, are dreptate susținând implementarea accesului condiționat pe piețele noastre.

Există însă o serie de probleme ce trebuie rezolvate, inclusiv cea a concurenței intracomunitare neloiale, în care un stat membru stabilește standarde mai stricte decât cele existente la nivel comunitar, în special din rațiuni de sănătate publică sau de protecție a mediului. În astfel de cazuri, fie că vreți, sau nu, statul trebuie să poată aplica aceleași reguli precum pe care le solicitați la nivelul OMC.

Un alt aspect problematic este compatibilitatea cu preocupările de mediu ale Parlamentului; trebuie să ne concentrăm pe reducerea distanței de transport a alimentelor (consumul alimentelor locale, al alimentelor de sezon), nu atât pe o adaptare intrinsec imperfectă la piața globală.

Hélène Goudin și Nils Lundgren (IND/DEM), *în scris – (SV)* Acest raport, care nu face parte din niciun proces legislativ, recomandă o serie de propuneri costisitoare, precum o agenție UE pentru calitatea produselor și promovarea noilor vânzări și măsuri de susținere a vânzărilor la nivelul agriculturii. Dorim să subliniem faptul că acest raport conține formulări ce pot conduce la o politică mai protecționistă pentru produsele agricole din partea UE.

Ca de obicei, formațiunea June List observă că, în această situație, din fericire, Parlamentul European nu deține puterea de codecizie în materie de politică agricolă a UE. Altfel, UE ar cădea în capcana protecționismului și a subvențiilor masive acordate mai multor grupuri din agricultură.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), *în scris – (PL)* La vot, am fost în favoarea raportului Mariei Petre referitor la asigurarea calității alimentelor. Problema armonizării și recunoașterii reciproce a standardelor privind alimentele este foarte importantă pentru asigurarea sănătății umane. Conștientizarea relației dintre incidența diferitelor boli și calitatea alimentelor consumate devine tot mai comună în ziua de astăzi. Doar că termenul „alimente sănătoase” în sine pare paradoxal. Poate ceva care nu este sănătos pentru om să fie descris ca „aliment”? Calitatea produselor alimentare are o semnificație fundamentală pentru siguranța alimentară a cetățenilor noștri. Aceste produse trebuie să respecte criterii bine definite, pe baza cunoștințelor actuale și a principiilor de igienă, iar aceste criterii trebuie să contribuie și la protejarea mediului și să respecte principiile tratamentului corespunzător al animalelor pentru tăiere. Produsele alimentare trebuie ambalate, transportate și depozitate în condiții corespunzătoare.

Pentru a asigura o calitate bună a alimentelor, consumatorii trebuie să primească informații complete privind produsele cumpărate, ingredientele acestora, orice modificări genetice, locul de producție, condițiile de depozitare, modul de preparare și data expirării. Raportul susține introducerea unui serviciu european responsabil pentru certificarea și calitatea alimentară la nivelul Comisiei, pentru a asigura respectarea cerințelor minime de certificare. Aceasta ar asigura un sistem uniform de control la nivelul UE și al statelor membre. Pe baza unei rezoluții anterioare, raportul susține și introducerea unei mărci speciale de calitate pentru produsele europene.

Andreas Mölzer (NI), *în scris – (DE)* Criza financiară și alimentară globală înseamnă că persoanele fac economii la consum, crescând deci cota de piață a agenților comerciali ce practică reduceri. În plus, stabilim reglementări restrictive de producție pentru producătorii alimentari interni și promovăm mărci de calitate

și sisteme similare. În același timp, importăm produse ce nu respectă standardele interne de calitate și pentru care nu se poate verifica conformitatea cu aceste standarde. Aceasta înseamnă că agricultorii europeni sunt afectați și trebuie să ne asigurăm că, mai ales în această situație dificilă, nu crește procentul de ferme care merg în pierdere și că nu ne pierdem autosuficiența în producția alimentară la nivelul UE.

Persoanele pregătite să plătească pentru calitate alimentară se pot pierde ușor în noianul de mărci de calitate și simboluri; nu tot ceea ce este etichetat ca „organic” este produs pe piața internă și când o anumită țară este menționată drept țara de origine nu mereu toate ingredientele provin efectiv din țara respectivă. Aici există jocuri de culise și se descoperă tot mai multe scandaluri privind alimentele și fraude de etichetare. Consumatorii trebuie să se poată baza pe etichetare. Această inițiativă pare să ne ducă în direcția cea bună, așa că am votat pentru.

Alexandru Nazare (PPE-DE), *în scris* – Raportul pe care colega mea, doamna Maria Petre, l-a prezentat astăzi în fața noastră conține o serie de recomandări pe care le susțin cu încredere: de la simplificarea birocratică în ceea ce privește asigurarea standardelor de calitate, la reducerea poverilor financiare pe care le suportă producătorii și până la susținerea produselor tradiționale, a celor cu denumire de origine sau indicație geografică.

Într-un moment în care ne confruntăm cu o gravă criză economică avem obligația să luăm măsuri prin care să sprijinim agricultorii și procesatorii europeni și să asigurăm consumatorilor acces la cele mai bune produse cu cele mai avantajoase prețuri.

Cred că este necesar să asigurăm o corectă informare a consumatorilor asupra originii produselor pentru a susține agricultura europeană, dar nu trebuie să confundăm aceste prevederi referitoare la o marcă europeană a calității cu un protecționism care să închidă accesul pe piața comunitară. Cred mai degrabă că introducerea acestei mărci trebuie să aibă drept obiectiv promovarea produselor europene și a avantajelor pe care acestea le au în fața celor din țări terțe și o mai bună informare a consumatorilor europeni. În același timp, un sistem pentru recunoașterea originii produselor va contribui la reducerea panicii „produselor contaminate”.

Luca Romagnoli (NI), *în scris* – (IT) Domnule președinte, am votat în favoarea raportului doamnei Petre referitor la asigurarea calității alimentelor și armonizarea standardelor relevante. Consider că acest subiect este deosebit de important, deoarece calitatea alimentelor are un efect tot mai pronunțat asupra calității vieții cetățenilor europeni. Într-adevăr, UE trebuie să insiste ca toate produsele alimentare să respecte standardele sale de producție, în special în ceea ce privește sănătatea și siguranța. În plus, Uniunea trebuie să asigure o concurență loială între produsele locale și cele din state aflate în afara Uniunii. Într-un final, împărtășesc opinia raportoarei, care menționează că, în privința IGP (indicațiile geografice protejate), a DOP (denumirile de origine protejate) și a STG (specialitățile tradiționale garantate), trebuie acordată asistență tehnică comunitară pentru implementarea sistemelor de mai sus în statele membre și pentru evaluarea aferentă a produselor în cauză.

Olle Schmidt (ALDE), *în scris* – (SV) Am ales să nu susțin raportul doamnei Petre privind promovarea și dezvoltarea etichetării alimentelor. Raportul conține propuneri bune privind simplificarea regulilor și scurtarea duratelor de manipulare. Totuși, în opinia mea, acestea nu au fost suficiente pentru a compensa formulările protecționiste privind accesul condiționat pe piață și dorința de înființare a unei autorități supranaționale pentru calitatea produselor.

Georgios Toussas (GUE/NGL), *în scris* – (EL) Când alimentele se produc pe baza criteriului profitului, nu pentru a satisface cerințele populației, iar producția și vânzarea alimentelor se concentrează în tot mai puține mâini și sunt controlate de companiile și cartelurile multinaționale (alegeri ce caracterizează politica UE și a guvernelor statelor membre), alimentele nu pot fi nici ieftine, nici de calitate.

Așa-zisa reîntoarcere la alimentele de calitate nu are ca scop mărirea veniturilor agricultorilor sau satisfacerea cerințelor oamenilor. Are ca scop creșterea competitivității și profiturilor societăților multinaționale, creșterea exploatării mâinii de lucru rurale, concentrarea tot mai mare a proprietății funciare și controlarea producției.

Introducerea și cultivarea de organisme modificate genetic și seria de scandaluri privind alimentele arată că, în cadrul UE, calitatea și siguranța alimentelor sunt subordonate intereselor marilor companii.

Clasificarea alimentelor pe baza calității reprezintă diferențierea acestora pe criterii de clasă, păstrând categoriile de alimente de primă clasă pentru cei cu venituri mari și alimente de a doua clasă pentru familiile din clasa muncitoare.

Agricultorii din fermele mici și mijlocii au tot interesul să se opună PAC și UE și vânzării lor către marile companii, precum și să se alăture Partidului Comunist din Grecia și Adunării Muncitorilor, alianța socială a muncitorilor și a lucrătorilor independenți, pentru a combate suveranitatea și puterea monopolurilor.

- Raport: Jonathan Evans (A6-011/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), *în scris – (LT)* Actualizarea politicii în materie de concurență este un factor deosebit de important în pregătirea noii structuri de securitate și în operarea politicii de concurență a UE. Elementele esențiale ale acestui proces sunt cooperarea dintre instituțiile concurențiale naționale și coordonarea prin Rețeaua europeană a concurenței. Parlamentul European s-a arătat preocupat de faptul că, fără o astfel de rețea eficientă, actualizarea politicii ar însemna doar o renaționalizare a politicii în domeniul concurenței și ar submina serios ideea asigurării unei politici concurențiale uniforme la nivel UE. Pe baza criteriilor de flexibilitate și pragmatism, rapoartele pentru anii 2006 și 2007 oferă o evaluare favorabilă a eficacității și dezvoltării activității Rețelei europene a concurenței (ECN). Sunt de asemenea binevenite eforturile de a finanța pregătirea și cooperarea judiciară dintre judecătorii de stat, în interpretarea legislației în materie de concurență a UE și în asigurarea punerii în aplicare a acesteia.

David Casa (PPE-DE), *în scris –* Acest raport evidențiază importanța comerțului liber și a principiului concurenței corecte și afirmă importanța dispozițiilor Tratatului de la Roma. Trebuie să luăm măsuri eficiente antitrust, pentru a fi protejați împotriva abuzurilor comerciale restrictive.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *în scris – (PT)* Am votat împotriva raportului pentru că nu a fost acceptată nicio propunere în legătură cu problema abuzurilor de dominare a pieței de către marile companii, în special în ceea ce privește marile lanțuri de supermarketuri. Acestea abuză de puterea lor de cumpărare pentru a reduce prețurile plătite furnizorilor din Uniunea Europeană și din statele din afara Uniunii.

Nici nu s-a demonstrat determinarea necesară pentru a cerceta impactul pe care îl are concentrarea sectorului supermarketurilor asupra întreprinderilor mici, furnizorilor, muncitorilor și consumatorilor. În special, nu s-au evaluat abuzurile de putere de cumpărare ce pot rezulta dintr-o asemenea concentrare.

Rezoluția adoptată urmează modelul de intervenție în apărarea concurenței și împotriva serviciilor publice. Urmează pașii cunoscutei Directive Bolkestein, care insistă mereu pe necesitatea respectării regulilor pieței interne. De asemenea, în mod regretabil, deși vorbește despre criză și dificultățile cu care se confruntă economia, insistă pe vigilența Comisiei, astfel încât concurența să nu fie afectată. Cu alte cuvinte, în fața crizei provocate de capitalismul neoliberal, soluția este aproximativ aceeași. Acest lucru este inacceptabil.

Luca Romagnoli (NI), *în scris – (IT)* Domnule președinte, am votat în favoarea raportului domnului Evans referitor la rapoartele privind politica în domeniul concurenței pentru anii 2006 și 2007. În domeniul concurenței s-au înregistrat în ultimii ani progrese imense. Într-adevăr, dacă ne gândim la controlul fuziunii dintre întreprinderi și la ajutoarele de stat (o problemă de primă importanță având în vedere criza economică și financiară de pe piețe), Comisia a lucrat din ce în ce mai mult. Din acest motiv, împărtășesc opinia raportorului cu privire la necesitatea modernizării cadrului legal și instituțional în domeniu.

Peter Skinner (PSE), *în scris –* Având în vedere starea de criză economică cu care se confruntă Uniunea Europeană și care are un impact global, a fost important ca Parlamentul să ajungă la un acord. Acest raport a găsit într-un final modul de a ajunge la un acord în cadrul Comisiei pentru afaceri economice și monetare. Evident, preocupările privind intervenția statului sunt cele mai importante, însă, având în vedere natura daunelor provocate de subconsum și de reducerea bazei de producție, este necesară o detensionare la nivelul cheltuielilor guvernamentale.

- Raport: Edit Herczog (A6-0074/2009)

Liam Aylward (UEN), *în scris –* Întreprinderile mici sunt coloana vertebrală a economiei europene, reprezentând 98% din totalitatea întreprinderilor europene și angajând aproape 60% dintre lucrătorii din UE. Comisia Europeană trebuie aplaudată pentru inițiativele de până acum și pentru eforturile sale continue de eliminare a birocrăției pentru întreprinderile mici. Raportul doamnei Herczog recunoaște activitatea Comisiei și solicită luarea de noi măsuri în această direcție.

Susțin multe comentarii din raportul privind Small Business Act (Actul privind întreprinderile mici), însă am fost foarte dezamăgit de faptul că raportul ce provenea de la Comisia pentru industrie, cercetare și energie conținea un punct ce solicita o bază consolidată comună pentru impozitarea societăților comerciale. Aș fi dorit ca în acest moment să se recunoască la nivel global faptul că propunerea CCCTB este prost gândită și

conține recomandări nesănătoase. Această problemă este foarte importantă pentru Irlanda, mai ales în această situație economică, deci a trebuit să votez împotriva propunerii. Acest lucru nu va avea efecte adverse asupra eforturilor lăudabile depuse pentru susținerea întreprinderilor mici, dar va transmite mesajul că trebuie să luăm o poziție împotriva propunerilor neproductive, inutile și prost concepute ce nu vor aduce niciun avantaj economiei europene.

Gerard Batten, Nigel Farage și Jeffrey Titford (IND/DEM), în scris – Acest act propune mai multe măsuri, dintre care unele pot ajuta întreprinderile mici, dar al căror efect global este acela de a promova controlul UE, agitarea populației, feminismul și infiltrarea funcționarilor UE în întreprinderi din rațiuni de „experiență de lucru”. Aceste elemente au făcut ca Partidul pentru Independența Marii Britanii să nu poată susține această propunere.

Šarūnas Birutis (ALDE), în scris – (LT) Criza financiară globală și creșterea economică lentă au un impact negativ asupra antreprenoriatului. Prin urmare, salutăm următoarele măsuri din Actul privind întreprinderile mici, a căror implementare ar fi foarte eficientă pentru creșterea economică: crearea celor mai favorabile condiții pentru obținerea de finanțări de către IMM-uri; simplificarea condițiilor de transfer al companiilor; acordarea unei noi șanse de a începe o afacere antreprenorilor onești, care au dat faliment. Inițiativa de creare a celor mai favorabile condiții pentru obținerea de finanțări (capital de risc, microcredite etc.) de către IMM-uri este foarte importantă.

Având în vedere creșterea prețurilor la energie și la materiile prime, IMM-urile sunt tot mai vulnerabile. Prin urmare, implementarea Actului privind întreprinderile mici consolidează aspectul de competitivitate. Doar măsurile complexe, precum promovarea unor standarde mai ridicate pentru procesele de producție și a unor standarde ecologice pentru produsele din UE și popularizarea acestor standarde la nivel mondial, precum și creșterea supervizării pe piața UE pot contribui la provocările globale comune, precum schimbările climatice și reducerea rezervelor de combustibil fosil.

David Casa (PPE-DE), în scris – Orice inițiativă care susține IMM-urile sau îmbunătățește situația acestora trebuie aplaudată, iar acest raport conține multe argumente valide care vor fi foarte valoroase pentru IMM-urile din Europa. Trebuie să capitalizăm asupra principalelor beneficii ale progresului actual și să ne asigurăm că includem crearea unui mediu operațional comercial superior pentru IMM-uri, inclusiv consolidarea unei culturi de reglementare mai eficiente la nivel european.

Derek Roland Clark (IND/DEM), în scris – Acest raport propune mai multe măsuri, dintre care unele pot ajuta întreprinderile mici, dar al căror efect global este acela de a promova controlul UE, agitarea populației, feminismul și infiltrarea funcționarilor UE în întreprinderi din rațiuni de „experiență de lucru”. Aceste elemente au făcut ca Partidul pentru Independența Marii Britanii să nu poată susține această propunere.

Carlos Coelho (PPE-DE), în scris – (PT) Deși 99% din întreprinderile europene sunt IMM-uri (23 de milioane) – responsabile pentru crearea a 80% din noile locuri de muncă din UE în ultimii ani – majoritatea regulilor create vizează cele 41 000 de mari companii europene. Aceasta dă naștere unor inegalități evidente din punctul de vedere al competitivității.

A sosit momentul de a inversa această direcție și de a face un angajament față de sectoarele economice în care se creează avuția, cu o politică bazată pe recompensarea meritelor. Aceasta ar aduce IMM-urile europene pe picior de egalitate cu întreprinderile similare din restul lumii.

În plus, datorită flexibilității lor, IMM-urile sunt societăți care sunt obișnuite să fie pioniere în inovație în domeniile lor, ceea ce face ca Actul privind întreprinderile mici să fie un pas important în realizarea Strategiei de la Lisabona.

Din acest motiv, membrii ce reprezintă Partidul Social Democrat Portughez (PSD) susțin acest raport, care este de fapt coerent cu măsurile propuse în Portugalia de către liderul PSD, Manuela Ferreira Leite.

Avril Doyle (PPE-DE), în scris – Propunerea Comisiei privind un Act privind întreprinderile mici face parte dintr-o comunicare ce cuprinde propuneri legislative, principii de orientare și măsuri ce trebuie implementate pentru ajutarea IMM-urilor din Europa. Salut formularea a zece principii de orientare, care se axează pe necesitățile și cerințele IMM-urilor și doresc să le ajute să își realizeze complet potențialul de piață.

Sunt binevenite dispozițiile privind o legislație conștientă de necesitățile și cerințele celorla cărora li se adresează, precum și adaptarea instrumentelor de politică publică la necesitățile IMM-urilor. Este foarte importantă introducerea unor mijloace de utilizare a crizei actuale pentru a răspunde la criza de mediu, prin

creșterea eficienței, grație unor riguroase sisteme de management al mediului. Ca raportor privind UE-ETS, sunt conștientă, și sper că toți suntem, de necesitatea de a acționa și de a acționa cu promptitudine, dacă sperăm să rezolvăm această provocare.

Sunt de acord cu o mare parte a acestui raport, însă mă îngrijorează propunerile privind o bază consolidată comună pentru impozitarea societăților comerciale și, din acest motiv, am votat împotriva.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), în scris – (PT) În pofida vorbelor mari și intențiilor aparent bune de apărare a IMM-urilor, raportul are alte obiective, respectiv: încurajarea liberei concurențe și a pieței interne sau, în alte cuvinte, susținerea marilor grupuri economice și financiare; accentul asupra liberalizării serviciilor, inclusiv a serviciilor publice; și, de asemenea, în spatele unei fațade de ajutor acordat întreprinderilor mici și mijlocii, agravarea exploatarei muncitorilor.

De fapt, în numele celor 91,5% de companii din Uniunea Europeană care au angajat mai puțin de 10 muncitori în 2003, se doresc condiții mai bune pentru distrugerea serviciilor publice esențiale, pentru dereglementarea pieței muncii și se pun sub semnul îndoielii drepturile sociale și de muncă. Acesta este neoliberalismul în forma sa cea mai vizibilă.

Din acest motiv, am votat împotriva acestui raport: în apărarea măsurilor reale ce susțin microîntreprinderile, întreprinderile mici și mijlocii și în apărarea altor politici ce protejează rolul și contribuția semnificativă a acestora la producție în sectoarele industrial, agricol și piscicol și la angajarea cu drepturi, respectând necesitățile de bază ale populației.

Bruno Gollnisch (NI), în scris – (FR) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, am aprobat acest raport care menționează, sub forma unor dorințe, care, cu siguranță, vor rămâne neîndeplinite o anumită perioadă, modurile și metodele de a ușura viața întreprinderilor mici din Uniunea Europeană.

Trebuie să fac însă câteva comentarii.

Solicitarea relativ discretă a unui fel de discriminare pozitivă în favoarea IMM-urilor, citez, „deținute de minorități etnice insuficient reprezentate” este inutilă, de neînțeles și complet ideologică.

Accesul IMM-urilor și, în special, al IMM-urilor locale la contractele de achiziție publică, pe care raportorul intenționează să le promoveze, a fost împiedicat de textele adoptate acum 15 ani de acest Parlament, deși au existat avertizări privind efectele adverse ale acestora. Aceste texte au promovat în mod eficient accesul la contractele de achiziție publică al marilor companii, în special al celor străine, ce dețineau informațiile și resursele administrative și legale necesare pentru a licita pentru aceste contracte, în timp ce IMM-urile locale nu dispuneau de aceste resurse.

Pentru IMM-uri este o sarcină deosebit de complexă accesarea ajutoarelor naționale și europene existente, din cauza cerințelor legislației europene.

Pe scurt, avem încă o dată impresia că trebuie să adoptăm texte europene care să soluționeze problemele previzibile provocate de alte texte europene.

Françoise Grossetête (PPE-DE), în scris – (FR) Am votat în favoarea raportului Herczog referitor la crearea unui Act privind întreprinderile mici.

IMM-urile sunt primele victime ale crizei economice și financiare actuale, băncile restricționându-le accesul la credite, iar motorul ce le impulsionează dezvoltarea trebuie repornit urgent. Introducerea unui Act privind întreprinderile mici va face posibilă consolidarea competitivității IMM-urilor, astfel încât cuvintele să se transforme într-un final în acțiuni. Parlamentul European a transmis un semnal clar Consiliului și Comisiei Europene pentru a se asigura că Actul privind întreprinderile mici este pus efectiv în aplicare, respectiv „prioritatea acordată IMM-urilor”, astfel încât aceste noi măsuri să poată fi înțelese și aplicate de toate aceste întreprinderi, în special prin includerea următoarelor acțiuni: evitarea sarcinilor inutile, promovarea apariției întreprinderilor mijlocii inovatoare dincolo de definiția comunitară a IMM-urilor (250 de angajați) și facilitarea accesului IMM-urilor la finanțări și la contractele de achiziții publice, pentru a le mări potențialul de dezvoltare.

Consider regretabil faptul că acest plan de acțiune nu este un instrument care să genereze obligații juridice.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), în scris – (PL) Am votat în favoarea raportului lui Edit Herczog referitor la Actul privind întreprinderile mici, deoarece consider că este un text legislativ important, care afectează cele mai mici organisme din economie, responsabile în prezent pentru aproximativ 100 de milioane de slujbe la nivelul UE. Acestea reprezintă aproape 99% din toate întreprinderile din UE. În acest context, și

pentru că actuala criză amenință cu grave disfuncționalități economice, trebuie să punem în aplicare reglementări legale la nivelul UE care vor ajuta aceste întreprinderi să funcționeze. În special, trebuie acoperite probleme precum transferul proprietății asupra întreprinderilor (în special în caz de boală sau de pensionare a proprietarului) și termenele armonizate pentru plata tranzacțiilor (pentru a evita criza creditelor).

Documentul accentuează importanța inovației, cercetării științifice, brevetelor și invențiilor, dar și a protecției proprietății intelectuale și a comerțului electronic pentru aceste întreprinderi. IMM-urile trebuie să aibă acces la sursele de finanțare, inclusiv la fonduri și credite europene. O problemă separată, dar nu mai puțin importantă, este reducerea birocrăției ce afectează multe IMM-uri. De asemenea, sunt demne de menționat cele zece principii de orientare a politicii către micile întreprinderi, la nivelul UE și al statelor membre. Consider că este esențială sublinierea necesității de susținere și promovare a activității IMM-urilor la nivel transfrontalier pe piața internă.

Astrid Lulling (PPE-DE), *în scris – (FR)* Comunicarea Comisiei privind Actul privind întreprinderile mici capătă o semnificație deosebită în circumstanțele actuale, deoarece stabilește principiile de bază ce trebuie să ghideze dezvoltarea și punerea în aplicare a politicilor la nivelul Uniunii Europene și la nivel național, pentru a crea condiții egale pentru toate IMM-urile ce își desfășoară activitatea în Europa. La nivel mai operațional, include un pachet de peste 50 de măsuri separate, inclusiv patru propuneri legislative ce concretizează aceste principii în acțiuni. Susținerea IMM-urilor trebuie să fie o prioritate, în special în această perioadă de criză economică. Investițiile IMM-urilor sunt unul dintre principalii factori în mult așteptata redresare a economiei.

Dat fiind faptul că cea mai mare parte a acestor acțiuni este de competența statelor membre, trebuie să găsim moduri de implicare a statelor membre și a organismelor comunitare, pentru a garanta obținerea de valoare adăugată de către IMM-uri pe baza măsurilor ce le vizează. Anumite amendamente elaborate de grupul meu doresc să transforme principiul „gândeți mai întâi la cei mici” într-un element esențial al viitoarei legislații. De asemenea, susțin ideea unei linii bugetare specifice pentru IMM-uri...

(Explicația votului a fost întreruptă, în conformitate cu articolul 163 din Regulamentul de procedură)

Mairead McGuinness (PPE-DE), *în scris –* Punctul 68 din acest raport conține o referire la o bază consolidată comună pentru impozitarea societăților comerciale (CCCTB), stipulând că trebuie să existe o bază fiscală comună pentru companii. Nu pot susține o asemenea prevedere. Impozitarea este de competența statelor membre, nu a UE, iar orice referire la CCCTB aduce în mod inevitabil preocupări privind cotele de impozitare ale societăților comerciale la nivelul UE, iar eu nu susțin această idee.

Am respins, deci, prima parte a punctului și, pentru că în plen s-a votat în favoarea respectivului punct, am votat împotriva acestui raport la votul final.

Andreas Mölzer (NI), *în scris – (DE)* Faptul că întreprinderile mici și mijlocii sunt puse, pentru prima dată, în centrul legislației europene nu reprezintă un motiv de bucurie. Este, mai degrabă, o tragedie. 2009 va fi, fără îndoială, un an al destinului, în care se va decide supraviețuirea sau o altfel de soartă pentru mii de IMM-uri. În caz de declin al marilor companii, cele mici le vor succeda.

Mult-discutata criză a creditelor cântărește mult, în orice caz, în contractarea volumului creditelor. Trebuie să ne asigurăm că acordul Basel II nu va conduce la sistarea definitivă a finanțării IMM-urilor. Dacă dorim reducerea birocrăției, câștigurile obținute de pe urma simplificării unei proceduri – în măsura în care aceasta are un impact observabil asupra unei întreprinderi – nu trebuie pierdute din nou prin introducerea unor alte obstacole. Și licitațiile și achizițiile publice trebuie orientate înspre IMM-uri, pentru a le acorda o șansă acestor societăți. Am votat în favoarea Actului privind întreprinderile mici sperând că, acum, va valora mai mult decât o bucată de hârtie care specifică o serie de obiective și va fi pus în aplicare în mod efectiv.

Luca Romagnoli (NI), *în scris – (IT)* Domnule președinte, am votat în favoarea raportului doamnei Herczog referitor la Actul privind întreprinderile mici. Este clar cât de importante sunt IMM-urile la nivelul Uniunii Europene și din acest motiv intenționez să susțin activitatea doamnei Herczog. Politica, intervenția publicului și mediul social trebuie să respecte necesitățile reale ale micilor întreprinderi, care stau la baza Uniunii Europene. Din acest motiv sunt de acord cu raportul, în special în ceea ce privește propunerile legislative pentru scutirea generală pe categorii a IMM-urilor din punctul de vedere al acordării ajutorului de stat.

José Albino Silva Peneda (PPE-DE), *în scris – (PT)* Se știe că IMM-urile întrețin peste 90% din locurile de muncă din Europa. Criza prin care trecem a dus deja sau va duce în curând la disponibilizarea multora dintre angajații acestor societăți.

Relaxarea procedurilor legate de fondurile structurale, conform recomandărilor Comisiei, este un semn ce trebuie considerat pozitiv.

Globalizarea asociată crizei actuale a modificat multe circumstanțe ce au stat la baza deciziilor luate în trecut la nivel european și care, la momentul respectiv, au fost considerate corecte.

Luând în calcul acest aspect, sunt convins că, de exemplu, trebuie revizuite câteva aspecte ale politicilor regionale și de coeziune.

Trebuie să examinăm și condițiile financiare actuale cu care se confruntă IMM-urile. Acestea sunt decisive, în special când aceste întreprinderi trebuie să ramburseze creditele într-un moment de stagnare economică.

Prin urmare, susțin acest raport, deoarece acesta este momentul în care trebuie să ne gândim la IMM-uri și la contribuția lor la inovație, dezvoltare economică și crearea de locuri de muncă.

Din acest motiv, trebuie să existe politici anticiclice la nivel european. Trebuie luate măsuri mult mai decisive pentru crearea unei politici cu adevărat macroeconomice la nivel european, care încă nu există.

Peter Skinner (PSE), *în scris* – Salut acest raport și mă bucur că am votat pentru textul său principal, cu o mică excepție. Nu pot fi de acord cu o bază consolidată comună pentru impozitarea societăților comerciale, deoarece nu există un acord privind acest lucru. În mod similar, în ceea ce privește penalitățile pentru întârzierea efectuării plăților, prefer Directiva privind plățile întârziate, pentru a evita confuziile.

Dat fiind că întreprinderile mici și mijlocii reprezintă cel mai puternic element de creștere în economie, această propunere contribuie la consolidarea condițiilor pentru această creștere. Sud-estul Angliei ar trebui să beneficieze de pe urma unei astfel de abordări.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), *în scris* – Am votat pentru Rezoluția Parlamentului European referitoare la un „Small Business Act” pentru Europa deoarece este foarte important să se creeze condiții-cadru mai bune destinate să instituie un mediu care să promoveze inovarea de către IMM-uri, în special prin introducerea unor modalități de îmbunătățire a protecției drepturilor de proprietate intelectuală și de combatere mai eficientă a fraudei și contrafacțiilor în întreaga Uniune Europeană.

Este necesar un efort comun din partea instituțiilor financiare, a Comisiei și a statelor membre pentru a asigura accesul IMM-urilor la finanțare și să le ofere posibilitatea să-și consolideze capitalul prin reinvestirea profitului în întreprindere. Am votat pentru amendamentul prin care se solicită acțiuni imediate pentru a nu se percepe plata unor taxe înainte de începerea activității IMM-urilor, pentru a le asigura acestora capacitatea de a-și crea propriile resurse. Am solicitat ca BEI să elaboreze noi instrumente financiare și noi soluții tangibile pentru obstacolul reprezentat de garanții la obținerea de credite. De asemenea, având în vedere actuala criză financiară, am solicitat statelor membre să încurajeze băncile să garanteze IMM-urilor accesul la credite în condiții rezonabile.

10. Corectările voturilor și intențiile de vot: a se vedea procesul-verbal

(Ședința a fost suspendată la ora 13.50 și reluată la ora 15.05)

PREZIDEAZĂ: DL BIELAN

Vicepreședinte

11. Aprobarea procesului-verbal al ședinței anterioare: consultați procesul-verbal

12. Norme și standarde comune pentru organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor, precum și pentru activitățile în domeniu ale administrațiilor maritime (reformare) - Norme și standarde comune pentru organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor (reformare) - Controlul statului portului (reformare) - Sistemul comunitar de monitorizare și informare privind traficul navelor maritime - Investigarea accidentelor din sectorul de transport maritim - Răspunderea în caz de accident a transportatorilor de persoane pe mare - Asigurarea proprietarilor

navelor în ceea ce privește creanțele maritime - Respectarea obligațiilor statelor de pavilion (dezbateri)

Președintele. –Următorul punct pe ordinea de zi este dezbateri comună privind:

- raportul (A6-0097/2009) elaborat de Luis de Grandes Pascual, în numele delegației Parlamentului European la Comitetul de conciliere, referitor la proiectul comun, aprobat de Comitetul de conciliere, de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind normele și standardele comune pentru organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor, precum și pentru activitățile în domeniu ale administrațiilor maritime (reformare) [PE-CONS 3719/2008 - C6-0042/2009 - 2005/0237A(COD)],

- raportul (A6-0098/2009) elaborat de Luis de Grandes Pascual, în numele delegației Parlamentului European la Comitetul de conciliere, referitor la proiectul comun, aprobat de Comitetul de conciliere, de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind normele și standardele comune pentru organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor (reformare) [PE-CONS 3720/2008 - C6-0043/2009 - 2005/0237B(COD)],

- raportul (A6-0099/2009) elaborat de Dominique Vlasto, în numele delegației Parlamentului European la Comitetul de conciliere, referitor la proiectul comun, aprobat de Comitetul de Conciliere, de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind controlul statului portului (reformare) [PE-CONS 3721/2008 - C6-0044/2009 - 2005/0238B(COD)],

- raportul (A6-0100/2009) elaborat de Dirk Sterckx, în numele delegației Parlamentului European la Comitetul de conciliere, referitor la proiectul comun, aprobat de Comitetul de conciliere, de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2002/59/CE de instituire a unui sistem comunitar de monitorizare și informare privind traficul navelor maritime [PE-CONS 3722/2008 - C6-0045/2009 - 2005/0239(COD)],

- raportul (A6-0101/2009) elaborat de Jaromír Kohlíček, în numele delegației Parlamentului European la Comitetul de conciliere, referitor la proiectul comun, aprobat de Comitetul de conciliere, de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de instituire a principiilor fundamentale care reglementează investigarea accidentelor din sectorul de transport maritim și de modificare a Directivei 1999/35/CE și 2002/59/CE [PE-CONS 3723/2008 - C6-0046/2009 - 2005/0240(COD)],

- raportul (A6-0102/2009) elaborat de Paolo Costa, în numele delegației Parlamentului European la Comitetul de conciliere, referitor la proiectul comun, aprobat de Comitetul de Conciliere, de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind răspunderea în caz de accident a transportatorilor de persoane pe mare [PE-CONS 3724/2008 - C6-0047/2009 - 2005/0241(COD)],

- recomandarea pentru a doua lectură referitoare la poziția comună a Consiliului în vederea adoptării Directivei Parlamentului European și a Consiliului privind asigurarea proprietarilor navelor în ceea ce privește creanțele maritime [14287/2/2008 - C6-0483/2008 - 2005/0242(COD)] (raportor: Gilles Savary) (A6-0072/2009) și

- recomandarea pentru a doua lectură referitoare la poziția comună a Consiliului în vederea adoptării Directivei Parlamentului European și a Consiliului privind respectarea obligațiilor statelor de pavilion [14288/2/2008 - C6-0484/2008 - 2005/0236(COD)] (raportor: Emanuel Jardim Fernandes) (A6-0069/2009).

Luis de Grandes Pascual, raportor – (ES) Domnule președinte, domnule Tajani, doamnelor și domnilor, astăzi, cu ocazia ratificării pachetului legislativ Erika III, suntem pe cale de a finaliza o inițiativă care a început cu mai bine de trei ani în urmă. Sentimentul pe care îl am în acest moment este desigur unul de satisfacție și sunt sigur că toată lumea care mi-a fost alături pe acest drum simte același lucru. În acest moment, scriem un nou capitol în istoria Europei, făcând din aceasta o zonă de siguranță sporită pentru mările noastre.

Scopul pachetului legislativ Erika III este de a ne proteja mările și, după cum bine știți, punctul său de pornire a fost reprezentat de scurgerile uriașe de petrol de pe *Erika* și *Prestige*, care au produs pagube importante pe coastele de sud ale Europei.

Am învățat aceste lecții ale trecutului și ne-am dat seama că trebuie să acționăm imediat pentru ca aceste lucruri să nu se mai repete în viitor. Europa nu trebuie să subestimeze valoarea strategică pe care o reprezintă transportul maritim pentru economia sa: 90% din comerțul exterior al Uniunii se desfășoară pe mare, la fel ca și 40% din comerțul intracomunitar.

Acest lucru explică toată munca depusă de UE pentru a elabora cadrul juridic de reglementare a transportului maritim de-a lungul a câtorva decenii.

După cum am spus, drumul a fost spinos: deoarece, chiar dacă eram cu toții uniți printr-un scop comun, atitudinea inițială rezervată a Consiliului a făcut ca această călătorie să fie una dificilă. În același timp, ca să fiu drept, aș dori să laud puternica voință politică manifestată de președinția franceză de a duce la bun sfârșit o temă atât de importantă.

Nici nu mai este nevoie să evidențiez rolul decisiv jucat de vicepreședintele Tajani, care a dat imboldul final pentru obținerea unui consens. În sfârșit, dar nu în ultimul rând, aș dori să evidențiez atitudinea constantă a Parlamentului de a susține interesele Europei și de a îi proteja pe cetățenii pe care îi reprezentăm.

Concentrându-ne asupra acestei teme în sine, aș dori să fac câteva comentarii cu privire la fiecare dintre propunerile care compun pachetul legislativ. În acest moment, vă pot spune că majoritatea îngrijorărilor mele au dispărut.

Doamnelor și domnilor, există o problemă care m-a îngrijorat profund pe durata negocierilor, deoarece aceasta se referă la un aspect esențial al pachetului legislativ. Mă refer la natura independentă a organismelor și autorităților create în scopul adoptării celei mai bune decizii posibile în cel mai scurt timp. Mai precis, mă refer la autoritatea independentă care se va constitui pentru a lua decizia - întotdeauna dificilă - de a accepta sau nu o navă naufragiată într-un loc de refugiu. Ei bine, doamnelor și domnilor, întâmpin cu bucurie decizia finală care a fost adoptată. Lucrurile stau în felul următor: fiecare stat membru va înființa o autoritate independentă, cu resursele și puterea necesare pentru a putea adopta cea mai bună decizie posibilă în cel mai scurt timp. Numai după ce s-a efectuat evaluarea detaliată a tuturor riscurilor, de-abia atunci autoritatea va decide dacă va primi sau nu nava.

Cu privire la acest lucru, ar trebui să recunoaștem tenacitatea dlui Sterckx în a duce la bun sfârșit această inițiativă dificilă. De asemenea, mă bucură să recunosc progresul făcut în privința instrumentelor de reperare a navelor, care sunt esențiale pentru reducerea numărului situațiilor de risc. Cu privire la raportul prezentat de dna Vlasto, pe care o felicit pentru munca sa excelentă, aș dori să subliniez îmbunătățirile substanțiale care vor fi făcute asupra actualului regim de inspecție din porturile comunitare, care va deveni mai eficace dacă se bazează pe un profil de risc. Aș dori, de asemenea, să îi mulțumesc dlui Kohlíček pentru disponibilitatea de a participa la dialog și pentru munca excelentă pe care a depus-o.

Un alt aspect pe care aș dori să îl evidențiez este propunerea ambițioasă referitoare la drepturile pasagerilor care, până în acest moment, nu au fost reglementate în dreptul comunitar. Această propunere se datorează eforturilor depuse de dl Costa până în ultimul moment.

Cu privire la rapoartele Savary și Fernandes, sunt încântat că, în sfârșit, Consiliul a decis să renunțe la poziția sa obstructivă, care nu avea nicio finalitate utilă. Această schimbare ne-a permis să ajungem la o soluție, chiar dacă aceasta este una minimă. În orice caz, trebuie să spun că sunt mulțumit că pachetul legislativ este acum complet.

Acum, la sfârșit, mă voi referi la raportul meu. După ce a fost examinat de către Consiliu, acesta a fost împărțit în două instrumente juridice.

Punctele cheie ale raportului meu pot fi rezumate după cum urmează: odată cu această a patra revizuire a legislației comunitare ce reglementează activitățile organelor de inspecție, am reușit să îmbunătățim mecanismele de supraveghere, creând o comisie independentă de evaluare, cu un mandat permanent și cu posibilitatea de a acționa din proprie inițiativă.

Am reușit, de asemenea, să stabilem un sistem de sancțiuni mai just și mai flexibil, care este în același timp mai eficace decât cel anterior, de vreme ce îi penalizează pe cei care nu acționează așa cum ar trebui, în mod proporțional cu abaterea comisă și cu mijloacele financiare ale organizației.

În sfârșit, am reușit să înregistrăm progrese cu privire la problema spinoasă a recunoașterii certificatelor de clasificare, stabilind termenii pe baza cărora organizațiile recunoscute vor trebui să se recunoască între ele, fără a periclita însă siguranța maritimă și luând ca punct de referință cele mai stricte reguli în scopul protejării standardelor de excelență care caracterizează industriile noastre navale europene.

Dominique Vlasto, raportoare – (FR) Domnule președinte, Comisia Europeană și-a publicat propunerile privitoare la pachetul legislativ Erika III în data de 23 noiembrie 2005 și sper că îmi veți permite să îl omagiez în acest sens pe comisarul însărcinat cu transporturile la acea vreme, dl Jacques Barrot, deoarece, prin

intermediul acestui nou pachet, domnia sa a depus eforturi ambițioase pentru îmbunătățirea siguranței maritime în Europa.

Pachetul Erika III finalizează un efort legislativ de ansamblu care a durat zece ani, din momentul tragicului naufragiu al navei *Erika* în largul coastelor Bretei. Uniunea Europeană a fost astfel capabilă să remedieze unele lacune inițiale importante, devenind un punct de referință internațional în domeniul siguranței maritime.

Imediat după aceste dezastre, cetățenii Europei, profund nemulțumiți, aveau tot dreptul de a se aștepta ca politicienii să reacționeze în mod ferm și clar, astfel încât să se pună capăt comportamentelor iresponsabile.

Ambiția noastră a fost să creăm o zonă de responsabilitate, în care fiecare parte implicată în transportul maritim să își asume responsabilitatea pentru alegerile și acțiunile sale și, acolo unde este cazul, pentru erorile și greșelile sale.

Pachetul Erika III acoperă astfel câteva etape din transportul maritim, în condițiile unei complementarități reale între diferitele propuneri – este o abordare de ansamblu care ne-a făcut să considerăm fiecare dintre rapoartele noastre ca parte componentă a unui tot indivizibil.

Astăzi, când acestei instituții i se cere să emită o opinie cu privire la rezultatul procedurii de conciliere care va finaliza acest lung proces – mai mult de trei ani de activitate – noi, în calitate de raportori, suntem bucuroși de existența acestei abordări comune, care ne-a permis să ajungem la ceea ce noi considerăm a fi un rezultat foarte satisfăcător.

Aș dori să le mulțumesc colegilor mei raportori, care au pus interesul general mai presus de interesele lor individuale, lucru care ne-a permis să ajungem împreună la un rezultat bun, pe care nici unul din noi nu l-ar fi putut atinge individual.

Cu privire la propriul meu raport, Parlamentul a obținut ceea ce își dorea cu privire la punctele cele mai importante din acesta, mai întâi deoarece navele vor fi inspectate nu numai în porturi, ci, de asemenea, și în punctele de ancorare, așa cum am solicitat. Acest lucru este foarte important, deoarece înseamnă că navele nu vor putea face escală în locuri unde știu că pot evita inspecțiile.

De asemenea, am reușit să stabilim un regim foarte strict pentru desfășurarea inspecțiilor: statele membre vor putea coopera pentru a planifica inspecțiile la portul următor de escală, fără a împieta asupra inspecției navelor de risc, iar intervalul dintre inspecțiile acestor nave nu trebuie să depășească șase luni.

Totuși, aspectul cel mai mulțumitor al negocierilor noastre cu Consiliul este că va fi pedepsit comportamentul inadecvat repetat. Inspecțiile efectuate în porturile noastre pot da naștere unor măsuri temporare de refuz al accesului și chiar interzicerii operării în apele noastre și pot conduce chiar la o interdicție permanentă, cu alte cuvinte, o interdicție finală de a intra în porturile și punctele de ancorare europene. Această măsură vizează navele grele.

Pentru a realiza acest obiectiv, va exista o limită de toleranță – un prag de inacceptabilitate care nu poate fi depășit, deoarece navele care au primit un refuz definitiv al accesului în porturile sau punctele noastre de ancorare vor fi desemnate ca nave grele, ceea ce va avea un efect descurajator.

Am ajuns la o înțelegere comună cu Consiliul în privința acestui aspect în cadrul concilierii, așadar întâlnirea de conciliere din data de 8 decembrie a fost foarte pozitivă. Adresez mulțumiri președinției franceze a Consiliului și lui Dominique Bussereau, deoarece sunt sigură că datorită angajamentului personal și muncii depuse de echipele președinției avem astăzi posibilitatea de a prezenta un rezultat foarte satisfăcător și îndemn astfel Parlamentul să îl aprobe fără rezerve.

Dirk Sterckx, raportor. – (NL) Domnule președinte, domnule comisar, finalizăm în acest moment o sarcină pe care am început-o cu zece ani în urmă; încă îmi mai aduc aminte cu precizie de indignarea cauzată de accidentul din decembrie 1999 în care a fost implicată nava *Erika*: viteza cu care comisarul de Palacio a prezentat propuneri la acea vreme, cooperarea Consiliului – care, sub presiunea opiniei publice, a avut, cel puțin parțial, sarcina de a veghea ca primele două pachete să fie gata până în iunie 2002 și - printre altele - raportul meu de monitorizare și o politică europeană pentru monitorizarea navelor și pentru porturile de refugiu.

De asemenea, îmi aduc aminte cu precizie de indignarea noastră cauzată de dezastrul navei *Prestige* în noiembrie 2002 – întâmplător, în acel moment se desfășura o sesiune lunară aici la Strasbourg. Pe atunci ne întrebam de ce am adoptat toate acele măsuri dacă lucrurile mergeau atât de rău în etapa aplicării. Parlamentul și-a adus contribuția în acele momente.

Aș dori să vă reamintesc raportul Comisiei temporare pentru îmbunătățirea siguranței în transportul maritim, prezidată de dl Jarzembowski, în care am indicat clar că, deși cadrul de reglementare era stabilit la nivel european și internațional, trebuia să asigurăm aplicarea practică și monitorizarea respectării acestor norme de către oamenii de la bordul navelor, în porturi și în alte părți, pentru a ne asigura că traficul maritim este cât mai sigur cu putință.

Lucrurile tot nu au funcționat în mod adecvat pe alocuri, din punctul de vedere al aplicării practice a acestor norme, iar Comisia a răspuns întrebărilor puse în cadrul Parlamentului European la momentul respectiv cu șapte propuneri avansate de comisarul Barrot. Cred că acestea au creat un tot reușit și, de asemenea, doresc să îi mulțumesc comisarului Tajani pentru activitatea sa în acest sens. După părerea mea, toate acestea compun un tot unitar încununat de succes. Normele existente sunt îmbunătățite și completate de două rapoarte, unui elaborat de dl Savary și altul de dl Fernandes. Astfel, am oferit un pachet echilibrat.

Aș dori să precizez câteva lucruri în legătură cu raportul meu asupra monitorizării privind traficul navelor maritime. O rețea existentă, numită SafeSeaNet, oferă o modalitate de comunicare, permițând tuturor statelor membre să dialogheze și să facă schimb de informații. Toate navele trebuie să fie echipate cu AIS, un sistem automat care oferă informații despre navele ce intră în apele europene, permițându-ne să le localizăm și să ținem riscurile sub control. AIS este util și pentru navele de pescuit, a căror siguranță o îmbunătățește de asemenea. Insistăm din nou – și cred că acesta este un lucru important – asupra faptului că echipajul navei trebuie tratat în mod corect în cazul unui accident, fără a fi privit în mod greșit ca fiind compus din infractori.

De asemenea, am sporit exigența condițiilor privitoare la adăpostul acordat navelor naufragiate. Știm deja că avem nevoie de planuri, dar avem nevoie și de o autoritate, o autoritate care să nu fie doar implicată în elaborarea acestor planuri, ci să se și ocupe de implementarea lor. Autoritatea trebuie să posede expertiză, să aibă competențele necesare pentru a lua decizii independente și să aibă caracter permanent. De aceea, ea ar trebui să fie deja disponibilă și nu să se constituie în grabă în caz de accident. Doamnelor comisar, încă suntem în așteptarea unei sistem care să despăgubească porturile de refugiu în caz de pagube, dar contez pe faptul că veți prezenta o propunere privitoare la acest aspect la momentul oportun.

Am lucrat timp de zece ani la această temă. De data aceasta, lucrăm fără a fi sub presiunea unui dezastru. Aș dori să le mulțumesc ambelor președinții, slovenă și franceză, așa cum a făcut și dna Vlasto. Cred că nicio decizie nu ar fi fost posibilă în absența eforturilor lor, dar aș dori, de asemenea, să evidențiez faptul că Parlamentul a fost foarte tenace și a avut o atitudine unită în promovarea pozițiilor sale cu privire la multe puncte.

Pentru aceasta, aș dori să le mulțumesc tuturor colegilor mei deputați care și-au adus contribuția, raporturilor alternative, raporturilor și tuturor celorlalți. Ne reamintim astăzi de cineva care nu se mai află printre noi, dar care a jucat un rol uriaș în realizarea acestui pachet: este vorba de dl Piecyk. Postum, aș dori să îmi exprim față de dumnealui cele mai calde mulțumiri.

Doamnelor și domnilor, nu putem emite o directivă care să interzică accidentele, nici una care să declare că nu vor mai fi furtuni pe mare, dar cred că tot ceea ce pot face politicienii pentru a îmbunătăți siguranța maritimă se face în momentul de față.

Jaromír Kohlíček, raportor – (CS) Doamnelor și domnilor, dezastrele maritime pot fi evenimentul singular cel mai distructiv care se poate petrece în sectorul transporturilor. Transportul maritim a fost legat încă din timpurile mitologice de un mare număr de credințe și tradiții. Până de curând, a fost administrat prin diverse seturi de reglementări. Treptat, OMI (Organizația Maritimă Internațională) a stabilit reglementări mai clare, bazate, printre altele, pe dreptul cutumiar. Instituirea acestor norme nu a reprezentat în niciun caz un scop în sine. Acestea trebuie să asigure transportul în siguranță al bunurilor și pasagerilor și specifică cerințele tehnice pentru nave și infrastructură, precum și regulile de navigare, *inter alia*. Alte reglementări – printre temele discutate recent în Parlamentul European – unifică cerințele minime de pregătire a echipajului. Altele încearcă să excludă posibilitatea producerii dezastrului maritime. Totuși, în ciuda tuturor măsurilor tehnice, se pot petrece accidente de proporții. Până în momentul dezastrului petrolierului Prestige, țările Uniunii Europene nu erau conștiente de nevoia unei unificări complete a investigațiilor tehnice asupra accidentelor, în sectorul transportului maritim. Imposibilitatea de a investiga dezastrul navei Prestige sau de a identifica cauzele clare ale accidentului au demonstrat nevoia de unificare a metodelor de investigare. Aceasta include stabilirea unor termene fixe de începere și terminare a investigațiilor și, de asemenea, stabilirea unei structuri a rapoartelor finale. Înființarea unor comisii de investigare obiective și-a dovedit pe deplin necesitatea. Era necesar să se pună în legătură secțiunile individuale ale directivei cu cerințele OMI și cu alte documente din cel de-al treilea pachet maritim și, în același timp, să se folosească dispozițiile altor documente obligatorii în vigoare în Uniunea Europeană, spre exemplu în sfera confidențialității datelor personale.

Consider că procedura de conciliere va reuși să se finalizeze printr-o rezoluție de succes, care va aborda toate chestiunile care rămân deschise, incluzând formularea clară a cerințelor privitoare la tratamentul decent al echipajelor navelor implicate în dezastre. Formula folosită aici este în conformitate cu părțile corespunzătoare ale directivei Sterckx, și anume un sistem de informare și control la nivelul UE pentru nave, după cum a menționat de altfel, pe scurt, colegul meu. În concluzie, aș dori să îmi exprim mulțumirile pentru abordarea colegială a acestei sarcini, manifestată de autorii propunerii de modificare, pentru atitudinea extrem de înțelegătoare a personalului Comisiei Europene și a țărilor individuale care s-au succedat la președinție, și anume Germania, Slovenia și Franța, care au participat la lucrări. O contribuție majoră la calitatea textului a fost adusă și de asistenții specialiști. Am primit sprijin în prima fază a lucrărilor, spre exemplu, de la Hannes Kugi, printre alții, și în cadrul procedurii de conciliere de la neobosita Katrin Huber. Mulțumită și dumnealor, directiva rezultată este un document practic și utilizabil, care nu poate decât să fie recomandat atenției publicului specializat.

Paolo Costa, raportor – (IT) Domnule președinte, domnule comisar, doamnelor și domnilor, în această seară, în această ședință, finalizăm o muncă de durată și cred că ar trebui să ne considerăm cu toții mulțumiți de rezultatele obținute. Ar trebui să fim mulțumiți dintr-o multitudine de motive, care sunt acelea care privesc Uniunea ca un întreg, deoarece este clar că dacă i se permite Uniunii Europene să își creeze sfere regionale de reglementare în care există deja standarde internaționale de reglementare și, de asemenea, i se permite să intervină între statele membre și organizațiile internaționale pentru definirea unor reguli, acest lucru trebuie făcut numai atunci când este necesar. Și este clar că aici acest lucru a fost necesar. Din păcate, incidentele care au făcut ca acest proces să fie demarat au evidențiat acest lucru.

Rezultatul obținut este un rezultat care, cred eu, nu poate satisface pe toată lumea, fiind un compromis rezonabil care a durat o perioadă lungă de timp și în care toate instituțiile implicate – Comisia, Parlamentul și Consiliul - și-au adus contribuția, fiecare reprezentând interesele pe care au fost numite să le reprezinte, să spunem așa. Aceasta a asigurat pasul înainte făcut astăzi de întregul sector și de întregul cadru al siguranței maritime. În cele din urmă, colegii mei și cu mine am avut onoarea și posibilitatea de a aborda probleme mai specifice. Am avut răspunderea și plăcerea de a trata problema răspunderii transportatorilor în cazul accidentelor în care sunt implicați pasagerii de la bord.

Desigur, trebuie să admit că, așa cum se întâmplă întotdeauna, rezultatul nu se ridică la înălțimea ambițiilor noastre declarate, ambiții care păreau uneori realizabile. Ambiția a fost să se extindă imediat acoperirea și protecția asupra oricărei persoane care urcă la bordul unei nave, fie că se află în ape internaționale, în ape naționale sau pe râuri. Totuși, realitatea, ca să spunem așa, necesita ca aria de aplicabilitate să fie redusă parțial. Sunt conștient de toate acestea, însă nu pot să nu arăt faptul că ceva lipsește din acest set de norme, din cauza faptului că multe nave care călătoresc în mod nediscriminat între râuri și mare nu sunt acoperite în acest mod și, desigur, acesta este un punct care trebuie tratat într-un fel sau altul. Sunt sigur că Comisia va emite unele dispoziții în această direcție, cât de curând posibil.

Am stabilit totuși o perioadă destul de lungă pentru a ne asigura că sunt acoperite și călătoriile pe apele interne. Problema privitoare la durată este o problemă a perioadelor de tranziție și probabil că acesta este un aspect pe care l-am subestimat. Mă tem că riscul cu care ne confruntăm este că aceste perioade sunt prea lungi și că va trebui, prin urmare, să așteptăm prea mult timp. Totuși, este bine că ele există, mai bine decât dacă nu s-ar fi schimbat nimic.

Celălalt punct principal de discuție – și punctul la care am ajuns - este că protecția începe la un anumit moment. Desigur, le putem spune în acest moment cetățenilor noștri că atunci când urcă la bordul unei nave sunt acoperiți, în principal, de la sfârșitul anului 2012, indiferent de modul în care călătoresc. Pentru a rezuma, și din acest punct de vedere le-am dat posibilitatea tuturor cetățenilor să se simtă și mai europeni, de vreme ce aceeași acoperire se va aplica în cazul oricărei mări, în orice loc, pentru orice navă.

Gilles Savary, raportor. – (FR) Domnule președinte, domnule comisar, ne aflăm la capătul unui maraton legislativ care, așa cum s-a menționat, a durat zece ani și care, așa cum ni s-a reamintit în cadrul unei dezbateri de azi-dimineață, a primit numele inadecvat de „Erika III”.

Este un nume inadecvat deoarece, după *Erika*, a existat *Prestige*; după *Prestige*, a existat *Tricolor*; și, după *Tricolor*, au existat din nefericire o mulțime de alte dezastre maritime atât în apele europene, cât și în afara acestora.

Mai mult de atât, acest nume este inadecvat deoarece, așa cum a subliniat și dl Sterckx, aceasta este pentru prima dată o legislație la rece – altfel spus, nu poartă povara patimilor, exceselor și polemicilor care influențează spiritele după dezastre precum *Erika* și *Prestige*. Cred că pachetul datorează mult dlui Barrot și Comisiei, dar el a reprezentat în același timp și o chestiune extrem de dificilă.

Statele membre nu sunt chiar înclinate să creeze legislație în domenii precum acesta, dacă nu se întâmplă nimic grav; pe de altă parte, uneori exagerează cu legislația în momentul în care se petrec accidente. În orice caz, acesta este un document legislativ major, de vreme ce conține șapte texte.

Scopul său este de a face astfel încât spațiul maritim european - sau mai degrabă, al statelor membre - să fie unul dintre cele mai sigure din lume. Acest lucru este perfect justificat, dat fiind faptul că este unul dintre cele mai aglomerate din lume și, în termeni geografici, unul dintre cele mai complicate din lume. Avem un număr de strâmtori, inclusiv Bosfor, Gibraltar și Pas-de-Calais – prin care trec cam 800 de nave comerciale zilnic – și care se numără printre cele mai mari porturi din lume.

Prin urmare, am avut mult de lucru, din nefericire nu pentru a ne asigura că nu vor mai exista accidente – viața va conține întotdeauna elemente de hazard – ci pentru a ne asigura că ne-am dat toată silința pentru a le preveni și pentru a pedepsi cauzele unor astfel de accidente.

Structura acestui pachet este simplă: este un cerc virtuos, în care fiecare verigă din lanțul de transport - de la statul de port până la asigurător, trecând prin navlositor, societatea de clasificare și statul de pavilion - este răspunzătoare de acțiunile sale și într-un mod oarecare aplică o presiune - sau cel puțin contăm pe acest lucru – pentru optimizarea condițiilor de transport și pentru asigurarea folosirii unui transportator care respectă standardele.

Reflectând la acest lucru, poate ar fi meritat să ne bazăm modelul, din punctul de vedere al principiilor sale largi și al structurii, pe ceea ce încercăm să facem în domeniul finanțelor: agențiile de rating financiar au fost tot atât de inadecvate ca și societățile de clasificare maritimă.

Anumite state membre tolerează pavilioane de conveniență sau paradisuri fiscale, așa cum sunt cunoscute în domeniul finanțelor. Anumiți operatori nu sunt doriți și sunt trecuți pe lista neagră sau sunt supuși interdicțiilor în domeniul maritim. Așadar, ne aflăm în fața unui act legislativ exemplar și, mai ales, adecvat cadrului OMI la nivel internațional.

De asemenea, aș dori să spun că, în termeni politici, este un succes cu adevărat remarcabil pentru Comunitate, deoarece legătura dintre Comisie și Parlament a creat posibilitatea elaborării unui text și a unui act legislativ foarte complicat, în legătură cu care statele membre au fost foarte reticente.

Aș dori să le mulțumesc dlui Tajani și Comisiei. Aș dori, de asemenea, să îi mulțumesc președinției franceze, deoarece consider că dl Bussereau a realizat că acest pachet putea fi extrem de important în timpul președinției franceze, și aș dori să le mulțumesc colegilor mei deputați, deoarece toată lumea de aici știe că am utilizat subterfugii și puțină magie pentru a ajunge la acest punct. Am reușit să creăm acest pachet maritim datorită faptului că am fost uniți și am demonstrat solidaritate într-o asemenea măsură încât anumiți colegi deputați s-au ales cu niște „pasageri clandestini”, ca să spun așa, precum textul meu sau cel al dlui Fernandes, pe care Consiliul nu i-a dorit.

De aceea, doamnelor și domnilor, am putut reuși. Mi-ar fi plăcut să intru în detalii asupra raportului meu, dar cred că voi mai avea timp să vorbesc despre acesta la sfârșitul ședinței.

(Aplauze)

Emanuel Jardim Fernandes, raportor – (PT) Domnule președinte, domnule comisar, doamnelor și domnilor, discuțiile legate de pachetul privind siguranță maritimă Erika III au ajuns la final. Acest proces durează de mai bine de trei ani și, în acest răstimp, am militat pentru mai multă siguranță pentru pasageri, oceane, mări și rutele maritime. Fiind originar din Portugalia și din insula Madeira, este de la sine înțeles că m-am dedicat într-un mod special acestui proiect și scopurilor sale principale: să ne asigurăm că statele membre își îndeplinesc în mod adecvat obligațiile ce le revin în calitate de membri ai Organizației Maritime Internaționale (OMI), că adoptă convențiile organizației și că aplică în întregime dispozițiile obligatorii ale acestora. Procesul de negociere a fost dificil. Pentru Parlament, pachetul Erika III a fost întotdeauna un pachet și niciodată o colecție încropită de măsuri.

La momentul primei lecturi, Parlamentul a adoptat câteva amendamente. Acestea au inclus obligația statului de pavilion de a se asigura că inspectorii și investigatorii au pregătirea adecvată și de a crea capacități de evaluare, aprobare și autorizare a construirii navei și a echipamentelor, obligația statelor membre de a obține dovezi documentate cu privire la respectarea de către nave a standardelor internaționale – dacă nava nu este nou-construită, statul membru este obligat să ia legătura cu vechiul stat de pavilion și să îi solicite să îi transmită documentele și datele necesare – și păstrarea unei baze de date privitoare la flotă, care trebuie să includă informațiile tehnice principale referitoare la fiecare navă, inclusiv încălcarea condițiilor OMI.

În acel moment, am ajuns la acorduri politice cu privire la șase din cele opt propuneri. Propunerea mea și cea a dlui Savary au rămas a fi aprobate. Am ajuns acum la o înțelegere despre modul în care și aceste două propuneri pot fi incluse în textul final al pachetului Erika III. Mulțumită Parlamentului și perseverenței sale, președinților slovenă și, mai ales, franceză – cărora le mulțumesc – și, de asemenea, voinței comune pe care o împărtășim cu toții, acum putem finaliza acest cel de-al treilea pachet privitor la siguranța maritimă. Este important să subliniem ratificarea convențiilor internaționale, folosindu-se metoda națională în acest proces. Aceasta a fost o poziție pe care am susținut-o din respect pentru diversele sisteme de ratificare existente în statele membre. Așteptând ca schema de audit a OMI să devină obligatorie, statele membre trebuie să își supună ele însele autoritățile maritime unui astfel de audit și să publice rezultatele. Statele membre vor elabora un sistem de management al calității pentru autoritățile lor maritime, care este certificat în conformitate cu standardele internaționale. Înainte de a autoriza o navă să arboreze pavilionul lor, statele membre trebuie să verifice dacă aceasta se conformează normelor internaționale.

Statele membre trebuie să se asigure că navele care arborează pavilionul lor și care au fost reținute în contextul unei inspecții efectuate de statul de port sunt aduse la un nivel conform cu cel stipulat în convențiile OMI relevante. Când pavilionul unui stat membru apare pe lista neagră sau lista gri a Memorandumului de înțelegere de la Paris privind controlul de către statul de port timp de doi ani consecutiv, acesta trebuie să înainteze Comisiei un raport cu privire la motivele performanței nesatisfăcătoare.

În paralel cu poziția comună, statele membre își vor confirma într-o declarație comună angajamentul de a ratifica principalele convenții internaționale privitoare la siguranța maritimă înainte de 1 ianuarie 2012, de a aplica Codul statului de pavilion al OMI și schema de audit aferentă pentru autoritățile maritime și vor încuraja OMI să facă aceste două instrumente obligatorii la nivel mondial.

Drept concluzie, domnule președinte, doamnelor și domnilor, adoptarea acestui cel de-al treilea pachet privind siguranța maritimă reprezintă o victorie semnificativă în procesul legislativ european. Comisia, Consiliul și Parlamentul european au propus, au dezbătut și au ajuns la o înțelegere și au acceptat un text care îmbunătățește viețile cetățenilor și afacerile, promovează o mai bună securitate pe mări și oceane și ne pregătește viitorul. Participarea mea la acest proces a fost o mare onoare. Când vom vota asupra acestui pachet, în scurt timp, le vom aduce omagiu victimelor tuturor tragediilor maritime trecute sau recente: de la *Prestige* la *Erika* și din Bolama în Estonia. De asemenea, vom ajuta la evitarea sau reducerea consecințelor unor evenimente similare în viitor.

Antonio Tajani, *vicepreședinte al Comisiei –(IT)* Domnule președinte, astăzi am finalizat o sarcină dificilă, un drum spinos pe care Parlamentul, Consiliul și Comisia au mers împreună, presărat cu dificultăți care trebuiau surmontate, cu probleme tehnice și conflicte deloc de neglijat.

Acum aș dori să mă adresez nu numai colegilor mei din Parlament, care sunt pe punctul de a își pune semnătura finală pe munca noastră comună de creare a unui nou pachet maritim, ci și cetățenilor Uniunii Europene pe care îi reprezentați. În ajunul alegerilor europene, finalizarea acestei sarcini echivalează cu trimiterea unui mesaj puternic din partea instituțiilor către toți cetățenii Europei. Misiunea instituțiilor europene este de a impune reguli ca răspuns la chestiunile ridicate de public. Când trebuie, acestea pot surmonda dificultățile și pot ajunge la o înțelegere pentru binele comun a jumătate de miliard de europeni care locuiesc în interiorul granițelor noastre. Ele sunt capabile de a transmite un mesaj de garantare a siguranței. Sunt capabile de a transmite un mesaj pentru protecția mediului. Sunt capabile de a transmite un mesaj pentru apărarea drepturilor pasagerilor. Sunt capabile de a transmite un mesaj pentru protejarea companiilor și garantarea respectării regulilor.

Deoarece în Europa ne bazăm în mod tradițional sistemul de drept pe certitudini juridice de nezdruccinat, introducerea unor noi reguli în sectorul maritim înseamnă să le oferim din nou cetățenilor europeni reguli, reguli pe care ei le pot respecta, reguli care pot îmbunătăți condițiile din sistemul de transport; condiții mai bune pentru acest sector important care ne afectează mărilor. Acesta este motivul pentru care am vrut să evidențiez importanța votului dumneavoastră cu privire la acest pachet deoarece, mai presus de conținutul său, el reprezintă un mesaj politic trimis de către instituțiile europene. Sfera de aplicare a acestei decizii trece dincolo de nevoile noastre imediate, dincolo de aspectele pe care le tratăm, pe care ați hotărât să le transformați în norme, cu consimțământul Comisiei și al Consiliului. Aș dori să reiterez: aceasta este o alegere politică, un mesaj pe care îl trimitem cetățenilor europeni de a avea încredere în instituțiile lor, deoarece acestea se pot ocupa de probleme și le pot rezolva.

Așadar, doresc în mod deosebit să îi mulțumesc personalului Comisiei, care a făcut posibil ca mai întâi dl Barrot și apoi eu însumi să putem lucra cât mai eficient cu puțință. Aș dori să le mulțumesc președinției franceze și celei slovene. Aș dori să îi mulțumesc domnului Bussereau pentru toate eforturile pe care le-a

depus în timpul celei mai dificile etape a negocierilor și doresc, de asemenea, să evidențiez munca importantă efectuată de toți raportorii, de Comisia pentru transport și turism și de întreg Parlamentul. Le adresez mulțumirile mele și dlui de Grandes Pascual, dnei Vlasto, dlui Stercks, dlui Kohlíček, președintelui, dlui Costa, dlui Savary – căruia îi mulțumesc încă o dată pentru munca sa – dlui Fernandes pentru contribuția și capacitatea dumnealui de a încheia negocierile depășind toate atitudinile partizane sau adânc înrădăcinate, încercând să ofere publicului răspunsuri palpabile.

Provocarea noastră a fost să consolidăm instrumentele legislative europene pentru a contracara traficul ilegal și pentru a preveni accidentele maritime și poluarea mărilor noastre. Acum trebuie să utilizăm toate instrumentele de reglementare în domeniul transportului maritim pe care le avem la dispoziție pentru a preîntâmpina repetarea accidentelor care ne-au făcut să trecem la acțiune. Aceste instrumente privesc în primul rând statul de pavilion, care poartă răspunderea primordială pentru siguranța maritimă, și s-a trasat acum o direcție politică în această privință. Toate statele europene de pavilion trebuie, fără nicio excepție, să se afle pe lista albă și să fie în posesia instrumentelor concepute în acest scop. Un cadru consolidat pentru acreditarea europeană a companiilor de clasificare ne va permite, de asemenea, să deținem un control sporit asupra traficului.

Alte măsuri vor fi aplicate statului de port. Anumite nave și companii de navlosire nu mai trebuie să fie binevenite în apele noastre, deoarece nu îndeplinesc reglementările minime de siguranță. Statele de coastă sunt supuse unui set de măsuri în plus: monitorizarea efectivă a navelor pe distanțe scurte și lungi reprezintă un instrument esențial de prevenire. Regulile îmbunătățite cu privire la acceptarea navelor naufragiate într-un loc de refugiu vor asigura evitarea transformării accidentelor navale în dezastre ecologice. Trebuie să acționăm pentru a preveni; în același timp, trebuie să ne asumăm răspunderea pentru consecințele accidentelor și trebuie să învățăm lecții din acestea. Companiile de navigație trebuie să dețină polițe de asigurare pentru răspundere civilă față de terți și pasageri. Un cadru comun de investigare ne va oferi un feedback optim cu privire la accidente, pentru a putea învăța din acestea. Nici nu mai trebuie spus că riscul nu poate fi înlăturat în totalitate din transportul maritim, așa cum se întâmplă în alte sectoare, însă rămâne de datoria legiuitorului, de datoria oricui reprezintă publicul, de a face tot posibilul pentru a limita aceste riscuri în măsura posibilului.

Așadar, cred că acesta este scopul nostru comun. Cred că am făcut un pas înainte, care este important în raport cu orice standard. Pachetul pe care sunteți pe punctul de a îl adopta reprezintă cu siguranță un pas înainte pe calea cea bună și – reiterez – un important mesaj politic, o importantă dovadă de voință din partea instituțiilor europene de a oferi răspunsuri la întrebările puse de 500 de milioane de cetățeni.

Georg Jarzembowski, în numele Grupului PPE-DE – (DE) Vă mulțumesc foarte mult, domnule președinte, vă mulțumesc foarte mult, domnule vicepreședinte, doamnelor și domnilor, permiteți-mi mai întâi să le mulțumesc tuturor raportorilor în numele grupului meu, nu doar pentru munca lor în sine, ci și pentru faptul că am obținut ceea ce ne-am propus, și anume să tratăm propunerile ca un pachet. Tratându-le ca un pachet, am forțat Consiliul să se încline în direcția noastră, deoarece cunoașteți faptul că acesta nu dorea absolut deloc să adopte două propuneri. Numai rămânând uniți am reușit să facem Consiliul să adopte aceste două dosare și am reușit.

Împărtășesc viziunea vicepreședintelui că acest pachet reprezintă un mare succes pentru cetățeni. Este ceva ce ar trebui spus și în campania electorală.

Dacă ne uităm în jurul nostru, nu sunt chiar așa de mulți deputați prezenți la dezbaterile din această după-amiază, în ciuda faptului că reunirea acestui pachet a fost una dintre cele mai mari reușite ale Comisiei pentru transport și turism.

Probabil că cetățenii nu înțeleg uneori de ce ședințele noastre durează atât de mult și de ce totul durează atât de mult. În acest caz, totuși, pot vedea că pachetul constă din regulamente privind monitorizarea, din regulamente privitoare la societățile de clasificare, la investigarea accidentelor, la obligațiile de asigurare, regulamente privitoare la răspundere, la controlul de către statul de port și la controlul de către statul de pavilion. Cerințele privind aceste diferite aspecte trebuie să devină mai restrictive pentru ca, acolo unde este posibil, să se prevină accidentele și, în cazul în care se întâmplă accidente, să se poată reacționa rapid.

Domnule Sterckx, aș dori încă o dată să vă adresez mulțumirile mele deosebite, deoarece dumneavoastră ați fost raportor în comisia specială pe care am avut onoarea să o prezidez și ne-am reîntâlnit din nou după scufundarea navei *Prestige* pentru a analiza ce mai era necesar să îmbunătățim. Prin intermediul dlui Barrot, Comisia a adoptat în mare parte propunerile noastre și noi le-am finalizat în fapt prin procesul legislativ.

În aceste condiții, putem fi foarte mulțumiți deoarece avem posibilitatea de a aproba al treilea pachet maritim după toți acești ani. Totuși, aș dori să mai fac două remarcă. Prima este aceea că ar trebui să îi mulțumim dlui Dominique Bussereau care, în calitate de ministru francez, la sfârșit a împins pachetul dincolo de barierele finale, dându-i posibilitatea să reușească. Ar trebui să îi acordăm o recunoaștere deosebită pentru acest lucru.

Domnule vicepreședinte, acum toți ochii sunt îndreptați asupra dumneavoastră! Comisia, prin intermediul Agenției Europene pentru Siguranța Maritimă, trebuie să asigure implementarea și aplicarea de către statele membre a acestui pachet. Numai când ceea ce am decis se va aplica într-adevăr, abia atunci vom reuși să prevenim repetarea unor accidente precum cele ale navelor *Erika* și *Prestige*. Ar trebui să luptăm împreună pentru a reuși acest lucru. Vă mulțumesc foarte mult.

Rosa Miguélez Ramos, în numele Grupului PSE – (ES) Domnule președinte, am făcut o cursă contra cronometru pentru a putea ajunge în sala de ședință. Mă aflu în biroul meu, ascultându-i pe vicepreședintele Tajani și pe ceilalți vorbitori și am simțit că trebuie să felicit Comisia și pe toți raportorii. Ca și dl Tajani, aș dori să îmi exprim cu căldură aprecierea față de activitatea comisarului Barrot, care a fost foarte importantă, precum și bunăvoința demonstrată de președinția franceză.

Doresc să spun că acest pachet maritim va inaugura o schimbare decisivă în Europa, schimbare care va consolida calitatea și transparența în sectorul maritim. Cred că pachetul va garanta că nu vom mai fi niciodată martorii spectacolului lipsei de transparență pe care l-am văzut în trecut, după cele două groaznice accidente ale navelor *Erika* și *Prestige*, mai ales ai lipsei de transparență care a existat în jurul accidentului navei *Prestige*. În acest context, raportul domnului Kohlíček, pentru care am fost raportor alternativ, este o garanție – de fapt, singura garanție – că investigațiile din sectorul maritim pot, pe viitor, să fie desfășurate într-o transparență totală. Va garanta faptul că fiecare dintre noi – publicul larg și autoritățile – va ști ce a fost în spatele a ceea ce s-a întâmplat după fiecare accident, așa încât să nu se mai repete aceleași greșeli și astfel încât ceea ce s-a făcut greșit să se poată corecta.

Europa trebuie să meargă mai departe în acest domeniu și sunt sigură că munca noastră nu se va sfârși aici, deoarece am fost întotdeauna în fruntea acestui proces și, de asemenea, deoarece traficul maritim se va dezvolta în continuare.

Anne E. Jensen, în numele Grupului ALDE – (DA) Vă mulțumesc, domnule președinte, și aș dori la rândul meu să îl felicit pe raportor pentru rezultatul care a fost obținut aici și să îi mulțumesc președinției franceze pentru eforturile sale. Rezultatul pe care l-am obținut reprezintă un succes enorm pentru mediul înconjurător și pentru transportul naval european. În ultimii ani, UE a fost cea care, în mare parte, a impus standardele privitoare la impactul transportului naval asupra mediului prin intermediul legislației și prin munca Organizației Maritime Internaționale. Navigația este o activitate globală și, în numele concurenței loiale și al mediului înconjurător, este important să avem norme comune la nivel mondial. Totuși, UE ar putea prelua conducerea și ar putea impune un standard prin solicitarea unor reguli mai restrictive. Trebuie să ne asigurăm că statele membre ale UE respectă reglementările OMI și facem acest lucru prin pachetul legislativ pe care îl finalizăm acum. Cele șapte directive din cel de-al treilea pachet maritim vor preveni poluarea, vor asigura un răspuns coordonat mai bun în caz de accidente și vor împiedica navele în stare proastă să intre în apele UE. Am acordat o atenție deosebită Directivei privind controlul de către statul de port și Directivei privind investigarea accidentelor în calitate de raportor alternativ din partea grupului meu și aș dori să le mulțumesc celor doi raportori, dlui Vlasto și dlui Kohlíček, pentru munca lor profesionistă încununată de succes. Am obținut o metodă mai bună de inspectare a navelor, astfel încât navele în stare proastă vor fi cel mai des inspectate și avem o metodă de investigare a accidentelor care va oferi protecție juridică celor în cauză, martorilor, și care va semnifica, de asemenea, că ceea ce aflăm din raportul asupra accidentului poate fi utilizat în viitor și că se poate face schimb de informații între statele membre.

Mogens Camre, în numele Grupului UEN – (DA) Vă mulțumesc, domnule președinte. Avem toate motivele să ne exprimăm cea mai adâncă satisfacție cu privire la pachetul maritim și aș dori să vă mulțumesc în numele grupului nostru pentru munca excelentă efectuată de raportori, de Comisie și de Consiliu în acest sens. Acum, supravegherea navelor se efectuează mai mult în ceea ce privește navele mari și aș dori să subliniez o problemă privitoare la navele mici. Avem organisme competente specializate pentru efectuarea inspecțiilor, însă nu avem reguli suficient de clare pentru a determina starea de navigabilitate a acestor nave sau pentru stabilirea momentului în care se efectuează inspecția. Acesta este cazul navelor de pescuit, al ambarcațiunilor mici de pescuit care au fost reconstruite, fie pentru a continua să pescuiască, fie pentru a fi folosite în scopuri turistice. Aceasta implică adeseori o creștere a greutateii și o creștere a mărimei motorului, care modifică centrul de gravitate și reduce starea de navigabilitate și, în țara mea, Danemarca, am fost martori la numeroase accidente tragice ca urmare a acestui lucru. Trebuie să adoptăm o cerință fixă pentru fiecare navă, fie nou sau reconstruită,

de a fi supusă unui test al stării de navigabilitate. Așadar, domnule Costa, aș dori să invit Comisia să își extindă dispozițiile referitoare la supraveghere și aprobare, astfel încât acestea să includă cât de curând posibil acest tip de nave.

Michael Cramer, în numele Grupului Verts/ALE – (DE) Domnule vicepreședinte, doamnelor și domnilor, noi, Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană, susținem acest compromis final. Suntem bucuroși că Parlamentul a avut câștig de cauză, respectiv că toate cele opt propuneri legislative dintr-un singur pachet au fost votate laolaltă. Aș dori să le mulțumesc din tot sufletul raportorilor pentru colaborarea dumnealor.

Siguranța maritimă are nevoie urgentă de o legislație europeană mai strictă pentru a salva vieți și a preveni dezastre ecologice prin preîntâmpinarea accidentelor. Nu trebuie să se mai repete accidente navale precum cele în care au fost implicate *Erika* și *Prestige*.

Controlul de către statul de port înseamnă că navele care acostează în porturile UE pot fi mai bine monitorizate și - credem că acest lucru este important - aceste nave pot fi supuse sancțiunilor acolo unde nu au îndeplinit reglementările privind siguranța. Monitorizarea navelor în apele teritoriale este foarte importantă, mai ales în zonele sensibile din punct de vedere ecologic, deoarece poluarea mărilor și a oceanelor nu respectă nicio barieră. De aceea, se impune de urgență o acțiune transfrontalieră. În regulamentul privind răspunderea civilă în favoarea pasagerilor de pe navele de pasageri există, din păcate, doar o singură reglementare privind zona maritimă. Noi, Verzii, am fi preferat să vedem această reglementare aplicată și în cazul apelor interioare.

În sfârșit, suntem bucuroși că, după o lungă întârziere, Consiliul a decis cu privire la obligațiile statelor de port și la asigurarea și răspunderea armatorilor. Cu acest pachet portuar, am întreprins un mare pas înainte, știind că aceste reguli pot fi și încă mai trebuie să fie îmbunătățite și pe viitor.

Jacky Hénin, în numele Grupului GUE/NGL – (FR) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, accidentele repetate și dezvoltarea transportului de bunuri periculoase pe mare ridică în mod constant probleme acute privind consolidarea normelor de siguranță care se aplică pentru toate strâmtorile maritime din Uniunea Europeană și privind resursele de care este nevoie pentru a aplica aceste norme.

În special, este logic să se clasifice aceste strâmtori și rutele de abordare a acestora în conformitate cu procedura privitoare la „zonele Seveso”, deoarece transportul trebuie să se adopte o tendință de reducere a costurilor, oricare ar fi consecințele acestui fapt.

Comisia și Consiliul, sub presiunea dezastrelor economice declanșate de criza financiară, se gândesc să aducă în discuție și problema paradisurilor fiscale. Dacă acest lucru se poate înfăptui, ar reprezenta un mare pas înainte.

În aceeași perspectivă, de câte dezastre maritime și ecologice mai avem oare nevoie înainte ca Parlamentul, Comisia și Consiliul să își îndrepte atenția asupra scandalului de durată reprezentat de pavilioanele de conveniență? Totuși, ar fi poate mai înțelept ca electoratul european să aducă în Parlament mai mulți deputați interesați mai degrabă de munca pentru siguranța concetățenilor lor decât de promovarea liberului schimb care distruge oamenii și mediul înconjurător.

Derek Roland Clark, în numele Grupului IND/DEM – Domnule președinte, în luna septembrie a anului trecut am atras atenția asupra modului în care datele electronice ale navelor, solicitate în aceste rapoarte, ar putea ajunge la pirații care operează în largul coastelor Somaliei. Nu s-a dat atenție acestui fapt. Aceste rapoarte au fost modificate, dar nu în bine. De fapt, acum există o contradicție între ele. Voi încerca din nou.

În timp ce dl Sterckx obligă porturile să nu refuze navele, dl Savary spune că se poate refuza intrarea dacă navele nu prezintă certificatele de asigurare. Adăugați contradicția suplimentară adusă de dna Vlasto, care extinde controlul de către port la navele ancorate în larg. Deci, dacă o navă fără documente rămâne în larg și atunci, din cauza vremii nefavorabile, se află în situație de risc, trebuie să i se permită intrarea, deoarece dl Sterckx a instituit dreptul navelor naufragiate de a beneficia de un loc de refugiu. Așadar, ajungem la situația unei nave cu o încărcătură periculoasă care reușește să ajungă într-un port jonglând cu aceste contradicții. Ce se întâmplă mai apoi dacă acest lucru are ca rezultat un incident grav, care duce la închiderea unui port important? Despăgubirile menționate de dl Sterckx se aplică în această situație și, în orice caz, cine plătește până la urmă? Aceste rapoarte au nevoie de o adevărat revizuire.

Finalmente, raportul Fernandes susține diverse recomandări ale OMI. Perfect – Marea Britanie le-a semnat deja – dar UE dorește să își adauge propria bază de date privind flota, fapt asupra căruia atât eu, cât și alții, am avea obiecții. Am spus „am avea”, deoarece raportul Fernandes va fi adoptat fără vot. Cât de democratic

este acest lucru? Ce s-o fi întâmplat cu comentariile făcute aici în această dimineață conform cărora această instituție este un organism de modificare a legislației?

Fernand Le Rachinel (NI). – (FR) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, aș dori să îi felicit pe toți raportorii care au răspuns la marile întrebări lansate de provocările siguranței maritime și care au acceptat responsabilitățile ce ne revin.

Cu toții ne aducem aminte de dezastrele în care au fost implicate petrolierele *Erika*, în 1999, și *Prestige*, în 2002, precum și tragicele lor consecințe ecologice, umane și economice.

Un nou arsenal de legi pentru a îi proteja pe europeni de dezastrele maritime va vedea acum, în sfârșit, lumina zilei, concentrându-se în special asupra inspecției sistematice a navelor celor mai învechite, asupra asigurării obligatorii pentru despăgubirea victimelor dezastrelor ecologice și, de asemenea, asupra auditului pavilioanelor țărilor europene care, după cum știm, sunt încă prea adesea pavilioane de conveniență.

Era și timpul să se ia aceste măsuri, care într-adevăr restricționează spațiul larg de manevră pe care armatorii și l-au permis de secole. Ele pun capăt nepedepsirii proprietarilor de nave grele, iar inspecțiile vor deveni și mai eficiente datorită faptului că vor fi îndreptate asupra acestor nave.

Siguranța mărilor și oceanelor nu este negociabilă: aceasta și nu banii, profitul sau comerțul nerestricționat, ar trebui să fie valoarea primară de referință.

Am un singur regret. O să dureze multă vreme până ce se vor pune în aplicare aceste noi legi represive și preventive. În calitate de deputat european pentru regiunea de nord-vest, cu numeroasele sale linii de țărm, mă simt ușurat și mândru să votez în favoarea acestui cel de-al treilea pachet maritim.

Ioannis Kasoulides (PPE-DE) – (GR) Domnule președinte, pachetul de șapte propuneri privitor la traficul maritim este un progres important pentru prevenirea accidentelor și pentru asigurarea unui răspuns eficient în eventualitatea unui accident. Cât privește acest din urmă aspect, aș dori, în calitate de raportor alternativ, să mă refer mai ales la ceea ce s-a convenit cu privire la refugiu pentru navele în pericol. Aș dori să îl felicit pe raportor, dl Sterckx, și întreaga echipă de negociere pentru că au reușit să realizeze un compromis valoros cu privire la această temă.

Dacă un mic accident, o mică fisură, de exemplu, în rezervorul unui petrolier, nu este ținută sub control și izolată, aceasta poate avea ca rezultat, în eventualitatea vibrațiilor cauzate de o mare agitată sau a dificultăților de decantare a încărcăturii într-o altă navă, un dezastru ecologic de proporții dacă nu există un refugiu în care să se poată lua măsurile adecvate. În același timp, teama manifestată de echipaj, care consideră că se află în pericol de a suferi consecințe penale sau civile cauzate de faptul că nava are o asigurare inadecvată îi poate face să nu solicite refugiu, cu consecințele nefericite care pot decurge din această situație.

Prezentul compromis protejează independența experților care decid dacă i se poate acorda adăpost unei nave în pericol, tratamentul corect pentru marinari în eventualitatea unui accident în conformitate cu normele OMI, obligația navelor neasigurate în locurile de refugiu, prevede despăgubiri în caz de pagube pentru porturi și adăposturi, asupra cărora Comisia va prezenta mai multe opțiuni de politică, și obligația proprietarilor de petroliere de a anunța dacă încărcătura lor depășește 1 000 de tone. În același timp, toate navele, inclusiv cele de pescuit, vor trebui să fie dotate cu un sistem automat de recunoaștere.

În concluzie, salut faptul că acțiunile Parlamentului au făcut Consiliul să adopte o poziție finală comună cu privire la toate cele șapte propuneri legislative din pachet.

Michel Teychenné (PSE) – (FR) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, pachetul asupra căruia vom vota mâine nu ar fi fost nimic fără voința Parlamentului European și aș dori să profit de această ocazie pentru a omagia munca depusă.

Dacă Uniunea Europeană creează un instrument legislativ care, după cum sper, va face posibil să se preîntâmpine dezastre precum naufragiul navelor *Erika* și *Prestige* și va face ca poluatorii să își asume răspunderea, aceasta se va datora perseverenței Parlamentului European în fața timidității Consiliului. Nu are rost sens să vă reamintesc de hotărârea care a fost necesară pentru acceptarea rapoartelor dlor Savary și Fernandes. Aceasta este o victorie politică pentru Parlamentul European și, de asemenea, o victorie pentru constanța de care am dat dovadă și pentru faptul că am lucrat împreună.

Mulțumită acestui pachet de „siguranță maritimă”, statele membre vor trebui în cele din urmă să își îndeplinească obligațiile în cadrul Organizației Maritime Internaționale și, mai ales, să efectueze audituri

tehnice înainte de acordarea pavilionului către nave. Un alt important pas înainte este cerința ca navele să fie asigurate prin certificate de garanție financiară, fapt care va institui o răspundere reală asupra navlositorilor.

Dacă Parlamentul adoptă aceste texte mâine, Uniunea Europeană va arăta că s-a dotat cu un instrument eficient de luptă împotriva acestor nave necorespunzătoare și împotriva navlositorilor și armatorilor infractori și este de sperat că mediul înconjurător și sănătatea concetățenilor noștri vor fi cele care vor avea de câștigat.

În sfârșit, aș dori să omagiez munca depusă în acest domeniu de dl Tajani, care este astăzi aici, și de raportori, cu privire la dreptul în materie de transport, deoarece ne-am angajat acum, în ultimele faze ale procesului privind dreptul maritim, să acoperim toate tipurile de transport din Europa. Prin urmare, în legătură cu aceste lucrări, care au înregistrat o întârziere reală în ceea ce privește transportul maritim, sper că Parlamentul va finaliza o inițiativă importantă referitoare la transportul maritim în cadrul acestei sesiuni sau, în orice caz, cât de curând posibil.

PREZIDEAZĂ: DL MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Vicepreședinte

Josu Ortuondo Larrea (ALDE) – (ES) Domnule președinte, domnule comisar, doamnelor și domnilor, sunt bucuros că putem încheia actuala legislatură parlamentară cu adoptarea finală a ultimului pachet de măsuri legislative privind siguranța maritimă. Îmi aduc aminte că în perioada în care am intrat în Parlamentul European, în anul 1999, a avut loc un accident maritim foarte grav în largul coastelor franceze cu petrolierul *Erika*, al cărui nume a fost dat primului set de propuneri legislative concepute pentru a evita și preveni accidentele.

Am crezut că am îndepărtat pericolul, însă, curând după aceea, litoralul Galiției a fost devastat de pelicula de petrol rezultată în urma unui accident chiar mai grav decât precedentul: cel al navei *Prestige*. Din acel moment, noi, cei din cadrul Comisiei pentru transport și turism, am lucrat la o serie de pachete legislative în încercarea de a depăși rezistența excesivă pe care am întâmpinat-o din partea armatorilor, a companiilor petroliere, a societăților de clasificare navală, precum și a unor state membre care au respins cele trei propuneri pe motiv că erau prea stricte.

Pe parcursul ultimilor zece ani am adoptat o serie de directive și regulamente, asupra unora dintre ele fiind nevoiți să ne întoarcem pentru a le revizui, din cauză că s-au dovedit a fi ineficiente în formele lor inițiale, ca urmare a intervențiilor Consiliului.

Am adoptat măsuri legislative pentru introducerea navelor cu cocă dublă, a unui fond european destinat dezastrelor petroliere majore și a porturilor de refugiu, iar acum suntem în proces de revizuire și adoptare a legislației privind răspunderea în caz de accident a transportatorilor de persoane pe mare, anchetarea accidentelor maritime, sistemul de monitorizare și informare privind traficul maritim comunitar, controlul de către statul de port și, în cele din urmă, reglementările și directivele asupra inspectării navelor maritime și a organizațiilor de supraveghere. Toate aceste lucruri sunt benefice și este de dorit ca ele să intre în vigoare și să fie implementate de toate statele membre cât mai curând posibil.

Sunt mulțumit de aceste aspecte. Însă această legislatură parlamentară urmează să se încheie. Părăsesc Parlamentul și o fac cu regretul că nu am reușit introducerea obligatorie a sistemelor de control - sisteme deja existente și patentate - menite să indice în ce loc și ce cantități de reziduuri petroliere și de santină au fost deversate ilegal în mare de o anumită navă. Altfel spus, acestea reprezintă un fel de cutie neagră sau tahometru care poate fi inspectat de către autoritățile maritime de fiecare dată când nava intră în port.

Personal, consider că datorăm mediului maritim o atenție mai mare și proceduri mai stricte pentru înlăturarea poluării pe care o cauzăm. De asemenea, cred că dacă vom eșua, acest lucru va avea efecte asupra lanțului trofic și a vieților noastre și vom sfârși prin a plăti pentru aceasta un preț mare. Am încrederea că nu vor mai trece încă zece ani până la un control mai eficient și eficace al deversărilor ilegale în mare.

Președintele. – Vă mulțumim, domnule Ortuondo Larrea. Sunt sigur că eforturile dumneavoastră vor rămâne în amintirea acestui Parlament și sunt sigur, de asemenea, că indiferent de locul în care veți fi, veți continua să luptați pentru obiectivele pe care le lăsați în acest cadru. Este posibil ca ele să nu fie finalizate, însă sunt pe calea cea bună, datorită eforturilor dumneavoastră.

Georgios Toussas (GUE/NGL) – (GR) Domnule președinte, după cinci ani de dezbateri și de consultări cu Consiliul, mult lăudatul pachet maritim compus din șase directive și un regulament a fost dezbrăcat de orice

conținut pozitiv în legătură cu siguranța vieții pe mare și cu protecția mediului. Altfel spus, muntele s-a căznit și s-a căznit și a născut un șoarece.

Reprezentând cu loialitate politica antipopulară a Uniunii Europene și interesele sistemului capitalist, Consiliul implementează toate cererile operatorilor, ale armatorilor și ale mediilor de afaceri monopoliste ce se opun oricărei măsuri care le-ar putea afecta profitabilitatea chiar și în cea mai mică măsură. Astfel, prin această procedură prelungită, au reușit fie să înlăture orice tentativă de dispoziție pozitivă concepută să controleze normele de siguranță pentru nave, fie să amâne aplicarea acestora pe termen nelimitat.

Nu a fost inclusă nicio măsură pentru protejarea și promovarea factorului uman, marinarii, principalul factor în protejarea vieților omenești pe mare și în protecția mediului. Observațiile prezentate de către Uniunea Europeană încă din 1986, în cadrul politicii comune maritime, conform cărora chestiunile legate de factorul uman, de îmbunătățirea condițiilor de muncă și de pregătirea marinarilor vor fi, din câte se spune, analizate în viitor, sunt amăgitoare și false, având în vedere că s-au deteriorat pe parcursul acestor ani. Iată de ce Partidul Comunist Grec va vota împotriva așa-numitului pachet maritim în totalitatea sa.

Luca Romagnoli (NI) – (IT) Domnule președinte, domnule Tajani, doamnelor și domnilor, Comisia pentru transport și turism a Parlamentului nu a putut și nici nu va putea să evite sarcina de a oferi un răspuns holistic nevoii de îmbunătățire a siguranței maritime și nici sarcina de a stabili măsurile ce trebuie luate în caz de accidente. Cel de-al treilea pachet maritim tratează efectiv și aspecte legate de răspunderea în caz de accident a transportatorilor de persoane în relația lor cu pasagerii și mărfurile pe care le transportă. Era și timpul; am presupus mereu că problema în cauză nu este neglijată, așa cum am impresia că se întâmplă în cazul drepturilor pasagerilor liniilor aeriene.

Personal, cred că obiectivele pentru navele din categoria A de a se conforma regulilor până în 2016, precum și termenul limită chiar mai îndepărtat stabilit pentru categoriile B, C și D sunt prea indulgente și oferă transportatorilor o marjă de acțiune prea mare. Sper ca această toleranță din partea Uniunii Europene să fie răsplătită cu respectarea promptă a noilor reglementări de către transportatori. Am avut și vom avea nevoie de standarde comune pentru societățile de clasificare responsabile cu monitorizarea navelor și cu acordarea permiselor de transport naval, precum și de reguli foarte clare privind inspecțiile și adăugarea de nave pe lista neagră.

De aceea, salut propunerile și măsurile referitoare la gestionarea accidentelor și a riscurilor de dezastre maritime și de mediu, precum și responsabilitățile corespunzătoare, în legătură cu care fac apel la Comisie în vederea asumării unui angajament mai ferm. Pachetul cuprinzător ia în considerare și măsurile privind investigațiile, competențele și suveranitatea în situația accidentelor maritime, un compendiu care sper să fie de ajutor în clarificarea aspectelor legate de răspundere și compensare. Am votat, așadar, pentru setul de rapoarte.

Corien Wortmann-Kool (PPE-DE) – (NL) Domnule președinte, domnule comisar Tajani, cursa pentru pachetul de măsuri legislative privind siguranța maritimă a fost una turbulentă, rezultatul, însă, este unul destul de bun. Acest lucru se datorează în mare măsură domnului comisar Tajani și serviciilor pe care le coordonează, care s-au alăturat Parlamentului European în efortul de a încuraja Consiliul să se apuce serios de lucru în ceea ce privește o serie de puncte cruciale foarte importante pentru Parlament.

Până la urmă trebuie să existe o cooperare obligatorie la nivel european dacă vrem ca siguranța maritimă să fie îmbunătățită în cele din urmă. Din fericire, am reușit să identificăm un număr de legături lipsă, deși Parlamentul ar fi agreat ideea de a face progrese în legătură cu anumite puncte. Faptul că investigarea independentă a accidentelor a devenit obligatorie în cazul accidentelor maritime majore reprezintă un real progres, fiind astfel posibil să ajungem la originea cauzei.

În domeniul aviației există deja o experiență îndelungată în acest sens. Chiar săptămâna trecută, o aeronavă a companiei Turkish Airlines s-a prăbușit lângă Amsterdam, în Olanda, și datorită anchetei independente a accidentului, cauza a fost determinată într-o săptămână, punând astfel capăt speculațiilor. Existența investigațiilor independente asupra accidentelor reprezintă și în domeniul navigației maritime un real progres, indiferent de cui aparține vina. Raportorul a avut o activitate excelentă.

Domnule președinte, aș dori să subliniez un alt aspect al acestui pachet, și anume îmbunătățirea reglementărilor privind răspunderea în domeniul transportului maritim de pasageri. Acesta este un lucru pozitiv, dar este benefic și excluderea căilor navigabile fluviale din sfera de aplicare, deoarece navele de transport fluvial nu pot fi tratate în același fel precum navele care navighează în largul mărilor. Este vorba de două noțiuni diferite și este bine că s-a confirmat acest lucru în cadrul propunerii.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE) – (BG) Domnule președinte, domnule comisar, doamnelor și domnilor, comunitatea maritimă a discutat îndelung necesitatea de îmbunătățire a reglementărilor, a controlului și a monitorizării traficului naval din cauza riscurilor legate de accidente, de poluarea mediului, de periclitarea vieții umane și de traficul ilegal care, din păcate, este departe de a fi neglijabil. Folosirea noilor tehnologii în practicile de trafic maritim și intensificarea pirateriei, combinată cu lipsa unui control general riguros, reprezintă premisele de la baza problemei. Prin modificarea directivei se stabilesc și se dezvoltă condițiile unei rețele de securitate maritimă, precum și condițiile pentru dezvoltarea unui sistem computerizat automatizat eficace. Acestea sunt realizările ce trebuie evaluate în numele Parlamentului European, al Comisiei și al Consiliului.

Cadrul în care vor fi tratate problemele ce implică deșeuri periculoase este unul important. Aplicarea directivei nu va permite navelor ce transportă încărcături periculoase și neidentificate să traverseze apele europene în căutarea unui loc de deversare a acestora. Exercițarea unui control asupra traficului maritim reprezintă o necesitate absolută. Trebuie creată o cultură a siguranței maritime, logistica necesară acestui proces trebuie să fie configurată și o bază tehnică și tehnologică pentru sistem trebuie creată. De asemenea, trebuie creat un sistem în vederea distribuirii eficiente a informațiilor, protejând în același timp acea parte a informațiilor care garantează siguranța traficului. Salut eforturile pe care Agenția Europeană pentru Siguranța Maritimă le face, inclusiv privitor la dezvoltarea unui sistem de informare și de gestiune a traficului maritim, creând în același timp o bază de date integrată, ce include monitorizarea în timp real a navelor și alte date legate de marfa transportată și de proprietățile acesteia. Chiar dacă incidentul *Erika* reprezintă deja un caz de studiu în termeni de gestionare și analiză a riscului, nu doresc ca un incident precum acesta sau altele similare să se mai întâmple vreodată.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE) - Compromisul obținut pentru al treilea pachet maritim va determina îmbunătățirea siguranței pasagerilor, va contribui la protecția mediului și la întărirea sistemelor de control.

Lista neagră instituită pentru navele care încalcă în mod repetat reglementările va fi, la fel ca cea din sectorul aviat, un pas important pentru îmbunătățirea siguranței. *Erika* III este deosebit de important pentru România deoarece, ca urmare a documentelor adoptate recent – Politica maritimă integrată a Uniunii și Sinergia Mării Negre, poate avea un cuvânt important de spus în reușita procesului de extindere a principiilor europene și a bunelor practici la celelalte state riverane care nu fac parte din Uniunea Europeană, și aceasta prin noul instrument propus de Comisia Europeană prin Parteneriatul Estic.

Măsurile aferente transporturilor navale trebuie suplimentate de întărirea cooperării între statele riverane pentru raționalizarea exploatarea resurselor și pentru reducerea poluării din activitățile portuare și de coastă, precum și pe întreg cursul Dunării. Numai printr-o acțiune concertată în toate domeniile Marea Neagră poate fi eficient protejată

Jim Higgins (PPE-DE) – Domnule președinte, pachetul a fost unul foarte dificil pentru Parlament și Consiliu. Au avut loc numeroase negocieri și dezbateri și sunt bucuroși să vadă că problemele au fost în cele din urmă rezolvate.

Adoptarea acestui pachet este o victorie a Parlamentului European și, cu siguranță, a raportorilor care au luptat pentru a se asigura că avem câștig de cauză în numele cetățenilor noștri, în ciuda opoziției feroce din partea unor guverne ale statelor membre.

Această lege va avea impact asupra unei multitudini de domenii, incluzând standarde pentru pavilioanele europene și asigurând proceduri îmbunătățite de inspecție a navelor. Am obținut acum o transparență sporită și inspecții mai stricte. Acest pachet va duce de fapt la nave mai sigure, ceea ce înseamnă un risc mai scăzut de dezaastre de mediu și de pierderi de vieți omenești pe mare.

Din punctul de vedere al Irlandei, acest moment este extrem de important, întrucât avem o navă letonă ancorată într-un port irlandez, al cărei echipaj nu a mai fost plătit, nu a beneficiat de hrană suficientă și nici nu are posibilitatea de a se întoarce în Letonia, stat membru. Acestea sunt tipurile de probleme care trebuie abordate și aștept cu nerăbdare punerea în aplicare a măsurilor cuprinse în acest pachet.

Silvia-Adriana Țicău (PSE) - Cel de-al treilea pachet maritim este unul extrem de important. Uniunea dorește dezvoltarea coridoarelor maritime ca parte a extinderii TEN-T. Acest pachet maritim contribuie la creșterea siguranței transportului maritim și implementează practic lecțiile învățate în urma accidentelor maritime din ultimii ani, navele *Erika* și *Prestige*, și a accidentelor din Marea Neagră.

Pentru Marea Neagră, în special, acest pachet va avea o importanță deosebită, deoarece multe din statele riverane Mării Negre se află pe lista neagră sau pe lista gri a Memorandumului de la Paris. Răspunderea armatorilor în caz de accident ar trebui să se aplice și pentru accidente ce au loc pe apele navigabile interioare. Consider că navele aflate în pericol trebuie să fie primite în zone special amenajate, în care acestea pot beneficia de asistență de care au nevoie. Evident, trebuie însă reglementat clar modul în care se va face plata pentru aceste servicii.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, în momentul în care *Erika* a naufragiat, am fost printre cei care au făcut apel la autoritățile franceze să închidă ecluzele pentru a nu polua salinele.

Când a avut loc dezastrul vasului *Prestige* am fost coraportoare, împreună cu domnul Sterckx, întrucât eram responsabili împreună pe subiectul transporturilor - eu fiind responsabilă pentru mediu - și am făcut apel împreună pentru o siguranță sporită a transportului maritim. Îmi aduc bine aminte cât de mult am luptat chiar în cadrul Parlamentului pentru a se înființa o comisie de anchetare a cazului *Prestige*: vă aduceți cu siguranță aminte.

De aceea, cred acum că putem fi cu toții mulțumiți de faptul că s-au înregistrat progrese în legătură cu o multitudine de reguli internaționale și europene ca parte a pachetului maritim și sper ca în curând toate acestea să nu mai fie decât o amintire neplăcută.

Cu toate acestea, aș dori să atrag atenția asupra...

(Președintele a întrerupt-o pe vorbitoare)

Avril Doyle (PPE-DE) – Domnule președinte, aș dori să reiterez, în mod oficial și în legătură cu acest pachet maritim de o importanță deosebită, considerentul 3 din revizuirea Directivei UE-ETS votată cu o majoritate covârșitoare. Această directivă se referă la țintele de reducere a emisiilor de dioxid de carbon și la planificarea procesului respectiv.

Considerentul 3 enunță că toate sectoarele economice ar trebui să contribuie la realizarea acestor reduceri de emisii, inclusiv transportul maritim și aerian. În cazul neaprobării de către statele membre a unui acord internațional ce ar acoperi emisiile maritime la nivel internațional în cadrul țărilor sale de reducere prin intermediul OIM și/sau în eventualitatea neîncheierii unui astfel de acord prin intermediul UNFCCC până la 31 decembrie 2011, Comisia ar trebui să prezinte o propunere care să includă emisiile maritime la nivel internațional în conformitate cu modalitățile armonizate din cadrul angajamentului de reducere asumat de Comunitate, în vederea intrării sale în vigoare în 2013. O astfel de propunere ar trebui să reducă la minimum orice impact asupra competitivității UE, luând în calcul beneficiile potențiale de mediu. Vă rog să comentați asupra acestor aspecte, domnule comisar.

Brian Simpson (PSE) – Domnule președinte, a trecut mult timp peste Parlament de la momentul *Prestige*, o tragedie pentru litoralul Galiției și ecosistemele sale. A trecut multă vreme de când *Erika* a poluat și a distrus minunata coastă a Bretei. A trecut, de asemenea, mult timp de la *Sea Empress*, *Exxon Valdez* și alte dezastruri maritime.

Acest pachet reprezintă o mărturie a activității Parlamentului, Comisiei și, cu oarecare întârziere, a Consiliului. Pentru mine, semnificația acestui pachet se va face simțită mulți ani de aici înainte. Este o mărturie a muncii tuturor raportorilor și deputaților noștri care, pe parcursul anilor, au făcut presiuni pentru o astfel de legislație.

Acest pachet este o victorie pentru acest Parlament, pentru deputații din toate grupurile politice, în special pentru Comisia pentru transport, și sper că mi se va permite să îi menționez în mod special pe dna Miguélez Ramos și pe dl Willi Piecyk.

Antonio Tajani, vicepreședinte al Comisiei – (IT) Domnule președinte, pe parcursul discuțiilor ce au avut loc în acest Parlament, în mijlocul satisfacției generale de a vedea Consiliul, Parlamentul și Comisia adoptând reguli ce furnizează publicului răspunsuri tangibile, cred că a ieșit în evidență o întrebare: se vor aplica în mod corespunzător toate aceste reguli benefice rezultate în urma compromisului și a unei munci asidue? Va fi capabilă Comisia să se asigure că aceste reguli sunt respectate? Va fi oare agenția capabilă să coopereze în mod eficace cu Comisia pentru a asigura respectarea acestor reguli? Fac referire la comentariile ce au fost făcute pe parcursul dezbaterii - mă gândesc în special la remarcile domnului Jarzembowski și ale domnului Romagnoli - dar și la scrisorile care au fost trimise Comisiei în ultimele luni de către domnii Sterckx și Simpson care au ridicat aceeași problemă.

Cred că pot confirma angajamentul Comisiei, care a insistat cu tărie pentru aprobarea acestui pachet, de a asigura respectarea măsurilor din pachet de către statele membre. Intenționez să fac apel la cooperarea agenției - o instituție în care cred și una care a avut întotdeauna o activitate eficace, îndeplinindu-și rolul de sprijinire a Comisiei și a statelor membre în cel mai bun mod - în vederea punerii în aplicare a acestui regulament, așa cum a procedat și în cazul altor regulamente. Am fost la Lisabona, unde își are sediul agenția, și am remarcat un nivel ridicat de cooperare, o mare bunăvoință, precum și un angajament și un entuziasm deosebit pentru aplicarea tuturor reglementărilor din acest pachet. Toate acestea vor fi garantate prin sistemul de siguranță, Safe Sea Net, precum și prin toate celelalte mijloace tehnologice sofisticate folosite pentru a asigura publicul că normele Uniunii Europene sunt efectiv aplicate. După cum bine știți, atunci când legea conferă Comisiei o responsabilitate anume, Comisia poate să apeleze la agenție pentru ajutor în realizarea sarcinilor de natură tehnică.

Intenționez să continui în direcția aleasă de predecesorul meu, Jacques Barrot, și să apelez la cooperarea cu o agenție pe care eu o consider eficientă, bine condusă și plină de oameni cu atitudine corectă, care cred în munca pe care o fac. Voi face acest lucru, de exemplu, în cazul inspecțiilor care au ca scop verificarea aplicării corecte a reglementărilor sau implementarea sistemelor de monitorizare a traficului. În cele din urmă, doresc să evidențiez rolul jucat de agenție - și mă adresez în special domnului Sterckx - în implementarea sistemului Safe Sea Net, platforma europeană de schimb de date privind traficul maritim, și în înființarea unui centru european pentru monitorizarea și identificarea pe distanțe lungi a navelor.

Aceste sarcini respectă regulamentul agenției, chiar dacă nu sunt menționate în mod specific, deoarece cea mai recentă modificare datează din 2004, dar ele vor fi cu siguranță incluse în următoarea revizuire a regulamentului, care este în curs de pregătire. Faptul că aceste sarcini specifice nu sunt menționate în directive sau în regulamentele specifice nu are nicio legătură cu împărțirea rolurilor între Comisie și agenție.

În răspuns, intenția mea este de a asigura Parlamentul de intenția și determinarea Comisiei de a aplica regulile pe care le aprobăm cu sprijinul agenției. Nu ar avea niciun sens să spunem publicului: „Am făcut ceva pozitiv pentru voi”, dacă ulterior am fi incapabili să aplicăm acest lucru pozitiv și să ne asigurăm că regulile au fost respectate. Ar trebui să ne amintim că statele membre, reprezentate de către Consiliu, fac parte integrantă din acest acord. Având în vedere că sunt legislație, sunt convinși că statele membre vor aplica regulile pe care noi le aprobăm acum. Fără îndoială, Comisia va asigura respectarea acestui angajament și îl va sprijini, cu suportul tehnic al agenției.

Luis de Grandes Pascual, raportor – (ES) Domnule președinte, cred că am ajuns la final și ar trebui să fim cu toții foarte mulțumiți că am ajuns la acest moment după o călătorie atât de lungă. Dacă procedura de codecizie se justifică vreodată, cred că acest lucru se întâmplă în cazul pachetului în discuție și al felului în care a fost tratat.

Cheia acestui pachet rezidă în nevoia de realizare a unui acord între Comisie, Consiliu și Parlament. Parlamentul a procedat bine preluând conducerea - se poate vedea că acest lucru se justifică acum mai mult ca niciodată - și insistând ca examinarea acestui pachet să fie considerată esențială. Încă de la început, nu am accepta niciun fel de împărțire sau separare pentru a realiza un tot ce ar putea garanta siguranța pe mare.

Cred că putem fi încrezători că există garanții pentru viitor că măsurile politice *ad hoc* vor fi inutile. Ne vom feri astfel de situații neplăcute în care anumiți oameni la putere vor critica pozițiile unor guverne și vor trebui să laude atitudinile celorlalte. De aceea, pe viitor, deciziile majore vor fi în mâinile comisiilor independente care vor folosi cu autoritate, în mod riguros, imediat și capabil, mijloacele de luare a deciziilor. Acest lucru va garanta că deciziile luate sunt riguroase, corecte și echitabile.

Tocmai de aceea a trebuit să punem în balanță multe alte aspecte în cadrul acestui pachet: a trebuit să discutăm împreună societățile de clasificare și echipamentul maritim; au trebuit discutate clar toate interesele; și, mai presus de toate, Parlamentul a trebuit să dea dovadă de spirit de inițiativă.

Ar trebui să fim mulțumiți de faptul că Parlamentul a demonstrat un astfel de spirit de inițiativă. Parlamentul poate spune astfel cu mândrie că Uniunea Europeană nu a așteptat rezultatul proceselor OMI - Organizația Maritimă Internațională - ci a luat inițiativa.

A fost datoria noastră să facem acest lucru și nu a trebuit să mai așteptăm pe nimeni. Cred că putem fi mulțumiți și putem avea speranțe pentru viitor, cu convingerea că astfel de greșeli nu vor fi repetate și că am învățat lecțiile trecutului.

Dominique Vlasto, raportor – (FR) Domnule președinte, la final, aș dori să spun că munca pe care cu toții am realizat-o ne va permite - dacă Parlamentul adoptă pachetul, bineînțeles - să fim mai puțin îngrijorați cu privire la protecția apelor noastre, a coastelor și a concetățenilor.

Lucrul cel mai important acum este să punem în aplicare dispozițiile recomandate de prevenire și asigurare a aplicării, dispoziții ce trebuie să fie eficace în toate țările noastre. Dacă vom putea face acest lucru, vom fi ajutați la salvarea patrimoniului nostru maritim.

Sunt recunoscător domnului comisar, care s-a dovedit hotărât să se asigure că directiva europeană este pusă în aplicare și nu doar discutată.

Dirk Sterckx, raportor – (NL) Domnule președinte, observ încă odată că există consens în Parlament. Marea majoritate sprijină conținutul acestui pachet și compromisul la care am ajuns. Cred că acesta este un semnal pentru toți cei implicați că nu este vorba de un conflict ideologic, ci de instituirea de mecanisme practice pentru îmbunătățirea siguranței maritime.

Aș dori să îi mulțumesc și domnului comisar pentru răspunsul la întrebarea mea cu privire la incertitudinea legată de agenție și de rolul acestuia. În cazul în care s-a uitat, agenția a fost una dintre componentele primului pachet *Erika*.

Agenția a fost una dintre primele propuneri: o agenție care să reunească cunoștințele necesare și specialiști pentru a ne asigura că noi - Comisia în special, dar și Parlamentul - beneficiem de sprijin în ceea ce facem, în întocmirea proiectelor legislative.

După aceea, salut consensul obținut și sunt mândru de ceea ce am realizat, dar nu cred, domnule comisar - așa cum atât dumneavoastră, cât și doamna Vlasto ați menționat deja - că totul depinde acum de calitatea punerii în aplicare. Scopul este de a avea autorități de calitate - care să se ocupe de găzduirea navelor în situații dificile, de exemplu, în toate statele membre. În cazul în care calitatea lor este sub parametri, trebuie să luați măsuri.

Depinde acum de dvs. - de Comisie, de serviciile Comisiei și de agenție - să vă asigurați că statele membre aplică dispozițiile încorporate în legislație cu privire la controlul de către statul de port, societățile de clasificare, SafeSeaNet și alte aspecte pe care acum le finalizăm sau le îmbunătățim.

Domnule comisar, vă vom urmări activitatea și dacă veți ocupa portofoliul pentru transport și în următoarea Comisie, vom continua să facem acest lucru, pentru a ne asigura că, într-adevăr, calitatea existentă este ceea ce ne-am dorit. Toate cele bune atunci. Vă vom urmări activitatea și vă vom sprijini din nou, dacă este nevoie de propuneri ulterioare.

Jaromír Kohlíček, raportor – (CS) Aș dori să-mi iau libertatea neobișnuită în acest loc de a-l corecta pe colegul meu deputat, deoarece nu este vorba doar de continuarea mandatului comisarului, astfel încât să-i putem urmări activitatea; ar trebui să ne întrebăm și dacă noi vom continua să fim aici în următorul mandat parlamentar. Atât am avut de spus în legătură cu corectura. Aș dori să mulțumesc tuturor celor care au colaborat la acest pachet. Acest document devine în mod paradoxal primul succes major al președinției cehe în Comisia Europeană, fie că acceptăm sau nu acest lucru. În ceea ce privește comentariile domnului Toussas, care a vorbit cu o anumită înverșunare despre cum pachetul ignoră în general condițiile de muncă pe mare, este adevărat că acest pachet nu se ocupă de fapt în mod direct de condițiile de muncă ale echipajelor, cu excepția tratamentului decent acordat echipajelor de pe navele în dificultate și echipajelor implicate în dezastre maritime. Cu toate acestea, cred că Parlamentul European, împreună cu Comisia, va reveni asupra acestui aspect în viitorul apropiat. La urma urmei, ne ocupăm de aspecte similare și în alte domenii legate de transport, deci o astfel de decizie ar fi logică. Până în prezent, chestiunea importantă legată de siguranța transportului maritim nu a fost suficient tratată în același mod ca și transportul continental. Și cred, întorcându-mă la punctul din care am plecat, că atât timp cât reunim forțele cu cele ale comisarului Tajani în vederea sarcinii noastre comune, vom putea coopera.

Paolo Costa, raportor – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, aș adresa și eu mulțumiri tuturor celor implicați în acest proces lung și important. Aș dori să-mi exprim cele mai calde și sincere mulțumiri, deoarece, acum, legislația europeană și regulile europene cu privire la siguranța maritimă sunt cu siguranță mai bune decât precedente. Bineînțeles, Comisia are acum sarcina de a se asigura că ele sunt aplicate și sunt convinși că domnul comisar își va îndeplini rolul său în a se asigura că regulile nu rămân doar vorbe goale. Din fericire, unele din aceste reguli vor intra imediat în vigoare. În alte cazuri, Comisia va trebui să asigure că directivele sunt transpuse în legislațiile naționale.

Bineînțeles că imediat ce se închide un capitol, un altul se deschide imediat. Am lăsat de-o parte o mulțime de probleme, dar acum ar trebui probabil să revenim asupra lor. Nu aş menționa decât două dintre ele: nu am finalizat încă așa cum trebuie detaliile privind porturile de refugiu și sper că acest lucru nu va duce la apariția unor pericole în cazul unor dificultăți în apele noastre; cealaltă problemă este extinderea acoperirii pasagerilor în cazul navigației fluviale, precum și în cazul navigației naționale.

Am putea spune mult mai multe, dar nu prea ar avea rost. În prezent, ceea ce merită să facem este poate să mulțumim din nou Comisiei pentru inițiativa sa și comisarului pentru felul conștiincios prin care a urmărit acțiunile Parlamentului - și, de asemenea, să ne asumăm, rolul jucat de către Parlament, fără a deveni aroganți. Cred că atunci când vom analiza propunerea ce a stat la baza procesului legislativ și ne vom gândi din nou la felul în care a modificată față de versiunea inițială a Consiliului pentru a atinge rezultatul final, cred că vom putea declara cu mândrie că Parlamentul și-a făcut treaba, ceea ce este cu mult mai mult decât a fi - nu pot spune „gardian”, deoarece Comisia este gardianul - haideți să spunem un promotor decis al legislației europene și al rolului pe care Europa trebuie să îl îndeplinească pentru binele comun.

Gilles Savary, raportor – (FR) Domnule președinte, toți cei din Parlament, cu doar câteva excepții, știu ce înseamnă să legiferezi și să aduci valoare adăugată unui text de la Comisie. Din acest punct de vedere, aş dori să reiau ceea ce a spus domnul Costa: pentru Parlament, acest lucru nu este un simplu exercițiu de manual de care să fie mândru, ci o realitate captivantă într-o perioadă în care Europa are nevoie de o cosmetizare.

Deoarece nu sunt sigur dacă acest aspect a fost evidențiat suficient, aş dori să spun că acest pachet legislativ, alcătuit din șapte texte plus unu, va urma o procedură în două etape: mâine ni se va cere să ratificăm procedura de conciliere și acordul asupra a cinci plus unu dintre texte, iar celelalte două texte - rapoartele întocmite de domnul Fernandes și de mine - vor merge la a doua lectură, deoarece au fost inițial respinse de către Consiliu.

Deoarece am ajuns în mod aproape miraculos la un acord cu Consiliul, datorită colegilor noștri raportori care au fost îndeajuns de amabili încât să ne preia pe drum, în așa fel încât Consiliul să fie de acord și să i se ceară să-și declare poziția, suntem de abia la a doua lectură a rapoartelor întocmite de către domnul Fernandes și de mine. Bineînțeles că nu dorim ca acestea să fie modificate și nici nu cred că vor fi, deoarece nu s-au depus niciun fel de amendamente. Sperăm că ele vor fi adoptate mâine, în forma lor actuală. Obținerea unui succes în relația cu Consiliul ne va permite să reintegrăm acest pachet.

V-aș spune, domnule comisar, că acum mingea este în terenul Comisiei: suntem cu toții conștienți că, pentru a monitoriza punerea în aplicare a acestor măsuri legislative - a face legi nu este îndeajuns în multe domenii de activitate - textele trebuie transpuse în statele membre.

În ceea ce privește solicitarea de asigurare împotriva daunelor provocate terților, altfel spus, poluarea și daunele grave rezultate în urma unui accident maritim, personal, cred că avem nevoie să ne asigurăm în special că sunt ratificate convențiile internaționale majore, deoarece acest lucru reprezintă un angajament asumat de către statele membre. De asemenea, consider că ar fi bine pentru Comisie să transmită Parlamentului un raport pe marginea acestui subiect în 2012.

Emanuel Jardim Fernandes, raportor – (PT) Domnule președinte, aş dori să încep prin a mulțumi președinției franceze pentru oportunitatea pe care ne-a acordat-o de a vedea acest pachet ajuns la bun sfârșit. Adresez mulțumiri speciale vicepreședintelui Tajani și Comisiei pentru contribuția semnificativă pe parcursul fazei finale a negocierilor. Mulțumesc de asemenea tuturor pentru comentarii și contribuții. Aș dori să menționez în mod deosebit toți raportorii, mai ales pe domnul Kohlíček, și, cu permisiunea dumneavoastră, pe raportorul alternativ, doamna Miguélez Ramos. Ei s-au asigurat că disputele dintre statele membre, așa cum s-a întâmplat în cazul naufragiului *Prestige*, nu vor mai avea loc și că toată lumea își recunoaște cu adevărat responsabilitățile ce revin în cazul accidentelor. Mulțumesc domnului Costa, cu care am lucrat pe tot parcursul procesului, mai ales asupra raportului legat de responsabilitățile transportatorilor de pasageri, eu fiind raportor pentru Grupul Socialist din cadrul Parlamentului European, pentru a ne asigura că toate mijloacele de transport maritim garantează protecția pasagerilor lor; că există mijloace de compensare financiară a pasagerilor pentru situațiile cele mai nefericite; și că cei care sunt afectați cel mai rău sunt și cei mai bine protejați, rapid și chiar în avans, indiferent de unde provine culpa.

Căi de recurs juridic există și sunt destul de clare, accesibile, bazate pe informații precise și disponibile în avans. După cum am spus deja, adoptarea acestui cel de-al treilea pachet de securitate maritimă reprezintă o victorie semnificativă a procesului legislativ european. Comisia, Consiliul și Parlamentul au acceptat un text care îmbunătățește viețile tuturor, promovează o mai mare siguranță pe mare, oceane și fluvii și ne pregătește viitorul. Prin votul de mâine în favoarea acestui pachet, aducem un omagiu victimelor tuturor tragediilor maritime, din trecut sau mai recente, și ne dovedim respectul față de cetățeni și de comerț.

Sper, domnule vicepreședinte, că dispozițiile ce urmează a fi adoptate mâine în cadrul acestui pachet vor fi respectate, astfel încât așteptările cetățenilor care au fost create acum să poată fi transformate într-o consolidare reală a siguranței și a drepturilor lor.

Georg Jarzembowski (PPE-DE) – (DE) Domnule președinte, în încheierea acestei dezbateri mulțumesc vicepreședinților Barrot și Tajani și președinției franceze, mai precis domnului Bussereau, și ar trebui să mulțumim și celor care lucrează în cadrul Comitetului de conciliere și al Comisiei pentru transport și turism și care au colaborat cu noi la acest dosar timp de mai mulți ani. Toți aceștia și-au îndeplinit rolul în realizarea succesului pe care l-am obținut și pentru acest lucru vă cer să le mulțumim.

Inés Ayala Sender (PSE) – (ES) Domnule președinte, aș dori doar să adaug ceva la cele spuse mai devreme de către domnul Jarzembowski. Am dori de asemenea să-i mulțumim și domniei sale, în calitate sa de președinte al Comisiei temporare pentru îmbunătățirea siguranței în transportul maritim, înființată pentru clarificarea cazului *Prestige*, care, într-o anumită măsură, stă la baza a tot ceea ce am discutat astăzi.

În cazul în care vom pierde legătura cu domnul Jarzembowski, aș dori să-i spun că ne vom aminti mereu de abilitatea de care a dat dovadă în cadrul acelei comisii.

Președintele – Doamnă Ayala Sender, adaug de aici, de la prezidiu, felicitările mele unei persoane care a fost cu siguranță un președinte foarte eficient și îi doresc multe bucurii și succes.

Dezbateră este închisă.

Votul va avea loc mâine.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Dushana Zdravkova (PPE-DE), în scris – (BG) Doamnelor și domnilor, compromisul la care s-a ajuns va consolida legislația UE în domeniul siguranței și transpunerea instrumentelor internaționale importante în legislația comunitară. Prin adoptarea acestui pachet, Parlamentul European va stabili un nou etalon pentru standardele de investigare a accidentelor în care sunt implicate nave.

Aceste măsuri au fost adoptate ca o consecință a accidentului ce a implicat petrolierul *Erika*, însă eu doresc să vă reamintesc un alt caz mai recent. În data de 13 februarie 2004, la o distanță de 7,5 mile nautice de Bosfor, s-a scufundat în circumstanțe încă neelucidate nava *Hera*, cu întregul său echipaj de 19 marinari aflați la bord. La cinci ani după această tragedie care a avut loc în unul dintre cele mai aglomerate și monitorizate locuri de pe glob, nimeni nu își explică cum s-a scufundat această navă. Mai mult decât atât, nimeni nu poate preciza ce operațiuni de salvare au fost desfășurate după primirea semnalului de urgență.

Investigarea motivelor și consecințelor acestui accident a ajuns momentan într-un punct mort. Singurul lucru care poate fi confirmat cu siguranță este că 17 cetățeni europeni și doi cetățeni ucraineni și-au pierdut viața. Nimeni nu a fost încă tras la răspundere pentru acest lucru.

Este evident că noile reguli pe care le adoptăm acum nu vor preveni astfel de tragedii, dar sper că ele vor asigura desfășurarea unei investigații transparente, complete și obiective, pentru a putea trage la răspundere părțile vinovate.

13. Aplicarea taxelor la vehiculele grele de marfă pentru utilizarea anumitor infrastructuri - Ecologizarea transportului și internalizarea costurilor externe (dezbateri)

Președintele – Următorul punct pe ordinea de zi îl reprezintă dezbateră comună privind următoarele rapoarte:

– A6-0066/2009 elaborat de domnul El Khadraoui, în numele Comisiei pentru transport și turism, referitor la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 1999/62/CE de aplicare a taxelor la vehicule grele de mărfuri pentru utilizarea anumitor infrastructuri [COM(2008)0436 – C6-0276/2008 – 2008/0147(COD)] și

– A6-0055/2009 elaborat de domnul Jarzembowski, în numele Comisiei pentru transport și turism, referitor la ecologizarea transporturilor și internalizarea costurilor externe [2008/2240(INI)].

Saïd El Khadraoui, raportor –(NL) Domnule președinte, domnule comisar, doamnelor și domnilor, doresc să trec direct la subiect și să clarific câteva neînțelegeri. Am citit din diverse surse că, prin introducerea acestei directive privind eurovinieta, încercăm să condamnăm la moarte sectorul transportului rutier, în aceste vremuri dificile din punct de vedere economic. Am citit de asemenea că intenționăm să facem obligatorie tariful rutier pentru toate vehiculele de pasageri din Europa.

Adevărul este, bineînțeles, că noi nu dorim să impunem nimic de acest gen; ci dimpotrivă, dorim să oferim o gamă largă de posibilități pentru a ajuta statele membre care doresc să introducă, atunci când doresc, principiul „poluatorul plătește” în sectorul transportului rutier. Cu alte cuvinte, dorim să stabilim un cadru pentru a institui reguli de bază pe care statele membre trebuie să le respecte dacă doresc internalizarea costurilor externe.

Acest lucru ar trebui să ne apropie de un sistem de transport mai durabil. Doresc să adaug imediat că aceste reglementări nu reprezintă un leac miraculos. Vor trebui luate foarte multe alte măsuri dacă ne dorim să facem minuni. Cu toate acestea, dacă nu vom face nimic - și Comisia este conștientă de acest lucru - transportul rutier va crește cu 55% până în 2020. Tocmai de aceea trebuie să facem ceva.

Ceea ce propunem aici este de fapt o mică revoluție, dacă îmi permiteți să mă exprim așa, ce va solicita continuări ambițioase în următorii ani. Cu sprijinul majorității din cadrul Comisiei pentru transport și turism, am reușit să elaborăm o propunere echilibrată, rezonabilă și coerentă. Aș dori de asemenea să mulțumesc tuturor celor implicați. Nu a fost ușor; punctele de vedere au diferit în mod considerabil. Totuși, sper să păstrăm acest echilibru și după ziua de mâine și să trimitem astfel un semnal puternic Consiliului, care trebuie să elaboreze o altă poziție comună.

Care sunt principalele aspecte? În primul rând, ce externalități urmează a fi introduse în sistem? Am optat pentru aspectele legate de poluare a aerului, zgomot și congestiunea traficului. În ceea ce privește acest ultim aspect, am făcut de fapt o concesie sectorului de transport rutier prin faptul că am spus că țările care doresc ca sistemele lor să acopere problema congestiunii ar trebui să facă o legătură cu autoturismele. Acest lucru este unul opțional, nu obligatoriu.

În al doilea rând, în ceea ce privește alocarea fondurilor, noi nu considerăm venitul din aceste taxe ca fiind o taxă suplimentară acceptată pentru a simplifica fluxul către trezoreriile de stat. Un astfel de venit trebuie reinvestit în sistemul de transport, cu scopul de a păstra costurile externe la un nivel scăzut. Acesta trebuie să fie obiectivul nostru final.

În cel de-al treilea rând, este vorba de interoperabilitate, un lucru vital, iar Comisia mai are multe de făcut în acest sens. Vrem să evităm situația în care autocamioanele trebuie să poarte cu ele 27 de cutiuțe diferite pentru a plăti toate taxele rutiere prin Europa; eu cred că este nevoie de inițiative clare în acest sens.

În al patrulea rând, trebuie să existe posibilitatea unor acțiuni suplimentare în viitor. În câțiva ani, trebuie întocmită o vedere de ansamblu asupra internalizării costurilor externe pentru toate modalitățile de transport. Trebuie să luăm în considerare posibilitatea de a adăuga și alte costuri externe, dar trebuie să promovăm și schemele de taxare bazate pe kilometrajul suplimentar.

Pe ansamblu, tot acest impact este de fapt unul limitat. Estimăm că valoarea costurilor de exploatare s-ar putea majora cu 3%, dacă această directivă s-ar aplica pe teren peste tot în Europa. De aceea, doresc să propun colegilor mei deputați să rămână fideli pachetului sprijinit de Comisia pentru transport și turism.

Cu alte cuvinte, nu sprijin modificările Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni care vizează înlăturarea congestiunii din sistem și nici nu pot sprijini amendamentele depuse de Grupul Verzilor / Alianța Liberă Europeană, indiferent de cât de atrăgătoare pot părea acestea. Haideți să ne păstrăm coerența și să facem un pas înainte pe această cale.

Georg Jarzembowski, raportor –(DE) Domnule președinte, domnule vicepreședinte, doamnelor și domnilor, dați-mi voie să încep prin a spune că mobilitatea persoanelor și a mărfurilor are pur și simplu o importanță esențială pentru calitatea vieții, pentru creșterea economică și ocuparea forței de muncă, pentru coeziunea socială și teritorială a Uniunii Europene și pentru comerțul cu țări terțe.

Iată de ce, pur și simplu, Comunitatea Europeană are nevoie de o infrastructură care să-i îndeplinească cerințele și de reguli de transport echitabile pentru toate mijloacele de transport. Având în vedere că și transportul are consecințe negative pentru populație și mediu, acesta trebuie bineînțeles ecologizat, pentru a-și îndeplini și el rolul în lupta împotriva schimbărilor climatice.

Trebuie să vă spun totuși, domnule vicepreședinte, că ceea ce ne-ați prezentat drept document de bază pentru ecologizarea transporturilor a fost insuficient. Regret că trebuie să spun că nu există niciun plan general consecvent și că lăsați totul deschis - totul se reduce la subsidiaritate. Dacă spuneți că trebuie să ecologizăm transporturile, acest lucru trebuie să se aplice peste tot în Uniunea Europeană și nu trebuie lăsat la latitudinea statelor membre. Principiul trebuie aplicat peste tot, de la căi ferate și până la transportul maritim.

Nu se poate să selectați pur și simplu transportul rutier - și, de fapt, doar transportul rutier de mărfuri - și să spuneți după aceea că „vom lăsa la latitudinea statelor membre decizia dacă doresc sau nu să aibă taxe rutiere”. Dacă doriți o schimbare fundamentală, trebuie să prezentați un plan integrat pentru toate mijloacele de transport - un lucru pe care l-am spus foarte clar în cadrul comisiei. Vor fi necesare în acest sens și evaluări științifice ale impactului, care să țină cont de consecințele asupra competiției dintre mijloacele de transport, de costurile de mobilitate și de competitivitatea Europei.

Cea de-a doua comunicare, cea asupra internalizării costurilor externe, este un alt exemplu de compartimentare în cadrul sistemului dumneavoastră, propunând ceva și totuși nepropunând nimic. În ceea ce privește internalizarea costurilor externe, ați elaborat din nou un manual stufos care oferă multiple căi de realizare a calculelor, dar, în cele din urmă, spuneți că „vom calcula conform unei valori fixe.” Nimeni nu mai înțelege nimic. Eșuați de asemenea în a lua în considerare contribuțiile deja plătite de către diferitele mijloace de transport, fie că este vorba de taxarea generală, de taxa pe combustibil sau de taxa pentru vehicule.

După cum știți, avem aceeași problemă și cu eurovinieta. Grupul din care fac parte este de acord cu alte grupuri că gazele de eșapament și zgomotul sunt aspecte ce trebuie luate în considerare în cadrul costurilor externe și al taxării aferente. Congestionarea traficului însă? Domnule vicepreședinte, congestionarea traficului este cauzată de infrastructura insuficientă din statele membre. A da statelor membre fonduri pentru a-și gestiona propriile neajunsuri ar fi curată nebulie.

În plus, sunteți conștienți de faptul că întreprinderile suportă de mult timp costurile congestionării traficului, având în vedere că acestea duc la mărirea costurilor salariale și cu combustibilul. Ținând cont de acest aspect, trebuie spus, domnule El Khadraoui, că nu are niciun sens internalizarea costurilor congestionării, ci dimpotrivă. Trebuie să încercăm să scăpăm de congestionarea traficului prin îmbunătățirea prudentă a infrastructurii și prin desfășurarea sistemelor inteligente de monitorizare a traficului. Însă nu trebuie să încărcăm agenții economici, care se luptă deja cu creșterea costurilor, cu costuri suplimentare sub forma taxelor rutiere. Nu are niciun rost.

Domnule vicepreședinte, comunicarea dumneavoastră asupra măsurilor de protecție împotriva zgomotului provenit de la căile ferate este, în principiu, un lucru pozitiv. Dar despre ce este vorba până la urmă? Ce propuneți de fapt? Spuneți că există multe opțiuni. Nu, dumneavoastră sunteți Comisia! Aveți dreptul și datorită să înaintați propuneri pe care să le putem pune ulterior în aplicare. De aceea, Comisia pentru transport și turism face apel la dumneavoastră pentru a depune o propunere de directivă privind introducerea taxelor de acces la calea ferată legate de zgomot, astfel încât, prin reinvestirea banilor încasați din aceste sisteme în societățile feroviare - inclusiv societăți private - să putem contribui la introducerea unor măsuri reale de reducere a zgomotului. Toți cei din acest Parlament avem un țel bine conturat și acela este că poluarea fonică generată de căile ferate trebuie eradicată. Noi vrem să promovăm transportul pe căile ferate, dar traseul lor prin liniștita vale a Rinului trebuie schimbat și el de o manieră benefică pentru mediu. Așa că ajutați-ne în acest sens - propuneți ceva cu adevărat tangibil!

Antonio Tajani, vicepreședinte al Comisiei –(IT) Domnule președinte, am ajuns la finalul unei alte dezbateri pe un subiect pe care am reușit să îl aduc în atenția acestui Parlament imediat ce am obținut sprijinul Parlamentului, altfel spus, țelul nostru de a nu impune o nouă taxă pentru cetățenii europeni. În ceea ce privește Comisia, faptul că noua eurovinieta este opțională reprezintă o dovadă că nu impunem o nouă taxă. Mai înainte de toate, sumele încasate nu vor fi alocate în general bugetelor diferitelor state membre, ci vor fi alocate pentru a face o diferență într-un sector anume, de exemplu poluarea, internalizarea costurilor externe și construirea unor drumuri și a unei infrastructuri mai sigure.

Doresc să mulțumesc Parlamentului pentru angajamentul arătat pentru pachetul de ecologizare, în special cu privire la revizuirea Directivei Eurovinieta. Propunerea adoptată de către Comisia pentru transport și turism pe baza raportului domnului El Khadraoui trimite un mesaj puternic statelor membre, deoarece propune un cadru mai flexibil care autorizează în mod legal adoptarea de noi instrumente pentru combaterea efectelor negative din sectorul transporturilor, precum și în cadrul părților implicate din acest sector. Face acest lucru prin demonstrarea unei intenții politice de încurajare treptată a introducerii unei game de tarife corecte și eficiente, spre folosul infrastructurilor, iar principiul este că poluatorul, și nu contribuabilul, plătește.

Am sentimentul că avizul aprobat de către Comisie, care este în discuție azi, consolidează propunerea Comisiei în unele privințe cheie. În ceea ce privește alocarea resurselor, cred că amendamentele propuse sunt consecvente cu abordarea sugerată de noi, care urmărește să apere alocarea venitului din taxele rutiere și reducerea efectelor externe ale transportului rutier. Eu pot să susțin aceste amendamente. În ceea ce privește tipul efectelor externe ce trebuie luate în considerare, eu spun *nu* CO₂ și *da* luării în considerare a congestionării traficului. O taxă modulată de congestionare a traficului ne-ar permite să combatem schimbările climatice mai eficient decât dacă am aplica o taxă unică asupra emisiilor de CO₂. Acest aspect este unul esențial pentru eficiența economică a transportului rutier și util pentru asigurarea unui venit suficient necesar finanțării de noi capacități de transport, iar eu consider că acest compromis la care am ajuns constituie o bază solidă pentru discuții cu Consiliul. Cu toate acestea, trebuie să fim mai atenți pentru a ne asigura că rezultatul final reprezintă o încurajare a statelor mai degrabă decât o piedică și acesta nu impune condiții prea complicat de gestionat.

Am totuși anumite rețineri cu privire la amendamentul referitor la zonele sensibile de munte. Propunerea Comisiei autorizează deja un factor de multiplicare a costului de poluare, cunoscut drept factorul de corecție pentru zonele de munte. Faptul că am autorizat, pur și simplu, adăugarea acestei taxe la suprataxa existentă, decisă în 2006 pentru finanțarea unor tuneluri mai mari prin Alpi, înseamnă obținerea unei taxe duble, iar acest lucru, în opinia mea, reprezintă un obstacol în calea pieței unice. De aici și confuzia mea.

Acum aș dori să trec la raportul domnului Jarzembowski privind comunicarea ce însoțește directiva. După cum a demonstrat clar în discursul său, domnul Jarzembowski este foarte critic la adresa poziției Comisiei: pentru prima dată, în toți acești ani de colaborare, suntem în dezacord. Acest raport este, în mod clar, unul critic. Voi încerca să mă concentrez în special asupra a două puncte pe care le consider cruciale. Doresc să evidențiez că, pe de o parte, Comisia a desfășurat o evaluare a impactului care acoperă toate metodele de transport și analizează efectele diferitelor opțiuni de internalizare. Cred că această analiză pune bazele strategiei de internalizare propuse de către Comisie. Pe de altă parte, Comisia a propus un cadru comun de internalizare, bazat pe un principiu care acoperă toate metodele de transport și ia în considerare inițiativele din trecut. Este vorba de o abordare pragmatică care respectă *acquis-ul comunitar* și ia în considerare propunerile recent aprobate - mă gândesc aici la extinderea sistemului ETS la aviație și la acordurile internaționale privind aviația, sectorul maritim și apele interioare. Bineînțeles că putem discuta dacă propunerile Comisiei merg sau nu îndeajuns de departe, dar trebuie să subliniez că în cadrul Comisiei am tratat subiectele pe care am fost solicitați să le tratăm, cu alte cuvinte, un plan integrat pentru ecologizarea transporturilor, sprijinit de propuneri legislative specifice.

Doresc să termin prin semnalarea unui aspect asupra căruia Comisia și Parlamentul sunt de acord: nevoia de a găsi o abordare legislativă la problema poluării fonice din sectorul căilor ferate. Comisia își va prezenta propunerile în cadrul primei revizuii a pachetului feroviar, programată pentru adoptare în toamnă. Vom fi cu siguranță încântați să vă ascultăm sugestiile în această privință.

Președintele – Vă mulțumesc, domnule Tajani. Am văzut din relațiile dumneavoastră cu domnul Jarzembowski câtă dreptate avea Karl Marx când a arătat cum poziția instituțională a oamenilor determină și atitudinea lor politică în legătură cu diferitele subiecte.

Claude Turmes, raportor pentru aviz din partea Comisiei pentru industrie, cercetare și energie – (FR) Domnule președinte, Comisia pentru industrie, cercetare și energie a analizat în principal două aspecte ale acestei directive, primul fiind petrolul.

Dintre toate marile economii ale lumii, Europa este cea mai dependentă de transportarea mărfurilor folosind petrol. Haideți să nu ne inducem singuri în eroare. Deși prețul petrolului este în scădere momentan, acest lucru se datorează doar faptului că economia mondială este în regres. Odată ce economia începe să-și revină, vom vedea din nou aceleași probleme de lipsă de combustibil, iar principalul călcâi al lui Ahile al economiei europene va fi în viitor dependența noastră de petrolul folosit pentru transportul mărfurilor.

Cel de-al doilea aspect se referă la tehnologie și exporturi. Dacă Europa introduce un sistem relevant de eurovinete, ar promova astfel și dezvoltarea actorilor economici europeni. Statele Unite, China, India și Indonezia sunt economii ce vor avea aceeași problemă ca și noi. Iată de ce acesta este un apel pentru aplicarea unei politici ambițioase, atât în legătură cu internalizarea costurilor externe pentru a anticipa schimbările necesare din domeniul petrolier, cât și pentru promovarea industriei europene la nivelul instrumentelor tehnologice din jurul eurovinetei.

Corien Wortmann-Kool, în numele Grupului PPE-DE – (NL) Domnule președinte, domnule comisar, raportorul nostru, stimatul meu coleg deputat, dl El Khadraoui, a început cu câteva cuvinte liniștitoare. Nu vor fi impuse niciun fel de taxe europene. În schimb, raportorul este preocupat de regulile de bază pentru piața internă, cu scopul de a facilita un transport durabil în Europa. Cu toate acestea, poziția sa în calitate de raportor acordă statelor membre autorizarea de a impune taxe foarte mari, până la nivelul a câțiva euro pe kilometru, cu taxa de congestionare și majorarea pentru zonele montane pe deasupra. Domnule președinte, în cuvintele comisarului, nu avem de-a face cu reguli de bază pentru piața internă, ci cu bariere pentru aceasta.

Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni dorește să-și exprime astăzi în mod clar poziția în acest sens. Noi suntem suporterii de neclintit ai investițiilor într-un transport durabil. De aceea, internalizarea costurilor externe pentru poluarea aerului și cea fonică se pot bucura de aprobarea noastră, cu condiția ca veniturile să fie investite în ecologizarea transportului rutier - un principiu care se bucură de o largă susținere. Cu toate acestea, taxarea propusă pentru congestionarea traficului și majorarea pentru zonele montane reprezintă un pas prea departe pentru Grupul PPE-DE. Taxarea congestiei are un impact foarte limitat asupra mediului, nu rezolvă problema în sine și ar reprezenta, de asemenea, o povară suplimentară în aceste vremuri de criză financiară, o povară asupra IMM-urilor, și deci un lucru dăunător și pentru ocuparea forței de muncă.

Raportorul a ajuns la un compromis cu Grupul Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa printr-o corelare cu transportul de persoane, un aspect crucial pentru obținerea sprijinului acestui grup. Consiliul nu va accepta acest lucru - cel puțin asta este deja clar. Raportorul se regăsește astfel într-o poziție dorită de dumnealui, dar nu și de Grupul ALDE.

Aș dori să-mi închei discursul în numele Grupului PPE-DE cu un vechi proverb: se poate să pierdem o bătălie, dar asta nu înseamnă că am pierdut războiul.

14. Modificarea ordinii de zi

Președintele – Doamnelor și domnilor, deoarece astăzi mă aflu la prezidiu, trebuie să dau citire comunicării care declară că, în ședința de luni, 9 martie, Comisia pentru afaceri externe a aprobat o propunere de rezoluție privind deteriorarea situației umanitare din Sri Lanka și, ținând seama de situația alarmantă de acolo, a solicitat ca propunerea de rezoluție să fie inclusă pe agenda actualiei perioade de sesiune, în conformitate cu articolul 91 din Regulamentul de procedură.

Propunerea de rezoluție va fi considerată adoptată numai dacă cel puțin 40 de deputați nu vor înainta o obiecție în scris până mâine, miercuri, la prânz; dacă acest lucru nu se întâmplă, propunerea va fi inclusă în actuala perioadă de sesiune pentru dezbateri și vot.

15. Aplicarea taxelor la vehiculele grele de marfă pentru utilizarea anumitor infrastructuri - Ecologizarea transportului și internalizarea costurilor externe (continuarea dezbaterii)

Președintele – Vom continua cu dezbaterile rapoartelor întocmite de domniile El Khadraoui și Jarzembowski privind sectorul transporturilor.

Silvia-Adriana Țicău, în numele grupului PSE. – Doresc întâi să îl felicit pe colegul El Khadraoui și pe domnul Jarzembowski.

Sectorul transporturilor este unul dintre sectoarele cheie pentru dezvoltarea economică și socială a Uniunii Europene. La solicitarea Parlamentului European, Comisia Europeană a propus internalizarea costurilor externe și modificarea Directivei privind eurovigneta. Momentul ales este, însă, unul extrem de dificil. Criza economică face ca numărul comenzilor să scadă, transportatorii au costuri ridicate, se desființează firme și se pierd locuri de muncă.

Deși textele propuse de Comisie sunt un pas înainte pentru dezvoltarea unui transport care să respecte și să protejeze mediul, ele pot și trebuie să fie îmbunătățite. Nu cred că abordarea colegului Jarzembowski, în care doar criticăm fără a îmbunătăți, este cea corectă. Personal, consider că o directivă care nu se aplică tuturor statelor membre cu caracter obligatoriu nu își va atinge scopul și poate denatura semnificativ piața internă prin barierele pe care unele state membre, dacă doresc, le pot introduce în libera circulație a persoanelor și a mărfurilor.

De aceea consider că internalizarea costurilor externe trebuie să se aplice tuturor tipurilor de transport și trebuie evitată dubla taxare. Astfel, dacă unele state membre au decis să introducă taxa de drum, atunci acestea nu ar trebui să mai introducă o taxă suplimentară pentru poluare. Aceasta este, de altfel, și poziția domnului El Khadraoui pe care o susțin.

Costul datorat congestiei în trafic se ridică la 1 % din produsul intern brut. Trebuie deci să acționăm pentru reducerea acesteia, dar prețul acestor măsuri nu trebuie plătit doar de transportatorii rutieri de marfă și pasageri. Congestia se datorează tuturor vehiculelor și, în special, unei infrastructuri deficitare. Statele membre trebuie să investească în construcția de autostrăzi, în construcția de căi ferate de mare viteză și în acele alternative care pot reduce congestia în trafic. Co-modalitatea va permite transferul mărfurilor din sistem rutier în sistem feroviar, naval sau aerian și va eficientiza transportul de bunuri și persoane.

În concluzie, avem nevoie de o strategie integrată pentru dezvoltarea transportului european, cu protejarea mediului, fără însă ca internalizarea costurilor externe să afecteze competitivitatea transportului rutier.

Dirk Sterckx, *din partea Grupului ALDE – (NL)* Domnule președinte, sunt de acord cu domnul Jarzembowski atunci când spune că mobilitatea reprezintă un factor esențial pentru societate. Sunt de asemenea de acord și cu doamna Wortmann-Kool atunci când spune că și în acest caz trebuie să acordăm o atenție deosebită pieței interne. Din punctul meu de vedere, acest compromis ne duce cu adevărat cu un pas în această direcție. Piața internă este importantă și la fel de importantă este și încheierea de acorduri între statele membre. În plus, acesta nu este decât un pas spre un sistem la care va trebui să ne gândim oricum în ansamblul său la un moment dat și pe care va trebui să-l ajustăm în unele puncte.

Marea majoritate a grupului nostru sprijină acest compromis la care s-a ajuns cu raportorul, drept pentru care îi mulțumesc. Internalizarea costurilor externe - și am ascultat cu atenție cuvintele raportorului - nu reprezintă o taxă obișnuită. Veniturile astfel obținute trebuie folosite pentru reducerea costurilor externe. Aceasta este o componentă esențială a poziției Parlamentului. Dacă acest lucru nu se va întâmpla, compromisul încetează să mai existe.

Drept pentru care suntem de acord cu includerea poluării aerului, a poluării fonice și a congestionării traficului în cadrul internalizării costurilor externe. Totuși, în cazul congestionării, dacă scopul este de a combate și de a reduce acest fenomen, atunci toți utilizatorii de drumuri care îl generează trebuie tratați în același fel, fără discriminare între diferitele elemente responsabile.

De asemenea, cred că este un lucru bun faptul că statele membre trebuie să prezinte planuri de acțiune și să declare cum plănuiesc să reducă congestionarea traficului. Una peste alta, alocarea fondurilor este importantă - și raportorul a subliniat că aceasta reprezintă un element esențial. Nu este subiect de controversă în Parlament faptul că alocarea fondurilor și folosirea veniturilor sunt aspecte foarte importante.

Aș dori să spun doamnei Wortmann-Kool că dacă aceste două condiții - tratamentul egal al tuturor utilizatorilor infrastructurii rutiere responsabili de congestionarea traficului și alocarea clară a veniturilor obținute de pe urma perceperii acestei taxe - nu sunt îndeplinite și în situația în care Consiliul nu este de acord, Grupul ALDE își va retrage de asemenea sprijinul pentru acest compromis.

PREZIDEAZĂ: DL MAURO

Vicepreședinte

Roberts Zile, *în numele Grupului UEN – (LV)* Vă mulțumesc, domnule președinte. Aș dori să le mulțumesc ambilor raportori, în special domnului El Khadraoui, pentru acest efort dificil de a ajunge la un compromis. Consider că o parte a compromisului este votată de Comisia pentru transport și turism - partea privind aplicarea taxelor alocate - însă ședința în plen va vota în mod evident o anumită parte, cum ar fi partea referitoare la congestionarea traficului. Doresc, de asemenea, să mulțumesc colegilor mei deputați pentru înțelegerea de care au dat dovadă privind neeliminarea taxelor percepute în funcție de durată în țările aflate la granița Uniunii Europene, unde vehiculele grele de marfă poluează considerabil, așteptând perioade lungi, zi și noapte, la frontiere. În cele din urmă, după adoptarea acestei directive, într-o formă sau alta, sper că, în ciuda crizei, statele membre nu vor subordona situația existentă pe termen scurt unui obiectiv pe termen lung. În opinia mea, acest principiu ar fi foarte important pentru soluționarea problemei. Vă mulțumesc.

Eva Lichtenberger, *în numele Grupului Verts/ALE – (DE)* Vă mulțumesc, dle președinte; doamnelor și domnilor, decizia de mâine cu privire la costurile externe din sectorul transportului rutier de marfă se referă la faptul dacă transportul de marfă este, în cele din urmă, durabil. Dacă, în viitor, va exista concurență loială între

transportul rutier și cel feroviar; și dacă principiul „poluatorul plătește” va deveni, în cele din urmă, aplicabil pentru traficul rutier – cel puțin într-o anumită măsură.

Costurile nu sunt noi – ele există de o anumită perioadă de timp. Numai că, în prezent, acestea sunt plătite de la bugetele naționale. În mod evident, trebuie să considerăm mediul și sănătatea persoanelor care trăiesc în apropierea rutelor de transport mai importante decât faptul de a avea șosele descongestionate. Costurile ne sunt foarte cunoscute tuturor. Au fost înregistrate efecte asupra sănătății de-a lungul rutelor de tranzitare, iar acesta este apelul nostru la acțiune.

Normele mai stricte privind emisiile de gaze de eșapament pentru vehiculele de mărfuri, în care ne-am pus mari speranțe, au fost necorespunzătoare. Îmbunătățirile aduse vehiculelor de mărfuri nu au avut nicio importanță, deoarece creșterea concomitentă a numărului lor a anulat totul. Aceasta înseamnă că avem nevoie de măsuri noi, la obiect, pentru a asigura un cadru mai bun pentru o piață care a deraiat. Totuși, aceasta mai înseamnă și că mijloacele de scutire a utilizatorilor transportului rutier greu, care mai există, trebuie abrogate, deoarece acestea recompensează și mai mult poluatorii pentru că poluează.

Solicităm includerea, pe cât mai mult posibil, a tuturor costurilor externe apărute, care, în prezent, trebuie suportate de la bugete și voi încheia cu vechiul meu „*ceterum censeo*”: regiunea sensibilă a Alpilor necesită protecție specială.

Erik Meijer, în numele Grupului GUE/NGL – (NL) Domnule președinte, eliminarea punctelor de control vamal și a cursurilor de schimb valutar în Europa a crescut amploarea economiei. Guvernul a dezvoltat o rețea densă de autostrăzi din ce în ce mai largi. Numeroase mărfuri sunt în prezent transportate pe distanțe lungi, uneori chiar și în diferite etape ale procesului de producție.

Aceste evoluții afectează negativ mediul, iar costurile aferente acestora nu sunt suportate de transportatori. În parte, ca o consecință, transportul de mărfuri a devenit, de-a lungul anilor, tot mai ieftin. Aceasta promovează intensificarea transporturilor și sporește și mai mult efectul asupra mediului.

În aproape zece ani de când sunt membru al acestui Parlament, am auzit deseori discuții despre taxarea transportatorilor pentru aceste daune de mediu, însă, din nefericire, rezultatele rămân nemulțumitoare. Uneori, politicienii par mai interesați de modelele de calcul în sine decât de rezultatele care pot fi obținute prin aplicarea acestora. Deciziile luate în 2006 nu au dus la rezultate suficiente.

În opinia grupului meu, scopul trebuie să fie acela de a da o șansă mijloacelor de transport care afectează în cea mai mică măsură mediul – transporturile feroviare și navale – și de a le reduce pe cele mai dăunătoare – transporturile rutiere și aeriene. În lipsa unor scopuri precise precum acesta, modelele de calcul și reglementările europene sporite duc numai la birocrăție, fără a aduce beneficii oamenilor și mediului.

Țările de Jos, din care provin, pot oferi un exemplu despre cum nu trebuie acționat. De aproape 20 de ani, se poartă discuții despre taxele rutiere – taxarea traficului rutier în funcție de distanța parcursă – iar, în prezent, acestea sunt complet blocate. Singura impresie pe care alegătorii o au este că traficul rutier este taxat fără a exista perspective de soluționare a problemelor, cum ar fi îmbunătățirea căilor ferate și a serviciilor de transport public.

Europa nu trebuie să repete aceste erori prin statele sale membre. Totuși, trebuie să elimine toate barierele impuse măsurilor regionale și naționale, să permită coordonarea eficace a acestor măsuri, să îmbunătățească plățile transfrontaliere de taxe și să ofere șoferilor profesioniști mai multe informații despre măsurile la care trebuie să se aștepte în afara zonei în care trăiesc.

Propunerile domnului raportor El Khadraoui asigură domeniul de aplicare pentru aceasta și, prin urmare, au susținerea grupului meu. În plus, domnul raportor Jarzembowski atrage atenția în principal asupra poluării fonice produse de traficul feroviar de marfă, iar noi suntem de acord cu el. Totuși, în același timp, doresc să subliniez faptul că soluția nu poate fi construirea unor bariere de poluare fonică tot mai înalte de-a lungul liniilor de cale ferată.

Johannes Blokland, în numele Grupului IND/DEM – (NL) Domnule președinte, în urma unei dezbateri solicitante, de lungă durată, suntem pe punctul de a adopta poziția Parlamentului în primă lectură. Sunt destul de mulțumit de rezultat și extrem încântat de cooperarea cu domnul raportor. Este bine că statele membre vor avea posibilitatea să transfere poluatorilor costurile externe. Să nu ezităm să transferăm taxele pentru congestiunea traficului, pentru poluarea aeriană și cea fonică, celor care vor fi, în final, consumatori.

Totuși, în opinia mea, statele membre trebuie să mențină domeniul de aplicare pentru a varia costurile. În plus, trebuie să existe posibilitatea de a urmări costurile impuse, în mod clar și transparent, până la costurile reale suportate. Nu putem permite statelor membre să introducă un tip de taxă de penalizare. Prin urmare, amendamentul 40 va trebui eliminat din raport.

De asemenea, aș dori, din partea Consiliului, să mi se spună dacă acesta împărtășește opinia Parlamentului conform căreia veniturile obținute din încasarea eurovinietei trebuie folosite pentru reducerea costurilor externe. Acest lucru este esențial pentru a susține Directiva Eurovinietă.

În plus, această propunere nu trebuie să rămână izolată. Autocamioanele nu reprezintă singurii utilizatori ai drumurilor responsabili pentru costurile presupuse de congestionarea traficului; există și alte mijloace de transport care le generează. Cu excepția transporturilor maritime și aeriene, care vor fi acoperite de schema de comercializare a emisiilor, acești transportatori trebuie, de asemenea, să-și achite costurile externe. Aceasta este o modalitate echitabilă de a-i încuraja pe transportatori să-și reducă impactul asupra mediului.

Aș dori să profit de această ocazie pentru a cere susținerea amendamentului 76 propus de mine. Nu înțeleg de ce Comisia a decis să schimbe vechiul text legat de taxele de reglementare în „orice drum urban”. Impunerea acestor taxe de reglementare este de competență națională. Statele membre sunt cele care trebuie să decidă modul în care doresc să impună aceste taxe de reglementare, cu condiția ca acestea să nu fie discriminatorii. Prin urmare, propun să revenim la vechiul text din 2006 și vă solicit susținere pentru acesta.

În încheiere, este extrem de importantă asigurarea de către Comisie a faptului că statele membre nu aplică această directivă pentru a impune taxe nejustificate de mari pentru transportul de mărfuri. Comisia trebuie să își ia foarte în serios responsabilitățile stabilite la articolul 11 alineatul (1). Dacă un stat membru nu ia în serios calculele privind costurile externe sau valoarea maximă, Comisia trebuie să îl sancționeze aspru.

Reinhard Rack (PPE-DE) – (DE) Domnule președinte, economia, mediul și oamenii – iată cele trei elemente esențiale pentru care trebuie să adaptăm legislația europeană privind taxele rutiere și eurovinietă. Atunci când vorbim despre transportul de mărfuri în Europa, se impune, probabil, să spunem că trebuie să clasificăm aceste trei priorități în mod diferit, în ordine inversă, nu altfel. Trebuie să stabilim prioritățile după cum urmează: în primul rând oamenii, urmați de mediu și apoi de economie.

Noi, Comisia și Parlamentul, dorim să facem acest lucru. Comisia a emis propuneri foarte bine fundamentate privind internalizarea costurilor externe, propunând o reflectare mai exactă a costurilor în transport - în transportul de mărfuri, însă nu numai în acest domeniu - și, pentru aceasta, trebuie să mulțumim fostului vicepreședinte Barrot și actualului vicepreședinte Tajani.

Am îmbunătățit propunerea în cadrul Comisiei pentru transport și turism. În special, am pus și mai mare accent pe preocupările celor care sunt cei mai afectați – oamenii, mediul și economia. În acest context, doresc să adresez cele mai sincere mulțumiri domnului raportor El Khadraoui și tuturor celor care au jucat un rol foarte constructiv și activ în această activitate.

Am păstrat, de asemenea, proporțiile. Europa nu poate și nici nu trebuie să reglementeze totul până în cel mai mic detaliu. În calitate de modelatoare ale condițiilor specifice proprii, statele membre trebuie, de asemenea, să aibă un rol. Aceasta se aplică în special subiectului mult-discutat azi, cel al congestionării traficului. În acest caz, nu trebuie să urmărim penalizarea celor care sunt blocați în trafic, ci găsirea unor soluții constructive pentru prevenirea acesteia. În cazul acesta, trebuie să fie prioritare planurile, nu interdicțiile.

După cum este deseori cazul în text, dificultatea se află la nivelul detaliilor. În textul inițial, Comisia propunea, după efectuarea unor calcule atente în privința costurilor, să abandonăm tot și să stabilim, în final, o limită superioară privind costurile. În cadrul comisiei, prin amendamentul 20 de la data respectivă am respins această propunere ca lipsită de fond. Măine, acest element va fi votat din nou, sub forma amendamentului 40. Domnul raportor se declară în favoarea acestuia. Vă solicit tuturor să susțineți acest element – trebuie să obținem acest vot.

În încheiere, aș dori să afirm că este regretabil faptul că președinția cehă nu a considerat necesar să delege un reprezentant în Parlament pentru această importantă propunere legislativă.

Brian Simpson (PSE) – Domnule președinte, mă voi referi la raportul El Khadraoui. Aș dori să mulțumesc domnului raportor și echipei sale pentru activitatea lor excelentă și pentru găsirea compromisurilor atunci când, uneori, acestea păreau imposibile.

Există anumite aspecte care trebuie clarificate în această dezbatere. În primul rând, acesta reprezintă începutul unui proces, nu sfârșitul, iar compromisul reprezintă dreptul statelor membre de a introduce sau nu taxele de congestionare a traficului. Doresc, de asemenea, să reamintesc onorabililor deputați, în special Grupului PPE-DE, că, în permanență, Parlamentul a solicitat Comisiei o propunere și o strategie pentru internalizarea costurilor externe pentru toate modurile de transport – însă, în special, pentru transportul rutier – iar această nevoie a devenit tot mai evidentă pe măsură ce drumurile noastre devin tot mai aglomerate, iar încălzirea globală, tot mai accentuată.

De asemenea, trebuie să dispunem de un sector rutier mult mai echilibrat, care să fie durabil nu numai din punct de vedere economic, dar și din punctul de vedere al mediului, și care să recunoască faptul că trebuie să plătească un preț pentru costurile pe care le determină - indiferent dacă sunt costuri de mediu sau de infrastructură. Nu putem să avem o atitudine de tipul „să nu întreprindem nicio acțiune”, deși observ că, în ultimele luni, această expresie a devenit sinonimă cu declarațiile conservatorilor. Știu că formularea raportului a fost dificilă – anumiți deputați consideră că acesta exagerează, iar alții, că nu exagerează destul. Totuși, ca o primă etapă, consider că acest compromis merită să fie susținut. Aștept cu interes ca, în viitor, să fie incluse și alte externalități și doresc să accentuez susținerea grupului meu pentru ideea ca veniturile obținute din eurovinietă să fie alocate în vederea utilizării în sectorul transporturilor, pentru a putea reconcilia transparența și opinia publică.

Acest raport este o încercare serioasă de a produce ceea ce Parlamentul solicită de mulți ani. Raportul va fi un instrument important pentru reducerea congestionării traficului, pentru ameliorarea condițiilor de mediu și pentru facilitarea transferului modal și, de aceea, el merită întreaga noastră susținere. Și, domnule comisar, eu unul nu m-aș gândi prea mult la faptul că îl contraziceți pe Georg Jarzembowski - noi, în Grupul Socialist, facem acest lucru cu succes de mulți ani.

Paolo Costa (ALDE) – (IT) Domnule președinte, domnule comisar, doamnelor și domnilor, aceasta este a treia oară când am ocazia să mă ocup de acest subiect. În mandatul anterior, am avut plăcerea să fiu raportor pentru un raport din proprie inițiativă despre acest subiect și atunci, nu cu mult timp în urmă, am aprobat versiunea anterioară a eurovinietei.

Nu trebuie să uităm motivele pentru care acest proces a fost amânat atât de mult timp. În joc sunt concomitent cel puțin trei factori. Până recent, drumurile și alte elemente de infrastructură erau plătite numai de contribuabili. Eurovinietă pregătește calea pentru a ne permite să începem să transferăm utilizatorului cel puțin partea privind responsabilitatea plății costurilor financiare aferente infrastructurii, într-o modalitate care să fie, în mod evident, mai echitabilă. Cu alte cuvinte, în ciuda tuturor indicațiilor contrare existente în prezent, eurovinietă reprezintă un instrument care are ca scop asigurarea taxării echitabile. Dacă nu va fi așa, acest lucru depinde de ingineriile financiare ale anumitor state, care nu permit Europei să se ocupe de acest aspect – deoarece, altfel, am fi mai mult decât dispuși să facem acest lucru. Eurovinietă actuală aplică principiul „utilizatorul plătește”. Acum, ne confruntăm cu problema trecerii la un sistem „poluatorul plătește”, care este un alt principiu important de care trebuie să ne ocupăm.

În opinia mea, compromisul la care am ajuns este unul bun și trebuie să urmărim să-l păstrăm cât mai mult posibil. Aceasta este o dovadă a faptului că, în cazul în care Consiliul este de acord, vom putea, în mod eficient...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Seán Ó Neachtain (UEN) – (GA) Domnule președinte, aș dori să afirm că înțeleg motivele care stau la baza acestui raport. Totuși, în măsura în care mă privește personal, el este neechitabil, deoarece această taxă, eurovinietă, se adaugă la costurile țărilor care se află la distanțe mari de centrul pieței.

Domnul comisar a afirmat că regiunile de munte se opun pieței unice. Dar ce putem spune despre zone precum circumscripția mea, din vestul Irlandei, de unde pleacă zilnic 1 000 de camioane? Acestea sunt afectate atunci când intră pe piață. Și ce vreți să spuneți când afirmați că există o piață unică? Nu este așa! Costurile statelor de la periferia UE sunt mărite deoarece urmărim ecologizarea pieței. Totuși, nu le puteți avea pe amândouă! Domnule președinte, trebuie să vă gândiți la statele de la periferia UE și să le tratați echitabil, iar acest lucru nu se întâmplă în raport.

Sepp Kusstatscher, (Verts/ALE) – (DE) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, niciun om de știință adevărat nu se îndoiește de faptul că trebuie aplicate restricții drastice pentru consumul de combustibil fosil, deoarece materia primă este limitată, iar arderea combustibililor fosili reprezintă principala cauză a haosului climatic.

Cunoaștem cu toții faptul că o treime din combustibilul fosil este irosit pentru călătorii și transport și că vehiculele de mărfuri, în special, provoacă prejudicii enorme oamenilor și mediului, pentru care contribuabilii trebuie să plătească. Toată lumea este în general de acord cu principiul plății costurilor reale. Totuși, când trebuie luate măsuri specifice pentru punerea în aplicare a costurilor reale, auzim mii de scuze.

Este foarte greu de înțeles de ce acțiunile luate ca reacție la criză nu sunt mai consistente. Este greșit să continuăm să promovăm o economie a transporturilor care este nesănătoasă și exagerată. În caz contrar, obiectivul 20-20-20 se va îndepărta tot mai mult. Trebuie să arătăm faptul că această rea-credință pune în pericol viitorul nepoților noștri.

Ulrich Stockmann (PSE) – (DE) Domnule președinte, domnule comisar, înainte de toate, aș dori să-i mulțumesc colegului meu, domnului El Khadraoui. Dumnealui a obținut un compromis realist, în condiții extrem de dificile.

Pentru noi, factorii de decizie în domeniul transporturilor, acesta este un salt cuantic în direcția posibilității de a taxa acum poluarea, poluarea fonică și congestionarea traficului. Această acțiune consolidează principiul „poluatorul plătește”. Acest principiu nu permite ca profiturile obținute să ajungă la anumite persoane, în timp ce pagubele sunt plătite de societate. Este vorba de un concept democratic social. Parlamentul a decis să introducă acest principiu, treptat, pentru toate mijloacele de transport. În sfârșit, va exista concurență loială între transportul feroviar, camioane și transportul pe apele interioare.

În acest moment, trebuie de asemenea să fie clarificat faptul că statele membre sunt cele care decid dacă aceste taxe suplimentare trebuie sau nu aplicate. Nimeni nu va fi obligat să impună aceste taxe. Tot ceea ce facem aici este să stabilim un cadru de bază, astfel încât să nu existe un mozaic de modele diferite de taxare pe teritoriul Europei, evitându-se astfel discriminarea, deoarece transportul rutier de mărfuri trebuie tratat în același mod în întreaga piață internă. Pentru noi, nu este vorba aici de obținerea de venituri suplimentare, ci de dirijarea transporturilor într-un mod mai ferm, prin intermediul semnalelor date de prețuri. Comisia pentru transport și turism are dreptate atunci când urmărește restricționarea obligatorie a acestui venit suplimentar, pentru a putea reduce daunele externe.

Totuși, din câte am observat, există, încă, un impediment. Din nefericire, decizia comisiei, așa cum se prezintă în acest moment, leagă introducerea costurilor de congestionare a traficului pentru vehiculele de mărfuri de includerea altor mijloace de transport, precum autoturismele. Aceasta va împiedica introducerea costurilor de congestionare a traficului în anumite state membre, cum este Germania, care nu doresc taxe pentru autoturisme. În consecință, se anulează astfel un instrument important de taxare în domeniul politicii privind transporturile.

Concluzia mea este următoarea: votul de mâine oferă posibilitatea unui progres major în politica privind transporturile, după zeci de ani de discuții despre costurile externe. Sper că vom primi majoritatea de voturi necesară pentru a realiza acest progres.

Jeanine Hennis-Plasschaert (ALDE) – (NL) Domnule președinte, singurul motiv, cel puțin, în opinia mea, pentru care trebuie luată în considerare această propunere, este crearea unui cadru european în care statele membre pot conlucra și de care va beneficia, în cele din urmă, piața internă. Într-adevăr, conceptul de „ecologie” este utilizat din ce în ce mai frecvent în mod necorespunzător pentru a vinde un oarecare tip de protecționism. Restricțiile sectoriale privind traficul rutier din Austria sunt un bun exemplu în acest sens.

Am realizat multe. Totuși, rămân câteva puncte delicate care trebuie încă discutate. Doresc să clarific faptul că, din punctul meu de vedere, posibilitatea unei taxe de congestionare a traficului aplicabile transportului rutier de mărfuri este inadmisibilă și, de asemenea, consider că abandonarea alocărilor este inacceptabilă.

După cum a afirmat mai devreme și colegul meu, domnul Sterckx, dacă, la cea de-a doua lectură, se constată că nu există majoritate în favoarea propunerii în Parlament și în Consiliu, Grupul Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa va retrage susținerea acordată propunerii. Transportul rutier de mărfuri este o forță motorie importantă în economia noastră. Este deosebit de important să nu trecem cu vederea acest lucru – mai ales în acest moment.

Adresându-mă, în special, Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni, permiteți-mi să închei cu un vechi proverb olandez: abordarea „ca un elefant în magazinul de porțelanuri” este de puține ori eficientă.

Wiesław Stefan Kuc (UEN) – (PL) Domnule președinte, criza, care afectează tot mai mult transportatorii rutieri, ar trebui să ne avertizeze în privința introducerii unor noi reglementări de taxare, dacă ceea ce urmărim

nu este să exacerbam criza. Transportul a fost întotdeauna esența întregii economii. Am înregistrat experiențe neplăcute în încercarea de a reforma politica agricolă comună și este posibil ca acestea să se repete acum.

Trebuie să ne amintim că transportatorii nu sunt în general întreprinderi mari, ci afaceri de mici dimensiuni, care dețin câteva vehicule. Să nu îi obligăm să plătească pentru întreținerea țării. Aceasta se realizează deja prin intermediul taxelor pe combustibil, al asigurărilor, al controalelor rutiere și prin numeroase alte taxe. Introducerea unor plăți pentru costurile externe ar spori semnificativ costurile de transport și ar însemna că același lucru este plătit de două ori. Este evident că mărfurile trebuie transportate, deoarece vor exista întotdeauna producători și clienți pentru aceste mărfuri, însă este necesar ca aceștia să fie răspunzători pentru costurile de infrastructură? Propun suspendarea tuturor acțiunilor viitoare până la un moment mai oportun sau respingerea în totalitate a propunerii Comisiei.

Michael Cramer, (Verts/ALE) – (DE) Domnule președinte, transportul, și, în primul rând, transportul rutier, este responsabil pentru 30% din emisiile de CO₂ și, chiar și cu această directivă, ne aflăm la mare distanță de obținerea concurenței loiale între diferitele mijloace de transport.

UE dispune de o taxă obligatorie pentru transportul feroviar încă de la jumătatea anilor '90. Aceasta se aplică pentru fiecare locomotivă, pe fiecare kilometru de cale ferată și, practic, nivelul său este nelimitat. În privința drumurilor, statele membre sunt cele care trebuie să decidă dacă trebuie sau nu să introducă o taxă. Aceasta se aplică numai pentru vehiculele de mărfuri, numai pe autostrăzi și numai pentru vehiculele cu o greutate de 12 sau mai multe tone. Aceasta este concurență neloială. Ea duce mai degrabă la mutarea traficului de pe calea ferată pe drumuri decât invers, după cum se încearcă să se arate deseori în excelențele discursuri pompoase pe care le țineți.

Taxa pentru căile ferate din Slovacia este de două ori mai mare decât cea din Germania, iar slovacii nu au niciun fel de taxă rutieră. Acest lucru este, pur și simplu, o nebulă. Iată de ce avem nevoie de această directivă. Avem nevoie de reflectarea precisă a costurilor. Dacă membrii Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democrațiilor Europene consideră că nu ar trebui incluse taxele de congestionare a traficului, ei ar trebui, cel puțin, să voteze includerea costurilor de mediu, a costurilor pentru accidente și a costurilor pentru poluarea fonică. Numai atunci ei vor fi credibili.

Cei care votează împotriva acestui aspect renunță în fața schimbărilor climatice și pregătesc calea pentru distrugerea copiilor și a nepoților noștri, deoarece ei nu vor mai avea niciun viitor pe această planetă. Avem nevoie de reglementări mult mai stricte decât cele propuse de Comisie și de majoritatea din acest Parlament.

Luís Queiró (PPE-DE) – (PT) Domnule președinte, revizuirea Directivei Eurovinieta ar fi trebuit folosită pentru a promova existența unor transporturi rutiere durabile și care să nu afecteze mediul. Mai simplu spus: în opinia mea, ținând seama de rezultatele obținute în cadrul comisiei, abordarea a fost greșită.

Nu am ales măsuri care promovează un transport de mărfuri mai durabil. În schimb, în acest moment de criză globală, noi am transmis un mesaj eronat, printr-o revizuire în privința căreia totul sugerează faptul că nu se face altceva decât să exacerbeze situația deja precară a multor companii de transport. Multe dintre acestea sunt întreprinderi mici și mijlocii, care reprezintă majoritatea afacerilor din Europa.

Știm că măsurile care au ca scop combaterea poluării sau stimularea inovațiilor tehnologice, cum ar fi motoare mai curate și vehiculele inteligente, sunt esențiale. Problema, care începe să cauzeze dificultăți serioase, este reprezentată de impunerea unei taxe de congestionare a traficului. În ceea ce privește „orele de vârf”, acestea sunt cauzate, în definitiv, de șoferii locali, care se deplasează către serviciu sau afaceri sau în timpul liber. Prin propunerea impunerii unei taxe care afectează transportul de mărfuri, pur și simplu îi penalizăm pe cei care ne asigură mecanismele vieții noastre de zi cu zi și care fac aceasta în cel mai rapid și flexibil mod cu putință, din ușă în ușă.

Vom acționa unilateral și dacă, de exemplu, nu luăm măsuri în privința schimbării programului de lucru, a prevenirii accidentelor sau a planificării și întreținerii drumurilor, ceea ce va pune în discuție chiar mobilitatea care ne definește societatea și economia de piață. Contestăm și alte măsuri adoptate pentru promovarea coeziunii economice, sociale și teritoriale a Uniunii. Pentru țara mea, Portugalia, ca și pentru toate statele de la periferia UE, această măsură nu este decât o sufocare a activității economice, deoarece noi vom fi doar contribuitori neți la taxele de tranzit.

Domnule președinte, rezumând: prin această taxă, vom interpreta eronat obiectivele de mediu, care sunt importante, vom cauza și mai multe dificultăți și chiar falimentul întreprinderilor mici și mijlocii și, prin urmare, vom contribui în mod direct la creșterea ratei șomajului și a instabilității sociale a societăților

europene. Alegerea este a noastră și nu trebuie să existe nicio îndoială că ni se va cere să răspundem pentru consecințele deciziilor noastre.

Inés Ayala Sender (PSE) – (ES) Domnule președinte, doresc să exprim profunda mea dezamăgire, nu numai din punctul de vedere al Grupului Socialist – deși, geografic, este amplasat la periferie – cu privire la alegerea nefericită a momentului de prezentare a acestui raport. În primul rând, el este prezentat prea devreme. Nici măcar nu am evaluat Eurovinieta II, a cărei punere în aplicare a început în urmă cu aproximativ șase luni și iată-ne că deschidem un nou dosar.

În plus, suntem prada unei nemiloase crize financiare, economice și sociale, care a avut efecte dezastruoase asupra transportului de mărfuri. Prin urmare, pare a fi o glumă nefericită propunerea în acest moment a unei măsuri care sporește, inevitabil, costurile mărfurilor, în special ale celor care sunt transportate în țările care se află la marginea Europei și care sunt cele mai afectate de șomaj și de lipsa alternativelor unor linii de cale ferată și autostrăzi ale mării. Pur și simplu, acestea nu există și, în plus, la graniță, nu este demonstrată niciun fel de bunăvoință.

Mai mult, Parlamentul European a solicitat permanent internalizarea pentru toate mijloacele de transport, nu numai pentru cele care sunt deja supuse taxărilor transfrontaliere. Am solicitat Comisiei să depună eforturi cu adevărat inovatoare pentru a obține un sistem intermodal, bazat pe solidaritate, menținând astfel consecvența angajamentului nostru european față de un lanț logistic comod. Parțial, acest text contrazice dezideratul respectiv.

În cele din urmă, sunt dezamăgită deoarece consider că nu este corect să spunem oamenilor că acest instrument va rezolva, pentru totdeauna, problema congestiei traficului, cu care se confruntă zilnic.

Dacă aceasta ar fi situația, sectorul transporturilor rutiere ar fi cel dintâi în a solicita acest instrument, deoarece el este cel care plătește deja pentru întârzierile cauzate de blocajele în traficul urban.

Domnul raportor propune un compromis care merită elogiul pentru acuratețea sa, însă conține un neajuns juridic evident pe care Comisia îl neagă, cu toate că îl poate observa, fără a menționa mesajele neclare pe care le transmitem cetățenilor noștri atunci când instituim reglementări europene pe care statele membre au libertatea de a le pune sau nu în aplicare, după cum consideră că este oportun.

După cum am afirmat, raportul a fost prezentat într-un moment nepotrivit și este un instrument incomplet, care face dovada unui nivel scăzut de solidaritate, cel puțin în privința țărilor aflate la marginile Europei.

Fiona Hall (ALDE) – Domnule președinte, doresc să spun câteva cuvinte despre nevoia de a include emisiile de CO₂ în reglementările privind eurovinieta. Emisiile de CO₂ generate de vehiculele grele de marfă însumează aproape un sfert din emisiile transportului rutier, iar în timp ce autoturismele devin tot mai eficiente, eficiența combustibilului pentru vehiculele de mărfuri grele nu a crescut în ultimii 15 ani.

Dacă nu includem CO₂ în eurovinieta, ce opțiuni mai avem? Foarte puține, deoarece, așa cum se spune, porcii vor zbura înainte ca miniștrii Ecofin să fie de acord în privința taxării combustibilului la nivelul UE. Și mai rău, dacă un stat membru dorește să introducă un sistem de taxare care să reflecte costurile externe cu CO₂, nu i se va permite aceasta decât dacă includem acum CO₂ în sfera eurovinietei. Eliminarea CO₂ din domeniul de aplicare al eurovinietei ar fi extrem de nedreaptă, deoarece, prin decizia de partajare a eforturilor, statele membre trebuie acum să îndeplinească obiective obligatorii de reducere a emisiilor de CO₂. Ele trebuie să dispună de o serie de instrumente.

Philip Bradbourn (PPE-DE) – Domnule președinte, iau cuvântul pentru a mă referi, în mod specific, la raportul domnului El Khadraoui privind eurovinieta, subiect care a fost prezentat acestui Parlament sub numeroase forme, cu numeroase ocazii anterioare. Poziția mea va rămâne neschimbată și nu consider că este necesar să copleșim cu taxe suplimentare o industrie care este deja greu afectată de criza economică.

În Regatul Unit, se încasează anual peste 50 de milioane de lire sterline din transportul rutier și numai 10 milioane de lire sterline sunt reinvestite în transport, în ansamblu. Și cam atât despre angajamente. Într-un moment în care ne confruntăm cu cea mai mare criză economică din istorie, iar întreprinderile, mari sau mici, dau faliment în fiecare săptămână, de ce discutăm, la nivel european, despre măsuri care ar agrava problema?

În acest context, permiteți-mi să îi precizez domnului Brian Simpson că este mai bine să nu facem nimic decât să facem ceva greșit și sunt sigur că partidul dumnealui va descoperi acest lucru pe propria piele în următoarele săptămâni.

Într-un context mai general, doresc să atrag atenția deputaților asupra faptului că, în Regatul Unit, aceste aspecte reprezintă decizii ale autorităților locale în contextul punerii în aplicare a taxelor rutiere. În regiunea mea, în West Midlands, toate cele șapte consilii orășenești, de orientări politice diferite, au respins ideea punerii în aplicare a unei astfel de scheme.

În regiunea domnului Brian Simpson, în cadrul unui referendum local organizat în regiunea Greater Manchester, cetățenii au respins taxa rutieră, cu o majoritate covârșitoare.

În consecință, adresez acestui Parlament și Comisiei Europene întrebarea: ce parte din „nu” nu înțelegeți? Nu ar trebui ca UE să fie cea care are responsabilitatea stabilirii unei abordări universale în acest domeniu. Abordarea de urmat ar trebui să fie una stabilită exclusiv la nivel local și național.

Jörg Leichtfried (PSE) – (DE) Domnule președinte, aș dori să profit de această ocazie – de îndată ce va fi din nou liniște în sală – pentru a prezenta cele mai sincere felicitări domnului raportor. A fost o muncă grea și totuși a fost obținut un progres demn de luat în seamă, iar acest progres reprezintă un mic pas pe calea ecologizării complete a transporturilor grele de mărfuri, în special prin aceea că nu permite niciun fel de compensare pentru costurile suplimentare și pentru că acoperă poluarea fonică, poluarea aerului și, într-o anumită măsură, congestionarea traficului – lăsând loc discuțiilor dacă – în special în cazul congestionării – nu s-a făcut cumva prea puțin.

Totuși, sunt nemulțumit de anumite elemente și aș dori să spun câteva cuvinte în această privință. Probabil că toată lumea cunoaște deja problema schimbărilor climatice sau, cel puțin, este conștientă de acestea. Prin urmare, am decis și asupra unor cerințe speciale, în special pentru industria grea, care sunt destul de dificil de respectat și care sunt în continuare deschise discuției. Totuși, ceea ce nimeni din Austria și din restul Europei nu înțelege, în aceste condiții, este faptul că Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni a împiedicat una dintre cele mai mari cauze a emisiilor de CO₂, și anume traficul de tranzit al mărfurilor grele, să plătească, chiar și un eurocent, pentru costurile pe care le-a generat. Doamnelor și domnilor, acesta este un lucru pe care nu îl veți putea explica alegătorilor dumneavoastră. Ei trebuie să plătească aceste costuri prin taxe și nu veți putea, sunt sigur, să explicați o astfel de situație.

Dacă raportorul din partea Grupului PPE-DE consideră a pierdut aici o luptă, aș dori să-i transmit că sper să piardă cât mai multe lupte de acest tip, deoarece acest lucru ar fi benefic pentru marea majoritate a populației din Europa.

Bilyana Ilieva Raeva (ALDE) – (BG) Raportul privind taxele rutiere conține sugestii care vor crește în mod substanțial costul transporturilor din Uniunea Europeană, în special pe distanțe lungi, și atunci când se apelează la transportatori din țările de la periferia UE, cum este Bulgaria. Nu numai transportatorii vor suporta consecințele, dar și clienții direcți ai acestora, comercianții și clienții finali din Uniunea Europeană. Operatorii de transporturi rutiere sunt grav afectați de criza financiară și economică. Observăm o reducere cu 50% a cererii privind serviciile de transport, comparativ cu 2007, precum și o creștere cu 110% a falimentelor în acest sector, față de 2007.

Din cauza lipsei unor cerințe de reglementare similare, transportatorii europeni nu sunt la fel de competitivi ca firmele din țările terțe care asigură un număr mare de expediții în Uniunea Europeană. Companiile care au investit în vehicule ecologice în cursul ultimilor ani se află într-o situație extrem de dificilă. În prezent, ele nu își pot susține contractele de închiriere și, în consecință, se confruntă cu posibilitatea falimentului. Luând în considerare aceste condiții, susțin cu convingere propunerile 71 și 72, care recomandau ca factorul „de congestionare” să nu fie introdus în această directivă. Consider, de asemenea, că este extrem de important să nu permitem ca resursele obținute din taxele rutiere să fie transferate către alte mijloace de transport. Aceasta va avea un efect negativ, în special în statele care dispun de o infrastructură de drumuri subdezvoltată, cum este cazul țării mele, Bulgaria.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE) - Este nevoie de o politică europeană în domeniul transporturilor coerentă și durabilă, cu respectarea principiilor subsidiarității și proporționalității. Internalizarea costurilor externe în ceea ce privește poluarea și zgomotul reprezintă o măsură pozitivă.

Taxele pentru utilizarea infrastructurilor rutiere de către vehiculele grele vor sprijini pe termen lung investițiile masive în infrastructurile incluse în planul european și planurile naționale de redresare economică, atât la nivelul rețelelor transeuropene de transport, cât și la nivelul altor categorii de infrastructuri rutiere, inclusiv în zonele montane, unde construirea de șosele este, de multe ori, deosebit de anevoioasă.

Pe termen scurt, însă, rămâne la latitudinea statelor membre să găsească modalități concrete și rapide de finanțare a acestor investiții prin utilizarea judicioasă a fondurilor pe care Uniunea le pune la dispoziție, atât prin cadrul financiar al TEN-T, cât și prin intermediul fondurilor structurale și de coeziune, precum și prin concesiuni și prin parteneriate public-private.

Comisia Europeană trebuie să sprijine, prin intermediul instrumentelor pe care le are la dispoziție, inițiativele integrate de extindere a rețelelor de infrastructuri ale statelor membre, în special ale statelor membre noi.

În ceea ce privește instituirea unei taxe pentru utilizatorii infrastructurilor care să rezolve problema congestiei, consider că această propunere ar trebui studiată mai aprofundat, având în vedere că nu depinde în mod exclusiv de autovehicule, ci mai cu seamă de capacitatea statelor membre de a-și planifica și realiza eficient infrastructurile teritoriale la nivel regional și local.

Din acest motiv, cred că este nevoie de o mai bună corelare între planurile de amenajare teritorială, cele de urbanism și managementul traficului, mai cu seamă în zonele urbane și periurbane, unde se înregistrează cele mai multe probleme datorate congestiei.

Robert Evans (PSE) – Domnule președinte, aș dori să încep prin a-l felicita pe prietenul și colegul meu, pe domnul El Khadraoui, care, trebuie să o spunem, în ciuda aparențelor care indicau contrariul, și-a dovedit, într-adevăr, capacitatea de a elabora un raport solid și realist. Îmi face plăcere să îmi exprim și eu susținerea pentru acesta și, desigur, pentru principiul care stă la baza sa, acela că poluatorii ar trebui să plătească.

În această parte a sălii acordăm o importanță deosebită calității aerului, de care suntem cu toții preocupați și știm cu toții că autocamioanele poluează. Așa cum a afirmat doamna Lichtenberger, „există dovezi clare”. Doamna Wortmann-Kool, care a plecat, a vorbit despre obstacolele impuse pieței interne, iar domnul Jarzembowski, în ciuda raportului său privind ecologizarea transportului, a exprimat, de asemenea, rezerve în privința eurovinetei. Le-aș transmite amândurora că cea mai gravă amenințare pentru toate piețele ar fi dacă am fi copleșiți de poluare. Nu consider că 2-3% în plus vor fi o sarcină imensă, ci un astfel de procentaj va demonstra că adoptăm acțiuni ferme pentru a contracara poluarea.

Domnul O’Neachtain a exprimat rezerve și îngrijorări privind Irlanda și alte state de la periferia UE. Se pare că nu înțelege că aceste reglementări sunt opționale pentru statele membre. Ele se vor aplica în Irlanda numai dacă guvernul irlandez va decide acest lucru. Sper că dumnealui, și probabil domnul Bradbourn, au învățat o lecție în această după-amiază, respectiv, că este periculos – și caraghios – să vorbești despre un raport pe care ori nu l-ai citit ori nu l-ai înțeles pe deplin.

Ca o paranteză, referitor la un alt punct, consider că ar trebui și putem să facem mult mai multe pentru a încuraja dezvoltarea altor modalități de transport decât cel rutier, cum ar fi transportul pe căile navigabile, unde un șlep de mari dimensiuni poate transporta încărcătura a 15 autocamioane. Prin urmare, consider că ar trebui să susținem inițiativa fostului nostru coleg belgian.

Christine De Veyrac (PPE-DE) – (FR) Domnule președinte, domnule vicepreședinte al Comisiei, aș dori să încep prin a-l felicita colegul meu deputat, pe domnul El Khadraoui, și pe domnul Jarzembowski, pentru calitatea ridicată a activității lor și pentru rapoartele excelente pe care le-au elaborat.

Ne aflăm, în prezent, într-un moment de răscruce, când încercăm să ne protejăm industria, încercând în același timp să o facem mai durabilă, și să atingem obiectivul „de trei ori 20”, care a fost reiterat de președintele Uniunii Europene de la acea dată, domnul Nicolas Sarkozy, în această sală, în luna decembrie a anului trecut.

În acest context, Uniunea Europeană și-a exprimat dorința de a legifera luarea în considerare în costurile pentru transport a altor costuri care, până la această dată, erau suportate de întreaga societate europeană: este vorba despre principiul „poluatorul plătește”, pe care Parlamentul l-a susținut întotdeauna.

Am votat pentru acest principiu în transporturile aeriene în luna iunie a anului trecut, atunci când aviația a fost inclusă în sistemul ETS. În sectorul maritim, Comisia Europeană analizează în prezent cea mai bună modalitate de a lua în considerare descărcările navelor, iar acest principiu este propus astăzi prin acest text privind transportul de marfă pe cale rutieră.

Sunt de acord cu aceia dintre dumneavoastră care au afirmat că, în mod evident, nu trebuie să limităm mobilitatea. Trebuie să continuăm să susținem această mobilitate în cadrul Uniunii Europene, așa cum am făcut timp de mulți ani, și trebuie să ne asigurăm de faptul că există competiție loială între diferitele mijloace de transport.

Nu trebuie, sub nicio formă, să constrângem întreprinderile să-și transporte bunurile pe calea ferată sau pe căile navigabile în locul celor rutiere – acest lucru ar fi absurd și antieconomic. Ceea ce trebuie să facem este să ne asigurăm că întreprinderile aleg mijlocul de transport cel mai rapid, mai economic și mai benefic pentru scopul urmărit și, pentru ca acest lucru să fie posibil, prețul trebuie să reflecte costurile reale pentru mijlocul de transport ales.

Oferindu-le statelor membre opțiunea de a internaliza anumite costuri externe, dacă doresc acest lucru, această directivă face un prim pas în această direcție – un prim pas către integrarea reală a costurilor externe în toate mijloacele de transport, ceea ce transmite un puternic mesaj politic. Este important să susținem acest principiu mâine, când vom vota.

Bogusław Liberadzki (PSE) – (PL) Domnule președinte, aș dori să mulțumesc raportorului nostru, domnului El Khadraoui. Activitatea sa a fost excelentă. S-a confruntat cu sute de comentarii.

Referindu-mă la subiect, aș dori să subliniez faptul că transportul rutier este cel care susține, în prezent, activitatea Europei. Este adevărat faptul că noi decidem dacă trebuie introduse taxe suplimentare și pare corect să plătim pentru ceea ce folosim. Totuși, când ne-am planificat activitatea privind directiva, nu am luat în considerare și criza.

Prin urmare, consider că trebuie să iau cuvântul în numele transportatorilor rutieri și să afirm că situația reală a acestora este mult mai gravă, în special din cauza scăderii cererii de transport pe drumurile internaționale. Transportatorii au invocat costuri financiare imense, în special cele pentru taxa pentru combustibil. A existat o scădere temporară a costurilor pentru combustibil, însă noi, Uniunea Europeană, nu putem garanta prețul combustibilului pe termen lung.

Consider că atât Comisia Europeană, cât și guvernele trebuie să inițieze un dialog cu transportatorii rutieri profesioniști. Trebuie să le oferim explicații privind modul în care această inițiativă a apărut. De asemenea, trebuie să-i convingem că intenția noastră este asigurarea egalității de tratament pentru toate formele de transport și, în cele din urmă, că suntem responsabili pentru existența unei politici europene raționale și echilibrate în materie de transporturi.

Luis de Grandes Pascual (PPE-DE) – (ES) Domnule președinte, revizuirea Directivei Eurovinieta este o chestiune extrem de importantă, care ne preocupă pe toți, în special pe aceia dintre noi care provin din statele de la periferia UE și care se consideră victime ale acestei propuneri.

Comisia Europeană a decis să abordeze internalizarea costurilor externe pentru transportul rutier prin perceperea a trei tipuri noi de costuri: poluarea aerului, poluarea fonică și gestionarea traficului.

Deși principiile care stau la baza propunerii – „utilizatorul plătește” și „poluatorul plătește” – sunt rezonabile, soluția propusă nu este deloc justificată, deoarece discriminează împotriva unui sector care este afectat, de luni de zile, de efectele dezastruoase ale crizei economice. Deși intenția nu a fost de a demoniza transportul rutier de mărfuri, acesta a devenit în cele din urmă ținta atacurilor.

Doamnelor și domnilor, această propunere este neadecvată și, departe de a atinge obiectivele așteptate privind transportul durabil, ea va reprezenta condamnarea la moarte pentru un mare număr de întreprinderi mici și mijlocii din Europa, care au mii de angajați pe teritoriul Uniunii Europene și care contribuie zilnic la distribuția mărfurilor, asigurându-se de faptul că produsele ajung la consumatorul final. Consumatorii vor observa cum vor crește prețurile produselor, odată ce aceste taxe sunt puse în aplicare.

Doamnelor și domnilor, avem nevoie de un sistem de transport care să fie competitiv, durabil, care să nu afecteze mediul și care să nu elimine transportul rutier, deoarece, în prezent, acesta este singura modalitate de a ajunge peste tot. Schimbările modale rămân un vis, departe de a deveni realitate. Rețelele transeuropene, autostrăzile mării și conexiunile transfrontaliere sunt în anumite cazuri încă planuri, nu realități.

Doamnelor și domnilor, atunci când *Titanicul* economiei mondiale se scufundă, nu putem cere orchestrei să continue să cânte și, cu siguranță, nu pentru a sărbători.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE) – (PT) Mulțumesc tuturor celor care au fost implicați, în special și în mod deosebit colegului meu, domnului El Khadraoui, care s-a pus la dispoziție într-un mod foarte deschis și a fost pregătit pentru găsirea unor soluții consensuale.

Propunerea supusă examinării va permite statelor membre să perceapă taxe în scopul acoperirii anumitor costuri de mediu și al generării unor venituri substanțiale, care să fie utilizate pentru îmbunătățirea rețelei

europene de drumuri și să minimalizeze efectul de mediu al unei anumite părți a transportului rutier. Pe de altă parte, ar putea semnifica, de asemenea, costuri substanțiale, în special pentru țările de la periferia cea mai îndepărtată a UE, cum este țara mea, Portugalia. Acesta este motivul pentru care am insistat în privința Copel și m-am opus cu vehemență extinderii obligatorii a ariei geografice pentru a acoperi majoritatea drumurilor principale.

M-am opus, de asemenea, aplicării unor taxe generate de congestionarea traficului provocată de numai câțiva, ceea ce reprezintă o măsură care va duce la avantaje necinstite și nu îi penalizează pe cei care poluează în cea mai mare măsură. Recunosc totuși necesitatea ținerii unei evidențe a acestor taxe. Aplicarea numai pentru rețelele de transport transeuropene sau pentru rutele utilizate în mod obișnuit și frecvent de transportatorii rutieri internaționali, oferind astfel statelor membre posibilitatea de a selecta rutele pe care să aplice taxe, este un rău mai mic, care ar putea fi redus în continuare, dacă aplicarea acestei propuneri ar fi amânată până după criza economică mondială dificilă cu care ne confruntăm în prezent.

Richard Seeber (PPE-DE) – (DE) Vă mulțumesc, domnule președinte. Salut cu bucurie această propunere. Ne aflăm acum pe drumul cel bun, în special în ceea ce privește încorporarea costurilor legate de congestionarea traficului în costurile generale pentru drumuri. Trebuie să aflăm care sunt cu adevărat costurile, pentru a putea obține o situație în care instrumentele economice de piață reglementează traficul. În caz contrar, vor exista întotdeauna dezechilibre în această privință.

Această dezbatere a semnalat, de asemenea, tensiunile existente între regiunile de la periferia continentului nostru și zonele din centrul său. Pur și simplu, este necesar ca cei care folosesc drumurile dinspre periferie înspre zonele centrale să aibă în vedere îngrijorările populației. Acesta este un principiu extrem de important și solicit înțelegere în legătură cu acest punct, deoarece, în privința acestui aspect, o parte a populației a considerat că a ajuns la limită. Principiul subsidiarității, așa cum este exprimat în această propunere, permite statelor membre să decidă singure dacă doresc sau nu să internalizeze costurile externe.

În cazul zonelor centrale – și în special al regiunilor din zona Alpilor – este evident faptul că vor alege să procedeze așa. Înțeleg dacă regiunile de la periferie decid să nu meargă pe această cale. Totuși, în general, trebuie să depunem eforturi pentru ca sectoarele individuale din industria transporturilor să suporte costurile pe care le generează efectiv. Aceasta este singura modalitate prin care putem crea un sistem care este cu adevărat durabil și care țină seama de preocupările populației. Vă mulțumesc.

Gilles Savary (PSE) – (FR) Domnule președinte, aș dori să încep prin a-l felicita pe domnul El Khadraoui pentru că a obținut un compromis, însă nu trebuie să pretindem că acest text nu este foarte fragil. El este afectat de costurile externe ale crizei, iar prin aceasta mă refer la faptul că există presiuni și îngrijorări considerabile din partea transportatorilor rutieri.

Mai mult, atunci când a ajuns în biroul colegistatorului nostru, textul avea o cu totul altă natură, deoarece prețul barilului de petrol era de 57 USD. Prin urmare, este un text dezvoltat în condiții dificile, însă, în acest moment, aș dori să afirm, pentru că am fost surprins de anumite lucruri pe care le-am auzit, că nu este un text care introduce o taxă sau o taxă de trecere: fiecare stat membru va decide dacă va introduce o astfel de taxă.

Este un text care, ca și cele două anterioare, urmărește definirea condițiilor pentru taxele rutiere în diferite țări, în vederea evitării denaturărilor excesive și pentru a preveni denaturarea concurenței și discriminarea.

În opinia mea, trebuie să clarificăm acest aspect. Textul respectă în totalitate principiul subsidiarității și, de asemenea, este echitabil. Aș afirma, în numele țării mele, că sunt extrem de mulțumit de acesta, deoarece va permite obținerea unor contribuții la infrastructura unei țări de tranzit cum este Franța, din partea transportatorilor de mărfuri grele, care traversează în prezent Franța fără a cumpăra niciun strop de benzină și fără a cheltui nici măcar un cent. Prin urmare, cred că va fi un text benefic.

Alexandru Nazare (PPE-DE) - Dezideratul Comisiei de a taxa operatorii de transport nu doar pentru dreptul de a utiliza infrastructura, ci și pentru efectele asupra mediului, așa-numita internalizare a costurilor externe, va reprezenta o împovărare fiscală cu severe consecințe pentru companiile de profil, mai ales în contextul actualei crize economice.

Înainte de a înainta o astfel de directivă sunt necesare studii de impact concrete, bazate pe date statistice relevante; este necesară o estimare realistă a consecințelor pe care le va avea aplicarea unei astfel de directive și propuneri concrete privind metodele de calculare și contabilizare a costurilor externe.

Internalizarea costurilor externe ale transportului este, pe termen lung, o măsură care poate ajuta la ecologizarea transportului și remarc faptul că astfel de instrumente legislative concrete sunt chiar necesare în state membre precum România. Cu toate acestea, nu întrevăd însă o viitoare aplicare a acestor costuri externe, cel puțin nu în orașul din care provin, București. Mă refer aici la congestia traficului, poluarea aerului, poluarea fonică, poluarea apei, poluarea solului sau afectarea peisajelor naturale. Îmi vine greu să cred că autoritățile din România vor implementa această directivă care mai mult împovărează decât să ajute.

Însă, așa cum arată și domnul Jarzembowski, aplicarea unor astfel de măsuri trebuie să se facă în urma unor studii obiective, bazate pe date statistice; nu putem cere companiilor de transport să plătească sume arbitrar stabilite pentru costuri externe, cu atât mai mult cu cât aceste sume sunt semnificative.

Jörg Leichtfried (PSE) – (DE) Domnule președinte, am dorit să iau din nou cuvântul, deoarece câțiva dintre colegii deputați au vorbit despre chestiunea locurilor de muncă în termeni oarecum cucernici. Cred că suntem de acord că este incredibil de important, în special în condiții cum sunt acestea, să păstrăm locurile de muncă.

Industria transportului rutier de mărfuri suferă bineînțeles, însă nu numai transportatorii sunt afectați – căile ferate, căile navigabile interioare și transportul maritim sunt afectate în aceeași măsură. Singurul lucru pe care îl face această directivă este să reducă avantajul necinstit de care beneficiază în prezent transportul rutier.

Problema locurilor de muncă este o chestiune complet diferită. În această privință, trebuie să aplicăm o politică economică și de reconstrucție prudentă și trebuie să continuăm ceea ce am decis în acest Parlament. Totuși, directiva în cauză nu are absolut nicio legătură cu acest aspect.

Antonio Tajani, vicepreședinte al Comisiei – (IT) Domnule președinte, în cursul dezbaterii au apărut numeroase poziții diferite, uneori contradictorii, deoarece erau legate de pozițiile politice și naționale. Prin urmare, discuția pune în evidență caracterul dificil al problemei, dar și importanța sa. Consider că trebuie să obținem un compromis, iar cel pe care l-am obținut în Parlament prin intermediul raportului domnului El Khadraoui este în general un compromis bun.

Nu cred că ceea ce a urmărit Comisia a fost să impună o taxă suplimentară sau să penalizeze statele situate în zona vestică și estică, cu alte cuvinte, statele periferice. În orice caz, eurovineta nu este obligatorie. Am încercat, de asemenea, armonizarea sistemului, pentru a stabili un cadru care previne fraudarea tarifelor, stabilind deci valorile maxime. Totuși, în discuția noastră au apărut, în mod firesc, diferite poziții și diferite idei. Consider că textul care va fi transmis Consiliului va fi supus cu siguranță unor modificări, deoarece oamenii nu gândesc toți în același fel nici în Consiliu. Suntem cu toții de acord cu principiul „poluatorul plătește”, însă când ajungem la aplicarea în practică, apar diferențe între statele membre, între forțele politice, între deputații europeni, între Comisie, Parlament și Consiliu. Dezbaterile devin astfel spinoase și complicate.

Totuși, nu consider că trebuie să dăm crezare punctelor de vedere critice care prezintă o perspectivă sumbră pentru că ne aflăm în mijlocul unei crize. Este adevărat că ne aflăm în mijlocul unei crize, însă este adevărat și că propunerea prezintă o măsură care urmează să fie aplicată începând cu 2012. Sper, de fapt sunt absolut sigur că am dreptate când afirm că această criză va înceta, definitiv, până în 2012. Puțin optimism este un lucru bun, însă chiar și cei mai pesimiști dintre noi nu pot crede că ne vom mai afla în criză în anul 2012.

Cred că vor exista modificări din partea Consiliului. Acest lucru înseamnă că prima lectură nu va fi suficientă și că vom avea timp, deci, în cursul următoarelor luni, să evaluăm modificările care trebuie făcute pentru a încerca să obținem un acord de succes prin intermediul procedurii de conciliere. Aceasta ne va permite să oferim publicului răspunsuri specifice și să aplicăm principiul „poluatorul plătește”, ca opțiune, începând cu 2012, în cel mai bun mod posibil.

Saïd El Khadraoui, raportor – (NL) Domnule președinte, doresc să fac o serie de comentarii. Aș dori să încep prin a solicita colegilor deputați să nu se lase amăgiți de statisticile neplăcute pe care le-au prezentat câțiva dintre noi. Doamna Wortmann-Kool, care vorbește despre costuri suplimentare de câțiva euro, este un astfel de exemplu. Cu tot respectul cuvenit, acest lucru este complet greșit. Vă pot preciza, până la ultimul cent, care ar fi efectul în cazul extrem: congestionarea traficului ar costa, ca valoare maximă absolută, 65 de eurocenți per kilometru: 65 de eurocenți pentru zonele extrem de aglomerate și numai pentru cei câțiva kilometri unde există congestie, nu pe întreaga distanță parcursă.

Zgomotul ar adăuga 1,1 eurocenți la această valoare. Poluarea aerului ar mai costa încă 16 cenți, în cazul celor mai poluante autocamioane. Dacă faceți totalul, veți obține un rezultat de 82 de eurocenți, ca valoare maximă absolută, pentru cei câțiva kilometri unde există congestie a traficului. Pentru restul călătoriei,

cei 65 de eurocenți ar putea fi deduși. Acesta a fost primul lucru pe care am dorit să-l spun și pe care l-am prezentat, de asemenea, și reprezentanților statelor de la periferia UE.

În al doilea rând, este adevărat că ne aflăm în mijlocul unei crize, însă criza nu va dura pentru totdeauna. Ceea ce facem acum este să creăm un cadru care să permită statelor membre dispuse să introducă efectiv un sistem de internalizare a costurilor externe – în urma dezbaterii la nivel național, în momentul pe care îl consideră oportun și, în mod obișnuit, după ani de pregătiri.

În al treilea rând, observ că unii dintre colegii mei deputați urmăresc să anticipeze toate deciziile Consiliului, întrucât Consiliul urmează să adopte o poziție. Nu ar trebui ca aceasta să ne descurajeze. Pur și simplu, haideți să adoptăm o poziție pe care o susținem în procent de 100%. După aceea, vom începe dezbaterile și lupta cu Consiliul. Vă pot asigura că voi face tot ceea ce îmi stă în putere, în calitate de raportor, să mențin în mare parte, dacă nu în întregime, poziția Parlamentului, pe care o vom discuta la o dată ulterioară.

Georg Jarzembowski, raportor – (DE) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, permiteți-mi, la încheierea acestei dezbateri, să adaug două comentarii. Pe primul îl adresez domnului Evans. Grupul meu este în favoarea internalizării costurilor externe și, în mod specific, a celor aferente emisiilor de gaze de eșapament și zgomotului. Considerăm că această poziție este justificată. Totuși, dacă principiul „poluatorul plătește” este considerat, întotdeauna, cel mai important – și sunt pregătit să discut acest subiect cu dumneavoastră – atunci statele membre sunt cele care cauzează congestionarea traficului pentru că nu asigură infrastructura necesară. Vehiculele de mărfuri călătoresc în condiții de congestionare a traficului, generată, în proporție de 80%, de autoturisme. Nu are sens să obligăm întreprinderile să plătească pentru congestionarea traficului cauzată de statele membre. Dacă ați aplica principiul „poluatorul plătește”, statele membre ar fi obligate să plătească sume suplimentare proprietarilor de vehicule de mărfuri, deoarece statele membre cauzează congestionarea traficului prin neasigurarea infrastructurii adecvate la timp.

Suntem de acord că nu întotdeauna este necesară o infrastructură suplimentară. O altă modalitate de a preveni congestionarea traficului o reprezintă sistemele inteligente de trafic. Există numeroase tehnologii capabile să prevină congestionarea traficului. Dar să afirmăm că există congestionare a traficului și să obligăm vehiculele de mărfuri să plătească pentru aceasta nu este o situație de natură să ofere statelor membre niciun fel de stimulent pentru eliminarea sa, deoarece a face acest lucru ar echivala cu pierderea de venituri. În mod sigur, acest lucru nu are cum să fie corect!

Domnule vicepreședinte, aveți dreptate când afirmați că nu doriți să introduceți noi taxe prin intermediul acestei propuneri și insistați asupra impunerii de limite. Domnule comisar, domnule vicepreședinte, putem să convenim că, atunci când Consiliul de Miniștri nu se va pronunța în favoarea unei restricționări clare a veniturilor obținute din eurovinetă, veți retrage propunerea? Ați afirmat că nu doriți noi taxe. Sunt total de acord cu dumneavoastră în privința faptului că, dacă eurovineta va deveni mai scumpă drept rezultat al emisiilor și zgomotului, aceste fonduri suplimentare să fie utilizate pentru a reduce efectul transportului rutier asupra mediului, nu pentru a umple golurile din bugetele miniștrilor de finanțe. Nu acesta este scopul nostru. Ținând seama de aceste aspecte, nădăjduiesc că vă veți păstra poziția, cu alte cuvinte, că nu va exista taxare fără impunerea unor limite și că veți retrage propunerea, dacă este cazul. Vă mulțumesc foarte mult.

Dezbaterea este închisă.

Votul va avea loc miercuri, 11 martie 2009.

(Ședința a fost suspendată la ora 18.10 și reluată la 18.30)

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Krzysztof Hołowczyc (PPE-DE), în scris – (PL) Există trei aspecte în prezenta dezbatere care trebuie subliniate: taxarea vehiculelor, vehiculele care respectă mediul și internalizarea costurilor externe.

Prioritatea primordială a inițiativelor UE ar trebui să fie garantarea drepturilor cetățenilor UE la o mobilitate nestingherită și promovarea acestora prin aplicarea consecventă a planurilor de dezvoltare a infrastructurii UE. Aceasta este consfințită în principiul 4 din tratat cu privire la libertatea pe piața internă.

Investițiile în dezvoltarea infrastructurii ar trebui să se bazeze pe prioritățile specifice de protecție a mediului, care iau în considerare obiectivele UE referitoare la schimbările climatice. Prin urmare, trebuie dezvoltată o infrastructură integrată, menținând, în același timp, principiile intermodalității și al interoperabilității.

Costurile pentru protecția mediului, zgomot, congestionarea traficului și protecția sănătății umane sunt strâns legate de modificarea rețelei europene de infrastructură, aflată în rapidă dezvoltare. Pare corect ca principiul „poluatorul plătește”, propus în acest document, să devină obligatoriu. Ar trebui să ne amintim faptul că principiul este operațional în domeniul afacerilor din cadrul CE de câțiva ani.

PREZIDEAZĂ: DL DOS SANTOS

Vicepreședinte

16. Timpul afectat întrebărilor (întrebări adresate Comisiei)

Președintele – Următorul punct pe ordinea de zi este timpul afectat întrebărilor (B6-0009/2009) care, în mod excepțional, va dura până la ora 20.00.

Încep prin a vă informa că dl Kovács nu va fi prezent, astfel încât întrebările nr. 1 și 3 din prima parte a acestei perioade, adresate comisarului, vor fi acceptate de dna Reding.

Următoarele întrebări au fost transmise Comisiei.

Partea întâi

Președintele – Întrebarea nr. 31 adresată de **Silvia-Adriana Țicău** (H-0068/09)

Subiect: Măsuri pentru promovarea produselor și serviciilor care contribuie la creșterea eficienței energetice și la promovarea energiilor regenerabile

La Consiliul European din primăvara anului 2008, șefii de stat și de guvern au stabilit revizuirea viitoare a directivei privind taxarea energiei pentru a promova creșterea procentului pe care-l reprezintă energiile regenerabile ca proporție din totalul energiei utilizate.

Creșterea eficienței energetice este una dintre soluțiile cele mai rapide, sigure și ieftine pentru reducerea dependenței UE față de sursele de energie din țări terțe, pentru reducerea consumului de energie, a emisiilor de CO₂ și a cheltuielilor cetățenilor europeni pentru plata facturii la energie.

În contextul necesității de a crește eficiența energetică, aș dori să întreb Comisia care sunt măsurile și instrumentele financiare și fiscale pe care le are în vedere pentru promovarea produselor și serviciilor care contribuie la creșterea eficienței energetice și la promovarea energiilor regenerabile.

Viviane Reding, membră a Comisiei – Prin planul său european de redresare economică – care a fost, printre altele, adoptat de către Parlament și Consiliu – Comisia sprijină promovarea adoptării rapide a produselor ecologice. Acesta propune, printre altele, cote reduse de TVA pentru produse și servicii ecologice care contribuie la creșterea eficienței energetice a clădirilor în mod special. În plus, Comisia încurajează statele membre să ofere mai multe stimulente materiale consumatorilor pentru a crește cererea de produse ecologice.

Comisia desfășoară în prezent o revizuire a legislației fiscale existente a Comunității. Obiectivul este de a elimina cât mai mult posibil stimulentele existente care contrazic obiectivele eficienței energetice și ale reducerii emisiilor de carbon, precum și de a crea stimulente adecvate pentru a veni în sprijinul acestor obiective.

Pe lângă inițiativele fiscale menționate, Comisia dorește să sporească utilizarea altor instrumente financiare pentru a promova eficiența energetică, în special, în clădiri. O inițiativă de finanțare a energiei regenerabile este dezvoltată în comun de către Comisie și Banca Europeană de Investiții. Inițiativa are scopul să mobilizeze fonduri de pe piețele de capital pentru a fi utilizate prin participarea Pactului primarilor. Pentru 2009, se așteaptă punerea la dispoziție a unui buget de 15 milioane de EUR.

Comisia a propus, de asemenea, modificarea Regulamentului (CE) nr. 1080/2006 privind Fondul european de dezvoltare regională, care ar permite ca toate statele membre să utilizeze acest fond pentru creșterea cheltuielilor legate de îmbunătățirea eficienței energetice și de utilizarea energiei regenerabile în clădirile existente.

Silvia-Adriana Țicău (PSE) - Aș dori să plec de la faptul că actuala directivă a fost prost implementată, insuficient implementată și de aceea aș dori să întreb Comisia dacă are în vedere reducerea de TVA și pentru produse pe viitor; de asemenea, cred că ar fi importantă creșterea, de la 3% la 15%, a cotei din Fondul european de dezvoltare regională, utilizată pentru eficiența energetică a clădirilor și locuințe sociale.

De asemenea, cred că ar fi important un fond european pentru eficiența energetică și energii regenerabile

Viviane Reding, *membră a Comisiei* – Știm că este foarte important să existe măsuri care să ajute cetățenii și guvernele să opteze pentru eficiența energetică. În prezent, desfășurăm studii privind potențialul stimulentele fiscale în scopuri energetice și de mediu, iar Comisia pregătește o propunere pentru modificarea directivei privind TVA pentru a permite aplicarea unor cote reduse de TVA la anumite bunuri și servicii ecologice.

Așa cum este stabilit în planul de redresare economică, Comisia poate propune cote TVA reduse pentru produse și servicii ecologice în scopul creșterii eficienței energetice a clădirilor, în mod special. Trebuie remarcat, totuși, că propunerea Comisiei din iulie 2008 oferă deja o opțiune statelor membre de a aplica aceste cote reduse de TVA pentru servicii care implică renovarea, repararea și întreținerea locuințelor, lăcașelor de cult și monumentelor din patrimoniu cultural și istorice. Aceasta include lucrări destinate să crească economia de energie și eficiența energetică a clădirilor vizate.

Astăzi Ecofin a ajuns la un compromis. Este prea devreme să ne pronunțăm în mod precis asupra detaliilor legate de propunerile Ecofin, dar Comisia va studia propunerile prezentate astăzi.

Reinhard Rack (PPE-DE) – (DE) Dle președinte, aș vrea să-i mulțumesc doamnei comisar și Comisiei pentru că s-au asigurat, în special, că subiectul izolării termice a locuințelor a fost discutat aici. Este unul dintre cele mai eficiente moduri de a economisi energia și, din acest punct de vedere, mi se pare o cale importantă și corectă de urmat. În acest context, întrebarea mea este următoarea: Consideră Comisia că aceasta este o oportunitate de a face posibile reducerile de TVA corespunzătoare pentru casele cu consum redus de energie și casele neutre din punct de vedere energetic din sectorul construcțiilor din prefabricate? Poate fi analizată această propunere și în ce direcție ne îndreptăm?

Viviane Reding, *membră a Comisiei* – (DE) Dle președinte, propunerea dlui Rack este interesantă. Ideea sa va fi bineînțeles analizată de Comisie împreună cu celelalte idei primite în legătură cu eficiența energetică în construcția de locuințe sau în renovarea locuințelor. De asemenea, Comisia va restructura fondurile structurale; prin urmare, va exista posibilitatea de investiții în astfel de locuințe eficiente din punct de vedere energetic din fondurile structurale.

Președintele. – Întrebarea nr. 32 adresată de **Giorgos Dimitrakopoulos** (H-0100/09)

Subiect: Pentru o interpretare mai flexibilă a Pactului de stabilitate și creștere

Poate Comisia să spună dacă, într-o perioadă de criză atât de gravă, persistă asupra punctului său de vedere că reducerea deficitelor tuturor țărilor care se confruntă cu această problemă trebuie să se efectueze în doi ani și nu în trei ani, întârziere care, ținând cont de datele disponibile, ar fi mai logică? Dacă da, de ce? Cum este această insistență compatibilă cu opinia președintelui Eurogrupului cu privire la o interpretare mai flexibilă a Pactului de stabilitate și creștere (a se vedea declarațiile din 21 ianuarie 2009, Agence Europe)?

Viviane Reding, *membră a Comisiei* – În condiții normale, Pactul de stabilitate și creștere presupune că va avea loc o corectare rapidă a deficitului excesiv, iar această corectare trebuie realizată în anul imediat următor identificării unui astfel de deficit excesiv. Totuși, Pactul de stabilitate și creștere revizuit permite, de asemenea, termene mai lungi în caz de circumstanțe excepționale – în conformitate cu articolul 34 din Regulamentul (CE) nr. 1467/97 al Consiliului.

Pactul de stabilitate nu oferă o definiție explicită a acestor circumstanțe speciale. Totuși, atunci când pregătește un raport în temeiul articolului 143 din tratat, având în vedere existența unui deficit excesiv planificat, Comisia trebuie să ia în calcul, în conformitate cu tratatul, așa-numiții „factori relevanți”. În acest raport, Comisia va reflecta evoluțiile poziției economice pe termen mediu, în special, creșterea posibilă, condițiile ciclice dominante, implementarea politicilor în contextul Agendei de la Lisabona și a politicilor de încurajare a cercetării, dezvoltării și inovării. Raportul va reflecta, de asemenea, evoluțiile poziției bugetare pe termen mediu, în special, eforturile de consolidare fiscală în condiții economice bune, nivelul datoriei publice și probleme de sustenabilitate, nevoi de finanțare externă, investiții publice și calitatea generală a finanțelor publice. Acesta va lua în calcul, de asemenea, orice alți factori care, în opinia statului membru vizat, sunt importanți pentru a evalua în mod complet în termeni calitativi deficitul față de valoarea de referință și pe care statul membru i-a comunicat, bineînțeles, Comisiei și Consiliului.

Dispozițiile privind factorii relevanți care trebuie analizați arată că determinarea incidenței circumstanțelor speciale trebuie să se bazeze pe o evaluare globală a unor astfel de factori. La data de 18 februarie, Comisia a adoptat recomandările sale privind opiniile Consiliului legate de ultimele actualizări ale programelor de stabilitate și convergență pentru 17 state membre. În același timp și luând în calcul evaluarea acestor programe,

Comisia a adoptat rapoartele pentru Irlanda, Grecia, Spania, Franța, Letonia și Malta. Ecofin a adoptat avizul său asupra rapoartelor respective în această dimineață. Comisia va propune recomandări Consiliului pentru a pune capăt situațiilor în care există un deficit excesiv. Aceste recomandări vor include termene care vor fi decise în conformitate cu Pactul de stabilitate și creștere, adică luând în calcul existența unor circumstanțe speciale, acolo unde este cazul.

Giorgos Dimitrakopoulos (PPE-DE) – (EL) Dle președinte, doresc să mulțumesc doamnei comisar pentru răspunsul foarte detaliat, totuși trebuie să mărturisesc că răspunsul său m-a surprins întrucâtva, pentru că deși vorbești de lucruri foarte importante, nu ai menționat conceptul de calendar, cu alte cuvinte dacă Comisia va recomanda termene specifice pentru fiecare caz și, în al doilea rând, dacă, în recomandarea sa, Comisia va coordona etapele calendarului cu reducerea procentelor de peste 3%.

Jörg Leichtfried (PSE) – (DE) Dle președinte, dnă comisar, am două întrebări succinte. Prima mea întrebare este următoarea: ce se întâmplă cu statele membre care au cote foarte mici ale impozitului pe profit sau care nu au chiar deloc astfel de impozite? Este corect ca relaxarea de care dau dovadă aceste țări în privința Pactului să fie trecută cu vederea atunci când sunt în dificultate din cauza veniturilor fiscale scăzute ca urmare a politicilor lor?

A doua mea întrebare este următoarea: nu ar trebui ca această chestiune să depindă de un anumit nivel de succes? Cu alte cuvinte, dacă un stat membru suferă de un deficit mai mare pentru a combate șomajul, iar șomajul scade apoi dramatic, nu ar fi normal să fie promovată astfel de abordare?

Avril Doyle (PPE-DE) – A apărut o modificare în Regulamentul de procedură? Credeam că autorul întrebării este cel care beneficiază de un timp suplimentar și doi alți deputați pot lua cuvântul.

În al doilea rând, până la ce oră continuă timpul alocat întrebărilor în această seară, dat fiind că am început cu întârziere?

Președintele. – Dnă Doyle, vom termina la ora 20.00, așa cum este prevăzut. Am început târziu și vom termina târziu. Distinsa deputată are o întrebare suplimentară?

Doriți să adresați întrebarea suplimentară, dnă Doyle?

Avril Doyle (PPE-DE) – Da, dle președinte. Vă rog să mă scuzați. Am înțeles că dați cuvântul autorului întrebării și încă unui coleg. Am înțeles greșit ceea ce ați spus.

Doresc să continui solicitând comisarului să menționeze orice stat membru care nu va avea un deficit excesiv, așa cum este acesta înțeles în prezent.

În al doilea rând, ar putea comisarul să detalieze care este propunerea Comisiei către Consiliu, așa cum s-a decis în această dimineață în legătură cu Irlanda?

Viviane Reding, membră a Comisiei – Pentru a răspunde la întrebarea adresată de dl Dimitrakopoulos: Comisia, atunci când propune termenele în care un stat membru trebuie să revină la o poziție durabilă a finanțelor publice, va lua în calcul marja de manevră disponibilă pentru statul membru vizat. Un apel la consolidare fiscală rapidă poate avea loc doar în cazul când există pericolul unei crize financiare publice, luând în calcul nevoile de finanțare ale întregii economii.

În ce privește a doua întrebare, care este o întrebare dublă, răspunsul la prima pare este „nu”. Răspunsul la a doua parte – privind țările cu impozit mic pe profit – Pactul de stabilitate și creștere evaluează poziția fiscală globală a unui stat membru, nu structura fiscală specifică a fiecăruia.

Ca răspuns la a treia întrebare, dacă există state membre fără deficite excesive, există, bineînțeles, anumite state membre fără deficite excesive, așa cum se poate observa în tabelele pe care Comisia le publică cu regularitate.

Președintele – Întrebarea nr. 33 adresată de **Pedro Guerreiro** (H-0125/09)

Subiect: Desființarea paradisurilor fiscale

A propus Comisia sau are intenția să propună desființarea paradisurilor fiscale, în special a celor din UE?

A adoptat UE vreo decizie care propune ca statele membre să desființeze paradisurile fiscale care există pe teritoriul acestora?

Ce măsuri intenționează să ia Comisia pentru a desființa paradisurile fiscale, pentru a combate speculațiile financiare și pentru a restrânge libera circulație a capitalului, în special în cadrul Uniunii?

Viviane Reding, *membră a Comisiei* – (FR) Dle președinte, de la sfârșitul anilor '90, Comisia a condus o politică fermă împotriva fraudei, a evaziunii fiscale și a concurenței fiscale dăunătoare.

Un element cheie în această politică a fost promovarea transparenței sistemelor fiscale și schimbul de informații între administrațiile fiscale. În sfârșit, această politică a fost confirmată de declarațiile fără echivoc ale G20 care atacă practicile lipsite de transparență din anumite jurisdicții, denumite adesea paradisuri fiscale.

Comisia și-a consolidat politica în acest domeniu la sfârșitul anului 2008 și la începutul anului 2009, prezentând două propuneri.

Prima are ca obiectiv să accelereze schimbul de informații prevăzut în directiva privind economiile. A doua propune ca toate statele membre să-și alinieze standardele de schimb al informațiilor la cel mai deschis nivel, în special prin asigurarea că statele membre nu pot utiliza confidențialitatea financiară ca o scuză pentru a refuza să furnizeze informații de care au nevoie alte state membre pentru a calcula impozitele rezidenților acestora din urmă.

În mai 2008, Consiliul a decis să promoveze această politică de bună administrare fiscală în țări terțe, incluzând principiile de transparență, schimb de informații și concurență fiscală echitabilă; am solicitat Comisiei să negocieze clauze în acest scop prin acorduri cu țările terțe.

Comisia intenționează să prezinte în curând o inițiativă politică cu scopul de a evidenția coerența politicii sale și factorii cheie care asigură succesul acesteia. Se pare, în special, că implementarea măsurilor coordonate la nivel european răspunde preocupărilor exprimate de dl Guerreiro.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL) – (PT) Cu referire la cele spuse, se pare că asistăm la mult zgomot pentru nimic. Cu alte cuvinte, paradisurile fiscale și desființarea lor nu sunt pe agenda zilei, dar doresc să adresez următoarea întrebare: cum intenționează Comisia să descurajeze operațiile băncilor din centre „offshore”, odată ce își va declara această intenție? De asemenea, ce măsuri reale intenționează să propună aceasta pentru a combate speculațiile financiare care reprezintă principala cauză a crizei financiare și economice curente?

Robert Evans (PSE) – Dna comisar cunoaște unele aspecte privind paradisurile fiscale, deoarece Luxemburgul se cam încadrează în această categorie. Nu este de părere că aceasta subminează în totalitate principiul unei piețe comune, când autocamioanele se abat de la traseul lor pentru a se alimenta cu carburant mai ieftin din acele locuri?

Apoi mai sunt și Jersey, Guernsey, Insula Man – care se află în Marea Britanie, dar în afara UE – Liechtenstein, Monaco, San Marino etc. Toate acestea sunt mici paradisuri fiscale, cu activitate bancară offshore, despre care doar am auzit, satisfăcând capriciile celor bogați. Acestea există doar pentru că Uniunea Europeană permite acest lucru.

Acestea sunt cuvintele dvs.: „o politică fermă împotriva evaziunii fiscale”. Dacă ar fi adevărat, nu ar fi necesară includerea de către Comisie a unor sugestii pentru desființarea acestor paradisuri fiscale?

Viviane Reding, *membră a Comisiei* – Ca răspuns la prima întrebare, Comisia a propus două directive noi pentru a rezolva aceste probleme, deoarece criza financiară a evidențiat problemele mai clar ca până acum.

Am făcut o propunere la sfârșitul anului 2008 și alta la începutul anului 2009, prima consolidând schimbul de informații și cea de-a doua consacrand dreptul unui stat membru de a obține informații fără ca alt stat membru să invoce secretul bancar.

În ce privește a doua întrebare, doresc doar să subliniez că autocamioanele nu au nimic de-a face cu paradisurile fiscale.

Partea a doua

Întrebarea nr. 34 adresată de **Claude Moraes** (H-0048/09)

Subiect: Internetul și delictele motivate de ură

Incitarea la ură rasială este un delict în toate statele membre ale UE. Totuși, conform sondajului de opinie privind delictele motivate de ură realizat în 2008 și publicat de ONG-ul Human Rights First, aceste delictes sunt în creștere în Europa și este important să fie observat rolul pe care internetul îl joacă în acest caz.

Ca parte a obiectivului său de a lupta contra criminalității cibernetice și de a crea un internet mai sigur pentru toți, Comisia desfășoară vreo acțiune specifică pentru a ajuta la combaterea site-urilor web care incită la ură rasială și violență?

Viviane Reding, membră a Comisiei – Întrebarea adresată este foarte importantă și doresc să subliniez faptul că noi, Comisia, respingem categoric rasismul, xenofobia și orice tip de discurs incitând la ură la care se referă distinsul deputat. Comisia împărtășește, de asemenea, îngrijorările exprimate și este conștientă că anumit conținut disponibil pe internet poate avea un impact foarte negativ.

Comisia luptă împotriva rasismului, xenofobiei și antisemitismului în toate mijloacele de comunicare, nu doar pe internet, cât mai mult posibil, în măsura puterilor conferite prin tratate. Pe această bază, Comisia a adoptat o serie de inițiative – legislative și nelegislative – care urmăresc să prevină discriminarea, precum și discursurile rasiste, xenofobe și antisemite. În primul rând, există directiva privind serviciile media audiovizuale, care extinde standardele minime pentru conținut la toate serviciile audiovizuale și de comunicare și care include programele la cerere de pe internet. Aceasta include: „interzicerea incitării la ură pe motiv de rasă, sex, religie sau naționalitate”. În plus, Comisia a adoptat politici care urmăresc să reducă conținutul rasist online. Aș dori doar să subliniez aici recomandarea asupra protecției minorilor și demnității umane și asupra dreptului la replică, care atrage după sine acțiuni împotriva discriminării din toate mijloacele de comunicare.

Recent adoptata decizie-cadru a Consiliului privind combaterea anumitor forme și expresii ale rasismului și xenofobiei prin intermediul dreptului penal stabilește o abordare comună a Uniunii Europene față de rasism și xenofobie. Decizia-cadru urmărește să incrimineze conduite intenționate precum incitarea la violență sau ură împotriva unui grup de persoane sau împotriva unei persoane care aparține unui grup definit pe bază de rasă, culoare, origine, religie, credință sau origine națională sau etnică.

Incitarea la violență sau ură poate fi, de asemenea, pedepsită dacă este comisă prin propagarea și distribuirea publică de broșuri, imagini și alte materiale. Statele membre au obligația de se conforma acestor dispoziții până la data de 28 noiembrie 2010.

Pe lângă această abordare juridică, Comisia promovează un set de măsuri pentru utilizarea mai sigură a internetului. Cred că Parlamentul cunoaște bine Programul pentru un internet mai sigur, cu un buget de 55 milioane EUR pentru perioada 2009-2013, care cofinanțează proiecte cu următoarele obiective: creșterea gradului de sensibilizare a publicului, punerea la dispoziție a unei rețele de puncte de contact pentru raportarea conținuturilor și a comportamentelor ilegale și dăunătoare, în special în ceea ce privește materialele care prezintă abuzuri sexuale asupra copiilor și comportamente precum intimidarea și hărțuirea online, încurajarea inițiativelor de autoreglementare în acest domeniu și implicarea copiilor în crearea unui mediu online mai sigur, crearea unei baze de cunoștințe privind noile tendințe în utilizarea tehnologiilor online și consecințele acestora asupra vieții copiilor.

Comisia se străduiește, pe lângă aceasta, să promoveze o utilizare responsabilă a mijloacelor de informare și a internetului. În comunicarea sa privind competența mediatică din decembrie 2007, Comisia solicită statelor membre să se angajeze în promovarea mai eficientă a competenței mediatice și a cercetării în acest domeniu. În acest an, Comisia va prezenta o recomandare privind competența mediatică.

De asemenea, merită menționat că vecinul nostru, Consiliul Europei, a dezvoltat o serie de instrumente internaționale obligatorii și neobligatorii din punct de vedere legal cu privire la aceste probleme, care demonstrează că spațiul cibernetic nu este o zonă nereglementată și că statele membre sunt obligate să protejeze drepturile și libertățile individuale prin legile naționale, *inter alia*, prin Convenția privind criminalitatea cibernetică și Protocolul 3 adițional la aceasta.

Claude Moraes (PSE) – Doamnă comisar, nu am nicio îndoială cu privire la devotamentul dvs. în acest domeniu. Știu că l-ați analizat în detaliu. Totuși, cu privire la această problemă pe care ați menționat-o, a zonei nereglementate a criminalității cibernetice, credeți, în special în legătură cu incitarea la ură – care este un delict penal în toate statele membre, cred – că implementarea acestei decizii-cadru, a directivei privind audiovizualul și a multor alte instrumente pe care le-ați menționat oprește într-adevăr proliferarea acestor site-uri? Până acum, dovezile demonstrează că numărul acestora este în creștere chiar în acest moment. Credeți că ar trebui să desfășurăm și alte acțiuni?

Jim Allister (NI) – Dnă comisar, nu există un delict xenofob mai grav decât crima, iar în această săptămână, în circumscripția mea electorală din Irlanda de Nord, trei membri ai forțelor de securitate au fost uciși de către teroriști din armata republicană irlandeză.

Și totuși, în doar câteva ore, o serie de site-uri internet glorificau acele crime odioase, lăudându-i pe cei ce le-au comis. Prin urmare, pe lângă atenția acordată rasismului și xenofobiei, se concentrează Comisia asupra modului în care tratează abuzul pe internet de către paraziți teroriști?

Viviane Reding, membră a Comisiei – Nu există nicio scuză pentru infracțiuni, oriunde s-ar fi petrecut acestea – fie în lumea reală, fie în cea digitală – dar, bineînțeles, este mult mai ușor să fie combătute infracțiunile din lumea reală, deoarece există instrumente care permit intervenția directă. Este mult mai complicat să se facă acest lucru pe web și, de aceea, am dezvoltat o întreagă serie de instrumente pentru a lupta contra unor astfel de infracțiuni.

Am aflat din discuțiile avute cu colegul meu, Jacques Barrot, că forțele de poliție dezvoltă o rețea de analiști pentru a lupta contra criminalității on-line și că au un succes din ce în ce mai mare în prinderea infractorilor. Totuși, sunt create din ce în ce mai multe site-uri. Chiar eu am încercat, prin Programul pentru un internet mai sigur, să realizez ceva diferit în această privință. Aceasta pentru a da posibilitatea oamenilor – și în principal tinerilor – care utilizează internetul să știe cum să acționeze atunci când dau din întâmplare peste conținut negativ. De exemplu – și nu vorbim neapărat despre infracțiune, ci despre intimidarea online, care poate deveni traumatizantă pentru tineri – că există un buton special de raportare prin care aceștia pot solicita ajutor.

Astfel, încercăm prin diferite metode să luptăm împotriva infractorilor: prin mijloace polițienești, prin împuternicirea educatorilor, a părinților și a copiilor astfel încât aceștia să ia decizii singuri sau să raporteze problemele și, bineînțeles, prin programe de competență mediatică, pe care eu, personal, le-aș dori mult mai numeroase în statele membre. Trebuie să oferim instrumente următoarei generații pentru a găsi o soluție și a lupta, deoarece, în caz contrar, s-ar putea să avem o problemă cu internetul și părinții să nu le mai permită copiilor, de exemplu, să îl folosească, iar acest lucru nu ar fi un mod corect de a proceda. Dorim ca partea pozitivă a internetului să se răspândească, iar partea negativă să fie blocată.

În ceea ce privește problema asasinatului, pe care a subliniat-o distinsul deputat. Aceasta este o întâmplare oribilă și cred că este de competența poliției și a forțelor de securitate să oprească toate aceste acțiuni. Aceste instrumente nu ar trebui percepute, bineînțeles, ca o soluție care poate fi utilizată pentru rezolvarea tuturor problemelor societății, dar când se ajunge la infracțiune nu poate fi loc de discuție. Trebuie să luptăm împotriva infracțiunilor într-un mod foarte hotărât.

Președintele – Întrebarea nr. 35 adresată de **Eoin Ryan (H-0055/09)**

Subiect: Tehnologiile informației și comunicațiilor (TIC) și societatea informațională

Comisia a plasat în centrul programelor sale dezvoltarea TIC și a societății informaționale, care are beneficii potențiale considerabile pentru economia și societatea europeană. Totuși, ce face Comisia pentru a se asigura că anumite părți ale societății europene – precum persoanele în vârstă și persoanele cu venituri mici – nu sunt abandonate sau uitate în acest proces?

Viviane Reding, membră a Comisiei – Tehnologiile informației și comunicațiilor au un potențial considerabil pentru a ajuta persoanele în vârstă. Este ușor de spus, dar mai greu de obținut rezultate concrete, deoarece există o diferență reală în ceea ce privește competențele legate de tehnologia informațională digitală. Este vorba despre acele persoane care au mare nevoie de instrumente TIC și care nu s-au obișnuit să le utilizeze, deoarece nu le-au utilizat niciodată în viața lor până acum. De exemplu, doar 15% din persoanele în vârstă utilizează internetul. De aceea trebuie să dezvoltăm o politică unitară pentru ca această barieră să fie eliminată, deoarece vom avea nevoie de TIC pentru a permite persoanelor în vârstă să rămână active și productive mai mult timp, pentru a continua să se implice în societate prin servicii on-line mai accesibile și pentru a se bucura de o calitate a vieții mai sănătoasă și mai ridicată pe o durată mai lungă.

Tocmai din acest motiv Comisia a prezentat în 2007 un plan de acțiune pe tema „A îmbătrâni frumos în societatea informațională”, care conține măsuri foarte concrete.

Prima măsură privește cercetarea și inovarea pentru a dezvolta și a testa tehnologii pentru asistență socială și viață independentă pentru persoanele în vârstă. Trebuie să mulțumesc sectoarelor noastre industriale, deoarece, prin aceste programe de cercetare, au dezvoltat o întreagă serie de mecanisme, servicii și produse care vor ajuta persoanele în vârstă să trăiască singure în casele lor fără ajutor.

A doua măsură este aducerea în atenția utilizatorilor și autorităților publice a beneficiilor, prin înființarea unui portal internet de bune practici și unor premii europene pentru locuințe inteligente – aplicații pentru o viață independentă, de exemplu.

În al treilea rând este vorba de reducerea fragmentării abordărilor în implementarea acestor tehnologii în Europa.

În 2008, Comisia a adoptat alte două inițiative.

Prima a fost un nou program comun pentru a susține cercetarea împreună cu statele membre în domeniul asistenței pentru autonomie la domiciliu; acestea sunt tehnologiile pentru aplicații domestice și pentru mobilitate, care asistă utilizatorii în vârstă în viața de zi cu zi și furnizează aplicații de asistență socială.

A doua inițiativă este noua comunicare privind accesibilitatea electronică, încurajând utilizarea bunurilor și serviciilor TIC de către persoanele în vârstă și de către persoanele cu handicap și invitând statele membre să adopte toți pașii necesari pentru a îmbunătăți accesibilitatea site-urilor web publice.

În concordanță cu aceste măsuri, din prezent și până în 2013, Uniunea Europeană, împreună cu statele membre și cu sectorul privat, va investi mai mult de 1 miliard de euro în cercetare și inovare pentru societatea care îmbătrânește.

Prin urmare, puteți observa că tratăm acest aspect cu foarte mare seriozitate și credem că există posibilități să îmbunătățim viața unei societăți care îmbătrânește.

Privind problema utilizatorilor cu venituri mici, mă voi referi în primul rând la al doilea pachet al reglementărilor privind roamingul, pe care Parlamentul l-a adoptat ieri seară în comisia ITRA. Un element al acestui pachet este reducerea prețurilor de utilizare a telefoanelor mobile, a liniilor fixe, a internetului etc.

Comisia a organizat, de asemenea, un tabel pentru piața de larg consum, care permite monitorizarea rezultatelor pieței pentru consumatori. Evidența din acest tabel ne ajută să luăm mai bine în considerare interesele consumatorului.

Noile propuneri care sunt înaintate Parlamentului privind revizuirea pieței de telecomunicații urmăresc, de asemenea, să consolideze drepturile consumatorilor și ale utilizatorilor, în vederea îmbunătățirii accesibilității și a promovării unei societăți inclusive.

De exemplu, s-a propus modificarea unor dispoziții pentru a lua mai bine în considerare nevoile celor în vârstă și a celor cu nevoi speciale, iar acestea ar trebui să fie obiective generale care să ghideze activitatea autorităților de reglementare naționale.

Eoin Ryan (UEN) – Aș dori să îi mulțumesc doamnei comisar. Comisia realizează foarte multe în privința informațiilor IT, nu mă îndoiesc de acest fapt. Se pot remarca multe dintre proiectele pe care le desfășoară. Sunt un utilizator recent al site-ului Twitter și trebuie să recunosc că sunt mai mult decât surprins și impresionat de cantitatea mare de informații care există pe acest site de la Uniunea Europeană. Site-ul oferă o cantitate considerabilă de informații și doresc să-i felicit pentru aceasta.

Totuși, rămâne în continuare problemă persoanelor din medii defavorizate și a persoanelor mai în vârstă care utilizează și accesează internetul și tehnologiile noi. Acestea se schimbă permanent, dar avem o șansă, sau o provocare, începând de acum și până la alegerile din iunie, și vreau să vă întreb dacă aveți proiecte pentru a încerca să implicați mai multe persoane să participe pe internet pentru a promova alegerile din iunie din Uniunea Europeană.

Silvia-Adriana Țicău (PSE) - Vreau să vă felicit pentru ceea ce faceți pentru copii și internet și, de asemenea, pentru decizia de a avea acoperire 100% pentru *broadband* până în anul 2010.

Vreau să spun că, în România, persoanele în vârstă, părinții comunică ieftin și eficient cu copiii plecați în străinătate prin internet; îi văd și îi aud. Totuși, vreau să vă întreb ce faceți pentru dezvoltarea serviciilor electronice. Mă refer aici la infrastructura de chei publice.

Reinhard Rack (PPE-DE) – (DE) Dle președinte, dnă comisar, industria produce într-adevăr echipament care este foarte potrivit pentru diferitele scopuri ale societății informaționale și pentru utilizatori în vârstă sau cu dizabilități. Însă, aproape toate telefoanele mobile, butoanele de apelare de urgență și dispozitivele similare sunt disponibile la prețuri foarte mari.

Ce poate face Comisia în această privință? Comercializarea tehnologiei deosebit de simple la prețuri deosebit de mari nu este prea utilă pentru clienți.

Viviane Reding, *membră a Comisiei* – În primul rând, internetul și alegerile. Aceasta este o întrebare pe care trebuie să și-o asume cei implicați în alegeri, deputații și candidații, care ar trebui să dezvolte o comunicare mai bună cu cetățenii lor. În ultimii ani, au fost desfășurate cu ajutorul Parlamentului European atât de multe acțiuni pozitive încât nu ar trebui să fie foarte dificil să prezentăm toate aceste realizări în fața cetățenilor.

Privind doar la exemplele de includere electronică din Irlanda, de exemplu, pot oferi lista acțiunilor care au fost puse în practică pe teritoriul Irlandei de către companii, centre de cercetare și ONG-uri irlandeze. Va fi foarte interesant de explicat, chiar și pentru deputați, ce se face cu bugetul european pentru a îmbunătăți viața cetățenilor.

A doua întrebare era despre tineri și vârstnici și despre cum pot aceștia să comunice mai bine. Ei bine, vă pot spune că mama mea, care nu a folosit niciodată un telefon mobil, a cumpărat unul pentru a comunica cu nepoții ei, deoarece a înțeles că acesta este singurul mod în care aceștia ar putea s-o contacteze. Acum se supără dacă ei n-o sună suficient de des. Totuși, am întâlnit multe persoane în vârstă care au ajuns să folosească internetul datorită programului Skype, deoarece copii sau nepoții lor se află în străinătate și vor să vorbească cu ei.

De aceea încercăm să dezvoltăm măsuri pentru o piață internă reală a comunicațiilor în Europa, astfel încât aceste comunicații să fie rapide și nu foarte scumpe.

Și ajungem astfel la a treia întrebare: în legătură cu prețul comunicațiilor. Există multe servicii în funcțiune care scad prețul comunicațiilor. Este adevărat însă că aceste servicii sau aceste elemente special adaptate la generația mai în vârstă sunt menținute pe piața internă, deoarece piața nu este încă dezvoltată foarte puternic și acestea sunt încă foarte scumpe.

Există o singură soluție la această problemă și anume dezvoltarea pieței, deoarece dacă mii și mii de persoane în vârstă adoptă acele servicii, adoptă acele instrumente, prețul va deveni accesibil. Trebuie deci să sensibilizăm publicul pentru a promova adoptarea acestor bunuri și servicii TIC, aceasta fiind, cred eu, una dintre soluțiile la problemele societății care îmbătrânește.

Președintele – Întrebarea nr. 36 adresată de **Gay Mitchell** (H-0065/09)

Subiect: Monitorizarea internetului

Mi s-a atras atenția asupra faptului că internetul a devenit un refugiu unde rasiștii și fanaticii își fac publice punctele de vedere.

A ridicat Comisia această problemă și, în acest caz, cum acționează?

Întrebările nr. 37 și 40 vor primi răspunsuri în scris.

Viviane Reding, *membră a Comisiei* – Întrebarea adresată de distinsul deputat nu este nouă, ceea ce arată că este foarte aproape de sufletul parlamentarilor.

Aș dori să reamintesc răspunsul pe care l-am oferit la întrebările adresate de dl Morales cu privire la internet și delictelor motivate de ură, de Luca Romagnoli cu privire la conținutul și utilizarea blogurilor și de Robert Kilroy-Silk cu privire la rasismul și violența pe site-urile web sociale. Vă pot spune că respectivele întrebări au fost adresate, iar Comisia a acționat în acest domeniu.

Referindu-mă doar la site-urile web sociale, acum câteva săptămâni, toți furnizorii site-urilor de rețele sociale au semnat un cod de conduită pentru a ajuta copii și adolescenții să lupte împotriva conținutului negativ al acestor site-uri web.

După cum știți, Comisia respinge categoric toate părerile rasiste și xenofobe transmise pe internet, împreună cu tipurile de discurs care incită la violență, menționate de distinsul deputat în întrebarea sa. Așa cum este adesea în cazul webului, imaginea este una puternic contrastantă. Pe internet se găsesc și lucruri bune și rele: pe de altă parte, există oportunități considerabile pentru a difuza și a primi informații valoroase, la obiect, pentru o coeziune socială mai bună; pe de altă parte, este un forum ideal pentru stereotipuri, prejudecăți, comentarii degradante și chiar conținut periculos, așa cum s-a menționat în întrebare.

Aici se află pericolul: ar trebui ca statul să blocheze accesul la site-uri web sau să filtreze rezultatele motoarelor de căutare? Acest lucru se întâmplă deja în statele autoritare. În țările democratice, precum statele membre, restricțiile privind libertatea de exprimare sunt excepționale și sunt reglementate de principiul statului de drept.

Consiliul Europei a dezvoltat o serie de instrumente internaționale și obligatorii din punct de vedere juridic, care privesc direct și indirect internetul. Acestea susțin convingerea că spațiul cibernetic nu este un domeniu nereglementat, ci este supus legii. Vreau să reamintesc de Convenția asupra infracțiunilor cibernetică și de protocolul adițional la aceasta.

Comisia a adoptat, de asemenea, politici cu intenția de a reduce conținutul rasist online, în special recomandarea privind protecția minorilor, a demnității umane și a dreptului la replică, care atrage după sine acțiuni împotriva discriminării în toate mediile de comunicare.

De asemenea, doresc să atrag atenția asupra deciziei-cadru privind combaterea anumitor forme și expresii ale rasismului și xenofobiei, care urmărește să declare ilegală conduite intenționate precum incitarea la violență sau ură împotriva unui grup de persoane sau împotriva unei persoane care aparține grupului respectiv. Acesta este un delict penal dacă este comis prin difuzarea sau distribuirea publică de broșuri, imagini sau alte materiale și, în acest caz, statele membre au obligația să se conformeze dispozițiilor deciziei-cadru până la 28 noiembrie 2010.

Pot sublinia, de asemenea, că dreptul european interzice deja incitarea la ură pe motive de sex, rasă, religie sau naționalitate în transmisiile de televiziune și în televiziunea on-line.

Avem deci deja o întreagă serie de mecanisme, o întreagă serie de legi și de măsuri care pun în aplicare aceste legi. Dar cum este întotdeauna cazul conținutului negativ – fie în mijloacele de comunicare tradiționale, fie pe internet – acesta apare mai rapid decât poate fi combătut.

Gay Mitchell (PPE-DE) – Doresc să-i mulțumesc dnei comisar pentru răspuns. În aceste zile, doi soldați și un polițist au fost uciși în Irlanda de Nord, după cum a menționat alt deputat, de către persoane care-și asumă în secret dreptul de a face astfel de lucruri pe baza fanatismului și a răutății și, într-adevăr, a rasismului și a xenofobiei. Aceștia, și cei asemenea lor, folosesc astfel de instrumente precum internetul pentru a recruta și pentru a-și răspândi cuvintele și faptele rele.

Pentru mine este foarte clar, de exemplu, că dacă regulile pentru accesul în camerele de chat ar fi mai stricte, nepermițând folosirea, de exemplu, a Hotmail – mărturisesc că nu știu foarte multe despre acesta, dar este foarte ușor de folosit – și insistând în schimb asupra unui e-mail care poate fi urmărit, atunci persoanele care fac astfel de lucruri, pe care nu le-ar putea face în mod deschis, ar fi mult mai ușor de depistat. Solicit doamnei comisar să-și folosească toate puterile pentru a urmări în continuare această problemă, deoarece nu este acceptabil ca internetul să fie folosit pentru rasism și xenofobie.

Viviane Reding, membră a Comisiei – Acestea sunt delikte oriunde au loc și de aceea avem și instrumente pentru a lupta împotriva delictelor comise pe internet. Împreună cu colegul meu, Jacques Barrot, vom dezvolta aceste instrumente, astfel încât ele să devină mai puternice și să fie folosite mai eficient. Problema internetului, bineînțeles, este că depășește teritoriul național, de aceea colaborarea între forțele de poliție și acele forțe care combat terorismul și crima organizate trebuie consolidată. În ultimii ani, am văzut aceste forțe lucrând împreună cu rezultate foarte bune. Sper și cred că aceste eforturi vor continua.

Președintele Întrebarea nr. 41 adresată de **Bernd Posselt** (H-0061/09)

Subiect: Statutul de țară candidată al Serbiei

Dezbateră despre acordarea statutului de țară candidată la UE pentru Serbia continuă. Nu există oare un risc în confirmarea Serbiei ca țară candidată sau chiar ca stat membru înaintea Republicii Kosovo, ținând cont de faptul că Belgradul poate folosi acest avantaj pentru a bloca negocierile de admitere ulterioare sau chiar stabilirea oricăror relații între Republica Kosovo și UE?

Leonard Orban, comisar – Perspectivele Serbiei de aderare la Uniunea Europeană depind de îndeplinirea, de către această țară, a criteriilor de aderare de la Copenhaga, precum și a condițiilor prevăzute în cadrul procesului de stabilizare și de asociere, inclusiv a condiției de a coopera deplin cu Tribunalul Penal Internațional pentru fosta Iugoslavie.

Cu toate acestea, Serbia nu este o țară candidată și, până în prezent, nu a solicitat integrarea în Uniunea Europeană. Prin urmare, nu sunt în situația de a emite o părere cu privire la ceea ce ar putea să se întâmple în viitor și la acțiunile pe care Serbia ar putea să le adopte sau nu în legătură cu Kosovo.

În eventualitatea în care Serbia ar depune o cerere de aderare, Comisia Europeană va întocmi, ca urmare a solicitării formulate de Consiliu, un proiect de aviz pe baza criteriilor obiective stabilite, aplicate tuturor

statelor care solicită aderarea la Uniune. În continuare, Consiliul European este cel căruia îi va reveni rolul de a decide dacă va acorda sau nu statutul de țară candidată.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Dle președinte, dnă comisar, vă port o stimă deosebită și, de aceea, regret că nu este prezent comisarul Rehn, deoarece nu sunt deloc satisfăcut de acest răspuns. Aceste informații le puteam tipări chiar eu de pe internet.

Am declarat foarte clar unde voiam să ajung cu întrebarea mea. Au loc negocieri cu Serbia privind un acord de stabilitate în curs de elaborare. Doresc să atrag atenția Comisiei față de pericolul ca Serbia să poată bloca aici Kosovo, ca și în ONU, și în Consiliul Europei. Întrebarea mea era: ce facem pentru a preveni apariția unei situații de tipul blocării în prezent a Croației de către Slovenia?

Leonard Orban, Membru al Comisiei – Așa cum am spus în răspunsul meu, nu dorim în niciun fel să anticipăm cu privire la posibile acțiuni viitoare. În momentul de față, Serbia se află într-un anumit moment, încă nu și-a depus cererea de aderare la Uniunea Europeană; o să vedem ce va urma în perioada viitoare.

Deci, așa cum am spus, nu facem speculații cu privire la ipotetice situații viitoare.

Președintele – Întrebarea nr. 42 adresată de **Sarah Ludford** (H-0072/09)

Subiect: Aderarea Serbiei

Va recomanda Comisia Europeană în mod explicit și ferm să nu fie făcut niciun progres privind aderarea Serbiei la UE până când Ratko Mladić și Goran Hadžić, cei doi fugari rămași, nu sunt predați către Tribunalul Penal Internațional pentru fosta Iugoslavie, la Haga?

Leonard Orban, comisar – Aderarea Serbiei la Uniunea Europeană depinde de îndeplinirea de către Serbia a condiției politice de a coopera pe deplin cu Tribunalul Penal Internațional pentru fosta Iugoslavie, concomitent cu respectarea de către Serbia a tuturor celorlalte obligații care sunt o condiție pentru integrarea în Uniune.

În această privință, Comisia împărtășește concluziile Consiliului din aprilie 2008, în care se reiterează că deplina cooperare cu Tribunalul Penal Internațional pentru fosta Iugoslavie, inclusiv depunerea tuturor eforturilor posibile pentru arestarea și transferarea persoanelor puse sub acuzare, constituie un element esențial al procesului de stabilizare și de asociere.

În această privință, evaluarea întreprinsă de procurorul-șef al TPI, Serge Brammertz, este de o importanță deosebită. Am stabilit o legătură strânsă și constantă cu acesta. De asemenea, comisarul Rehn a profitat de fiecare ocazie pentru a face apel la autoritățile Serbiei de a pune pe deplin în aplicare recomandările făcute de procurorul-șef în raportul său din decembrie 2008, adresat Consiliului de securitate al Organizației Națiunilor Unite.

Aceasta este calea cea mai sigură prin care Serbia poate realiza cooperarea deplină cu Tribunalul Penal Internațional și poate realiza progrese pentru îndeplinirea aspirațiilor sale de a deveni membră a Uniunii Europene.

Sarah Ludford (ALDE) – Sunt o susținătoare a aderării Serbiei la UE, deoarece m-am ocupat de Balcanii de Vest, ca fost membru al delegației respective a Parlamentului European.

Problema este că atunci când spunem că aderarea Serbiei va depinde de cooperarea deplină cu TPI, întrebarea care se pune automat este când va intra în vigoare acest criteriu.

Doresc să încerc și să obțin de la comisar promisiunea că nu se va mai înregistra niciun fel de progres, în următoarele câteva săptămâni, până când nu sunt predați acești fugari.

Îmi poate răspunde, de asemenea, dacă se poate opri orice progres în privința aderării Croației până când TPI este satisfăcut de cooperarea deplină privind probele și martorii privind invitații croați?

Bernd Posselt (PPE-DE) – (DE) Dle președinte, aș dori să susțin întrebarea dnei Ludford. Comisarul a precizat pe drept cuvânt că acesta este un criteriu pentru Serbia. Acesta nu a precizat, însă, dacă Serbia îndeplinește sau nu acest criteriu. Aș fi interesat să aflu răspunsul. Îndeplinește Serbia criteriul cooperării depline? Știm că acest lucru se întâmplă în cazul Croației.

Leonard Orban, membru al Comisiei – Sunteți la curent cu faptul că în Consiliu există diferite opinii cu privire la această problemă și știți că nu există unanimitate privind poziția Consiliului în acest sens. Astfel, așa cum

am menționat în răspunsul meu, Comisia împărtășește în întregime opinia Consiliului – și mă refer la concluziile Consiliului din aprilie 2008 – conform căreia cooperarea cu Tribunalul este esențială pentru continuarea procesului.

Președintele – Întrebările nr. 43 și 44 vor primi răspunsuri în scris.

Președintele – Întrebarea nr. 45 adresată de **Yiannakis Matsis** (H-0095/09)

Subiect: Luarea ilegală în posesie, finanțată de Turcia, a bunurilor ciprioților greci din regiunea ocupată a Ciprului

Conform acuzațiilor publice ale fostului ministru de externe cipriot, Erato Markoulli, luarea ilegală în posesie pe scară largă a bunurilor ciprioților greci situate în peninsula Karpas a regiunii ocupate a Ciprului are loc cu finanțare din partea Turciei.

Acest subiect a ajuns în atenția dnei Markoulli în cursul negocierilor pentru a rezolva chestiunea Ciprului, în care este implicată, și pe baza altor informații. Turcia, care a solicitat aderarea la Uniunea Europeană în timp ce, concomitent, ocupând teritorii în Republica Cipru, un stat membru al Uniunii Europene, organizează luarea ilegală în posesie a bunurilor cetățenilor europeni, încălcând prin urmare legile internaționale și drepturile omului, dar și principiile și valorile Uniunii Europene.

Care este punctul de vedere al Comisiei referitor la această politică dusă de Turcia? Este acest lucru acceptabil din partea unei țări care dorește să adere la Uniunea Europeană? Comisia intenționează să ia măsuri împotriva Turciei și, dacă da, ce măsuri, ca răspuns la luarea ilegală în posesie a bunurilor ciprioților greci din Ciprul ocupat?

Leonard Orban, *comisar* – Comisia a luat notă de folosirea proprietăților aparținând ciprioților greci în partea de nord a Ciprului. Comisia are cunoștință despre această problemă care s-a acutizat odată cu aderarea Ciprului la Uniunea Europeană, la 1 mai 2004, și împărtășește îngrijorarea distinsului membru al Parlamentului European.

În ceea ce privește cazurile specifice la care se referă distinsul membru al Parlamentului, Comisia nu deține nicio informație și, prin urmare, nu este în măsură să se pronunțe.

Comisia Europeană își reafirmă angajamentul său deplin de a susține eforturile liderilor comunității greco-cipriote și ai comunității turco-cipriote, în vederea identificării unei soluții cuprinzătoare privind problema cipriotă, sub auspiciile Organizației Națiunilor Unite. O astfel de soluționare ar determina rezolvarea problemelor în materie de proprietate pe insulă, probleme la care se referă distinsul membru al Parlamentului European.

Yiannakis Matsis (PPE-DE) – (EL) Dle președinte, sunt un membru cipriot al parlamentului, am susținut integrarea Turciei în Europa încă de pe timpul președintelui Ozal și o susțin încă și astăzi.

În cea de-a patra cauză interstatală, Curtea Drepturilor Omului a decis că Turcia este responsabilă pentru luarea ilegală în posesie a bunurilor ciprioților greci. Ce trebuie făcut, în cele din urmă? De ce trebuie să suportăm această situație an după an? Există drepturile omului de primă și a doua clasă sau aplicarea lor depinde de mărimea țării?

Leonard Orban, *membru al Comisiei*. – Comisia a încurajat întotdeauna Turcia să pună în aplicare toate deciziile Curții Europene a Drepturilor Omului. O dezbatere va avea loc mâine în plen și acest subiect va fi, de asemenea, discutat.

Președintele – Întrebarea nr. 46 adresată de **Vural Öger** (H-0106/09)

Subiect: Deschiderea capitolului „Energie” în negocierile de aderare a Turciei la UE

Recenta criză a gazului între Rusia și Ucraina a demonstrat încă o dată importanța diversificării surselor de energie ale Uniunii Europene și a rutelor de furnizare a energiei. Turcia este o țară de tranzit strategică și, din acest punct de vedere, are o importanță vitală pentru securitatea energetică a Uniunii Europene. Cu atât mai mult este esențial, prin urmare, ca negocierile Uniunii Europene cu Turcia privind capitolul „Energie” să continue nestânjenite și fără a fi blocate de anumite state membre pe motive politice.

Va lua Comisia măsuri pentru a se asigura că acest capitol de negociere este deschis? Poate indica o perioadă de timp? Care este cel mai important obstacol pentru deschiderea completă a capitolului de negociere „Energie”?

Întrebările nr. 47 și 48 vor primi răspunsuri în scris.

Leonard Orban, comisar – Comisia Europeană consideră că Turcia este suficient de pregătită să înceapă negocierile pe marginea capitolului privind energia și, prin urmare, a recomandat deschiderea acestui capitol în primăvara anului 2007. Punctul nostru de vedere nu s-a modificat cu privire la acest subiect.

Cu toate acestea, deschiderea unui capitol necesită aprobarea unanimă, de către toate statele membre, ceea ce nu s-a întâmplat până în prezent. În contextul crizei energetice recente, suntem într-un totu de acord cu dumneavoastră că atât interesele Uniunii, cât și cele ale Turciei, ar fi mai bine servite printr-o strânsă cooperare și prin alinierea Turciei la legislația comunitară în domeniul energiei.

Începerea negocierilor în domeniul energiei ar contribui în mod hotărâtor la atingerea acestui obiectiv.

Vural Öger (PSE) – (DE) Va adopta Comisia măsuri pentru a se asigura că acest capitol este deschis sau va trebui să așteptăm până când toate statele membre sunt de acord? Comisia nu influențează statele membre?

Leonard Orban, comisar – Acestea sunt regulile. Comisia a făcut o propunere și acum depinde de Consiliu să decidă în mod unanim dacă acest capitol este deschis sau nu.

Așa că acestea sunt procedurile. Trebuie să le respectăm.

Președintele – Întrebarea nr. 49 adresată de **Marian Harkin (H-0041/09)**

Subiect: Sprijinirea pieței

La începutul lunii ianuarie, Comisia s-a angajat să introducă măsuri noi pentru a sprijini sectorul lactatelor și veniturile producătorilor din Europa într-un efort de a combate unele dintre efectele negative pe care criza economică o are asupra sectorului lactatelor. Are Comisia planuri pentru a se angaja să susțină alte sectoare agricole și producători agricoli care au fost, de asemenea, afectați negativ de către criza economică curentă?

Întrebarea nr. 51 adresată de **Seán Ó Neachtain (H-0053/09)**

Subiect: Sectorul lactatelor din Uniunea Europeană

Comisia a introdus măsuri pentru a sprijini sectorul lactatelor. Comisia va reintroduce restituirile la export pentru unt, lapte praf degresat, lapte praf integral și brânză. În plus, Comisia va achiziționa mai mult decât cantitățile fixe de unt și lapte praf degresat dacă situația pieței o va justifica. Comisia crede că aceste măsuri vor fi suficiente pentru a pune capăt spiralei scăderii prețurilor din Uniunea Europeană și, în special, din sectorul lactatelor din Irlanda?

Mariann Fischer Boel, membră a Comisiei – Cele două întrebări ale dnei Harkin și dlui Ó Neachtain privesc în principal același subiect. Vă mulțumesc pentru ocazia de a răspunde la amândouă întrebările odată.

După cum sunt încântată să declar, Comisia a adoptat recent un număr de măsuri în cadrul sectorului lactatelor într-o încercare de a pune capăt spiralei scăderii prețurilor.

Am introdus deja stocarea privată mai devreme decât o facem de obicei. De asemenea, am inițiat sistemul de intervenție prin care sperăm să stabilizăm prețurile pentru unt și lapte praf degresat, deoarece acest sistem va scoate cu siguranță cantități mari de pe piață.

Inițial, am introdus un prag de 30 000 t de unt și 109 000 t de lapte praf, dar am indicat recent că vom putea sau vom fi disponibili să depășim aceste cifre prin deschiderea unei oferte.

Restituirile la export din sectorul lactatelor au fost modificate recent. Putem observa că ne confruntăm cu o scădere semnificativă a prețurilor pe piața mondială, deși Europa nu și-a crescut producția, în ciuda creșterii cu 2% a cotei de lapte care a fost stabilită pentru aprilie anul trecut.

Cred că cei care argumentează că scăderea prețurilor este cauzată de creșterea cotei nu au dreptate, deoarece putem observa că, în ciuda creșterii cotei cu 2%, producția rămâne la un nivel inferior celui pe care-l aveam înainte.

Odată cu introducerea restituirilor la export, totuși, ar trebui să vedem o situație în care putem crește șansele producătorilor de lactate din Uniunea Europeană de a fi prezenți pe piața mondială. În același timp, aceasta ar putea reduce dezechilibrul de pe piața lactatelor.

Ca răspuns la întrebarea specifică pe care a adresat-o dl Ó Neachtain, sectorul lactatelor din Irlanda, care are o cotă relativ mare de lapte procesat în unt și în lapte praf degresat și o cotă relativ mare a exportului în afara Uniunii Europene, va beneficia, în special, de pe urma măsurilor adoptate de Comisie.

Vă pot promite că urmărim îndeaproape situația de pe piața lactatelor. Aceasta se poate vedea din faptul că, în urmă cu două săptămâni, am crescut restituirile la export din sectorul lactatelor și vom fi dispuși să facem toți pașii necesari.

Bineînțeles, sectorul însuși are, de asemenea, responsabilitatea de a adapta producția la cerere, pentru a încerca să restabilească profitabilitatea și dna Harkin dorește să știe dacă Comisia are planuri similare pentru alte sectoare.

Înțeleg că vă referiți la restituirile la export din sectorul cărnii de porc. Trebuie să spun că, în prezent, nu văd nicio justificare pentru introducerea restituirilor la export din sectorul cărnii de porc, deoarece observăm o scădere a numărului de scroafe gestante și a numărului de porci. În consecință, oferta pe piața europeană va scădea și, prin urmare, sperăm că rezultatul va fi o creștere a prețurilor.

De asemenea, trebuie să luăm în calcul faptul că, în ceea ce privește creșterea porcilor, situația este total diferită față de sfârșitul anului 2007, deoarece, în prezent, prețurile furajelor și prețurile energiei sunt considerabil mai mici decât atunci când am introdus restituirile la export pentru sectorul cărnii de porc.

Vă rog să mă credeți că vom continua să urmărim atent situația. Nu subestimez dificultățile din sectorul lactatelor. Cred că de decenii nu am mai avut o situație precum cea din prezent.

Marian Harkin (ALDE) – Vă mulțumesc pentru răspunsul foarte detaliat, doamnă comisar. Ați vorbit despre măsurile pe care le-ați adoptat pentru a opri spirala scăderii prețurilor. După cum știți cu toții, prețul laptelui este în prezent sub prețul de producție. Mulți producători de lapte rezistă cu ultimele puteri.

Sunt foarte încântată să vă aud spunând că veți fi dispuși să faceți toți pașii necesari. Prin aceasta, vreți să spuneți că veți fi pregătiți să folosiți într-o măsură mai mare unele dintre instrumentele de gestionare din sectorul lactatelor care vă stau la dispoziție, precum restituirile la export, asistența pentru stocare privată și intervențiile?

V-aș ruga să mă lămurii în legătură cu acest aspect.

Seán Ó Neachtain (UEN) – (GA) Dle președinte, doresc să mulțumesc, de asemenea, dnei comisar pentru răspunsul cuprinzător. Totuși, după cum înțelege domnia sa, producătorii de lapte se confruntă cu dificultăți foarte mari. Costul de producție a laptelui este mai mare decât prețul de vânzare.

Accept punctul dvs. de vedere asupra Irlandei, dar s-ar putea ca o politică suplimentară – o politică de intervenție – să fie prevăzută pentru a crește prețul în acest moment? Fermierii nu pot continua să producă lapte în condițiile actuale.

Jim Allister (NI) – Dnă comisar, de câtă insistență dă dovadă și ce angajamente are Comisia pentru a se asigura că piața lactatelor ajunge la un nivel de echilibru? Nu există pericolul ca, prin măsuri de creștere treptată, să dureze și mai mult schimbarea direcției pieței? Nu avem timp. Nu ar fi timpul să dați dovadă de mai mult curaj privind restituirile la export? Întreb, deoarece, doamnă comisar, industria noastră moare cu zile.

Jim Higgins (PPE-DE) – Aș dori să vă mulțumesc, doamnă comisar, și salut decizia dvs. în legătură cu reintroducerea intervenției ca o măsură pe termen scurt doar pentru că ne aflăm într-o situație de criză.

Doamnă comisar, ați fi de acord că avem patru probleme: în primul rând, cursul de schimb între euro și lira sterlină; în al doilea rând, reducerea producției ca rezultat al scandalului melaminei din Asia și China; în al treilea rând, creșterea cu 3% a producției din Statele Unite și, ultima, dar nu cea din urmă, vechiul nostru inamic, Brazilia? Nu ar trebui să monitorizăm în mod constant tendințele globale pentru a avea răspunsurile pregătite pentru aceste situații?

Mariann Fischer Boel, membră a Comisiei – În primul rând, am indicat clar că sunt pregătită să folosesc instrumentele de gestionare pe care le avem la dispoziție. Totuși, există anumite limite și este foarte important

ca deciziile pe care am putea să le luăm să nu însemne că, la sfârșitul zilei, ne-am agravat situația. Trebuie să luăm în calcul faptul că intervenția este o măsură potrivită și – m-a bucurat să aud – pe termen scurt. Aceasta pentru că, nu aș spune să renunțăm la ea, dar este un mecanism care trebuie aplicat pe piață într-o etapă ulterioară, ceea ce mai curând prelungește suferința, dar nu putem să renunțăm pur și simplu la intervenție.

După cum am menționat anterior, ne-am dovedit angajamentul prin creșterea restituirilor la export, atât pentru unt, cât și pentru lapte praf, acum zece zile, și monitorizăm piața.

În ceea ce privește compensarea, se pare că foarte mulți producători de lapte au uitat că, în cadrul reformei din 2003, au primit compensații sub formă de plăți directe și, astfel, o sumă care nu este legată de vacile de lapte ca atare, ci este calculată pe baza producției istorice dintre 2000 și 2002, este acum încorporată în plata directă.

Uneori trebuie să reamintesc și unor fermieri că această compensație a avut deja loc. Știu că nu este un răspuns complet satisfăcător în această situație dificilă, dar aspectul a fost luat în considerare.

Am transmis un semnal foarte clar în timpul Săptămânii verzi de la Berlin la începutul lunii ianuarie, declarând că suntem gata să cheltui o parte din sumele necheltuite în cadrul bugetului pe 2009 și Comisia a făcut o propunere pentru a cheltui 1,5 miliarde de euro în 2009 pentru a acoperi diferența rezultată din consecințele bilanțului de sănătate al reforme PAC, care nu intră în vigoare până la 1 ianuarie 2010, atunci când pachetul pentru încercarea de a face față noilor provocări intră în vigoare.

Întrebarea dacă statele membre doresc să cheltuiască 1,5 miliarde de euro nu este de resortul meu, ci al șefilor de stat și al miniștrilor de finanțe și sper că va fi posibil ca prin presiunea deputaților europeni pe lângă guvernele naționale să promovăm o soluție.

Sunt complet de acord cu cele trei cauze ale situației. Pentru Irlanda, exportul în Marea Britanie la un curs de schimb care face viața și mai grea este bineînțeles un dezavantaj enorm, în special pentru fermierii irlandezi. Nu subestimez consecințele secundare ale scandalului din China, unde unele persoane s-ar putea să fie mult mai precaute în ce privește produsele lactate pe care le consumă.

Creșterea pe piața mondială nu provine exclusiv din Statele Unite. Am observat o creștere semnificativă având loc în Noua Zeelandă și aceasta s-a repercutat asupra pieței mondiale cu consecințele pe care le-am menționat. Sper că, în general, producția va scădea pe piața mondială, deoarece aceasta este o problemă generală și nu una care afectează doar producătorii europeni de lactate. Este foarte dificil să câștigi bani din sectorul lactatelor în prezent. Prin urmare, nu vom ezita să folosim instrumentele disponibile într-un mod adecvat și echilibrat.

Președintele – Întrebarea nr. 50 adresată de **Liam Aylward** (H-0051/09)

Subiect: Etichetarea produselor din carne de oaie

În prezent nu există legislație specifică în Uniunea Europeană care să trateze problema menționării originii pe etichete pentru sectorul produselor din carne de oaie. În consecință, există diferite tehnici de etichetare aplicate în Uniunea Europeană pentru produsele din carne de oaie.

Dorește Comisia să analizeze introducerea unui regulament în Uniunea Europeană pentru etichetarea produselor din carne de oaie, care ar putea permite consumatorilor să distingă între produsele UE și cele din țările terțe?

Mariann Fischer Boel, membră a Comisiei –Cred cu tărie că fermierii europeni pot fi mândri de standardele lor și Comisia sprijină orice inițiativă care ajută fermierii, nu doar pe cei din sectorul creșterii animalelor, pentru a comunica cu consumatorii în legătură cu originea produselor.

După cum a precizat distinsul deputat, nu există în prezent legislație specifică în Uniunea Europeană care să trateze problema menționării originii pe etichete pentru sectorul produselor din carne de oaie.

Bineînțeles, regulile generale ale pieței interne cu privire la etichetarea și publicitatea la produse alimentare se aplică, de asemenea, la carnea de oaie. Aceste reguli impun menționarea obligatorie pe etichetă a originii în cazurile în care consumatorii ar putea fi induși în eroare cu privire la originea sau proveniența produselor alimentare.

Comisia nu crede că există o problemă generală referitoare la inducerea în eroare a consumatorilor cu privire la originea cărnii de oaie. Prin urmare, recenta propunere a Comisiei de regulament privind informarea

consumatorilor cu privire la produsele alimentare nu extinde lista căreia i se aplică menționarea obligatorie a originii pe etichetă.

Doresc să subliniez că menționarea originii pe etichete pentru carne de vită și produsele din carne de vită este un caz special și cred că ne amintim cu toții de unde provine această idee, deoarece a fost un rezultat secundar al crizei encefalopatiei spongiforme bovine. Prin urmare, pentru a restabili încrederea consumatorilor în carnea de vită, a fost necesară punerea la dispoziția consumatorilor a mai multor informații prin etichetarea clară a produsului, inclusiv menționarea originii acestuia.

De asemenea, este important să ne reamintim că legislația existentă face posibilă introducerea etichetării voluntare a cărnii de oaie. Dacă întreg lanțul de aprovizionare ar fi de acord cu astfel de sistem de etichetare, acest lucru ar putea adăuga valoare produselor prin furnizarea de informații suplimentare către consumatori.

Pentru ca piața internă să funcționeze fără piedici, propunerea Comisiei pentru un regulament privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare a introdus un cadru pentru indicarea voluntară a originii.

În special, în ceea ce privește carnea de oaie, atunci când este menționată originea, vor fi furnizate informații privind diferitele locuri de naștere, creștere și sacrificare a animalului. Dacă acești pași de producție au avut loc în state membre diferite, toate originile trebuie indicate.

În ceea ce privește viitorul, Comisia analizează oportunitatea etichetării tuturor diferitelor produse agricole pentru a indica locul de creștere și, în mod specific, dacă au fost respectate cerințele europene privind creșterea animalelor.

Știu că, în timpul consultării publice privind Cartea verde a calității produselor agricole, părțile interesate din sectorul produselor din carne de oaie au pledat pentru menționarea obligatorie pe etichetă a originii. În mai 2009, Comisia va prezenta o comunicare prin care va urmări să ajungă la un echilibru între simplificare, transparență și specificațiile produsului. V avea loc o conferință organizată de către președinția cehă cu privire la acest subiect, joi și vineri în această săptămână, și sunt sigur că vom avea o discuție animată și interesantă privind etichetarea. Este un subiect important. Nu este întotdeauna ușor, deoarece nimeni nu dorește să citească un roman pe etichetele alimentelor din supermarketuri, deci cred că ar trebui să încercăm să găsim un echilibru și soluția potrivită. Sunt încântată de toate comentariile pe care le-am avut deja în legătură cu Cartea verde.

Liam Aylward (UEN) – Vă mulțumesc, doamnă comisar. Sunt încântat în special de conferința care va avea loc și, într-adevăr, putem fi foarte mândri de standardul produselor noastre alimentare din Europa – sunt fără îndoială de acord cu dvs. în această privință.

Vreau să mă refer, totuși, la propunerea de identificare electronică obligatorie a ovinelor, care începe din ianuarie 2010 și pe care Comisia este determinată să o promoveze în ciuda opoziției membrilor Comisiei pentru agricultură și a organizațiilor de fermieri. Am pus în discuție, ca deputați, implicațiile operaționale și financiare ale identificării electronice obligatorii și consecințele dezastruoase pentru o industrie care este deja în declin grav. Dorește Comisia să analizeze acordarea unei noi amânări sau eliminarea obligativității acestei propuneri? Dacă nu, analizează Comisia posibilitatea suportării costurilor suplimentare ale identificării electronice obligatorii?

Mariann Fischer Boel, membră a Comisiei – În primul rând, ar trebui să spun că, dacă doriți o discuție aprofundată privind identificarea electronică a ovinelor, după cum probabil știți, trebuie să invitați alt comisar – cel responsabil pentru protecția consumatorului – dar vă voi prezenta cu plăcere observațiile mele privind această problemă.

Se pare că acum există unanimitate în Consiliu cu privire la această problemă. Am șansa de a călători foarte mult și întâlnesc mulți oameni care consideră că sistemul de identificare electronică va elimina mulți producători mai mici din cauza costului. Cred că trebuie să examinăm posibilitatea de a folosi fondurile pentru dezvoltare rurală pentru a încerca să diminuăm costul aplicării crotaliilor. Există o formulare care prevede „aproximarea standardelor” și care poate fi folosită pentru a apela la fondurile de dezvoltare rurală în vederea finanțării acestor costuri suplimentare care vor fi resimțite cu siguranță de mulți dintre producătorii mai mici de ovine.

Președintele – Întrebările care nu au primit răspuns din lipsă de timp vor primi răspuns în scris (a se vedea anexa).

Timpul afectat întrebărilor s-a încheiat.

(Ședința a fost suspendată la ora 20.05 și reluată la ora 21.00)

PREZIDEAZĂ: DNA WALLIS

Vicepreședintă

17. Structuri de îngrijire a copiilor - obiectivele de la Barcelona (dezbatere)

Președinta. –Următorul punct pe ordinea de zi este declarația Comisiei cu privire la structurile de îngrijire a copiilor - obiectivele de la Barcelona.

Vladimír Špidla, membru al Comisiei –(CS) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, Comisia salută posibilitatea ca, la câteva zile după Ziua Internațională a Femeii sărbătorită la 8 martie, să facă o declarație în fața Parlamentului European cu privire la structurile de îngrijire a copiilor pentru copiii de vârstă preșcolară. Aceste structuri sunt esențiale pentru promovarea egalității de gen și pentru atingerea unui echilibru între muncă și viața privată, dar și pentru asigurarea calității vieții copiilor. Cu ocazia unei întâlniri a Consiliului European la Barcelona în 2002, statele membre au adoptat obiective ambițioase care trebuiau îndeplinite până în 2010. Ca urmare a angajamentului pe care Comisia l-a luat în fața Parlamentului European în 2007, un raport cu privire la implementarea obiectivelor de la Barcelona a fost prezentat în octombrie 2008. În acest raport, Comisia a argumentat de ce este important să investim mai mult în structurile de îngrijire a copiilor.

Comisia a remarcat îndeosebi că obiectivele de la Barcelona urmăresc eliminarea obstacolelor din calea accesului pe piața muncii, în special pentru femei. Peste șase milioane de femei din Uniunea Europeană (cu vârste cuprinse între 25 și 49 de ani) declară cu nu pot să muncească sau că pot să muncească numai cu fracțiuni de normă din cauza obligațiilor familiale. Economia europeană este depesădită astfel de un potențial de producție semnificativ, și aceasta într-un moment în care trebuie să facă față unor serioase provocări economice și demografice și în care poziția socială a familiilor este astfel slăbită. Dezvoltarea structurilor de îngrijire a copiilor pentru copiii de vârstă preșcolară va permite familiilor să decidă liber cum să-și organizeze timpul și cum să realizeze un mai bun echilibru între muncă și viața privată. Scopul nu este de a „forța” părinții să-și integreze copiii în aceste structuri, ci de a oferi această posibilitate părinților care doresc să folosească serviciile respective. Dezvoltarea serviciilor de îngrijire a copiilor va contribui de asemenea la prevenirea sărăciei, în special pentru familiile monoparentale, dintre care peste o treime sunt amenințate de sărăcie.

În legătură cu scăderea demografică prin care trece Europa, accesul la structuri de îngrijire a copiilor va ajuta, de asemenea, la implementarea planificării familiale. Într-adevăr, statele membre cu natalitatea cea mai ridicată sunt tocmai acelea care au introdus cele mai dezvoltate politici cu privire la echilibrul dintre muncă și viața privată și care înregistrează nivelul cel mai ridicat de angajare a femeilor. Bineînțeles, structurile de îngrijire a copiilor contribuie și la dezvoltarea acestora. Numeroase studii, în special cele realizate de OCDE și UNICEF, au arătat că aceste servicii joacă un rol important în dezvoltarea personală a copiilor, cu condiția ca acestea să fie de o înaltă calitate și copiii să le fie încredințați pentru perioade adecvate de timp. De asemenea, serviciile de îngrijire a copiilor pot avea o influență pozitivă asupra rezultatelor școlare și a vieții profesionale viitoare.

Comisia precizează în raportul său că, în ciuda tuturor bunelor motive menționate mai sus, majoritatea statelor membre sunt departe de atingerea obiectivelor fixate în 2002. Sunt încă multe de făcut în acest domeniu, în special în ceea ce privește copiii sub trei ani. Mai mult decât atât, există structuri care lucrează numai o parte a zilei de lucru, ceea ce restricționează accesul părinților la piața muncii. Cu toate acestea, Comisia recunoaște că au fost realizate progrese semnificative în multe state membre. Angajamentele luate de statele membre la nivel european și apelurile lansate de către Parlamentul European într-o serie de rezoluții au jucat un rol important în acest sens. Este deci necesar ca toți participanții, în special organismele naționale și regionale, să se unească și să creeze structuri de îngrijire a copiilor progresive, accesibile din punct de vedere financiar și de înaltă calitate, pentru copiii de vârstă preșcolară.

În Planul privind egalitatea de gen, Comisia Europeană s-a angajat să sprijine eforturile statelor membre în această direcție. Acesta încurajează statele membre să utilizeze la maximum posibilitățile oferite de fondurile structurale. În scopul de a ajuta organizațiile locale să introducă măsuri în acest domeniu, Comisia a adoptat o nouă broșură de informare, în plus față de cea de anul trecut, cu privire la posibilitățile de finanțare pentru măsurile de sprijinire a familiilor. Comisia va continua să sprijine schimbul de abordări care și-au dovedit

eficacitatea și va monitoriza cu regularitate obiectivele de la Barcelona în cadrul strategiei pentru creștere și ocuparea forței de muncă. De asemenea, aceasta va evalua politicile familiale, în special politicile cu privire la echilibrul dintre muncă și viața privată, și în acest sens se va baza în special pe cooperarea cu OCDE. Nu în ultimul rând, Comisia va sprijini aderarea la obiectivele europene de îngrijire a copiilor în cadrul strategiei pentru creștere și ocuparea forței de muncă după 2010.

Unii ar putea să se întrebe dacă este înțelept să investim în structuri de îngrijire a copiilor în acest moment de criză. Cu toate acestea, numeroase studii au arătat că acolo unde nu sunt disponibile astfel de servicii, toată lumea suferă. Este deci important să acționăm astăzi pentru a asigura accesul la structuri de îngrijire a copiilor, pentru a sprijini ocuparea forței de muncă și pentru a promova egalitatea, incluziunea socială și interesele copiilor.

Philip Bushill-Matthews, în numele Grupului PPE-DE – Vă mulțumesc pentru intervenție, domnule comisar. Cuvintele dumneavoastră m-au încurajat, dar m-a descurajat faptul că numai 12 dintre colegii noștri au fost aici să le asculte. Acum am atins numărul amețitor de 18 deputați europeni pentru a asculta o declarație importantă referitoare la un subiect important.

Sunt curios totuși de ce nu s-a făcut referire - dacă nu cumva mi-a scăpat mie - la comentariile președinției Consiliului de acum aproximativ o lună, pentru că mi se pare că sunt observații utile pentru această dezbatere, care au exprimat foarte clar faptul că, în timp ce obiectivele de la Barcelona nu au fost încă atinse - în unele cazuri mai este mult până acolo - o serie de state nu au planuri pe termen scurt pentru atingerea acestor obiective și nu percep acest lucru ca fiind o problemă. Motivul este următorul, și citez aici președinția cehă a Consiliului: „Nu ar trebui să criticăm decizia acelor state care nu îndeplinesc obiectivele de la Barcelona și nu intenționează să-și intensifice eforturile în acest sens. Sunt fără ai căror cetățeni, pe baza experienței lor istorice, nu sunt interesați să-și lase copiii în structuri de îngrijire pe timp de zi”.

Cred că acest lucru este adevărat. Asta nu înseamnă, bineînțeles, că nu trebuie să facem tot ce ne stă în putință pentru a încuraja existența centrelor de zi de calitate care să fie la dispoziția celor care doresc astfel de servicii.

Sper că veți fi de acord, domnule comisar, că în contextul sprijinirii accesului mai multor femei pe piața muncii și în contextul sprijinirii părinților în rolul important de îngrijire a copiilor, sunt într-adevăr multe drumuri către atingerea obiectivelor - și nu trebuie să ne concentrăm exclusiv asupra unei singure posibilități. Să explorăm deci toate drumurile posibile, dar să ne concentrăm asupra scopului final, astfel încât obiectivele pe care le împărtășim cu toții să poată fi într-adevăr atinse.

Zita Gurmai, în numele grupului PSE – Doamnă președintă, criza financiară s-a transformat în criză economică, iar în acest moment ne confruntăm cu o recesiune în Europa, care afectează și cetățenii obișnuiți: prețurile au crescut, la fel și rata șomajului, investițiile sunt încetinite, creditele se obțin mai greu și, astfel, economia merge mai încet.

Este o imagine *trompe l'oeil* care arată că, de fapt, bărbații sunt afectați în primul rând - și în cea mai mare măsură - de șomaj, din cauza predominanței bărbaților în industrie, cum ar fi industria de automobile. Cu toate acestea, femeile vor fi afectate de al doilea val de concedieri și vor suferi pe termen lung. Femeile cu contracte temporare sau de externalizare ocupă adeseori posturi în sectoare unde este o nevoie mare de personal în vremuri economice bune, dar unde astfel de poziții sunt adesea foarte fragile în timpul unei crize economice. Această flexibilitate este favorabilă pentru piața muncii, dar nu și pentru femeile care își doresc și au nevoie de securitate socială, de garantarea locului de muncă și de reconcilierea vieții private și profesionale. Situația devine și mai îngrijorătoare atunci când guverne conservatoare, precum actuala președinție cehă, vorbesc despre revizuirea obiectivelor de la Barcelona și reîntoarcerea la îngrijirea copiilor acasă. Așa cum membrele PSE au demonstrat prin campania noastră din 2007, obiectivele de la Barcelona sunt benefice pentru întreaga societate și pentru toți copiii. Acestea oferă copiilor un început pe picior de egalitate în viață și ajută la eradicarea sărăciei.

Așa cum spunea Jacques Delors: „în fiecare copil se ascunde o comoară, și trebuie să le dăm copiilor șansa să exploreze și să dezvolte această comoară”. Dacă îmi permiteți să adaug: fiecare copil are nevoie de o șansă egală pentru a-și dezvolta potențialul. În acest fel, putem asigura și o forță de muncă bine pregătită și competentă. Obiectivele de la Barcelona ajută, de asemenea, la atingerea obiectivului de la Lisabona de 60% dintre femei ocupate pe piața muncii, făcând posibilă reconcilierea vieții private și profesionale pentru femeile care lucrează.

Este clar că guvernele nu pot reduce cheltuielile pentru serviciile publice, nici măcar în timpul crizei actuale.

(Președinta a rugat vorbitoarea să vorbească mai rar)

Îngrijirea copiilor acasă este importantă. Fiecare femeie ar trebui să aibă posibilitatea să aleagă între îngrijirea copiilor acasă sau într-o structură publică, dar este responsabilitatea fiecărui guvern să asigure această libertate de alegere, punând la dispoziția tuturor structuri de îngrijire a copiilor, de calitate și accesibile, inclusiv din punct de vedere financiar. Mă bucur că avem un aliat atât de devotat pentru păstrarea obiectivelor de la Barcelona.

Karin Resetarits, în numele Grupului ALDE – (DE) Doamnă președintă, copiii și politica - de puține ori există o diferență atât de mare între interesele cetățenilor și cele ale politicianilor. Pentru cetățenii din întreaga Europă, subiectul copiilor este de maximă prioritate. Pentru politicieni, problemele copiilor sunt probleme marginale, așa cum putem vedea din nou aici.

Nu cunosc niciun stat cu un minister devotat problemelor copiilor și în Comisie nu există un reprezentant special pentru interesele celor mai tineri cetățeni ai noștri. În Parlament, subiectul copiilor este împărțit între toate comisiile. De aceea, aș dori să reamintesc rolul special al Comisiei, deoarece se ocupă aici despre structurile de îngrijire a copiilor și de obiectivele de la Barcelona. Vă mulțumesc foarte mult.

În cadrul grupului parlamentar asupra calității copilăriei, am observat că lumea în care trăiesc copiii noștri este foarte complicată. Viitorul este incert pentru cei care sunt copii aici și acum - astăzi. Un copil de astăzi poate să ajungă în vârful piramidei sociale sau la baza acesteia. Acești copii pot rămâne în propriul mediu cultural sau pot căuta să se integreze unui mediu diferit. Pot urma drumul părinților lor sau pot să facă exact invers. Se pot căsători cu cineva de sex opus sau cu cineva de același sex. În urmă cu mai bine de 50 de ani, când am lansat proiectul de unificare a Europei, toate aceste lucruri erau complet diferite.

Diversitatea care ne caracterizează ca europeni a devenit un factor decisiv în viața copiilor. Conceptul de diversitate trebuie deci să se regăsească în învățăturile profesorilor și ale celor care se ocupă de educația copiilor noștri. În prezent, acestui fapt i se acordă o prea mică importanță. Structurile de îngrijire a copiilor și școlile Europei cedează, la urma urmei, sub povara provocării pe care o reprezintă integrarea. În materie de integrare trebuie să apăsăm pe butonul de reinițializare și să repornim de la zero.

Să abordăm din nou acest subiect fără prejudecăți, potrivit sloganului „diversitatea este soluția”. Mai mult, aș dori să rog toți deputații europeni care vor interveni după mine să vorbească și să sprijine nu numai abordarea integrată a egalității de gen, dar și abordarea integrată a aspectului referitor la copii - în special în aceste vremuri de criză financiară globală - pentru că altfel le vom lăsa copiilor noștri datorii incommensurabile.

Roberta Angelilli, în numele Grupului UEN – (IT) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, trebuie să ne amintim că nu putem susține drepturile femeii printr-un document care vorbește despre angajare sau șanse egale dacă nu ne putem baza pe structuri satisfăcătoare de îngrijire a copiilor, fără de care medierea este imposibilă, iar drepturile acordate nu înseamnă nimic.

Aceste chestiuni sunt mai relevante ca niciodată astăzi, când ne confruntăm cu probleme legate de criza economică. În Uniunea Europeană, peste șase milioane de femei cu vârste cuprinse între 25 și 49 de ani declară că sunt obligate să nu lucreze sau să lucreze cu fracțiune de normă din cauza responsabilităților familiale. Situația a peste un sfert dintre aceste femei este determinată de lipsa de structuri de îngrijire a copiilor sau de costurile excesive ale acestora. La șase ani după adoptarea obiectivelor de la Barcelona, pe măsură ce termenul limită de 2010 se apropie, aflăm că majoritatea statelor membre nu vor atinge aceste obiective, care nici măcar nu sunt extrem de ambițioase: garantarea accesului la structuri de îngrijire pentru 30% dintre copiii cu vârsta sub trei ani. Așadar, trebuie să ne străduim să atingem un nivel satisfăcător de disponibilitate a serviciilor pentru copii, începând cu serviciile pentru copiii cu vârsta sub trei ani.

De aceea, sunt bucuroasă că în cadrul Consiliului ECOFIN s-a aprobat posibilitatea ca toate statele membre să renunțe la TVA-ul pentru serviciile pentru copii. Consider că acesta este un stimulent considerabil și un gest de bun simț care ar putea să relanseze planul pentru structurile de îngrijire a copiilor și un plan de servicii pentru copii și familii în întreaga Uniune Europeană.

Hiltrud Breyer, în numele Grupului Verts/ALE – (DE) Doamnă președintă, considerăm cu adevărat rușinoase încercările președinției cehe de a diminua obiectivele UE cu privire la îngrijirea copiilor și, de aceea, le respingem fără ezitare. De asemenea, este un mare succes că miniștrii familiei din Uniune, sub presiunile exercitate de acest Parlament, nu au aprobat această diminuare a obiectivelor cu privire la îngrijirea copiilor.

Consider regretabil și faptul că președinția cehă strălucește prin absență astăzi și este incapabilă să discute cu noi, în Parlament, încercările de diminuare a obiectivelor de la Barcelona, deoarece această mișcare

reprezintă clar un pas înapoi în politica de egalitate a Uniunii Europene, și respingem în mod clar imaginea învechită a femeii și familiei promovată de propunerea președinției cehă.

Cu toate acestea, domnule comisar Špidla, ați spus că există posibilități de finanțare. Ați observat că majoritatea statelor membre ale UE nu îndeplinesc aceste obiective, în special în ceea ce privește îngrijirea copiilor cu vârste sub trei ani. Totuși, ce inițiative va lua Comisia pentru ca statele membre să fie mai active? Mă tem că nu am auzit niciun răspuns din partea dumneavoastră la această întrebare astăzi.

Ce va face Comisia pentru a încuraja statele membre? Ați sugerat, de asemenea, că există posibilități de cofinanțare. Aceste posibilități sunt folosite de statele membre? Aș dori să răspundei la această întrebare. Dacă nu, de ce nu sunt folosite? Comisia va spori finanțarea pentru extinderea structurilor de îngrijire a copiilor?

Eva-Britt Svensson, în numele grupului GUE/NGL – (SV) Doamnă președintă, am apreciat foarte mult faptul că statele membre au adoptat planuri în cadrul obiectivelor de la Barcelona cu privire la accesul copiilor la servicii de îngrijire. Am considerat - și sunt de aceeași părere astăzi - că obiectivele nu sunt foarte ambițioase, dar reprezintă un început. Accesul la servicii bune de îngrijire a copiilor este o premisă de bază pentru ca femeile să aibă posibilitatea să lucreze și, de asemenea, reprezintă o premisă de bază pentru egalitate.

Cu toate acestea, acum mă îngrijorează faptul că aceste planuri nu vor fi realizate și, bineînțeles, mă îngrijorează declarațiile președinției cehă cu privire la înlocuirea obiectivelor legate de îngrijirea copiilor cu îngrijirea acasă ca o alternativă perfect viabilă și că, în consecință, președinția cehă dorește să elimine acest obiectiv. Cu toate acestea, aș dori să-i mulțumesc și domnului comisar Špidla, care a precizat clar că, pentru Comisie, atingerea obiectivelor de la Barcelona cu privire la îngrijirea copiilor este încă importantă. Aș dori, de asemenea, să-i mulțumesc doamnei Resetarits pentru propunerea dumneaei cu privire la abordarea integrată a aspectului referitor la copii. Cred că trebuie să avem cu toții în vedere acest lucru.

Kathy Sinnott, în numele grupului IND/DEM – Domnule comisar, mulți dintre cetățenii pe care îi reprezintă sunt bebeluși și copii mici și, în această seară, aș dori să vorbesc în numele lor, cu atât mai mult cu cât sunt aici mulți vorbitori buni care pot să expună în mod eficace punctul de vedere al femeilor care lucrează.

Îngrijirile pe care le primește un copil în primii ani vor avea un impact asupra lui pe tot parcursul vieții sale. Mulți cercetători din domeniul dezvoltării copilului, precum Maria Montessori, au observat nevoia unui copil mic de prezența mamei sale sau a unui înlocuitor al acesteia. Mulți dintre cercetători au observat, de asemenea, un moment hotărâtor în dezvoltarea unui copil la doi ani și nouă luni, după care nu mai este traumatizant ca un copil să petreacă perioade de timp departe de persoana care îl îngrijește în principal.

În ultimii zece ani, tehnologia în materie de imagistică a creierului a sprijinit aceste observații, demonstrând că se produce o schimbare clară în creierul copilului care îi permite acestuia să internalizeze imaginea persoanei care îl îngrijește în principal, de obicei mama, astfel încât aceasta este disponibilă în memoria activă, chiar și atunci când ea nu este prezentă. În acest moment, copilul poate înțelege că mama sau persoana care o înlocuiește în îngrijirea copilului se va întoarce și nu a plecat definitiv.

Bineînțeles, în viață, lucrurile nu se petrec așa și mamele lucrează adesea în afara căminului. Acestea își pot dori sau pot alege să lucreze și, chiar dacă nu este cazul, pot fi constrânse de nevoia de a câștiga bani, pentru că trebuie să plătească creditul pentru casă și să pună mâncare pe masă. Femeile sunt un plus extraordinar pentru forța de muncă. Incluziunea și tratamentul egal al acestora este o chestiune de drepturi fundamentale. Cu toate acestea, bebelușii nu știu și nu pot înțelege ceea ce mamele lor vor sau trebuie să facă. Aceștia au nevoi naturale. Și natura este o forță foarte puternică.

Când ne împotrivim naturii, există întotdeauna consecințe. O mamă iubitoare și devotată este ideală pentru un copil și trebuie să facem toate eforturile pentru a oferi femeilor care doresc acest lucru posibilitatea de a fi alături de copii lor în acești primi ani de viață. Și aceasta deoarece, dacă un copil are nevoie de prezența liniștitoare și permanentă a mamei sale, a-l priva de aceasta va avea un impact, în ciuda tuturor bunelor motive pentru absența acesteia. Cu toate acestea, după cum am spus, femeile lucrează și trebuie să facem tot posibilul să ne asigurăm că, dacă altcineva în afară de îngrijitorul principal are grijă de un copil cu vârsta sub doi ani și nouă luni, acea persoană îi oferă o îngrijire plină de afecțiune.

Unii copii sunt îndeajuns de norocoși să primească această îngrijire de la îngrijitori secundari cum ar fi tatăl, bunicii, alte rude, vecinii apropiați - persoane care le sunt devotate și care fac parte tot timpul din viața lor. Nu acesta este însă cazul majorității bebelușilor și copiilor mici, care vor fi integrați în structuri de îngrijire

a copiilor. Este de datoria noastră să ne asigurăm că aceste structuri sunt curate, sigure, stimulante și, mai presus de toate, pline de afecțiune și că acestea nu sunt simple centre unde copiii pot fi depuși.

Copiii sunt viitorul nostru. Baza pe care o primesc este de cea mai mare importanță, dar timpul, spațiul și afecțiunea de care copiii au nevoie ca să crească și să se dezvolte complet devin un lux pe care din ce în ce mai puțini și-l pot permite. La bine și la rău, prin modul în care ne creștem copiii, hotărâm viitorul Europei. Aș ruga Comisia să privească pentru un moment această problemă din punctul de vedere al unui copil. Dacă ați putea întreba un copil dacă își dorește să petreacă timp cu mama sa sau într-un centru de îngrijire pe timp de zi, acesta își va alege întotdeauna mama. Trebuie să ascultăm copiii așa cum ar face-o o mamă și trebuie să ajutăm mamele să reconcilieze viața privată și cea profesională, spre beneficiul amândurora.

Irena Belohorská (NI) – (SK) Știm probabil cu toții cât este de important să implementăm obiectivele de la Barcelona în viața de zi cu zi. Atingerea unui echilibru între viața de familie și cea profesională este esențială pentru aplicarea principiului de egalitate în muncă. Acest lucru aduce de asemenea avantaje pentru dezvoltarea sănătoasă a copiilor.

Sprijinul pentru extinderea serviciilor în sfera structurilor preșcolare și extrașcolare, pentru centre pentru părinți și pentru funcționarea centrelor comunitare de zi polivalente și multifuncționale crește accesibilitatea, flexibilitatea și egalitatea în sistemul serviciilor sociale publice pentru familii, făcându-le mai competitive și ameliorându-le calitatea.

Situația structurilor de îngrijire a copiilor în Slovacia este destul de complicată. Structurile publice de îngrijire a copiilor pentru copiii cei mai mici, cu vârste de până la doi sau trei ani, au dispărut practic, funcționând numai în mod excepțional, în timp ce structurile private sunt prea scumpe pentru majoritatea familiilor. Competențele în acest domeniu au fost transferate autorităților locale care pot alege dacă vor sau nu să participe la funcționarea unor astfel de structuri.

Situația pentru populația latentă de copii mai mari, cu vârste cuprinse între trei și șase ani, cu alte cuvinte așa-numitele grădinițe, nu este cu mult mai bună. Potrivit statisticilor UE, numai Grecia, Lituania, Polonia și Slovenia înregistrează niveluri mai mici de frecvență în rândul copiilor cu vârste de peste trei ani.

Statele cu politici sociale și familiale bazate pe spiritul și litera egalității de gen, precum Finlanda, Suedia și Franța, au înregistrat în ultimii ani niveluri ridicate ale natalității, în timp ce țările care sprijină separarea tradițională a rolurilor parentale se confruntă cu niveluri scăzute ale natalității și cu o creștere a numărului de familii fără copii, ca de exemplu în Germania, Spania și Italia.

Multe dintre țările cu o proporție ridicată a femeilor pe piața muncii, cum ar fi statele nordice, înregistrează în același timp niveluri mai crescute de natalitate și fertilitate. Este necesar ca statul să ofere sprijinul necesar ca femeile să poată munci și în același timp să-și poată îndeplini aspirația de a deveni mame. Situația demografică este pur și simplu rezultatul interesului sau al lipsei de interes manifestate de statul respectiv față de generația următoare. Sprijinind politicile familiale, statul oferă premisele esențiale pentru existența familiilor. Ignorarea acestor valori, pe care o constatăm astăzi, împreună cu sprijinirea stilului de viață consumerist, constituie probabil cauzele crizei demografice actuale.

De asemenea, este adevărat că structurile pentru copiii preșcolari sunt extrem de importante pentru grupurile cu probleme, cum ar fi copiii provenind din grupuri sociale dezavantajate și copiii de etnie romă. Acești copii își însușesc deprinderile de igienă de bază în structuri pentru copiii preșcolari și învață treptat reguli de comportament. Trebuie să fim de acord că obiectivele de la Barcelona ar trebui să facă parte din politica națională a statelor cu privire la bunăstarea socială.

Edite Estrela (PSE) - (PT) La aproape șapte ani după Consiliul European de la Barcelona, majoritatea statelor membre sunt departe de a atinge obiectivele care au fost stabilite. Cu toate acestea, structurile de îngrijire a copiilor sunt o cerință esențială pentru reconcilierea vieții profesionale, private și de familie, în măsură egală pentru bărbați și pentru femei. Acestea sunt de asemenea o cerință pentru promovarea egalității.

Aș dori să vă reamintesc că responsabilitățile familiale împiedică peste șase milioane de femei europene să intre pe piața muncii. Cu toate acestea, 15 state membre au un indice de acoperire sub media europeană, situație care este departe de obiectivele de la Barcelona. De exemplu, Republica Cehă, care deține în prezent președinția Consiliului European, are un indice de acoperire mai mic de 10% pentru grupul de vârstă de copii sub trei ani. Nu este surprinzător în aceste condiții că o dezbatere asupra revizuirii obiectivelor de la Barcelona se regăsește în programul președinției ceh. Mai grav, președinția cehă, citez: „se va concentra asupra chestiunii îngrijirii copiilor de către părinți și asupra relației acestora cu politica de ocupare a forței de muncă și va

sublinia importanța îngrijirii copiilor acasă ca o alternativă viabilă la o carieră profesională”. Am încheiat citatul.

Greu de crezut. Dar adevărat: președinția cehă vrea să trimită femeile înapoi acasă. Vrea ca Europa să dea înapoi cu ani buni și ca femeile europene să renunțe la rezultatele a ani întregi de luptă pentru egalitate. Acest lucru este de necontestat, întrucât autorii acestei propuneri nu intenționează să trimită bărbații acasă să aibă grijă de copii. Totuși, femeile au același drept ca și bărbații la împlinire profesională.

Aș dori să dau exemplu Portugalia, care a lansat un program ambițios de construire a unor structuri de îngrijire a copiilor. Aceste structuri vor stimula economia, vor crea locuri de muncă și vor îndeplini, de asemenea, obiectivele de la Barcelona.

Jan Tadeusz Masiel (UEN) – (PL) Doamnă președintă, uneori am impresia că o țară cheltuiește cu atât mai puțin pe îngrijirea, creșterea și educarea copiilor, cu cât este mai bogată. Cu toate acestea, trebuie să ne amintim că Europa este amenințată de o criză demografică. Trebuie să facem tot posibilul să încurajăm bărbații și femeile să fondeze familii și să aibă cât mai mulți copii cu puțință.

În multe țări ale Uniunii Europene, garantarea unui loc într-o creșă înseamnă să înscrii copilul chiar înainte ca acesta să se nască. Cum putem vorbi în aceste condiții de facilitarea reîntoarcerii femeilor la lucru? Mai mult decât atât, multe femei încep să își caute prima slujbă numai după ce au născut.

Fie ca atitudinea cetățenilor europeni față de familie și copii să ne definească gradul de cultură și civilizație.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE) – (EL) Doamnă președintă, eforturile Comisiei Europene de a ajuta mamele să participe activ pe piața muncii prin aplicarea deciziilor de la Barcelona din 2002 sunt demne de atenție.

Cu toate acestea, aș dori să-i amintesc domnului comisar că libertatea de alegere, în special atunci când există presiuni economice, nu este o chestiune de tradiție istorică, este o chestiune de democrație. A le forța pe mame să meargă pe acest drum nu va produce rezultate bune; dimpotrivă, aceste rezultate trebuie să apară odată ce părinții sunt convinși că aceasta este soluția ideală pentru copilul lor și, așa cum a spus vorbitorul precedent, acest deziderat poate fi atins prin oferirea unui sprijin și a unor servicii de consiliere de la început, de când este conceput copilul.

Astfel, părinții vor găsi soluția cea mai bună și vor adapta modul de îngrijire a copiilor de-a lungul timpului, imediat după naștere și trei ani mai târziu. Cu toate acestea, trebuie să vedem ce servicii sunt oferite, deoarece calitatea costă. Astăzi, în cele mai multe țări, calitatea costă foarte mult și implică înscrierea copiilor în structuri private. Pe de altă parte, structurile publice, care sunt mai ieftine sau - foarte rar - gratuite, sunt într-adevăr mai ieftine, dar sunt de slabă calitate. Trebuie deci să analizăm educația personalului care lucrează în astfel de structuri și să sporim încrederea părinților, astfel încât aceștia să se poată implica. Când am născut primul dintre cei nouă copii, la Paris, aveam încredere în standardele serviciilor oferite de astfel de structuri, pe care eu, ca mamă, nu le puteam oferi copilului.

Trebuie deci să respectăm experiența mamelor și să o considerăm ca fiind un serviciu prioritar, dacă este oferită numai copiilor. În timp ce mamele își oferă serviciile, putem să le sprijinim prin programe de învățare și formare pe tot parcursul vieții, astfel încât să-și poată practica apoi meseria.

Trebuie să ne amintim, de asemenea, raportul Parlamentului cu privire la structurile de îngrijire a copiilor pentru studenți, deoarece vorbim despre muncă, dar munca începe prin calificarea profesională. Deci, dacă nu au acces la structuri de îngrijire a copiilor în timpul studiilor pentru calificare profesională, cum vor intra apoi femeile pe piața muncii?

Gabriela Crețu (PSE) - Președinția cehă avea dreptate: obiectivele Barcelona au fost stabilite înainte de ultima extindere. Greșea însă fundamental atunci când afirma că specificul noilor state și experiența lor anterioară ar fi argumente împotriva acestor obiective.

Dimpotrivă, avantajele sunt importante: pentru părinți și egalitatea de gen, pentru economie și gradul de ocupare, pentru copii și viitor. Salariile relativ mici din țările noastre obligă ambii părinți să lucreze; nu este o opțiune, este o necesitate. De asemenea, numărul familiilor monoparentale este în creștere; în unele state, aproape o treime din copii se nasc în afara familiei tradiționale.

Politicile care stimulează mobilitatea forței de muncă, considerată factor de eficiență, nu pot ignora mereu că oamenii au copii. Mulți dintre ei trăiesc în familii sărace, fără condiții de hrană, sănătate și educative

potrivite. Uneori, mediul este violent. Prin plecarea la muncă, rămân și singuri. Aceste servicii pot rupe lanțul sărăciei și oferi o alternativă pozitivă de socializare, sub îndrumarea unui personal specializat. Dar pentru a în deplini acest rol, creșele și grădinițele trebuie:

1. să fie disponibile, dar mai ales accesibile, gratuite sau având costuri suportabile și
2. să fie de calitate. Aici este esențială profesionalizarea personalului.

Pentru a combate criza, renunțăm la mașini aproape noi, ca să cumpărăm altele, noi nouțe, risipind importante resurse materiale. Este preferabil să investim în construcția de creșe și grădinițe și să creăm locuri de muncă stabile pentru cei care lucrează în domeniu. Calitatea resurselor umane este, de mult timp, un criteriu care face diferența între națiuni.

Propunem Comisiei să ia serios în calcul cheltuiala publică pe copil în evaluarea programelor de ocupare a forței de muncă în fiecare stat. E adevărat că Jacques Delors afirma odată că în fiecare copil este o comoară, iar societății îi revine sarcina să o descopere. Aș adăuga însă ceva: în caz contrar, societatea își subminează viitorul, în ansamblul lui.

Anna Záborská (PPE-DE) – (SK) Atingerea unui echilibru între responsabilitățile familiale ale părinților, pe de parte, și aspirațiile lor profesionale, pe de altă parte, poate avea un impact pozitiv direct asupra întregii societăți. Aș dori să propun revizuirea definiției muncii pentru a scoate în evidență avantajele atingerii unui echilibru între responsabilitățile familiale și aspirațiile profesionale.

Responsabilitățile familiale nu trebuie considerate automat ca dăunătoare pentru perspectivele mamelor, doar pentru că acestea implică retragerea temporară de pe piața muncii. Până acum, politicile și politica europeană au privit cetățenii numai din perspectiva cerințelor pieței muncii. Cu toate acestea, pentru a reacționa la criza demografică, trebuie să privim cetățenii și din perspectiva rolului lor de părinți, cu alte cuvinte, din perspectiva rolului de mame și tați care au o responsabilitate față de familia lor.

În acest stadiu, se ridică o întrebare fundamentală care va determina direcția dezbaterilor viitoare. Întrebarea este ce model social vrem să promovăm. Vrem ca familiile să fie adaptate pieței și nevoilor companiilor sau vrem ca piața și companiile să fie adaptate familiilor? Aceasta nu este deloc o întrebare fără sens. Politicile europene și naționale în acest domeniu sunt amândouă determinate de tensiunile dintre logica pieței și logica naturii umane. Sarcina societății este deci de a face în așa fel încât femeile și bărbații să poată alege liber între cele două opțiuni logice, care au fiecare un motiv de a exista, dacă le privim dintr-o perspectivă mai largă decât cea a muncii.

Logica politicilor UE cu privire la ciclul vieții are o semnificație aparte atât timp cât ia în considerare în mod explicit categoriile active de bărbați și femei cu vârste cuprinse între 15 și 49 de ani pentru ca aceștia să-și poată îndeplini rolul specific în rezolvarea crizei demografice. Spre deosebire de propunerile Comisiei Europene, decizia de a da viață unui copil nu poate fi considerată pur și simplu un scop individual, care răspunde năzuinței de a avea copii.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE) – (BG) Doamnelor și domnilor, îngrijirea copiilor ar trebui să se afle în centrul atenției politicii UE. Nu pentru că spunem uneori de dragul de a o spune că viitorul națiunii îl reprezintă copiii, ci pentru că realitățile actuale ne cer să ne gândim și să construim viitorul Europei. Suntem martorii unei serioase crize demografice, ai unei natalități scăzute, ai unei populații îmbătrânite și ai unor probleme economice și sociale. Eforturile noastre trebuie să se concentreze asupra creării unor condiții favorabile pentru nașterea, creșterea, educația, confortul material și dezvoltarea socială a copiilor. Trebuie să repartizăm drepturile, obligațiile și responsabilitățile cu privire la îngrijirea copiilor între stat, autoritățile locale și familie. De asemenea, trebuie să sprijinim instituțiile de îngrijire a copiilor atât în sectorul public, cât și în cel privat, să căutăm să realizăm parteneriate între structurile publice și private în domeniul îngrijirii copiilor și să obținem fonduri pentru dezvoltarea acestora. Pentru a putea atinge obiectivele de la Barcelona, trebuie să adoptăm măsuri concrete, să dezvoltăm serviciile pentru copii în creșe și cămine a căror construcție trebuie să fie o prioritate. Trebuie să construim și rețele care să ofere servicii cuprinzătoare, consiliere și ajutor social pentru copii și părinți.

Țara mea, Bulgaria, oferă un nivel înalt de îngrijire a copiilor. Strategia Națională pentru Copii și Programul Național de Protecție a Copilului care au fost adoptate au precizat nu numai obiectivele, dar și măsurile concrete care trebuie aplicate de către executiv cu privire la îngrijirea copiilor. Instituțiile pentru copii și-au schimbat imaginea, au fost căutate de exemplu soluții pentru reîntoarcerea copiilor în mediul familial, a fost acceptat principiul familiilor adoptive, au fost create cămine sigure și au fost construite creșe și cămine.

Vorbim însă despre această problemă în contextul unei crize economice și financiare, când este posibil să pierdem ceea ce am realizat și riscăm să nu realizăm ceea ce ne-am propus. În aceste condiții, vom investi în copiii Europei?

Zuzana Roithová (PPE-DE) – (CS) Domnule comisar, doamnelor, poate nu vă va plăcea ceea ce am de spus. Obiectivele de la Barcelona au drept scop creșterea numărului de angajări în rândul mamelor, dar nu spun nimic despre ameliorarea vieții copiilor și nici nu caută să-i ajute pe acești copii să gestioneze și să depășească problemele vieții pe viitor. Cineva a spus că, de exemplu, bebelușii și copiii de până la doi ani au nevoie de prezența mamei, a tatălui, a bunicii sau, pur și simplu, de prezența unei dădace în fiecare zi, dar lucrul de care acești copii nu au cu siguranță nevoie pentru o dezvoltare sănătoasă este o structură de îngrijire a copiilor. Situația este bineînțeles relativ diferită pentru copiii de vârstă preșcolară și, în acest caz, obiectivele de la Barcelona sunt relativ adecvate. Chiar și Republica Cehă reușește să ofere structuri de îngrijire a copiilor pentru 90% dintre copiii de vârstă preșcolară, pentru că acești copii învață să se joace împreună și trebuie să fie într-un grup. Cu toate acestea, doamnelor și domnilor, obiectivele de la Barcelona reprezintă o politică a secolului trecut. O politică familială modernă pentru secolul XXI ar trebui să promoveze și dezvoltarea sănătoasă a copiilor. Aceia dintre noi care vin din foste țări comuniste au o bogată experiență în ceea ce privește structurile de îngrijire a copiilor, deoarece mamele trebuiau să se întoarcă la lucru la patru sau cinci luni după nașterea copilului. Aș dori să vă rog, de asemenea, să recitiți puțin istoria Europei.

Katrin Saks (PSE) – (ET) Partidul politic din care fac parte are obiceiul de a vizita grădinițe în jurul Zilei Internaționale a Femeii, în semn de mulțumire pentru oamenii care lucrează în acestea. În acest an am vizitat zece grădinițe și la fiecare dintre acestea mi s-a vorbit despre listele lungi de așteptare. Este clar că Estonia nu poate atinge obiectivele de la Barcelona, cel puțin nu în ceea ce privește copiii cu vârste de până la trei ani, dar apelul Comisiei este binevenit și ne va ajuta în rezolvarea problemei.

Aș dori totuși să scot în evidență un lucru: vorbim în general despre îngrijirea copiilor pe timp de zi în contextul egalității de gen și al angajării femeilor, dar aș dori să subliniez că aceste servicii nu sunt pur și simplu servicii de îngrijire, ci și servicii de educație, iar această educație de bază creează temelia pentru succesul școlar și, mai târziu, în viață. În acest context, considerăm aceste servicii ca deosebit de importante și în niciun caz ele nu reprezintă o atitudine a secolului trecut, așa cum tocmai am auzit. Ele reprezintă o abordare adecvată pentru acest secol.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE) - Potrivit Raportului Comisiei Europene din octombrie 2008 privind punerea în aplicare a obiectivelor de la Barcelona, privind structurile de îngrijire a copiilor de vârstă preșcolară, țările membre nu au îndeplinit obiectivele vizate de către liderii Uniunii Europene.

În acest context, recomand următoarele acțiuni:

1. creșterea implicării guvernelor naționale în această problemă;
2. crearea, la nivelul guvernelor naționale, a unui corp de specialiști care să se ocupe în mod strict doar de această problemă;
3. dezvoltarea controlului UE asupra guvernelor statelor membre printr-un set de instrumente specifice.

Toate aceste măsuri ar contribui la asigurarea egalității de șanse între femei și bărbați, la ameliorarea calității vieții, precum și la compensarea îmbătrânirii demografice, deoarece ar stimula natalitatea.

Catherine Stihler (PSE) – Doamnă președintă, este o adevărată dezamăgire că atât de multe țări nu îndeplinesc obiectivele de la Barcelona - și poate că, dacă această dezbatere ar fi avut loc la 9 dimineața și nu la 9 seara, mai mulți colegi ar fi fost prezenți în sală.

Mulți vorbitori s-au referit la criza economică. Nu este momentul să ignorăm îngrijirea copiilor, ci să promovăm o îngrijire a copiilor de calitate și accesibilă pentru toată lumea. Mai mult ca niciodată, trebuie să investim în copiii noștri. Investiția în îngrijirea de calitate a copiilor va ajuta atât familiile, cât și copiii, oferindu-le familiilor - în special mamelor - posibilitatea de a lucra și oferindu-le copiilor șansa unui mediu de calitate și plin de afecțiune asemănător mediului familial.

În acest sfârșit de săptămână am auzit o discuție între un psihiatru scoțian de renume și un reprezentant al Barnado's. Discuția s-a concentrat asupra copiilor vulnerabili și a fost șocant să aflăm că, dacă nu se intervine pentru ajutarea copiilor vulnerabili, aceștia pot fi traumatizați iremediabil până la vârsta de trei ani. Structurile de îngrijire a copiilor ajută familiile și întreaga societate și pot ajuta și copiii cei mai vulnerabili. Îl rog insistent pe domnul comisar să mențină presiunea în acest sens.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE) - Țara pe care o reprezintă a fost mult timp pe lista celor care nu au o politică socială de îngrijire a copiilor conform normelor europene. Treptat, lucrurile s-au îmbunătățit, adoptându-se metode calitative în urma specializării personalului de îngrijire. Obiectivele Barcelona au motivat instituțiile care au ca obiectiv protecția copilului și standardele de îngrijire au adus responsabilități și competențe, iar copiii se bucură de un tratament uman.

Acum, când rata natalității este în scădere, trebuie să oferim egalitate de șanse celor care au situație socială specială, iar atât statele membre, cât și Comisia Europeană trebuie să facă eforturi pentru educația lor, și apoi pentru integrarea lor în societate. Ei au complexe de inferioritate față de ceilalți crescuți în familie; de aceea, programe prin care să poată petrece timp în familie și să socializeze ar putea relansa șansa acestor copii asistați social

Silvia-Adriana Țicău (PSE) - Implicarea femeilor în activitatea profesională, în politică și încurajarea acestora să își asume mai multe responsabilități depinde de existența facilităților de îngrijire a copiilor.

Femeile trebuie încurajate să își planifice cariera, iar acest lucru nu se poate face fără un sistem eficient pentru îngrijirea copiilor. Orice euro investit în facilitățile de îngrijire a copiilor înseamnă un beneficiu între șase și nouă euro pentru societate, prin crearea de locuri de muncă și condiții mai bune de educație.

Faptul că, în multe state membre europene, este nevoie să te înscrii, de exemplu la creșă, chiar înainte de nașterea copilului, sau că există cozi de așteptare de câteva luni pentru a te înscrie la grădiniță, arată faptul că facilitățile de îngrijire a copiilor în Europa nu sunt suficiente. Facilitățile de îngrijire a copiilor ajută nu doar femeile să își dezvolte cariera, dar mai ales dezvoltă abilitățile copiilor ca membri ai societății.

De asemenea, vreau să spun că în această perioadă de criză este important să investim în educație, sănătate, să investim practic în viitor.

Ewa Tomaszewska (UEN) – (PL) Doamnă președintă, creșele reprezintă un rău. Poate că sunt un rău necesar, dar sunt un rău. Nu voi uita niciodată cum trebuia să-mi duc fratele de trei ani la creșă, pentru că mama trebuia să plece devreme la serviciu. Se agăța de mine pentru că nu voia să rămână la creșă. Cred că dacă ne întrebăm ce este mai important, binele copilului sau cariera părinților, binele copilului ar trebui să fie pe primul loc.

Grădinițele și creșele sunt necesare, dar numai acolo unde există o nevoie reală. Dar este necesar mai presus de orice să îi ascultăm, să dăm o șansă, să îi ajutăm pe acei părinți, în special mamele, care vor să stea acasă cu copiii și să aibă grijă de ei. Aceștia au nevoie atât de sprijin financiar, cât și de consiliere. Trebuie să ținem minte lucrul acesta. Când vorbim de îngrijirea copiilor, vorbim despre copii și despre nevoile acestora și nu despre ceea ce ne dorim noi pentru confortul nostru personal.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE) – (PL) Doamnă președintă, aș dori să spun două lucruri, ca psiholog și ca politician. Viața se schimbă sub ochii noștri, femeile de carieră reprezintă un fenomen nou, tații sunt din ce în ce mai ocupați și femeile luptă pentru drepturile lor. Totul pare atât de logic și modern, chiar socialist.

Există, totuși, o constantă în toate astea, și anume nevoile psihologice individuale ale copiilor. În acest domeniu nu există niciun progres sau schimbare revoluționară. Ca să ne asigurăm că acești copii vor deveni cetățeni maturi este nevoie de eforturile femeilor și bărbaților obișnuiți, fără ideologie, fără pretenții, fără metode cvasi-moderne, numai cu grijă naturală, timp și devotament, chiar dacă aceasta înseamnă să ne lăsăm de-o parte pe noi și propriile ambiții pentru o vreme. Aceasta este spre binele copiilor și deci și pentru fericirea părinților și pentru dezvoltarea societății europene normale în care mi-aș dori să trăiesc.

José Ribeiro e Castro (PPE-DE) – (PT) Doamnă președintă, domnule comisar, am cerut cuvântul pentru a o contrazice pe doamna Estrela. De fapt, modul în care aceasta a parodiat intențiile președinției cehe m-a motivat să iau cuvântul. Nimeni nu vrea să trimită femeile acasă. Problema este că există femei care vor sau și-ar dori să stea acasă. Există chiar și organizații care caută să apere aceste femei! Aceste femei sunt ignorate, neglijate și discriminate pentru că vor să se dedice familiei, iar noi nu le ascultăm. Mai mult decât atât, aceasta este o chestiune de libertate: este o chestiune de libertate de alegere pe care stânga o evocă atât de des, dar pe care o uită în acest caz. Este vorba de a respecta sau nu alegerile cuplurilor cu privire la propria organizare. Este vorba de a furniza o mai bună calitate a vieții și o îngrijire de calitate din partea taților și mamelor pentru cei care vor să procedeze astfel. Societatea noastră trebuie să facă și acest lucru. Nu vom progresa și nu vom rezolva problema natalității și a fericirii oamenilor prin prejudecăți. Acestea vor fi rezolvate prin politici adaptate realității și dorințelor spontane ale oamenilor. Nu vom avansa dacă suntem obsedați de stat și de piață. Să progresăm printr-o viziune corectă asupra familiei!

Vladimír Špidla, membru al Comisiei. – (CS) Doamnelor și domnilor, aș dori să vă mulțumesc pentru această dezbatere care a fost, după părerea mea, extrem de importantă și de profundă. Bineînțeles, este clar că atât familia, cât și conceptul de copilărie trec printr-o serie de transformări în actuala perioadă istorică. De exemplu, în Evul Mediu, copilăria nu era recunoscută ca o etapă în sine, iar copiii erau considerați mici adulți; putem spune că noțiunea de copilărie s-a dezvoltat în special în timpul Iluminismului, în perioada lui Jean Jacques Rousseau și a romanului său „Emil”. Din acest punct de vedere, trebuie să ținem mereu seama de faptul că familiile depind de societate și că societatea depinde, bineînțeles, de familii. Criteriile de la Barcelona nu sunt în mod sigur o politică a secolului trecut; acestea reprezintă o politică care dă naștere unor discuții aprinse și care va continua cu siguranță să suscite dezbateri. În ciuda acestor lucruri, atât actuala dezbatere, cât și negocierile informale dintre miniștrii muncii și protecției sociale au exprimat opinia că obiectivele de la Barcelona sunt relevante pentru perioada actuală și că este bine să continuăm în această direcție. Aș dori, de asemenea, să subliniez că obiectivele de la Barcelona nu implică impunerea unei singure soluții, ci furnizarea unei posibilități reale de alegere pentru părinți, deoarece, doamnelor și domnilor, ideea fundamentală a fost exprimată în această dezbatere și, după părerea mea, foarte clar în ultima intervenție, că părinții cu adevărat atenți și iubitori au în mod natural o mare capacitate de a decide într-un anume moment, într-o anume etapă a vieții de familie sau într-o anume situație, ce este mai bine pentru copiii lor. Deci cred că este bine să oferim posibilitatea de alegere prin intermediul criteriilor de la Barcelona.

În ceea ce privește întrebarea despre cum va sprijini Comisia criteriile de la Barcelona, cred că acest lucru poate fi realizat prin fondurile structurale. În noua perspectivă, acest lucru este pentru prima dată posibil în mod clar. Înainte, exista posibilitatea tehnică, dar demersurile erau destul de neclare și complicate, din moment ce aceasta este o posibilitate deschisă. Bineînțeles, Comisia urmărește, de asemenea, dezvoltarea criteriilor de la Barcelona, în același fel în care poate ajuta în schimbul de bune practici și abordări pentru a facilita soluțiile pentru fiecare stat membru. Doamnelor și domnilor, cred cu tărie că obiectivele de la Barcelona nu intră sub nicio formă în contradicție cu interesele copiilor și aș dori să subliniez un fapt care a fost menționat de către mulți vorbitori, și anume că obiectivele de la Barcelona reprezintă o abordare specifică a problemei din punct de vedere cantitativ, dar că nu trebuie sub nicio formă să neglijăm aspectul calitativ. De asemenea, este clar că deciziile cele mai importante trebuie să aparțină întotdeauna părinților, bineînțeles, și trebuie să spun că eu, personal, la urma urmei, pe baza simplei mele experiențe familiale, am încredere în părinți.

Președinta – Dezbateră este închisă.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Siiri Oviir (ALDE), în scris – (ET) Reuniunea la nivel înalt a Uniunii Europene la Lisabona în martie 2000 a stabilit obiective strategice pentru următorii zece ani, cum ar fi dezvoltarea economică durabilă, crearea a mai multe locuri de muncă și a unor locuri de muncă mai bune și ameliorarea coeziunii sociale.

Pe baza așa-numitor obiective de la Barcelona cu privire la structurile de îngrijire a copiilor, pe care statele membre le-au acceptat în 2002, până în 2010, statele membre ar trebui să garanteze îngrijirea copiilor pentru cel puțin 90% dintre copiii cu vârsta cuprinsă între 3 ani și vârsta obligatorie de școlarizare și pentru cel puțin 33% dintre copiii cu vârste sub 3 ani.

Pentru atingerea obiectivelor de la Barcelona, a fost aplicată o metodă deschisă de coordonare, dar măsurile pentru atingerea obiectivului au fost lăsate la discreția fiecărui stat membru. Astfel, trebuie să recunoaștem astăzi că mai multe state membre sunt încă destul de departe de atingerea acestui obiectiv și că, în consecință, trebuie să revizuim obiectivele aprobate în 2002.

Actuala recesiune demonstrează că tulburările de pe piața financiară au efecte secundare negative vizibile asupra economiei reale. Influențele negative asupra creșterii economice și a ocupării forței de muncă sunt destul de grave și acestea influențează astăzi atingerea obiectivelor de la Lisabona în statele membre.

Din moment ce majoritatea statelor UE și-au îndreptat astăzi atenția și resursele financiare înspre eforturile de a contracara criza economică, este important ca, în cadrul acestei activități, obiectivele de la Barcelona să nu fie uitate, deoarece îndeplinirea lor sprijină, de asemenea, atingerea obiectivelor de la Lisabona.

Situația actuală demonstrează, de asemenea, că nu vom atinge aceste obiective în statele membre stabilind pur și simplu alte date pentru îndeplinirea obiectivelor de la Barcelona. În acest domeniu, o altă chestiune importantă pentru statele membre o reprezintă măsurile de sprijin suplimentare din partea UE, care vor ajuta în atingerea obiectivelor cu privire la structurile de îngrijire a copiilor în toate statele membre.

18. Copiii migranților (dezbateri)

Președinta – Următorul punct pe ordinea de zi este dezbateri privind întrebarea cu solicitare de răspuns oral adresată Comisiei de Jan Andersson, în numele Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, referitoare la copiii migranților (O-0023/2009 – B6-0014/2009).

Rovana Plumb, *supleant al autorului*. – Doresc în primul rând să mulțumesc colegilor mei din Comisia pentru muncă și afaceri sociale, Secretariatului PES din cadrul Comisiei pentru promovarea acestui subiect privind copiii migranților, pe care astăzi îl dezbaterem în plen, deoarece atunci când vorbim despre copii, vorbim despre viitorul nostru, despre viitorul Uniunii Europene.

Migrația forței de muncă este un fenomen în continuă creștere la nivel internațional, dar și în cadrul Uniunii. Migrația are un mare potențial pentru dezvoltare, dar prezintă și serioase provocări, atât în statele dezvoltate, cât și în cele mai puțin dezvoltate ale Uniunii Europene. Putem vorbi despre impactul pozitiv al migrației la nivelul economiei țărilor de origine ale muncitorilor migranți, pentru că aceasta poate reduce sărăcia și poate determina creșterea investițiilor în capitalul uman, dar situația copiilor migranților, care sunt lăsați singuri în țara de proveniență când părinții emigrează în căutarea unui loc de muncă în altă țară, este o chestiune care a cauzat îngrijorare în unele state membre în ultimii doi ani.

Deși există politici cuprinzătoare în vederea îmbunătățirii traiului și educației copiilor migranților care s-au mutat cu părinții în străinătate, fenomenului copiilor lăsați singuri acasă i s-a acordat mai puțină atenție. Plecarea părinților la muncă în străinătate reprezintă un fenomen social cu impact complex asupra dinamicii și funcționalității familiei, dar și a societății în ansamblu. Copiii cu părinți plecați la muncă în străinătate reprezintă un grup vulnerabil, aflat în situație de risc.

Complexitatea fenomenului, a cauzelor și a consecințelor, a dinamicilor și a modului în care dispozițiile legislative sunt implementate efectiv în teren, precum și a practicilor profesioniștilor, au constituit tot atâtea provocări, nu doar pentru pautoriități, dar și pentru societatea civilă. În acest context, societatea civilă și mass media din România au prezentat studii care menționează faptul că, în România, sunt peste 350 000 de copii ai căror părinți sunt la muncă în străinătate, din care 126 000 de copii au ambii părinți plecați.

Consecințele negative ale plecării părinților sunt resimțite de copii în primul rând în plan psihologic. Sentimentul de deprimare, lipsa interesului pentru școală și pentru preocupările extrașcolare pot fi consecințe directe ale absenței părinților. O consecință directă a migrației părinților este cea a privării copilului de afectivitatea parentală și de supravegherea necesară dezvoltării normale a acestuia.

În condițiile plecării părinților și a rămânerii copiilor în grija unor persoane care nu pot oferi sprijin emoțional și educativ, aceste două consecințe pot produce la rândul lor efecte negative în ceea ce privește sănătatea și dezvoltarea psihică a copiilor, angrenarea lor în comportamente deviante sau neconcordante cu vârsta copiilor și supunerea lor la exploatare sau abuzuri de altă natură.

În calitate de mamă și de social-democrată europeană, pledez pentru respectarea drepturilor tuturor copiilor, a egalității de șanse a acestora, a rolului statului și pentru investiția privind formarea noilor generații. Identificarea celor mai vulnerabili, excluși sau marginalizați dintre copii trebuie să fie centrul de greutate al oricărui demers de cercetare, asigurându-se astfel crearea unei pănghii adecvate pentru susținerea eforturilor autorităților de a asigura drepturile tuturor copiilor.

Domnule comisar Špidla, doresc să vă mulțumesc foarte mult pentru contribuția pe care ați avut-o prin transmiterea mesajului video în cadrul conferinței europene pe care am organizat-o la București anul trecut în noiembrie, având această temă, a copiilor rămași singuri acasă.

Luând în considerare complexitatea acestui fenomen, mai ales în condițiile actualei crize economice și sociale, care afectează în primul rând categoriile vulnerabile din care fac parte și copiii, în numele Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, doresc să vă întreb dacă se preconizează de către Comisie realizarea unui studiu pentru a evalua amploarea situației și dacă Comisia consideră că subiectul copiilor lucrătorilor migranți reprezintă o problemă doar pentru guvernul țării de origine sau și pentru guvernele țărilor gazdă care beneficiază de prezența migranților pe piața muncii.

Vladimír Špidla, *membru al Comisiei* – (CS) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, există semne îngrijorătoare care indică apariția unei tendințe relativ noi într-o serie de state membre. Părinții își părăsesc țara pentru a lucra într-un alt stat membru - așa numiții „muncitori mobili” - și își lasă copiii acasă în grija rudelor. Se pare că aceste aranjamente presupus temporare devin adesea aranjamente pe termen lung. Dacă

astfel de aranjamente pentru copiii lăsați acasă funcționează în mod formal sau informal depinde de durata de timp pe care părinții intenționează să o petreacă lucrând în străinătate. Cu toate acestea, după un timp, mulți dintre acești copii ajung adesea în instituții de îngrijire, deoarece rudele nu mai pot face față situației, din motive financiare, personale sau practice.

În statele membre cu un nivel ridicat al emigrației, acest fenomen nu este deloc neobișnuit. Acesta începe să fie documentat și a atras și atenția mass-media. Comisia a demarat mai multe studii care vor ajuta la adunarea dovezilor și la găsirea unor soluții, cu toate că astfel de soluții nu pot fi aplicate decât la nivel național. În prezent, nu există încă suficiente informații pentru a înțelege natura, structura și principalele forme ale acestui fenomen, cu toate că, așa cum am spus, datele pe care le avem deja sunt destul de îngrijorătoare. În cadrul metodei deschise de coordonare în domeniul protecției sociale, lupta împotriva sărăciei și a excluderii sociale este o prioritate. Statele membre trebuie să consolideze măsurile de prevenire și să se concentreze asupra familiilor cele mai vulnerabile. În mod concret, acest lucru înseamnă sprijinirea proiectelor pentru consolidarea familiilor și asistență parentală pentru familiile în dificultate, pentru a contracara riscul de separare a copiilor de părinții lor la o vârstă fragedă.

Un alt aspect pe care trebuie să-l luăm în considerare este faptul că acest fenomen este adesea perceput ca o consecință negativă a mobilității forței de muncă. Comisia, în cooperare cu rețeaua EURES, încearcă să găsească soluții pentru o asistență cât mai bună pentru cei afectați de problema specifică a copiilor lăsați acasă de părinții care sunt muncitori mobili și să ofere celor care caută un loc de muncă și familiilor acestora informațiile necesare despre condițiile de viață și de muncă în statele UE. O astfel de abordare poate contribui la diminuarea consecințelor negative ale acestui fenomen pe care le dezbatem pe bună dreptate astăzi.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou, în numele grupului PPE-DE – (EL) Doamnă președintă, grupul politic din care fac parte a participat activ la elaborarea acestei moțiuni și a îmbunătățit textul astfel încât acesta să nu mai ascundă ipocrizia de care dăm dovadă mereu când vine vorba de exploatarea muncitorilor din statele terțe.

Știm că părinții copiilor din statele membre care lucrează într-o altă țară primesc alocații pentru copii. Știm că statele care au relații bilaterale pot realiza reîntregirea familiei. Deci de ce apare acest fenomen, despre care domnul comisar spune că nu poate fi măsurat? Avem filme, avem documentare care au fost difuzate la televiziunile din întreaga lume, inclusiv din România, Ucraina și alte țări. Un astfel de film a fost difuzat aici în Parlament și am văzut care este situația.

Este deci ipocrit să spunem că nu avem dovezi. Este ipocrit să spunem că nu există familie și că, de aceea, există copii abandonați. Familia există, dar nu există relațiile și acordurile bilaterale adecvate pentru a apăra interesele părinților, astfel încât aceștia să nu-și abandoneze copiii și nu există ajutor din partea Uniunii Europene pentru ca aceste state să poată construi infrastructura necesară ca să se asigure că toți copiii care se găsesc în această situație vor fi ajutați și nu vor trăi cu această traumă toată viața.

Cred că este de datoria noastră să sensibilizăm părinții care vin să lucreze în țările noastre. Dacă o parte a corpului suferă, suferă tot corpul. Dacă există oameni, în special copii, care suferă în țările învecinate, mai târziu aceștia vor veni aici prin metode mai periculoase și apoi vor umple închisorile.

Inger Segelström, în numele Grupului PSE – (SV) Doamnă președintă, domnule comisar Špidla, aș dori să încep prin a-i mulțumi domnului comisar pentru răspunsul său și comisiei pentru inițiativă. Era timpul ca această problemă să fie discutată în Parlament. Odată cu Tratatul de la Lisabona, chestiunile legate de copii vor deveni obiective în cadrul UE și vor avea o bază juridică. În urmă cu un an, anticipând tratatul, Parlamentul a adoptat, de asemenea, o strategie pentru copii.

Este scandalos că există copii lăsați să se descurce singuri. Bineînțeles, părinții pot fi constrânși să plece și să găsească un loc de muncă sau să se refugieze, dar noi, deputații europeni, trebuie să ne asumăm responsabilitatea când adoptăm astfel de reguli care au drept consecință, de exemplu, faptul că numai solicitantul primește azil și nu și familia acestuia, ținând seama de faptul că, cel mai adesea, bărbații sunt cei care se refugiază, în timp ce femeile și copiii sunt lăsați în urmă. Sau când angajatorii importă forță de muncă și nu întreabă sau nu le pasă dacă cei pe care îi angajează au copii acasă sau nu știu că lucrurile stau așa. Sprijin deci fără rezerve cererile formulate de Grupul Socialist din Parlamentul European cu privire la această problemă. O evaluare a impactului este o cerință urgentă și necesară. Comisia trebuie să acționeze pe baza studiilor pe care domnul comisar însuși le-a cerut, și asta cât mai repede.

Trebuie să avem o informare mai bună cu privire la drepturile și școlarizarea copiilor. De asemenea, trebuie să oferim informații și să ne asigurăm că acei copii care se găsesc actualmente în această situație primesc

ajutor. Trebuie să implicăm părțile interesate și ONG-urile și trebuie să elaborăm propuneri. De asemenea, cred că relativ noua categorie de refugiați minori neînsoțiți ar putea de asemenea să fie incluși în eforturile descrise de către domnul comisar. Copiii ar trebui să crească într-un mediu plin de căldură și atenție și nu ar trebui să fie controlați de piață. Noi, politicienii, avem o datorie pe care trebuie să o acceptăm, așa că haideți să realizăm integrarea aspectului referitor la copii și o evaluare a impactului asupra copiilor în ceea ce privește această problemă gravă. În caz contrar, ne va fi rușine când va trebui să dăm ochii cu generația următoare.

Jean Lambert, în numele Grupului Verts/ALE – Doamnă președintă, aș dori să-i mulțumesc domnului comisar pentru bunăvoința de a realiza studii și de a difuza informațiile prin rețeaua EURES, de a furniza mai multe informații pentru cetățeni cu privire la drepturile familiei și la dreptul la reintregirea familială. Colegii mei au pus întrebarea de ce oamenii au nevoie să plece pentru a căuta un loc de muncă. Cu siguranță, nevoia de a progresa în combaterea sărăciei în Uniunea Europeană este o chestiune extrem de importantă. Așteptăm un progres rapid în acest domeniu, în special în privința venitului minim, astfel încât oamenii să poată trăi cu demnitate.

Dar trebuie să fim conștienți și de faptul că mulți dintre părinții care pleacă fac acest lucru deoarece cred că este în interesul copiilor, pentru a le oferi acestora mai multe oportunități. Într-adevăr, aceștia își sacrifică adesea propriile cariere, drumul pe care l-au ales, pentru a încerca să facă acest lucru. În încercarea noastră de a rezolva problemele copiilor, trebuie să ne ferim să acuzăm părinții care pleacă.

Alessandro Battilocchio (PSE) – Doamnă președintă, Comisia Europeană ar trebui să se concentreze asupra acestei probleme. Așa cum UNICEF și alte organizații au subliniat în repetate rânduri, aceasta afectează un număr imens de copii din Europa și din lume.

O situație în care riscurile sociale și economice sunt înrăutățite de absența părinților care nu pot răspunde nevoilor de îngrijire, protecție și educație ale copiilor lor poate duce la o creștere a vulnerabilității. Responsabilitatea pentru dezvoltarea unui copil revine în primul rând părinților; iar părinții au dreptul să primească sprijinul necesar în îndeplinirea acestor responsabilități din partea comunității și a autorităților locale, ale căror eforturi de a-și îndeplini obligațiile sunt din păcate adesea sortite eșecului. Deci așteptăm acțiuni concrete din partea Comisiei în acest domeniu atât de important.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE) - Conform studiului UNICEF și al Asociației „Alternative sociale”, în România, în cazul a aproximativ 350 000 de copii, unul dintre părinți lucrează în străinătate, iar în cazul a 126 000, ambii părinți. Aceste rezultate sunt îngrijorătoare. Consider că ameliorarea acestei situații s-ar putea realiza prin următoarele măsuri:

1. guvernele naționale de unde provin migranții, împreună cu guvernele țărilor care absorb forța de muncă, alături de Comisia Europeană, să creeze un program comun prin intermediul căruia lucrătorii migranți să aibă posibilitatea să acceseze servicii specifice de îngrijire a copiilor, sistem școlar și educațional, precum și cursuri de limbă, servicii accesibile tuturor segmentelor de lucrători migranți;
2. Comisia, împreună cu guvernele statelor angajatoare, să elaboreze o strategie prin care să ofere anumite facilități entităților angajatoare, astfel încât acestea să ofere angajaților și un pachet de servicii specifice prin intermediul căruia lucrătorii migranți să aibă posibilitatea de a-și duce copiii în țările unde aceștia lucrează.

Consider că aceste măsuri ar fi propice pentru dezvoltarea și creșterea armonioasă a acestor copii, deoarece și ei reprezintă viitorul Europei.

Gabriela Crețu (PSE) - Aș dori să subliniez un singur lucru: fluxul forței de muncă despre care vorbim este dinspre țările mai puțin dezvoltate spre țările mai dezvoltate ale Uniunii.

De obicei, posibilitatea de a intra pe piețele muncii din țările dezvoltate este considerată un mare avantaj oferit și se aduc permanent în discuție, drept argument, sumele ridicate care intră în țările de origine. Faptele expuse aici arată însă o altă fațetă: pe lângă costul mai scăzut al forței de muncă, țările dezvoltate externalizează unele din costurile aferente acesteia. Ele rămân în sarcina comunităților și statelor de unde muncitorii provin și sunt semnificative.

În acest context, politicile de coeziune și solidaritatea dintre statele membre nu trebuie considerată un fel de act de altruism al celor bogați față de cei săraci. Sunt politici absolut necesare, acte de dreptate pentru ca Uniunea Europeană să rămână consecventă cu valorile sale și să mențină atașamentul cetățenilor față de aceste valori.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE) – Doamnă președintă, în contextul prezentei dezbateri, aș dori să subliniez un alt aspect legat de problema deja menționată. Am fost recent raportor alternativ din partea Grupului PPE-DE pentru raportul referitor la educația copiilor migranților. Acest raport s-a bazat pe comunicarea Comisiei cu privire la „Migrație și mobilitate: provocările și oportunitățile sistemelor educaționale din UE”.

Acest document a fost foarte bine structurat și a rezumat foarte bine problemele legate de migrație și educație. Cu toate acestea, un aspect a fost omis: situația miilor de copii europeni lăsați în urmă de părinții care pleacă să lucreze într-un alt stat european, în general numiți „orfani migrației”, care sunt în număr de aproape 350 000 în țara mea.

Am adresat deja Comisiei o întrebare cu solicitare de răspuns scris referitoare la acest subiect, dar aș dori să profit de această ocazie pentru a adresa întrebarea din nou. Așadar, domnule comisar, ne puteți spune dacă Comisia consideră că aceasta este doar o problemă a guvernelor naționale sau avem nevoie de acțiuni la nivel european în acest domeniu? Dacă da, ce acțiune a întreprins sau va întreprinde Comisia pentru a-i ajuta pe acești copii în timpul anilor de școală?

Silvia-Adriana Țicău (PSE) - În România avem o vorbă: spunem că un om bine crescut are cei șapte ani de acasă. Copiii minori trebuie să fie împreună cu familia, să beneficieze de supravegherea și grija nemijlocită a părinților. Părinții care decid să lucreze temporar în alte țări trebuie sprijiniți să-și regroupeze familia cât mai repede.

În multe state membre există facilități în cadrul școlilor pentru învățarea limbii din statul de rezidență. În unele state membre chiar, familiile care locuiau ilegal și-au putut reglementa situația dacă aveau copii înscriși la școală și au primit chiar și locuințe sociale.

Copiii sunt lucrul cel mai de preț pe care îl are societatea și suntem datori să le asigurăm condiții de dezvoltare armonioasă. Educația formală, afectivitatea, integrarea copiilor în societate sunt condiții esențiale pentru o Europă socială care oferă șanse egale tuturor cetățenilor săi.

Felicit pe doamna Plumb pentru inițiativă, este un subiect actual și de foarte mare importanță pentru viitor. Felicitări.

Anna Záborská (PPE-DE) – (SK) Când muncitorii emigrează, copiii devin adesea victime ale condițiilor financiare mai bune ale familiilor lor. Fosta Republică Cehoslovacia a fost martora unui mare val de emigrație în perioada interbelică, în special către Statele Unite. Acești migranți trăiau în țara de origine în condiții de extremă sărăcie. Și chiar dacă copiii erau lăsați temporar în grija unuia dintre părinți, acest lucru se întâmpla de obicei pentru o perioadă limitată de timp.

În societatea consumeristă de astăzi, când relațiile familiale sunt amenințate, există cazuri mult mai tragice. Adesea, nu extrema sărăcie îi motivează pe părinți să lucreze în străinătate. Adesea, unul sau amândoi părinții nu se mai întorc și pot da dovadă de indiferență față de soarta copiilor lor, care, în cel mai bun caz, rămân în grija rudelor apropiate.

Ar trebui să avem în vedere acest aspect în legătură cu politica de dezvoltare regională și ar trebui să ne străduim să eliminăm diferențele regionale, în special în noile state membre.

Vladimír Špidla, membru al Comisiei – (CS) Doamnelor și domnilor, cred că dezbateră de azi a demonstrat clar că acesta este un subiect important la care trebuie să lucrăm, indiferent dacă vom avea sau nu la dispoziție la un moment dat informații suficient de detaliate pentru a ajunge la o opinie definitivă. La urma urmei, datele cunoscute sunt îndeajuns de riguroase pentru a ne convinge că trebuie să ne ocupăm de această problemă și să avem o abordare activă. După cum am spus, Comisia a pregătit deja unele studii, dintre care unul va fi gata până la sfârșitul anului în curs. Cred că este clar, de asemenea, că majoritatea răspunsurilor și reacțiilor trebuie să vină de la statele membre, deoarece politica familială este în general o problemă care ține de acestea. Fără îndoială, există posibilități pentru intervenția UE, deoarece chestiunile legate de muncitorii migranți au de asemenea legătură cu protecția socială a acestora, cu transferul de cotizații sociale și cu o serie de alte probleme. Deci răspunsul la întrebarea dumneavoastră este că această problemă reprezintă în primul rând o chestiune care ține de competența statelor membre, dar Uniunea Europeană poate juca un rol, un rol care, în opinia mea, nu este deloc neglijabil.

Președinta – Am primit o propunere de rezoluție⁽¹⁾ depusă în conformitate cu articolul 108 alineatul (5) din Regulamentul de procedură.

Dezbateră este închisă.

Votul va avea loc joi, 12 martie 2009.

19. Riscul închiderii întreprinderii Qimonda în Germania și în Portugalia și pierderea de mii de locuri de muncă în Europa (dezbateră)

Președinta – Următorul punct pe ordinea de zi este declarația Comisiei cu privire la riscul de închidere a companiei QIMONDA în Germania și Portugalia și de pierdere a mii de locuri de muncă în Europa.

Vladimír Špidla, *membru al Comisiei* – (CS) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, atât companiile, cât și muncitorii încep să resimtă efectele crizei financiare și economice. Deși circumstanțele diferă în fiecare stat membru, în general, situația locurilor de muncă în Europa se deteriorează. Ocuparea generală a forței de muncă poate scădea cu 1,6% în 2009, ceea ce înseamnă pierderea a 3,5 milioane de locuri de muncă. Nivelul șomajului în UE poate atinge aproximativ 10% în 2010. În fiecare zi, companiile anunță măsuri de restructurare sau de relocalizare, ceea ce înseamnă adesea pierderea a multe locuri de muncă. Situația companiei Qimonda, care a anunțat închiderea uzinelor din Germania și Portugalia, nu este din păcate unică.

Comisia este conștientă de efectele negative pe care restructurarea le poate avea asupra muncitorilor, asupra familiilor acestora și asupra structurii economice și sociale a unei anumite regiuni. Cu toate acestea, aș dori să subliniez că nu stă în puterea Comisiei să schimbe sau să amâne deciziile companiilor și că aceste companii nu sunt obligate să informeze Comisia cu privire la deciziile pe care le iau. Trebuie să spun că nici conducerea Qimonda și nici reprezentanții angajaților acesteia nu au contactat Comisia.

Comisia ar dori să prezinte câteva probleme legate de această situație. Este esențial, în primul rând, să anticipăm și să gestionăm mai bine restructurările printr-un dialog intensiv cu reprezentanții angajaților și cu alte părți implicate. Consider că directiva aprobată sau amendată recent cu privire la consiliile companiilor constituie una dintre contribuțiile majore ale UE în acest sens. Este cu atât mai important ca în acest context companiile afectate să respecte cu grijă obligațiile care le revin în temeiul directivelor UE cu privire la informarea și consultarea angajaților. Comisia invită de asemenea companiile să introducă măsuri menite să mențină nivelul maxim de muncitori angajați printr-o organizare flexibilă a muncii și prin utilizarea șomajului temporar din motive economice.

Majoritatea statelor membre au introdus măsuri specifice în efortul de a sprijini ocuparea forței de muncă și de a limita efectele crizei asupra cetățenilor obișnuiți. Aceste măsuri se aplică în patru domenii majore: menținerea muncitorilor angajați, reangajarea rapidă a muncitorilor, asistența acordată categoriilor cele mai vulnerabile prin sprijin financiar, extinderea perioadei de plată a indemnizațiilor de șomaj sau creșterea alocațiilor familiale și consolidarea protecției sociale și a investițiilor în infrastructura socială și de sănătate.

Comisia a consolidat instrumentele financiare la nivel european pentru a ajuta statele membre să depășească criza și consecințele sociale ale acesteia. Fondul social european, care oferă asistență pentru nouă milioane de muncitori în fiecare an, a fost simplificat pentru ca plățile în avans să poată fi realizate pentru proiecte a căror valoare se ridică la 1,8 miliarde de euro. Sper că Parlamentul European și Consiliul vor ajunge la un acord rapid în această chestiune. De asemenea, Comisia sprijină acele state membre care doresc să reprogrameze Fondul social european. Statele membre pot să ceară și intervenția Fondului european de ajustare la globalizare pentru a oferi asistență muncitorilor care au fost concediați. În planul european de redresare economică, Comisia a propus extinderea criteriilor de eligibilitate pentru a face față mai bine actualei crize economice. Sper că și în această privință Parlamentul și Consiliul vor ajunge rapid la un compromis. Comisia este gata să colaboreze cu autoritățile germane sau portugheze pentru a evalua toate cererile de sprijin prin intermediul fondurilor europene. De asemenea, Comisia sprijină dialogul social la nivel european, deoarece partenerii sociali au un rol decisiv în gestionarea crizei. Partenerii sociali europeni trebuie de asemenea să prezinte o propunere comună pentru depășirea crizei la întâlnirea tripartită din 19 martie.

Este important pentru Comisie ca acțiunile luate să fie comune, pentru că astfel va fi posibil să combatem efectele pe termen scurt ale crizei și să ne îndreptăm spre viitoarea relansare economică. În acest scop, Comisia

(1) A se vedea procesul-verbal.

a introdus inițiativa europeană pentru sprijinirea ocupării forței de muncă în cadrul planului european de redresare economică. La 4 martie, Comisia a primit și o contribuție destinată reuniunii Consiliului European din 19 și 20 martie, care se concentrează, între altele, asupra cerințelor și metodelor de sprijinire a muncitorilor afectați de criză și a persoanelor vulnerabile de pe piața muncii.

Comisia salută și inițiativa președinției cehe de a organiza o reuniune la nivel înalt dedicată ocupării forței de muncă și afacerilor sociale în mai 2009. Scopul acestei reuniuni va fi de a evalua situația și de a planifica măsuri concrete. Aceasta ar trebui să conducă la adoptarea unei abordări comune pentru reducerea impactului social al crizei, la un nou consens cu partenerii sociali și cu alți participanți în ceea ce privește modernizarea politicilor sociale și planificarea de măsuri concrete pentru accelerarea redresării economice și depășirea crizei prin rezolvarea neajunsurilor structurale de pe piața muncii.

José Albino Silva Peneda, în numele Grupului PPE-DE – (PT) Posibila închidere a Qimonda pune în pericol aproape 2 000 de locuri de muncă în nordul Portugaliei, care, de la una dintre regiunile cele mai industrializate ale Europei, a ajuns una dintre regiunile cele mai sărace ale continentului în numai câțiva ani.

Trebuie să înțelegem că structura industrială în nordul Portugaliei era bazată pe sectoarele tradiționale, în care textilele dețineau o importanță majoră. Acest caz a apărut exact în momentul în care această structură industrială se găsea într-un stadiu decisiv al transformării sale, trecând prin procese de restructurare care sunt întotdeauna anevoioase și costisitoare. Dacă această închidere devine realitate, ea va avea un impact enorm nu numai asupra regiunii, ci asupra întregii țări.

Știu că funcționarea în continuare a acestei companii depinde, în primul rând, de forțele pieței și de voința acționarilor. Cu toate acestea, nu va fi greu să recunoaștem că, deoarece Qimonda este considerat unul dintre principalii exportatori ai Portugaliei și deoarece este o parte esențială a transformării structurii economice a regiunii, nu putem accepta ca forțele pieței să decidă singure viitorul acestei companii. Aceste circumstanțe explică de ce autoritățile portugheze și germane au abordat problema la cel mai înalt nivel, mai precis, în ultimele zile, prin intermediul președintelui Republicii Portugheze și al cancelarului Merkel. Tot din această cauză, domnule Špidla, dacă guvernul portughez nu v-a invitat încă să vizitați regiunea, care se confruntă cu o adevărată urgență socială, vă invit personal, domnule comisar, deoarece îmi doresc să vedeți cu ochii dumneavoastră cât de gravă este situația, să sprijiniți eforturile care sunt făcute și să mobilizați toate instrumentele de care dispune Comisia pentru a preveni extinderea lipsei de încredere care se face simțită în întreaga regiune.

Edite Estrela, în numele Grupului PSE – (PT) Qimonda este o paradigmă în actualul context de criză financiară și economică mondială. Este o companie care folosește tehnologie de ultimă generație, care angajează muncitori cu o înaltă calificare și care promovează cercetarea. Qimonda îndeplinește obiectivele Strategiei de la Lisabona. Guvernul portughez a făcut totul pentru a găsi o soluție ca să facă această companie viabilă, dar soluția depinde și de implicarea guvernului federal german și a guvernelor landurilor Bavaria și Saxonia. Guvernul portughez a decis deja să pună la dispoziție 100 de milioane de euro în acest scop. După cum am spus, acesta a făcut și va continua să facă tot ce îi stă în putință, așa cum au recunoscut muncitorii germani din cadrul Qimonda în timpul recente vizite oficiale a președintelui Republicii Portugheze.

Comisia Europeană și statele membre au luat măsuri - și pe bună dreptate - pentru a salva multe bănci și pentru a sprijini anumite ramuri ale industriei, ca de exemplu industria constructoare de mașini. De ce să nu sprijine și Qimonda? Dacă nu intervenim în soarta acestei companii, acest lucru va avea consecințe extrem de grave. Nu numai că mii de muncitori din Germania și Portugalia își vor pierde locul de muncă, dar se va pierde, de asemenea, o proprietate intelectuală europeană inestimabilă și multe fonduri comunitare care au fost investite în Qimonda. Menținerea acestei companii în Germania și Portugalia este de o asemenea importanță strategică pentru Europa, încât sprijinul Uniunii Europene este justificat.

Domnule comisar, trebuie să fim consecvenți, și dacă suntem consecvenți, vom face tot ce ne stă în putință pentru a salva Qimonda. Qimonda nu este o companie oarecare!

PREZIDEAZĂ: DL VIDAL-QUADRAS

Vicepreședinte

Ewa Tomaszewska, în numele Grupului UEN – (PL) Domnule președinte, concernul german Qimonda, unul din producătorii cei mai mari de cipuri, a declarat faliment. Pe parcursul anului trecut, concernul a primit 325 de milioane de euro subvenții, ceea ce nu a fost de ajuns.

În 2007, Qimonda avea 13 500 de angajați. Anul trecut, în decembrie, acestora le-au fost micșorate salariile cu un procent de la 10 la 15%, fiind asigurați că aceste salarii mai mici vor fi compensate în luna aprilie a acestui an. În schimb, 500 de angajați și-au pierdut slujbele peste noapte. Nu și-au primit nici salariile și nici vreo compensație pentru concediul pe care nu l-au luat sau pentru suma tăiată din salarii care le era datorată. Alți 500 de angajați își vor pierde slujbele în luna următoare, iar slujbele a încă 1 500 de persoane sunt amenințate pe viitor.

Multe alte companii din țările noastre se află în această situație, inclusiv cele din Krośno sau Stalowa Wola din Polonia. Așteptăm din partea Comisiei un program coerent pentru protejarea locurilor de muncă pe timpul crizei.

Elisabeth Schroedter, în numele Grupului Verts/ALE – (DE) Domnule președinte, domnule comisar, doamnelor și domnilor, falimentul companiei Qimonda este datorat unei scăderi masive a prețurilor cipurilor DRAM depășite. În realitate însă, Qimonda este cu mult înaintea competiției în ceea ce privește cercetarea în domeniul cipurilor cu consum redus de energie și ar trebui făcute investiții în acest sens, în acest potențial de inovare. Sper ca eforturile Comisiei să se concentreze în această direcție.

Cu toate acestea, acest lucru ar putea însemna că nu toate locurile de muncă vor fi păstrate. Comisarul avea dreptate. Aici intervine Fondul european de ajustare la globalizare. În cazul Qimonda însă, este vorba de angajați cu înalte calificări care, prin cursuri de recalificare alese cu grijă și special pregătite, își pot găsi noi locuri de muncă în cadrul industriilor emergente. Angajații care au făcut trecerea către industria energiei solare au demonstrat acest lucru. Cazul Qimonda demonstrează, de asemenea, că este de competența Comisiei să se asigure că recalificarea se face în vederea unor ocupării locuri de muncă de viitor și nu la întâmplare. Numai investițiile bine țintite, restructurarea de mediu a economiei și apoi o recalificare corespunzătoare a forței de muncă le oferă oamenilor speranță și perspective reale pentru viitor.

Gabriele Zimmer, în numele Grupului GUE/NGL – (DE) Domnule președinte, domnule comisar, cu siguranță că nu veți fi surprinși să aflați că nu sunt mulțumită de răspunsul pe care ni l-ați dat, mai ales că ne-am străduit acum câteva săptămâni să contactăm o gamă largă de reprezentanți ai Comisiei, în special pe dl comisar Verheugen, și am solicitat răspunsuri clare. A existat astăzi o șansă foarte bună de a oferi un răspuns mult mai precis și de a expune modul în care Comisia intenționează să-și asume răspunderea.

În ceea ce mă privește, există două aspecte pe care aș vrea să le introduc în cadrul acestei dezbateri. În primul rând, Qimonda este capabilă să asigure o evoluție tehnologică extrem de importantă pentru Uniunea Europeană în ceea ce privește tehnologia semiconductoarelor și nanotehnologia. În al doilea rând, Qimonda nu are concurenți în Europa, dar are câțiva în Asia, aceștia fiind ajutați prin subvenții de 70% - lucru de o importanță decisivă. În al treilea rând, oprirea producției de la Qimonda va însemna pierderea nucleului de cooperare al unei rețele de circa 40 000 de locuri de muncă numai într-o regiune precum Saxonia.

Ce așteaptă de la Uniune lucrătorii, familiile acestora și oamenii din regiunile afectate? Mai întâi de toate, se așteaptă la un angajament clar și imediat din partea Comisiei prin care aceasta să-și exprime dorința de a păstra locațiile curente ale tehnologiei europene a semiconductoarelor și cele ale industriei nanotehnologiei, așteaptă garanția că acest avans spre viitor nu va fi lăsat să dispară și că declarațiile făcute cu privire la cheltuielile viitoare pentru cercetare, în special, în ceea ce privește al optulea Program Cadru pentru Cercetare, sunt veridice.

Așteptăm de asemenea din partea Comisiei, a Guvernului Federal german și a guvernului regional al Saxoniei sprijin pentru soluția care trebuie aplicată pentru a preveni oprirea producției. Nu a mai rămas prea mult timp, doar câteva zile. Directorii din eşalonul superior al conducerii au început deja să se retragă. Alternativa ar fi ca tehnologia avansată de cercetare să se mute în Asia sau să fie vândută la un preț de nimic. Consider că acest lucru nu este în interesul Uniunii Europene.

Joel Hasse Ferreira (PSE) – (PT) Domnule președinte, domnule comisar, doamnelor și domnilor, situația dificilă a Qimondei a fost înrăutățită de apariția crizei economice și financiare. Guvernul portughez a făcut tot ceea ce a considerat de cuviință și util pentru a contribui la rezolvarea situației. Am dori ca guvernul bavarez să știe de asemenea cum să reacționeze la această situație cu simț de răspundere. Salvarea fabricilor din Munchen va avea un impact hotărâtor asupra celor din Vila do Conde și Dresda.

Ministrul portughez al economiei și inovației, Manuel Pinho, a confirmat el însuși importanța asigurării viabilității acestei companii. Qimonda este extrem de importantă pentru Portugalia și, datorită faptului că este competitivă la nivel global, este la fel de importantă pentru Europa.

Domnule președinte, Portugalia va continua să caute o soluție care să garanteze viabilitatea companiei. Sperăm că guvernul german - atât la nivel federal, cât și la nivel statal - va încerca din răspuțeri să găsească o soluție la această problemă.

În ceea ce mă privește, aș dori să subliniez importanța strategică a menținerii acestui tip de industrie pe teritoriul european. Sper că niciun guvern național sau statal nu va face greșea de a-i permite acestei companii să-și închidă fabricile și să desființeze locuri de muncă pe teritoriul Uniunii.

Doamnelor și domnilor, înțelegem nevoia de a sprijini grupurile mari din industria auto în vederea restructurării, dar fondurile Uniunii și energia Comisiei Europene nu pot fi epuizate pentru acest tip de sprijin.

Domnule comisar, pentru a evita posibilele erori de comunicare, facem apel către dl Špidla, de care suntem legați printr-o relație de muncă și solidaritate politică, și către președintele Comisiei, care nu va uita niciodată că este conaționalul nostru și, de asemenea, conaționalul unei proporții semnificative din angajații Qimondei, pentru o garanție din partea Comisiei că aceasta va sprijini Qimonda.

Înainte de a încheia, trebuie să subliniem că președintele Portugaliei, Cavaco Silva, a declarat de curând în Germania că există speranțe noi în ceea ce privește Qimonda. Trebuie să luăm în considerare, la fel cum au făcut și colegii mei, și importanța sectorului economic specific în care își desfășoară activitatea Qimonda. Să ținem cont, prin urmare, de faptul că guvernul portughez își demonstrează disponibilitatea pentru sprijinirea Qimondei prin orice mijloace necesare, având în vedere dimensiunea economică a țării.

Doamnelor și domnilor, haideți să salvăm Qimonda. Nu a mai rămas prea mult timp!

Ilda Figueiredo (GUE/NGL) – (PT) Domnule președinte, domnule comisar, doamnelor și domnilor, este esențial să înțelegem în cadrul acestei importante dezbateri care este miza, și anume: viitorul industriei strategice nanotehnologice, împreună cu cercetarea și dezvoltarea într-un sector fundamental pentru viitorul societății informaționale, al cărui nucleu și centru de cercetare este complexul Qimonda în Germania și fabrica sa de semiconductoare din Portugalia. Uniunea Europeană nu poate continua să permită distrugerea sectoarelor sale industriale, în special într-un domeniu strategic, și nu poate deveni dependentă de Statele Unite și de țări din Asia, care își sprijină propriile industrii. Este regretabil că dl Špidla a fost atât de insensibil în ceea ce privește problema Qimondei ca întreprindere productivă.

În acest proces sunt implicate multe locuri de muncă: aproape 2 000 în Vila do Conde, 5 000 în Germania, mai mult de 5 000 în întreaga lume și, de asemenea, mii de locuri de muncă ce vor fi afectate indirect în cadrul companiilor furnizoare și în cadrul centrelor de cercetare și dezvoltare ale celorlalți parteneri ai Qimondei. O parte considerabilă a cercetărilor este amenințată de riscul închiderii Qimondei în Germania și de efectul de domino pe care această situație l-ar avea asupra Portugaliei. Nici nu se pune problema ca Uniunea Europeană să nu se implice în această situație, cel puțin în același fel în care s-a implicat în sectorul bancar. Trebuie să se țină cont de faptul că Vila do Conde se află în nordul Portugaliei, unde rata șomajului a crescut cel mai mult, atât ca urmare a închiderii companiilor din industria textilelor și a confecțiilor, cât și ca urmare a relocalizării companiilor multinaționale producătoare de încălțăminte și cablaje, printre altele. Această zonă va prezenta un risc social foarte crescut, dacă nu se iau măsuri pentru încetinirea creșterii ratei șomajului și pentru garantarea producției.

Este esențial să se depună orice eforturi necesare, în orice mod posibil. Pe termen scurt, aceste eforturi includ ajutorul statal, sprijinul financiar al Comunității și garantarea creditelor pentru menținerea unei industrii de importanță strategică pentru economia Uniunii Europene. Pe termen mediu, este nevoie de dezvoltarea acestui domeniu industrial și de crearea mai multor locuri de muncă cu drepturi. Ar fi foarte bine dacă acest lucru ar fi înțeles de Comisia Europeană și de către guvernele țărilor noastre. În ceea ce ne privește, vom continua lupta.

Colm Burke (PPE-DE) – Domnule președinte, salut prioritatea acordată acestei dezbateri. Pierderile unor companii cum ar fi Qimonda, date fiind dimensiunea și importanța lor de ancoră economică la nivel regional și chiar național, trebuie tratate cu maximă seriozitate de către factorii de decizie politică.

Închiderea sau delocalizarea acestor companii sunt deseori o consecință a forțelor de globalizare. Globalizarea - în mod normal, o forță pozitivă ce sporește prosperitatea globală - poate face ravagii, din păcate, în ceea ce privește economiile regionale atunci când companiile mari își mută locațiile. Acest lucru s-a întâmplat în zona mea, în sudul Irlandei, unde Dell a anunțat 1 900 de concedieri în rândul personalului său de la fabrica din Limerick. La fel și în Waterford, unde există posibilitatea ca Waterford Wedgwood să se închidă în viitorul

apropiat: se vor pierde prin aceste concedieri, plus locurile de muncă din industriile din aval, încă o mie de locuri de muncă.

Acest fenomen trebuie luat în serios de către factorii de decizie politică. Prin urmare, salut hotărârea domnului comisar Špidla de a face tot posibilul pentru a folosi sumele de bani disponibile în cadrul Fondului european de ajustare la globalizare și al Fondului social european. Cei 500 de milioane de euro de la Fondul european de ajustare la globalizare ar putea oferi beneficii imense, prin acordarea unei a doua șanse lucrătorilor concediați de a-și îmbunătăți competențele, de a se recalifica și de a deveni persoanele întreprinzătoare care ne vor scoate din această recesiune.

Mingea se află în mod clar în terenul guvernelor naționale care trebuie să utilizeze aceste fonduri. Ar merita în acest context să insistăm în direcția cofinanțării în procent de 75% pentru a facilita solicitările de finanțare și, prin urmare, pentru a-i ajuta pe lucrătorii afectați, la fața locului, în mod rapid și eficient.

José Ribeiro e Castro (PPE-DE) –(PT) Doamnă președintă, domnule comisar, am vorbit ani de-a rândul despre Strategia de la Lisabona și probabil că acesta nu este momentul potrivit pentru a relua discuția. Totuși, avem nevoie, fără îndoială, de o strategie: o strategie care să vină în întâmpinarea dificultăților și provocărilor create de această criză. Așteptăm acest lucru și din partea Comisiei. Este esențial ca acest subiect să nu fie evitat de Comisie; în schimb, aceasta trebuie să fie capabilă să dezvolte acțiuni comune cu guvernul Portugaliei și al Germaniei și cu guvernele landurilor germane. Este esențial să fim conștienți că aceasta este o industrie, cum s-a menționat deja, care este importantă pentru Europa datorită calității și valorii ei, datorită cercetărilor pe care le efectuează și datorită calității ecologice cu care este asociată. Este esențial ca acest subiect să nu fie evitat de Comisie. Subscriu invitației făcute de colegul meu, dl Peneda, către dl Špidla și către Comisie, de a vizita Portugalia.

Este esențial ca în acest moment Comisia să aibă în vedere faptul că europenii își îndreaptă speranțele spre Europa și așteaptă răspunsuri de la autoritățile europene: ei trebuie să simtă că autoritățile europene le sunt aproape. Publicul european nu concepe o Europă care ignoră problemele existente. În schimb, oamenii își doresc o Europă destul de îndrăzneță încât să își suflece mânecile și să se apuce de treabă, ajutându-i să depășească dificultățile care îi apasă.

Vladimír Špidla, membru al Comisiei –(CS) Doamnelor și domnilor, cazul pe care îl dezbatem este foarte important și face parte din situația economică generală. Cred că sunteți conștienți de faptul că strategia pe care Comisia o dezvoltă este o politică clar definită pentru industrie, întrucât Comisia crede cu tărie că industria trebuie să constituie întotdeauna o parte substanțială a economiei noastre și că este purtătorul de făclie al înaltei tehnologii. În mod clar, această criză în care ne aflăm conține elemente structurale și, prin urmare, Comisia formulează prin strategiile și documentele sale de bază, viitoarea economie verde sau locurile de muncă „verzi”, pe de o parte, insistând în același timp pe inovație și pe modernizare. Este de asemenea clar, după cum am declarat și la început, că este de competența companiilor să ia decizii comerciale, iar Comisia nu se va implica în aceste chestiuni.

Cealaltă problemă este că, dacă vor avea loc anumite restructurări, dacă vor fi luate anumite decizii cu implicații sociale și la nivel de comunitate, există instrumente și politici europene, pe care noi, bineînțeles, avem datoria să le mobilizăm și pe care le mobilizăm. În ceea ce privește apelul repetat ca eu să mă familiarizez cu situația la fața locului, sunt bineînțeles gata să fac acest lucru; în cele din urmă, aceasta este una din datoriile noastre normale și fundamentale, de a lua decizii pe baza a ceea ce este posibil. Au fost menționate oportunități în cadrul fondurilor europene și s-au făcut trimitere la abordări discutate între guvernul portughez și cel german. În orice caz, pot declara cu tărie faptul că, în activitatea sa, Comisia utilizează întotdeauna în mod activ toate opțiunile disponibile, că face acest lucru și în cazul de față și că va continua să procedeze astfel în cazuri viitoare.

Președintele – Acest punct a fost închis.

20. Plan multianual de refacere a stocurilor de ton roșu din Oceanul Atlantic de Est și din Marea Mediterană (dezbatere)

Președintele. – Următorul punct pe ordinea de zi este dezbaterea în legătură cu propunerea de regulament al Consiliului privind un plan multianual de refacere a stocurilor de ton roșu din Oceanul Atlantic de Est și din Marea Mediterană [COM(2009)0093 – C6-0081/2009 – 2009/0029(CNS)].

Philippe Morillon, *președintele Comisiei pentru pescuit* – (FR) Domnule președinte, domnule comisar, doamnelor și domnilor, hotărârea Parlamentului de a accepta cererea Consiliului de a aplica procedura de urgență în această problemă a fost una unanimă, și în cadrul reuniunii Comisiei pentru pescuit de săptămâna trecută și aici în ședința plenară din această dimineață.

Bineînțeles, suntem cu toții conștienți de necesitatea ca Uniunea Europeană să onoreze angajamentele luate la Marrakech, în noiembrie anul trecut, de către comisia internațională competentă, ICCAT (Comisia internațională pentru conservarea tonului din Oceanul Atlantic). În mod special, trebuie să punem în aplicare recomandările adoptate de această organizație pentru a reduce problema persistentă a pescuitului excesiv de ton roșu în Oceanul Atlantic de Est și în Marea Mediterană și pentru a înfrunta riscul grav pentru viitorul speciei și, astfel, pentru viitorul industriei pescuitului în sine.

Doi dintre colegii mei din Comisia pentru pescuit, dna Fraga Estévez și dl Romevai Rueda, au fost la Marrakech și vor vorbi despre acest lucru pe parcursul dezbaterii. În ceea ce mă privește, aș dori să vă amintesc faptul că această problemă este extrem de importantă pentru comisia din care fac parte, întrucât ea pune în discuție aspectele principale ale politicii comune în domeniul pescuitului: managementul resurselor, managementul flotelor, respectarea acordurilor internaționale, regionale și bilaterale, măsurile tehnice și, mai presus de toate, monitorizarea, asupra căreia voi reveni în cele ce urmează. Această chestiune definitorie este în opinia noastră un test de credibilitate a politicii comune în domeniul pescuitului.

Din acest motiv nici nu s-a pus problema implementării noului plan de refacere a stocurilor fără a consulta Parlamentul European.

Prin urmare, sunt încântat de faptul că, în cele din urmă, Comisia a ales singura cale legală și acceptabilă din punct de vedere politic de punere în aplicare a recomandărilor ICCAT și a prezentat o propunere de regulament în forma corespunzătoare, în temeiul articolului 37 din tratat.

Transpunerea în legislația comunitară a angajamentelor luate de Comisie în numele Uniunii Europene în cadrul organizațiilor regionale de pescuit este un proces cel puțin controversat și trebuie să insistăm ca acesta să se desfășoare permanent sub controlul democratic al acestei instituții.

În general, sunt foarte mulțumit de diversele măsuri propuse deoarece, deși acestea sunt destul de restrictive pentru operatorii noștri, ele sunt pe măsura provocărilor; aș vrea să subliniez faptul că cele mai importante măsuri sunt, fără nicio îndoială, cele referitoare la monitorizare, fiindcă, în mod sigur, este clar că niciun plan de refacere a stocurilor nu poate da rezultate în lipsa monitorizării.

Prin urmare, vă sunt recunoscător, domnule comisar, pentru această propunere și sper că veți demonstra la fel de multă hotărâre în aplicarea efectivă a planului după ratificarea sa de către Consiliu ca și în cazul încercării de a ajunge la un acord satisfăcător în cadrul ICCAT.

Joe Borg, *membru al Comisiei* – Domnule președinte, în primul rând aș dori să subliniez importanța pe care Comisia o acordă durabilității stocurilor și zonelor de pescuit de ton roșu, precum și importanța rolului Parlamentului European în acest proces.

În cadrul planului din 2006 de refacere a stocurilor de ton roșu din Atlanticul de Est și pe baza unei evaluări a aplicării acestuia în timpul sezonelor de pescuit 2006, 2007 și 2008, precum și având în vedere noile recomandări științifice, ICCAT a hotărât să adopte un nou plan de refacere a stocurilor. Comitetul științific al ICCAT a arătat în mod clar că, în opinia sa, planul din 2006 nu a fost suficient pentru refacerea stocului și și-a reiterat preocupările în privința nivelului de capturi totale admisibile (TAC) și a depășirii efortului de pescuit.

Pe lângă aceasta, părțile contractante ale ICCAT au identificat anumite deficiențe în punerea în aplicare a planului din 2006 și, prin urmare, a decis adoptarea unui nou plan. Acest plan ține seama de preocupările Comitetului științific, în mare măsură prin reducerea nivelului capturii totale admisibile (TAC) și prin introducerea de noi măsuri privind capacitatea de pescuit și de creștere.

Ar trebui reținut de asemenea faptul că, la inițiativa Comunității Europene, noul plan de refacere a introdus obligația elaborării de planuri anuale de pescuit la nivelul ICCAT. Acesta este un instrument eficace pentru evitarea pescuitului excesiv, prin identificarea navelor de peste 24 de metri care pescuiesc ton roșu și prin stabilirea cotelor individuale alocate acestora. Sunt convins că introducerea planului anual de pescuit este un instrument cheie pentru asigurarea respectării în întregime a cotelor.

De asemenea, noul plan de refacere a stocurilor îl îmbunătățește pe cel existent și introduce noi măsuri de control pentru abordarea acelor deficiențe identificate de părțile contractante, la care a făcut referire Philippe Morillon.

Măsurile principale prezentate în noul plan de refacere sunt reducerea substanțială a capturii totale admisibile (TAC) de la 27 500 de tone la 22 000 de tone în 2009 și reduceri suplimentare la 19 950 de tone pentru 2010 și la 18 500 de tone în 2011. Cota CE pentru 2009 este redusă astfel la 12 406 tone de la 15 641 tone prevăzute în planul din 2006. Sunt reduse sezoanele de pescuit pentru toți anii, în special pentru cei ce utilizează plasele-pungă, modalitatea principală de pescuit în acest caz. Măsurile de înghețare și reducere a capacității de pescuit și de creștere sunt o componentă nouă și decisivă a noului plan. Capacitatea excesivă a fost indicată de ceva timp ca fiind factorul cheie de motivare a pescuitului excesiv. A sosit momentul pentru abordarea efectivă a acestei chestiuni, iar Comunitatea, ca și ceilalți membri ICCAT, trebuie să depună eforturi în acest sens.

Introducerea planurilor de pescuit pe care le-am menționat deja reprezintă o altă măsură. Mai mult, derogările de la dimensiunea minimă sunt ajustate. În Atlantic, traulerele pelagice nu mai beneficiază de derogări, iar derogările aplicabile pescuitului artizanal de coastă au fost înlăturate, cu excepția unui singur caz. Astfel, numai navele de pescuit cu platformă mai beneficiază de derogările anterioare. În Marea Mediterană, pescuitul artizanal de coastă beneficiază acum de o derogare. Măsurile de control sunt consolidate, în special în ceea ce privește operațiunile comune de pescuit, adoptarea unei interdicții generale de transbordare pe mare și introducerea unui program regional de observare al ICCAT.

În concluzie, situația tonului roșu din Atlanticul de Est este considerată extrem de gravă. Depășirea cotelor, nerespectarea legislației, în special în ceea ce privește colectarea și transmiterea datelor, subminează procesul de refacere a stocurilor. Totuși, sunt încrezător că acordul nostru de a adopta urgent măsuri pentru eliminarea pescuitului excesiv și pentru asigurarea respectării stricte a măsurilor ICCAT pot schimba situația și pot aduce stocul de ton roșu la niveluri durabile.

Trebuie să ne asigurăm că nu vor mai exista în viitor situații asemănătoare cu cele apărute anul trecut. Cea mai bună soluție în acest sens este adoptarea rapidă de către Consiliu a noului plan de refacere a stocurilor de ton roșu. Prin urmare, orice întârziere în adoptarea acestui regulament ar trebui evitată, mai ales dacă dorim să asigurăm credibilitatea Comunității la nivel internațional și să promovăm procesul de refacere a acestui stoc. Sunt convins că, dacă acest plan este strict respectat, există o șansă reală de refacere treptată a stocului de ton roșu. În consecință, este nevoie de acțiuni decisive și imediate la nivelul Comunității Europene.

După adoptarea planului, Comisia este decisă să lucreze îndeaproape cu statele membre și cu alte părți contractante ale ICCAT pentru a asigura și a monitoriza îndeaproape punerea completă în aplicare a planului de refacere.

În cele din urmă, aș dori să-mi exprim aprecierea pentru abordarea constructivă și cooperarea Parlamentului European în tratarea acestui subiect sensibil, aceasta reflectând interesul nostru comun și angajamentul de a ne asigura că politica UE în domeniul pescuitului și obligațiile noastre internaționale sunt respectate pe deplin.

Carmen Fraga Estévez, în numele Grupului PPE-DE – (ES) Domnule președinte, grupul politic din care fac parte a votat în favoarea procedurii de urgență pentru planul de refacere a stocurilor de ton roșu, deoarece este esențial ca noile măsuri să intre în vigoare înainte de începerea sezonului în aprilie.

Aș dori de asemenea să le amintesc tuturor, totuși, că niciun plan de refacere nu va salva tonul roșu până când capacitatea de pescuit nu va fi redusă, începând cu capacitatea unor flote din cadrul Comunității, care sunt bine cunoscute și care au fost menționate în acest sens timp de mulți ani. În toți acești ani, statele membre în cauză au permis creșterea numărului navelor lor la niveluri scandaloase, în timp ce Comisia Europeană a menținut o poziție pasivă. Am ajuns astfel în această situație, din care aproape nu mai există ieșire.

Când planul actual de refacere a fost adoptat în 2007, am prezentat un amendament, adoptat de Parlament și încorporat de Comisie în textul final, care obliga statele membre să prezinte planuri de pescuit care să demonstreze adaptarea capacității flotei lor la cota alocată.

În ciuda acestui fapt, zonele de pescuit au trebuit să fie închise în 2008, chiar mai devreme decât în anul anterior, când s-a descoperit că practic întreaga cotă a Comunității a fost epuizată în numai câteva săptămâni; cu alte cuvinte, am înrăutățit situația.

Articolul 5 al noului plan de refacere obligă statele membre cu supracapacitate să elimine cel puțin 25% din aceasta până în 2010. Nu numai că această reducere mi se pare extrem de puțin aspră în comparație cu excesele făcute, dar, având în vedere situațiile precedente, sunt foarte îngrijorată în privința capacității Comisiei și a Comisiei internaționale pentru conservarea tonului din Oceanul Atlantic (ICCAT) de a asigura respectarea acestei obligații, ținând seama de lipsa clară de voință politică demonstrată de statele membre implicate.

Implor, prin urmare, Comisia să ne ofere garanții, aici și acum, că această lipsă de voință politică nu va molipsi și Comisia și că, de data aceasta, Comisia va desfășura acțiuni ferme ce vor merge mai departe de închiderea zonelor de pescuit mai devreme în această primăvară.

Rosa Miguélez Ramos, în numele Grupului PSE – (ES) Domnule președinte, propunerea de regulament al Consiliului privind un plan multianual de refacere a stocurilor de ton roșu din Oceanul Atlantic de Est și din Marea Mediterană pune în aplicare decizia obligatorie adoptată prin consens de către Comisia internațională pentru conservarea tonului din Oceanul Atlantic (ICCAT) la întrunirea anuală din noiembrie 2008.

După cum s-a declarat, acest regulament ar trebui să intre în vigoare înainte de începerea sezonului de pescuit în aprilie, ceea ce înseamnă că această consultare obligatorie a Parlamentului European trebuie efectuată în timpul acestei sesiuni plenare. Am dori să ajutăm la atingerea unui acord politic efectiv în cadrul Consiliului asupra acestui subiect care, după părerea noastră, este extrem de important și merită cea mai mare atenție. De aceea, Comisia pentru pescuit a Parlamentului a aprobat în unanimitate aplicarea procedurii de urgență.

Ținta planurilor anuale de pescuit, reducerea sezonului de pescuit, consolidarea sistemului de monitorizare, teritoriile de depunere a icrelor din Marea Mediterană și prezența observatorilor ICCAT în cazul pescuitului cu plase-pungă și la fermele piscicole de ton, toate măsurile incluse în regulament vizează asigurarea respectării măsurilor de gestionare adoptate și garantarea trasabilității în toate etapele. Cred că aceste măsuri vor avea succes.

Fiecare parte contractantă - cred că e important să subliniez acest lucru - va trebui să depună un plan de pescuit pentru navele de pescuit și pentru vintirele care prind ton roșu în Oceanul Atlantic de Est și în Marea Mediterană, care va identifica, *inter alia*, navele de pescuit autorizate de peste 24 de metri și măsurile introduse pentru a se asigura că nu sunt depășite cotele individuale.

O altă măsură importantă ce va fi adoptată este reducerea sezonului de pescuit și prelungirea sezonului închis pentru plasele-pungă, paragat, navele de pescuit cu platformă și undițe tractate, pentru traulerele pelagice și pentru pescuitul sportiv. Planurile de ajustare pentru țările cu exces de capacitate a flotei și de ferme de îngrijire a tonului roșu sunt de asemenea importante.

Doamnelor și domnilor, am citit foarte multe materiale despre ton în ultimele zile și aș vrea să ridic câteva probleme aici, în scurtul timp care ne-a rămas.

Pe lângă eforturile aproape inexistente pentru a contracara interesele concurente ale națiunilor ce se ocupă cu pescuitul și cererea ridicată de pe piețe, numeroși alți factori contribuie la situația atât de precară a tonului roșu, o specie extrem de exploatată în zilele noastre.

Adevărul este că Uniunea Europeană, sau mai bine spus trei state membre (Franța, Spania și Italia), sunt responsabile împreună de jumătate din captura mondială de ton roșu. Prin urmare, este crucial ca Uniunea Europeană să fie capabilă să pună la dispoziția ICCAT statistici care să fie de aceeași calitate ca și pescuitul sau efortul de pescuit depus, nu în ultimul rând deoarece statisticile sunt esențiale dacă dorim să efectuăm cercetări pentru a răspunde nevoilor și problemelor ridicate azi de către biologia tonului roșu și de ecologie, acestea reprezentând o provocare reală pentru cercetarea științifică.

Dacă dorim să salvăm această specie, trebuie să învățăm mai multe despre ea. Astfel, după părerea mea, tot ce este legat de colectarea de date și statistici este foarte important.

Raül Romeva i Rueda, în numele Grupului Verts/ALE – (ES) Domnule președinte, a venit momentul să vorbim clar. Nu cred că dispunem de un plan de refacere; mai degrabă, avem de-a face cu ce s-ar putea numi un certificat de deces.

Lipsa de simț de răspundere politică din partea anumitor guverne și a Comisiei, adăugată unui fel de orbire din partea sectorului în sine, ne-a adus într-o situație în care trebuie să ne întrebăm nu dacă vom fi capabili să ajutăm la refacerea stocurilor, ci când vom înceta să vedem și să găsim ton în mările și oceanele noastre. Nu mă refer aici la un deceniu, ci la cel mult cinci ani.

În acest context, Comisia internațională pentru conservarea tonului din Oceanul Atlantic ar trebui să fie numită de fapt Comisia internațională pentru capturarea tonului.

Guvernele și Comisia nu au acordat atenție recomandărilor științifice, care au avertizat de nenumărate ori în privința colapsului, sperând că va exista o reacție politică, care nu a sosit niciodată. Consecința acestei atitudini - nu trebuie să ne amăgim - este încă un pas spre abis.

Acum că am ajuns în acest punct, mă tem că avem foarte puține soluții pentru salvarea tonului, deși mai există una pe care o putem încă folosi: trebuie să ne străduim să includem tonul pe lista CITES ca specie pe cale de dispariție, interzicând astfel utilizarea sa în scop comercial și garantându-i viitorul.

Iles Braghetto (PPE-DE) – (IT) Domnule președinte, domnule comisar, doamnelor și domnilor, salut șansa de a aborda cu urgența cuvenită discuția privind măsurile ce trebuie adoptate pentru salvagardarea stocurilor de ton roșu și pentru reducerea treptată a cotelor stabilite de ICCAT.

Uniunea Europeană trebuie să-și respecte angajamentele de a sprijini planul de refacere stabilit la Marrakech, completându-l prin monitorizarea de către statele membre pentru a preveni pescuitul ilegal de ton. Aceasta este o practică comună în Marea Mediterană, după cum au dezvăluit recent investigații jurnalistice în presă și la televiziune. Uniunea Europeană trebuie să ridice de asemenea chestiunea competiției neloiale din partea țărilor de pe țărmurile sudice ale Mării Mediterane, în cadrul circumstanțelor potrivite.

Salut în mod special următoarele aspecte ale regulamentului propus: decizia de a alinia capacitatea de pescuit la cota alocată; producerea de informații privind aplicarea respectivelor planuri anuale de pescuit în termenele limită; programul de inspectare internațională reciprocă, pentru garantarea eficacității planului de refacere; și reglementări pentru pescuitul sportiv și recreativ. Cu alte cuvinte, un plan mai strict și mai exigent decât cel din trecut, pentru a reglementa aceste activități de pescuit de dimensiuni semnificative.

Ioannis Gklavakis (PPE-DE) – (EL) Domnule președinte, proiectul de regulament pentru conservarea tonului roșu din Atlantic și Mediterană, pe care îl dezbatem în procedură de urgență în această seară, include dispoziții privind niveluri reduse ale cotelor până în 2011, restricții de pescuit în anumite zone și pe anumite perioade, o nouă dimensiune minimă, măsurile restrictive pentru pescuitul sportiv și recreativ, o reducere a capacității de pescuit și a capacității unităților de îngrășare, măsuri de control consolidate și aplicarea programului comun internațional de inspecție al ICCAT pentru salvagardarea eficacității planului.

Sunt de acord cu spiritul regulamentului, având în vedere că pescuitul excesiv a redus stocurile de ton la niveluri periculoase. Nu trebuie să uităm că, în ultimii doi ani, Comisia a impus o interdicție cu efect rapid asupra pescuitului de ton înainte de încheierea sezonului de pescuit, deoarece a devenit cunoscut faptul că anumite state membre au depășit cu 200% cota de pescuit, aducând prejudicii palpabile celor care nu au încălcat legea, dar care au fost de asemenea forțați să înceteze pescuitul de ton.

Totuși, există două aspecte în noul regulament care mă deranjează.

Primul este perioada de timp foarte scurtă în care statele membre își pot ajusta efortul de pescuit. Recomandările ICCAT se referă la anul 2010 ca fiind anul de aplicare, în timp ce regulamentul prevede anul 2009, anul acesta, acum. Această perioadă este foarte scurtă și mă tem că vor exista probleme.

A doua problemă este costul crescut implicat de programul de inspecție consolidat, care trebuie suportat de către statele membre. Poate va putea fi examinată posibilitatea unui ajutor din partea Comunității.

Sebastiano Sanzarello (PPE-DE) – (IT) Domnule președinte, domnule comisar, doamnelor și domnilor, după cum se poate vedea din ce s-a spus până acum, planul ICCAT nu a fost încă pus în aplicare complet. Acest lucru înseamnă că planul ce reglementează metodele de pescuit de ton, care variază foarte mult de la o țară la alta, de la plasele-pungă la pescuitul tradițional utilizând un sistem de plase fixe, necesită o ajustare fină înainte de a putea fi aplicat în întregime. Trebuie să facem diferența între capturarea fără discernământ a specimenelor care are loc în cazul plaselor-pungă - situație care devine și mai gravă atunci când flotele depășesc cotele, care nu sunt monitorizate îndeajuns, după cum au subliniat anumite persoane - și pescuitul tradițional cu plase fixe. Plasele fixe, prin definiția lor, fac imposibilă căutarea prăzii: utilizând acest sistem, sezonul de pescuit efectiv durează de la 50 la 60 de zile.

Când va emite noile reglementări, ICCAT va trebui să țină cont de această diversitate a sistemelor de pescuit. Trebuie să țină de asemenea cont de faptul că sistemul de pescuit de ton cu plase fixe este și o activitate culturală și istorică, care nu dăunează mediului și oferă locuri de muncă pentru mii de oameni. De asemenea, cred că UNESCO ar trebui să ia în considerare protejarea acestui sistem de pescuit datorită semnificației sale

culturale și deoarece acesta are un impact asupra economiei și locurilor de muncă. După părerea mea, ICCAT ar trebui să includă sisteme adiționale de control în programele sale: nu ar trebui să existe posibilitatea ca tonul să fie capturat fără discernământ înainte de a intra în Marea Mediterană; pescuitul fără discernământ, motivat de valoarea comercială a tonului roșu, nu ar trebui permis în Marea Mediterană. Aș vrea să închei prin a spune, domnule comisar, că este cazul să depunem eforturi diplomatice pentru a restricționa pescuitul în Marea Mediterană la țările ce se află de-a lungul țărmurilor Mării Mediterane - interzicându-le altora să pescuiască în această mare - deoarece aceste țări sunt interesate de salvagardarea stocurilor populațiilor de pești din Mediterană și împărtășesc interesul privind garantarea viitorului pescuitului.

Joe Borg, membru al Comisiei – Domnule președinte, înainte de toate, aș vrea să le mulțumesc deputaților pentru comentariile lor și pentru problemele ridicate în cadrul acestei dezbateri și, de asemenea, pentru că au acceptat solicitarea de procedură de urgență. După cum am declarat la început, măsurile stabilite la Marrakech trebuie transpuse cât mai curând posibil pentru a putea fi aplicate de la începutul sezonului de pescuit.

Acesta va fi în mod clar un test al capacității noastre de a ne demonstra angajamentele față de durabilitatea acestui stoc endemic. Nu pot să subliniez îndeajuns importanța extremă pentru toate părțile contractante și, nu în cele din urmă, pentru pescarii noștri, a respectării măsurilor nou-stabilite. Numai astfel putem oferi o șansă pentru supraviețuirea stocului. Nerespectarea noului plan de refacere poate avea consecințe grave și va duce la colapsul stocului.

În privința problemei ridicate de doamna Fraga Estévez, sunt complet de acord că, pentru ca planul de refacere să aibă succes, trebuie să instituim o reducere a capacității, în special a flotei de plase-pungă, care produce cea mai mare presiune asupra stocului de ton roșu. În acest sens, aș dori să fac referire la faptul că anul trecut am convenit asupra unui pachet de restructurare care a fost declanșat de criza combustibilului și că încurajăm statele membre să folosească acest pachet de restructurare pentru a-și reduce flotele, în special flota de plase-pungă. Am auzit vești încurajatoare în privința unui anumit stat membru, Franța, care se angajează să încurajeze anumiți pescari să renunțe la ambarcațiunile lor pentru a reduce capacitatea flotei.

Acest lucru trebuie să aibă loc și în alte state membre cum ar fi Italia, în special, care dispune de o capacitate excesivă semnificativă. Prin urmare, în acest moment, desfășurăm discuții cu autoritățile italiene pentru a vedea dacă acestea pot face ceva în această privință pe termen foarte scurt.

Trebuie să subliniez faptul că, anul trecut, am închis devreme zonele de pescuit, pentru a nu ne afla sub presiune din partea vreunui stat membru sau a vreunui grup de state membre. Am închis pescuitul devreme: imediat ce, ca urmare a calculelor noastre, cota generală a Comunității a fost epuizată. Anul acesta, de asemenea ca rezultat al planurilor anuale de pescuit care au fost aprobate la insistența Comunității în Marrakech, suntem pregătiți să închidem pescuitul devreme în ceea ce privește anumite state membre. Dacă flota unui anumit stat membru depășește cota alocată acestuia, nu vom ezita să închidem pescuitul pentru statul respectiv. În acest mod, numai flota acelui stat membru va suferi consecințele depășirii cotei și nu flota întregii Comunități. Sper că acest lucru va fi de ajuns pentru particularizarea acțiunilor noastre și mai departe de-a lungul sezonului de pescuit.

Dacă nu finalizăm planul de refacere, atunci în anii ce vor veni va trebui să înfruntăm consecința gravă ca pescuitul să nu mai fie deschis deloc în anii următori. Sper că vom putea finaliza acest plan.

Prin urmare, nu sunt de acord, din păcate, cu ce a spus domnul Romeva i Rueda, și anume că planul de refacere este un certificat de deces. Consider că planul de refacere, dacă este pus corect în aplicare, ne oferă o șansă realistă și rezonabilă pentru refacerea stocului. Faptul că am redus cotele de la 15 641 tone la 12 406 tone în 2009, faptul că în virtutea a ceea ce discutăm azi și în temeiul deciziei Consiliului, care sperăm că va fi luată în cursul acestei luni, faptul că vom pune în aplicare planul de refacere a stocurilor adoptat în noiembrie la Marrakech începând cu acest sezon de pescuit, demonstrează seriozitatea întreprinderilor noastre. Nu suntem pregătiți să acceptăm niciun abuz al posibilităților de pescuit care se bazează pe cele stabilite în Marrakech.

Nu am așteptat aplicarea naturală a acordului de la Marrakech, care ar fi fost efectuată prea târziu pentru sezonul de pescuit de ton roșu. Am decis ca toți parametrii planului de la Marrakech să fie introduși încă de la început.

Sper că toată lumea va adera în mod corespunzător la acest plan, deoarece astfel vom putea reface împreună acest stoc endemic. Dacă nu, va trebui să discutăm problema altfel.

Președintele. – Dezbateră este închisă.

Votul va avea loc joi, 12 martie 2009, la ora 12.00.

21. Ordinea de zi a următoarei ședințe: a se vedea procesul-verbal

22. Ridicarea ședinței

(Ședința a fost închisă la ora 23.20)